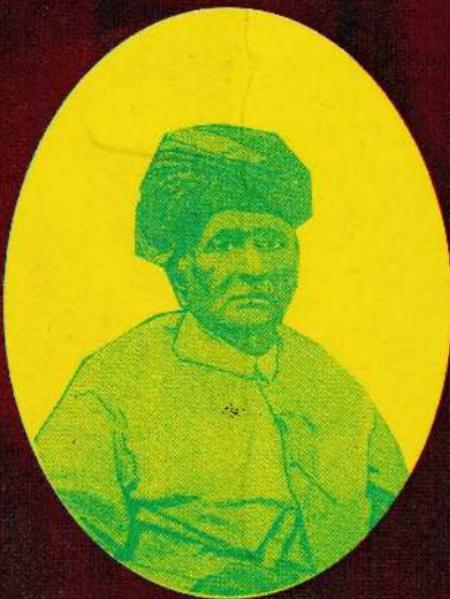

சூணல்ட் சுதாசவம்பரன்னை

ரூபங்கள்

வெல்லை அந்தாதி, இல்லற நொண்டி,
கீர்த்தனா சங்கிரகம், பஞ்சரத்தீனம்,
சுகமரணா பிழ்டம், ஞானவெண்பா
ஸங்கிய

பூது ஓஸ்ரைக் டிளார்ப்பு

22. 1. 1861. — 1. 1. 1861.

ஐர்ணல்ட் சதாசுவம்பிள்ளை

நாட்கள்

வெல்லை அந்தாநி, கில்லற நொன்றி,
கீர்த்தனா சங்கிரகம், பஞ்சரத்தினம்,
சுகமரணா பிழ்டம், ஞானவெண்பா
ஸடக்ஷை

ஐர்ணல்ட் சுப்பே

Copy right: J.R. Arnold book Trust
பதிப்புமை: J.R. ஐர்ணல்ட் புத்தக நீதியம்

INTRODUCTION

ARUNASALAM SATHASIVAMPILLAI was born in 1820 in a very orthodox hindu family at Naval, Manipay. Like his contemporary Arumuga Navalar he studied Tamil from the well known scholar Senathiraya Mudaliyar of Irupalai. His zest for Higher Education made him join Batticotta Seminary the Collegiate Institution established by the American Missionaries in 1823.

While being a student at the Seminary he accepted Jesus Christ as his personal savior and was baptized with the name Joel Russel Arnold. After becoming a graduate of the Seminary he taught at the American Mission Schools at Manipay, Uduvil and Chavakachcheri.

In 1881 he became the Head of the Department of Tamil at Jaffna College. He edited the Tamil pages of the Morning Star (Uthaya Tharagai) for 38 years. (1857 - 1895)

He was a prolific writer and wrote poems and short stories for the Morning Star. His books were on Astronomy, History, Geography and Literature. He died in the year 1895. Arnold Sathasivampillai can be considered the most distinguished old boy of Batticotta Seminary.

He remained faithful to his religion and fulfilled the dreams and vision of the American Missionaries. In their plan for the Collegiate Institution, Vaddukoddai, they wrote

"Original native composition, on account of the superior felicity of its style and idiom, will be read when the production of a foreigner, or a translation, will be thrown aside. To raise up therefore, and qualify a class of native authors, whose minds being enriched by science may be capable not only of embodying European ideas, but of putting them into a handsome native dress, must be rendering most important aid to the interests of learning and Christianity."

It is unfortunate that the Tamil scholars both in Sri Lanka and South India have not so far made a systematic study of his contribution to the development Tamil.

In 1981 Prof. K. Kailasapathy wrote .....

"He was an exemplary Tamil scholar and teacher, prolific writer, editor, author of poems and stories, and an accomplished public speaker and above all a noble person. His contribution to 19th century Ceylon Tamil Literature and to the modern movement in general is significant. The Colombo Tamil Sangam has brought out recently a new edition of the "**Galaxy of Tamil Poets**" (1975) with the copious notes contributed by Dr. P. Poologasingam. It is to be hoped that this will create renewed interest in the works of Sathasivampillai and a systematic evaluation of the man and his contributions will become possible"

I felt the need to reprint the books of Arnold Sathasivampillai and Rev. S.C. Arnold a great grandson of Arnold Sathasivampillai and a member of the clergy of the JDCSI volunteered to raise the necessary funds from his brothers, sisters and cousins for this project.

I wish to thank him most sincerely for his support. The following members of the family have contributed for these publications. Mr. S.S. Arnold (Ananthan) Dr. R.K. Arnold, Mr. J. Lyman, Mr. J.J. Lyman, Mr. S.J. Arnold, Mrs. Shanthi Silva, Mrs. S. Arnold, Mrs. Sarojini Joseph, Mrs. Rosamalar Mather, Mr. & Mrs. Sam Balan Arnold, Mr. & Mrs. Vijit Arnold, Mr. & Mrs. G.J. Duraisamy, Mr. Chelvam Mather, Mr. Chandrapal Arnold, Miss Sherina Arnold.

"Pavalar Charithra Theepagam" his magnum opus was printed by Asian Educational Services, New Delhi. Other books are printed by the American Ceylon Mission Press, Jaffna. Some more books which are now found only in the British Library, U.K. will be printed in Jaffna and will come out as the 3rd volume.

May the Blessing of God almighty crown this work.

RT. REV. DR. S. JEBANESAN
BISHOP C.S.I.
Jaffna.

Vaddukoddai.
24-03-2005

முன்னுறை

அருணாசலம் சதாசிவம்பிள்ளை 1820ம் ஆண்டு மானிப்பாய், நவாலியிலுள்ள ஒரு வைதீக, சைவக் குடும்பத்திலே பிறந்தார். தமது காலத்தில் வாழ்ந்த ஆறுமுகநாவலரைப் போலவே சிறந்த தமிழ் அறிஞரான இருபாலை சேனாதிராய முதலியாரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். உயர்கல்வி மீது கொண்ட நாட்டத்தினால் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிற் சேர்ந்து தமது கல்வி யைக் கற்கலானார்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி 1823ம் ஆண்டு அமெரிக்க மினினரிமாரால் நிறுவப்பட்டது.

செமினரி மாணவனாக இருந்தபோது இயேசுகிறிஸ்துவைத் தமது சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு யோவேல் ரசல் ஆர்ணல்ட் என்னும் பெயரைப் பெற்றுத் திருமுமுக்குப் பெற்றார். செமினரிப் பட்டதாரியான பின்னர், மானிப்பாய், உடுவில், சாவகச் சேரி ஆகிய இடங்களிலிருந்த அமெரிக்கன் மினன் பாடசாலைகளிற் கற்பித்தார். 1881ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். உதயதாரகைப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக 38 வருடாலம் பணியாற்றினார். (1857 - 1895)

அவர் ஒரு தலைசிறந்த எழுத்தாளர். உதயதாரகைப் பத்திரிகையிலே பல கவிதைகளையும், சிறு கதைகளையும் எழுதினார். வானசாஸ்திரம், வரலாறு, புவியியல், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளிலே நூல்களை இயற்றினார். 1895ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ் வினை நீத்தார். ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களை வட்டுக் கோட்டைச் செமினரியின் தவப்புதல்வன் எனலாம். ஏனெனில் அவர் இறுதிவரை கிறிஸ்தவ சமயத்திற் பற்று உறுதி கொண்டவராகவும், அமெரிக்க மினனரிமாருடைய இலட்சியங்களையும் கனவுகளையும், நிறைவேற்றுபவராகவும் இருந்தார். வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியை ஆரம்பிக்கு முன்னர் மினனரிமார் தாம் வெளியிட்ட “கல்ஜூத் திட்டத்தில்” பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

“குதேச அறிஞர்களினால் எழுதப்படும் முதல் நூல் களின் நடையும் உருவகத்தொடர்களும் சிறப்பாக அமையும். பிறநாட்டாரின் நூல்களும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுந் தள்ளிவிடப்படும் பொழுது வீரும்பி வாசிக் கப்படும். எனவே வீஞ்ஞானத்தினால் வளம்பெற்று ஜோப்பிய சீந்தனைகளில் ஊறியவர்களைக் கொண்டு அச்சீந்தனைகளை அழிக்கி குதேச மொழிகளில் வடித் தெடுக்கக்கூடிய ஓர் எழுத்தாளர் பரம்பரையை உருவாக்கி வளர்ப்பது கல்விக்குங் கிறிஸ்தவத்திற்கும் பெருந்தொண்டாக அமையும்.”

துரதிர்ஷ்டவசமாகத் தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், தமிழ் அறிஞர்கள் இதுவரையும் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தமிழ் மொழிக்காற்றிய தொண்டினைப் பற்றி விரிவான ஆய்வினை மேற்கொள்ளவில்லை.

1981ம் ஆண்டு பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பின்வருமாறு எழுதினார்.

“ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை முன்னுதாரணமான தமிழ் அறிஞர், ஆசிரியர், வளம் மிக்க எழுத்தாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர், கவிதை, சீறுகவிதை என்ப வற்றை உருவாக்கியவர், பண்பட்ட சொற்பொழி வாளர்; கிவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் நற்குணாங்களையுடைய கனவாணாகவும் கிருந்தார்.”

19ம் நூற்றாண்டு கிலங்கைத் தமிழ் கிலக்கியத் திற்கும், நவீன மயமாக்கலுக்கும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது. கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் சமீபத்தில் (1975) பேராசிரியர் பொன் பூலோகசிங்கம் அவர்களுடைய அரிய குறிப்புக்களுடன் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய பாவலர் சரித்திரி தீப கத்தை மறுபிரகரம் செய்துள்ளது. கிப்பிரகரம் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றியும், அவருடைய பங்களிப்பைப் பற்றியும், விரிவான ஆய்வினை மேற்கொள்ள வழிவகுக்கும்.

ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களுடைய நூல்களை மறு பிரசரம் செய்யவேண்டும் என்று நான் உணர்ந்தேன். அவருடைய பூட்டனும் தென் இந்தியத் திருச்சபை மதகுருவுமாகிய வன். S.C. ஆணல்ட் இதற்கு வேண்டிய நிதியைத் தமது சகோதர, சகோதரிகள், உறவினர்களிடமிருந்து திரட்டித்தர முன்வந்தார். இந்தப் பிரசரங் களுக்குப் பின்வருவோர் துணை புரிந்தனர்.

1. திரு. S.S. ஆர்ணல்ட் (ஆனந்தன்)
2. வைத்திய கலாந்தி R.K. ஆர்ணல்ட்
3. திரு. J. வைமன்
4. திரு. J.J. வைமன்
5. திரு. S.J. ஆர்ணல்ட்
6. திருமதி சாந்தி சீல்வா
7. திருமதி S. ஆர்ணல்ட்
8. திருமதி சரோஜினி யோசேப்
9. திருமதி ரோசாமலர் மேதர்
10. திரு. திருமதி சாம் பாலன் ஆர்ணல்ட்
11. திரு. திருமதி வீழித் ஆர்ணல்ட்
12. திரு. திருமதி G.J. குரைசாமி
13. திரு. செல்வம் மேதர்
14. திரு. சந்திரபால் ஆர்ணல்ட்
15. செல்வி வெளினா ஆர்ணல்ட்

ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் அதிமுக்கிய நூலாகிய “பாவலர் சரித்திர தீபகம்” புதுடிலியில் உள்ள ஆசிய கல்விச் சேவைகள் (AES) என்ற அமைப்பினால் அச்சிடப்பட்டது. இரண்டாவது தொகுதியாகப் பின்வரும் நூல்கள் அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1. பஞ்சரத்தினம்
2. கீர்த்தனா சங்கிரகம்
3. ககமரணா பீஷ்டம்
4. வெல்லை அந்தாதி
5. தில்லற நொண்டி
6. நூனிவண்பா

முன்றாவது தொகுதியாக அவர் எழுதிய ஏணை நூல்கள் அமெரிக்க இலங்கை மின்ன் அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படவுள்ளன.

இலங்கையிற் கிடைக்காத இந்த நூல்களை இங்கிலாந்தில் உள்ள பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் இருந்து நகல் எடுத்து அனுப்பிய Dr. R.K. ஆர்ணல்ட் அவர்களுக்கு எனது உளப்பூர்வமான நன்றி யைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறைவன் அருளால் இந்தப் பிரசுரங்கள் திருச்சபை மக்களுக்கும், தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் மிகுந்த பயன் அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

எஸ். ஜெபநேசன்
பேராயர்
தென்னீந்தியக் திருச்சபை.

24-03-2005
வட்டுக்கோட்டை
இலங்கை.

வெல்லை அந்தாதி

இஃது

உதயதாரகைப் பத்திராதிபரும்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித்

தமிழ் ஆசிரியருமாகிய

அ. சதாசிவம்பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டு

இராசாங்கலிகிதர்சாலையிலே

பதிவுபெற்று

மானிப்பாய்

ஸ்திரோங் அஸ்பரி என்பவர்களின்

இயந்திரசாலையில்

அச்சடிக்கப்பட்டது.

கஅஅ.அ.

விலை சதம் க0.

பாயிரம்

இரட்சாபெருமான் மேற்கொண்ட அன்பும் சிறுவரில் வைத்த கரிசனமுமே இந்நாலை இயற்ற எம்மைத் தூண்டிவிட்டன. தெய்வங்கள் பேரிற் பாடிய கவிகளைப் பிள்ளைகள் பாடம்பண்ணவேண்டுமெனல் தமிழ்ப் பெற்றார் வாஞ்சை. இது பற்றியே உபாத்திமார் பிள்ளைகளுக்குக் கவியெழுதிக் கொடுத்துப் பாடங்கேட்டுக்கும் வழக்கம் ஆரம்பித்தது. நாம் சிறு பிள்ளையாய்த் தமிழ் உபாத்திமாரிடம் கற்ற கவிகள் இன்னும் எம் மனசைவிட்டகன்றில்.

இங்கிலிஷ் கல்வி மேலாட்டமான பின்பு இதொருவாறு அச்ட்டை பண்ணப்பட்டும் வழக்கம் வழக்கமே. அரசாட்சிச் சகாயப் பணத்துக் கேற்ற பாடங்கள் கற்பிக்கப்படல் அவசியமாயினும் பெற்றார் விருப்பத் தின் நிமித்தம் இவ் வழக்கத்தை உபாத்திமார் இன்னுங் கைவிட்டிலர். கவிகள் பாடம் பண்ணல் உத்தமந்தான். ஐரோப்பிய அமெரிக்கருந் தம் சிறுவரைக் கொண்டு கவிகள் பாடம்பண்ணுவிக்கின்றார்.

கிறிஸ்தவ பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமான கவிகள் பூச்சியமா தலால் இவ்வழக்கமும் அவர்க்குட் பூச்சியம். ஆகவே இதனை இயற்றினம். யேசுநாயகர் திருச்சதகம் உயர்தரத்துக்கு உதவுமென்ப ரேல் இது எத்தரத்துக்கும் உதவும். கடைப்பத்துக் கலித்துறையின் முதற் பதங்கள் மாத்திரம் ஞாபகம்.

இரட்சகரின் பிறப்பிடமாய்த் தற்காலக் கிறிஸ்தவராற் பெத்ல கேமின் மருத் மொழியாய் வந்த வெல்லை என்பதனை அந்தாதிக்கு நாமகரணமாக்கினம். இரட்சாமூர்த்தியின் சீவிய விருத்தாந்தங்கள் பல வெளிப்படை குறிப்பில் அவ்வக்கலித்துறைத் துறைகளாம்.

பெற்றார், உபாத்திமார், மிடனாரிமார்க்கே இதனையொப் படைக்கின்றோம்.

எம் அபிப்பிராயங்க் சித்திபெறக் கருணைக்கடலாகிய திரியேக தேவன் இப் பாடலை ஆசீவதிப்பாராக.

ஆக்கியோன்.

PREFACE

The respect and love to wards our saviour, and the interest we feel in our christian children, were the two motives which induced us to compose the small poem we now lay before the public.

Heathen parents manifest a great desire that their children should commit to memory verses composed in the names of their deities. Although the grant-in-aid system of education has thrown into shade all our peculiar educational customs, yet the influence of parents is so great that our vernacular schoolmasters have not entirely given up the practice of taxing their children to commit to memory verses of the kind referred to. Civilized nations themselves do the same.

The Christian teacher of the village school, however, has had nothing hitherto to supply the place of the heathen *kavy*, or stanza, and in consequence has not unfrequently met with great reluctance on the part of parents to send their children to his school. Not so much, however, to come to his succor as to benefit Christian children themselves, has been our aim in the preparation of this poem of 100 stanzas, every one of which teems with several allusions and incidents in our Redeemer's life.

The hero of the poem is Christ himself, as born in the blessed city of Bethlehem, or *Vellai*, a euphonic contraction of the same name as used by Christian Tamil poets of the day. The metre is a common and easy one, and the whole work is called an *Anthathy*, i.e. a poem wherein each stanza commences with the closing letter, syllable, or word of the one immediately preceding it. With the exception of the last 10 stanzas where the beginning words of the lines of each verse are homonymous, the work is plain enough to an average student. May the Redeemer himself bless this poem, and may our Christian parents, teachers, and Missionaries use all in their power to make it useful, popular, and successful.

THE AUTHOR

வெல்லை அந்தாதி.

காப்பு.

பொன்னாரு மேனியர் விண்ணாட் டவர்வந்து போற்றுவெல்லை
நன்மான்மியப்பதி வந்த ரட்சண்ணிய நாயகன்மேற்
சொன்மாலை சேர்தரும் அந்தாதியான்று குணந்துசொல்ல
நின்னாமனாந் திரியேகன் பதாம்புயம் நீல்துணையே.

நூல்

1. பூவாருலகம் படைத்தவனே யும்பர் போற்றிநிதம் தேவா எனக்துதி செய்பரவெல்லைத் திருநகரில் பூவாழும் கோட்டத்து அவதரித்திந்த அவனிதனக்கு ஸவாக ரட்சண்ணியம் தந்தவா எனக்கு ஈஅருளே.
2. அருளே குழந்தைகட்கு அன்பினனே மறை ஒகுமத்தின் பொருளே குழைந்தவர் தம் திதயழுசனம் போந்தவனே மருளே உம்மாந்தர் வதந்திடு வெல்லை வளநகர்குழு திருளே அகலச்சிசய் மூதித்தனே எனக்கு கிள்புதவே.
3. உதவியன்றோர் தமது உட்கறை போக்கிஅன்புற்றுழுத்திப் புதவ திறந்திடு புண்ணியனே வெல்லைப் பொற்பதி வாழ்ந்து திதவுபதேசம் பகர்ந்திட வெஸ்ஸனும் ஓகினவா எதுவிதமாயினுந் தந்தருள் நின்பதம் ஏத்தனனே.
4. ஏத்திடுவார் பவம் தீப்பவனே வெல்லை என்னுநகர்ப் பாத்திபனே பரமாநந்தனே யெசீ பங்கமற்ற கோத்திரனே கிந்தக் கோத்திரத்தார்தங் குலமுதலே காத்திரத்தோடுயிர் ஈந்தனன் என்றனைக் காத்தருளே.
5. காத்தவனே கிந்தக் காசினி தன்னை முன்காதலொடு பூக்தவனே அருள் பூப்பவனே வெல்லைப் பொற்புரியிற் சாத்திரி மார்வந்து சாட்டாங்க தண்டன்சிசய் தற்பரனே போத்துறைவார் உளம் போகாய் அடியனைப் போற்றுவையே.

6. வையாளிவீதி சீறந்திடு வெல்லைநன் மாநகர்வாழ் குய்யாபன்றி திருத் தொண்டர்கள் சூழ்தரத் தோடமிலா. செய்யானபங்கய பாதம்-வலித்திடச் சேணந்த ஜியாவிவன் நெஞ்சம் அதில் நடந்தென்றன ஆண்டருளே.
7. ஆண்டவனே உயர் அம்பரம்-விட்டிவ் அகிலமுள்ளார்ப் பூண்டவன் பாழ்நரணாகி வெல்லைப்பதி போந்தவர்க்காம் ஆண்டொரு முப்பத்து முன்றரையிற் ரெவ்வரார்த்-தொறுக்க மாண்டவனே எனைத்-தேற்றிடவா வெகு வெல்லையிலே.
8. வல்லையில்வா மலர்க்கையா அடியவர் வான்றிருக்கைக்கு அல்லல்செய்தாருயிர் காப்பவனே பெரும் கண்டகர்வாழ் வெல்லைப் பதிவந்த விஞ்சையனே என்விடி உளத்திற் கல்லிடை நாரூரித்தால் எனஅன்பளிக் காட்சிசெய்யே.
9. செய்யிடை யேருமும் வெல்லைப் பதியுதி சீற்பரனே கையுடைப் பாம்பின் சீரநகக்கும் திறல் பண்ணவனே குய்யநற் தொண்டர்க்கு அழுதமதுசுயத் தொடர்ந்துநிற்பாய் கையற்ற பட்டமும் காதடியேற்கு அருள் கற்பியின்னே.
10. கற்புக்கரசீ மரி நாயகந்தரு காதலனே சற்புக்திரர்கள் சீகாமணியே வெல்லைத் தன்மணியே அற்புக்கு கிருப்பிடம் ஆனவனே மனவாசனனே செற்புக்க தொக்கும் உரைசெப்பிடாய் சொல்லவ தேன் எனவே.
11. தேன்சொரி நீண்மலர்ச் சோலைவின்னாட்டைச் செறிந்தளக்கும் கான்படர் வெல்லை உதித்தவனே அருட்காரணனே ஆன்வளர் கோட்டத்து அளியவர்போல் வந்து அவதரித்தாய் ஏன்வரத் தாமதித்தாய் ஒல்லைவாவிவன்முன் எம்பரனே.
12. பரனே பணிந்தவர் பாவியரேனும் பரிந்தவர்மேல் அரநேரும் அன்பது தேய்த்தவர்பாவம் அறத்தொடைக்கும் வரனே திருவெல்லை வந்தவனே அளிவாழ் கிருபைக்கு அரனே சமயம் கிதில்வந்து அடியற் கடைக்கணியே.
13. கடையவன் ஆயினும் நீண்டியார்க்குக் கடமைசெய்யும் படியினை முற்றும் நிவேதித்திட்டேநற் பழையவெல்லை உடையவனே என்னுடல் பொருள் ஆவி உனக்களித்தேன் கொடியவன் என்றென நீக்காய் உயர்பரன் கோமகனே.

14. கோவலர் கைதொழுஸ் கொற்றவனே குணக்குன்றினனே பாவலர் பாப்பிராருளே வெல்லையென்னும் பதிவளர்ந்த காவலனே கிருகண்ணிமைபோல் எனைக் காப்பவனே ஆவலுடன் வந்தெனை அடிமைகொள் என்னாதரவே.
15. ஆகுரவே வெல்லை யம்பது தோன்றிய அற்புதமே சோதரமாய் அடியார் தூயர் தீாத்திடுஞ் சந்தரமே கோதலிராசன் ரவிதிந்திரன் குலக் குஞ்சரமே ஏதினியென்தடை ஏனாளவில்லை எனைப்பரிந்தே.
16. பரிந்தே நினைப்பவர்பால் அருளோடு படர்பவனே வீருந்தாக விண்ணவர் உண்பிபாருளே வெல்லை மேவியமர்ந்து கிருந்தாய் நசரைப்பதி வளர்ந்தாயிறை யேசிறியேன் கருந்தா அதையொக்கும் மனன்டிறைவாய் நல்ல காட்சிதந்தே.
17. தந்தன தானிவென வண்டுபாடுநல் தண்டலைகுழ் சுந்தரமான வளவிவல்லை என்றுவரை தொல்பதியில் கிந்தினை நேர்முகத்தாள் மரியன்னை கிருஞ்சதனாய் வந்தவனே அருட்கண்ணா கிருபை வழங்குவையே.
18. வழங்குஸ் கருகணைக் கடலே பலப்பல வாச்சியங்கள் முழங்கிடு வெல்லைப் பதி யரசே தினம் முந்திமுந்தித் தொழுங்கரம் கொண்டுனைத் தோத்திரிப்பார் பவத்தூர்ஜுக்குஸ் களங்கமில்லாப் பெருங் கோடரியே யெற்கடைக்கணியே.
19. கணியோவு வெல்லைப்பதி பிறந்தாய் நினைக்கண்குளரி அணியோடு நோக்கினர்கு அன்றி அல்லாருக்கு அரும்பிராருளாய் மணிபோல் அரியவனே தனிமாதவம் மற்றியற்றேன் துணிவாய் கிரந்தனன் வந்தெனை மூலுக தூயவளே.
20. தூயவனே வளவிவல்லைப்பதி யிடைத்தும்ய மரி தாயென வந்தவனே பலதாசர்கள் மூம்பெதாடரக் காயெர்போல் வெயிழுடே நடந்து கணைத்திணைத்தும் ஏயுபதேசம் கிசைத்தவனே என்னை ஏற்றருளே.
21. ஏற்றிடத் தோஷங்கள் கில்லாத போதினும் சனமிகுழ் மாற்றால் உயிர் மாய்ந்தவனே உள்மகிழ்ச்சியற ஷுற்றுஞ் சீரகுடைப் பட்சிகள் வாழ்மரம் ஆடுவெல்லைப் போற்றும் பதிவந்த பூத்தியே அன்பு பூண்டருளே.
22. பூண்ட வீலங்கறுப் போற்றி நின்றோர் பயம் போந்து உதற மாண்டவர் போல்விழ நின்னடியாரை மகிழுவீத்தாய் சண்டெனை ஆற்றிட வார்அலையோ வெல்லையோர் பதிவாழ் ஆண்டகையே அருள் செய்கலையோவெற் கருந்துணையே.

23. துணையார் சதாகதி ஆகும் புதங்கள் தோற்றுவித்துப் பணமேவு வெல்லைப் பதித்தோய் பவப் பொவமுற்றார் புணையே தனித்தனி பூங்கழல் போற்றும் புனிதருக்கு அனையே அனைநிகர் அன்பினையே சியன்னை ஆதரியே.
24. மூதரிப்பாய் உளத் தார்வஞ்சவதரித்து மூத்தன்னன்பேர் நீதரிப்பாய் நிதியாகரமாம் வெல்லை நீள்நகரத் தேதரித்தாய் குன்றுசஞ்சரித்தாய் என்கிருதயத்தில் வரதரிப்பாய்ஜை னேபுரப்பாய் நின்மனம் உவந்தே.
25. உவப்பவனே பத்தர் சங்கம் மலிந்துள் உறைந்தவெல்லை தவப்பயனாற் பெற்ற தற்பரனே மலர்த்தாள் கிரண்டுஞ் சீவப்புற யுதய தேசங்கள் தோறுந் தினந்திரிந்து நவப்பிரசங்கங்கள் செய்தவவனேயியனின் அன்புகொள்ளே.
26. கொள்ளேன் நினையன்றி வேறேயியாருவர்க் குரவரென உள்ளேன் திருவெல்லை யம்பதி தன்னில் உதித்தபெரு வள்ளன் நிரந்தரனே நித்தனேயியன வானவர்தம் வெள்ளம் பரவ வீஞ்ஞானத்தவென் சிறையிட்டு ஒழியே.
27. ஒழியாப் பவக்கல் உற்றழிந்தேனுக்கு ஒருதுணையென் வழியாருள் கண்டிலன் வெல்லைப் பதிதனில் வந்திடுதன் அளியாய் அருட்கொடியாய் தனித்தோனென வாருமிமனைப் பழியாது வந்தடிமை கொண்டிடநல்ல பக்குவமே.
28. பக்குவஞ் செய்து நற்றொண்டரை ஏற்றிப் பரகதியில் வைக்குங் கருணைப் பிரானே வெல்லைப்பதி வந்துசீறுக் கைக்குழந்தையென வான்தொழுமேகிக் கருதலர்தம் உக்கிரஞ் சீத்தி கொள்ளாதவ தாவிவனக்கு ஒப்புரவே.
29. ஒப்புக்கொள் என்றனை ஓர்ந்துகொள் நீயெங்கும்ஒன்றி நல்ல அப்பும் உப்பும்எனச் சேர்ந்திடுவாய் வெல்லையம் பதியிற் செப்புமெய்ச் சாத்திரிமார் தொழுவேந்தன் சீனந்து எழுந்தும் தப்பிடியந்தோய் எனைத் தப்புவித்து ஆள்க சமயம் கிதே.
30. சமயம் கடந்த சதாநந்தனே தனித் தற்பரனே கிமயவர் குழுந்து செயசெய எம்பர என்றிசைக்ககச் சீமயநன் மாமலை வெல்லைப்பதியில் தீகழுந்து உறைந்தாய் அமயமிதில் வந்தெனை உன்றன் சேவைக்கு அனைத்துவையே.

31. கையாருங் கட்கக் தவிதரன்றன் மரபினனாய்ச் செய்யாரும் வெல்லைப் பதிசெனித்தோய் செக தேசீகனே மையாரும் மாந்தருக்கு ஈடாய்ச் சிலுவை மரித்தெழுந்த ஜயாதுய்யா எனை கிண்றே அடியவன் ஆக்குவையே.
32. குவையாய் நிதியைப் படைத்துவைத்தால் என்ன கொற்றவர்தம் சவையூடு வாழ்ந்திருந்தால் என்ன வெல்லைத் தலத்தடைந்து நவைதீரி ரட்சண்ணியந் தந்தநின் தன்னை நான்மறந்தால் அவையாற் பெறுபயன் உண்டோ அநாதி அதிகுணனே.
33. அதிகுணனே அகண்டா கண்டனே வெல்லை யாம்சீறந்த பதியில் வந்தோய் பசியாயினர் ஆயிரர் பண்டுணர்காய்த் தூதிசெய் தனந்தரு கூயவனே என்றுயரகல அதிசயமாய் எனை ஆண்டருள் யானுன் அடைக்கலமே.
34. கலமேற்றின் கலிலைக்கு ஏகியாஸ்குக் கடலருகே மலையேறி நின்றவன் வந்தவர்நோயை மருந்துகின்றிச் சொலுமோர் உரைதனின் மாற்றிடு வெல்லையம் தொல்பதியோய் நலமாக வென்றுயர் நீக்கிடவா கிகு நற்றினமே.
35. தனிநாதனோடு வெண்சந்திரன் தாரகை சேர்ந்துநிதம் நினதார் மகிமை நிகழ்த்திட்டி வெல்லை நீள்பதியீற் சனவினர் தம்மத்தி வந்ததென்னோ தர்ம தாரகனே அனகா அடியர்க்கு அடியவனே நித்த அச்சயனே.
36. அச்சயனே எண்ணில் அண்டர் அண்டங்கட்டு அதிசயனே நிச்சயனே வெல்லை நீள்நகர் தோற்றும் நிரந்தரனே வச்சீர யாக்கை அடியருக்கு ஈந்துபிப வர்க்கமிழலும் உச்சித விடு கொடுத்தாய் எனக்கும் உவந்துகொடே.
37. கொடுப்பாய் உளமது கோணாமல் முத்தி கொடுத்துடுவாய் எடுப்பாய் துயர்வெல்லை என்றுசொல் கிண்பதிகின் பொடுற்றாய் அடுப்பாய் அடுத்துனைத் தேடினர் பாலருள் ஆஸிமழை விடுப்பாய் அடியன் உளந்தெறப்பாய்மன் விதித்தவனே.
38. விதித்தவனே பகிரண்டங்கள் வேந்துறை வெல்லைவந்து உதித்தவனே கப்பர் நாகூமில் மச்ச உதரமதிற் பதித்தோர் வெள்ளிப் பணம் வேந்தனுக்காகப் பணித்தவனே சதித்தெனைத் தள்ளிவையாய் மனங்கூர்ந்து தயைபுரியே.
39. புரியின்ற வெல்லைப் பதிதூரிற்தே வந்த புங்கவனே நரபட்சீகட்குக் குழிகூண்டதுண்டு நரன்கதற்கோர் சீரமுய்க்கவோ கிடம் கில்லையென்றாயீச் செகம் அதெல்லாம் உரிமைப்படி நினதல்லான் மற்றாரது உரைத்தடெற்கே.

40. ஏற்கார் துணைன் கிறையவனே நின்னை ஏற்றபடி கற்காதவர் உளங் கோவில் கொள்ளாத கடம் உடையாம் வீற்காவல் கொண்டகை மீரிகள் வாழ்ந்திட்ட வெல்லைநகர் முற்காலம் உற்றிடு முர்த்தீ உலக முழுமதலே.
41. முதலே பரப்பொருளே திரிலோகத்தின் முன்னவனே அதலாதியாமிடம் வாழும் சராசரம் அத்துணையும் பதறாது காக்கும் பரனே வெல்லைப்பதி பண்டுதித்தாய் பதிலாக வென்றன் உளம்பிறப்பாம் கின்று பண்புறவே.
42. உறவேது சுற்றிடு யித்திரரேது விண்ணாடு கிழிந்து புறவாக வாவி சீரமர்ந்தோம் வெல்லைப்பும் பதிவாழு அறவாழியே வீற்ற கூளியின் கொற்றம் அடக்கிடுவெந் திறவாளியே நின் திருவுடித் தாமரை சேர்த்தருளே.
43. சேர்க்கும் தசமொழி தந்தவனேபொற் சிலம்பில் கின்று மூர்க்கும் பயங்கரம் உண்டாக மேகத் தறைந்தவனே ஏர்க்கும் சீரந்திடு வெல்லைப்பதியில் கிருந்தவனே பார்க்கும் பிரதிகொண்டே வருவாம் என்றன் பாக்கரேலே.
44. பாங்கர்சென்றே அடியார் அனுர்போக்கும் பழும்பொருளே ஞாங்கர்க்கையாண்டிடு வீரோதயர் உறை நல்லவிவல்லை ஒங்கரும் கீத்திப் பதியுதித்தாய் என் உளத்து உதித்து நீங்கரதாய்உறை யாயோஅநாதி நிருமலனே.
45. நிருமல நின்மல வேதாந்தனே அன்று நீள்கடல்வாய் ஒருவன் அடக்கப் பணித்தனையால் கிந்த லோகமதிற் பருவரல்கொண்டு பரந்தாழ்ந்திடுவது பார்த்திருத்தல் தருமமது ஆகுமோ வெல்லைப் பதியுதி தற்பரனே.
46. தற்பரமே கயம்பே அருமாமறை தாம் உணரா அற்புதமே அன்றி யாவிரின் வேண்டுற்க காய்மிவன்றன் நற்புதல்விக்குயர் மீண்டிடச் செய்தனை நல்லவிவல்லைப் பொற்பதியோய்எனை நீயுயர்ப் பித்திடல் புண்ணியமே.
47. புண்ணியனே புண்ணியத்தின் சுருபம் பொலிந்தவனே எண்ணிய வெண்ணிய வெல்லாம் அடியருக்கு ஸவனே நண்ணிய வெல்லைப் பதியிற் பிறந்த நரேந்திரனே அண்ணினன் என்கினித் தாமதம் வாவில் அவதியிலே.
48. அவதிப்படும் தொண்டர் ஆநந்தம் கொண்டுறவு ஆங்கவர்க்குச் சுவலிக்கும் அக்கினித் தம்பம் அளித்தனை தொல்லைவிவல்லை நவரத்தினப்பதி வந்துதித்தாய் கொள்று நன்றினின்மூம் பவமிக்குள் என்மனப் பற்றிருள் போக்கும் படியருளே.

49. படிமோர்புகழும் கற்பாறை பிளந்து பரந்து சலம் நெடிதோட அன்று நின்தாசர்க்கு அருள்செய்தை நீணிலம் டூள் முடிசேர் அரசருறை வெல்லையம்பதி முன்செனித்தோய் அடியியான்றில் என்மனக் கல்லை கீற்றத்தருள் ஆற்றுவையே.
50. ஆற்றாப் பசிகாண்ட வாறு கில்சத்தருக் கண்டநின்றும் காற்றாலும் முன்றி கற்பித்தனையே மரக் காவளர்ந்து மேற்றாவ வெல்லைப் பதிசம்பவஞ்செய்த விண்ணவனே போற்று அவிவாடமுன் தந்தருள்ளூனப் புசிப்பனவே.
51. புசியாத ஞானஅமுதே வெல்லைப்பதி போந்தவனே சசியாது அவன்பணி தற்பரனேதந்த சக்கிரியைக் கசியாது வென்ற திரியின்வீத்தே உளக்காமருடன் சசியாது மின்றிய தோலிக்கு அருள்புரி தோத்திரமே.
52. தர்மாக நின்றுவனத் தோத்தரியாத சிறியருக்கும் உரமாகநில் சச்சீதானந்தனே முந்துனூரகித்தந் திரமார் பிசாசீன் சீரத்தை அரைத்துத் திரிக்கவெல்லைப் புரமேவ சுந்தர பாதாந் யெற்குப் புகல்டமே.
53. புகல்டம் நீயன்றி வேறார் எனக்கிப் புவனமதன் அகல்டம் எங்கனும் பூராய்ந்திடில் அகிலாண்டமுதற் சகலவிடந்திதாறுஞ் சர்வவியாபக தாரகமாய்ப் புகலவிடம் கிருந்தும் வெல்லை தோற்றும் புராதவனே.
54. புராதனனே அன்று போற்றவன் வாழ்ந்த புரம்தகித்தும் சராசரம் யாவிற்கும் தண்ணளிகாட்டும் நற்றத்துவனே பராதனம் ஆக்கிப் பசாக அதிகாரத்தைப் பாடுசெய்த நிராதர வெல்லைப் பதியவ தாவரு ணீத்தமெற்கே.
55. நித்தந் தியானஞ் செய்வார்க்கு அருளீயு நிருமலனே தத்துங் கிளிமல்கு வெல்லைப் பதியிற் சனீத்தவனே உத்துங்க ராஸன் தவீது குலத்துக் கொருவளிக்கே எத்தேச காலமும் கைவிட்டிடாய் என்ன இன்றுதொட்டே.
56. கின்றுதொட்டேநீன் கயிஸ்கரியம்தனை கின்பழுடன் நன்றுகொண்டேன் அடிமைமுறி நிற்ற நாடவந்தேன் தொன்றொருநாற்பது நாடுபவாசஞ்செய் தொல்பரனே சென்றுவெல்லைப்பதி வாழ்ந்திருநூனத் தினகரனே.
57. தினகரனேர்அருட் செங்கரநிட்டுந் திரித்துவனே அனகபராபர ஆச்சரியா வெல்லை யம்பதியிற் சீனகரம் போந்து சுவிசேஷ வாக்குரை சீரியனே மனகம மாம்படி என்கல் திதயம் வதிந்தருளே.

58. வதிவாய் வதிந்தருள் மாமழை பெய்துன் மனமகிழ்ந்து துதிவாயில் வெப்பவர் தூன்பம் தொடைக்கின்ற துல்லிபனே பதியாரு வெல்லைப் பதியுதித்தே படு பாதகர்சிசய் சதியால் கிறந்தெழு நீயே எனக்குத் தனித் துணையே.
59. தனியான வெல்லையில் உற்பவனே சற்சனார்டுவக்கும் கனியே கனியின் ரசவிவாழுக்கே உட்கலுழுந்து கண்கள் பனிநீர் ததும்ப அழைப்பவர் முன்னர்ப் பரிந்துசிசல்வாய் நனியான் நினைஅழைத்தேன் ஓடிவா கிந்த நாளத்தீலே. நாளிளாடு வாரம் மதிவற்சரங்கட்கு நாயகனே கோளிளாடு தாரகை நின்கண் அருளின் குறிப்பறிந்து ஆளுடிமைசிசய்ய நீவெல்லை மாபதி யானெனவோர்? ஏழையைப்போலப் பிறந்ததென் சொல்லவ கிழுன் மனுவே.
60. மனுவாக வெல்லைப் பதிவந்தவா நின்மருவல்கள் தனுமீது அடிக்கவுந் தூஷிக்குவும் சஞ்சலம்அதின்ற அனைபோற் சமித்தனை ஜூயனே யானும் அடிக்கடியத் தனையாக நின்னை வருத்தினன் ஏனுந் தயவுசிசய்யே.
61. தயவுக்கு உறைவிடம் ஆகியஅதித்தன் தனிப்பரமன் செயவுக்ர வீரர் வதிந்திடும் வெல்லைத் திருப்பதியில் நயம் மிக்குறவுந்து நானிலத்தார் பவ நாராயுத்துச் சயசக்ரமோச்ச பவன்னை ஆள்க சபதியிலே.
62. சபதியில் வந்தெனத் தாங்கிடுவாய்நின் சததளமாம் உபயபதங்கள் என் உச்சிவைப்பாய் உம்பரோடுகிசைந்து தபசீகள் வாழ்த்து வெல்லையில் வந்து தனந்தனியே செபுதபத்தோடுற்ற செம்மால் அருட்கொரு சீர்க்கடலே.
63. கடல்குழ் தரைதந்த காரணனே அன்று கானாவினில் அடல்சேர் மணப்பந்தர் சென்று தண்ணீர் ரசம் ஆக்கிவைத்தா உடல்கேசம் ஆதி அடின்தமாய்ப் பவரோகமுற்ற மடலோபியேன் உரு மாற்றலையோ வெல்லை வந்தவனே.
64. வந்துடன் நீள்கடல் கூடியொன்றாக மதர்த்தெழுந்து கொந்தளிப்புக்கொண்ட காலையில் ஒருரை கொண்டவற்றின் மைந்தை அடக்கினை மற்றுடி என்றன் மனசிசெருக்கார் சிந்தையடக்கல் அரிதோ வெல்லைப் பதித் தேசீகனே.
65. தேசீகனே முனம் பத்தேழு தொண்டர்த் தெரிந்தெடுத்து ஆசீகள் சொல்லிநல் அற்புதனுசெய்வரம் அன்றளித்தாய் நீசலையோ நினைக் கின்றாயிலை வெல்லை நீள்பதியில் வாசஞ்செய்ராச குலத்துங்கனே நின்மரபு கிழுவே.
66. தேசீகனே முனம் பத்தேழு தொண்டர்த் தெரிந்தெடுத்து ஆசீகள் சொல்லிநல் அற்புதனுசெய்வரம் அன்றளித்தாய் நீசலையோ நினைக் கின்றாயிலை வெல்லை நீள்பதியில் வாசஞ்செய்ராச குலத்துங்கனே நின்மரபு கிழுவே.

67. மரபால் உயர்ந்தநல் சசாய்வழிச் மகத்துவனே பரபாக்காக நினைப்பகை யுதர்ப் பரிந்தவனே கரவாத நெஞ்சினனே வெல்லையம்பதிக் கண்செனித்த பரமா அடியவன் உள்ளத் துறைந்திடல் பங்கமன்றே.
68. பங்கஞ் செறிந்திடு பண்ணை நன்மேன்மை படைத்துறுசற் சங்கஞ் செறிந்திடு வெல்லை அதாம்பதி சார்ந்தவனே துங்கஞ் செறிந்திடு தூரத் தரசீகள் சொற்குறிப்பின் அங்கஞ் செறிந்திடு தேவே எனைவந்து அடிமைகொள்ளோ.
69. அடிமைகொள்ளாய்முறி ஆக்கிடுவாய் எனை ஆண்டலைக்கும் மிடிமைகொல்லாய் விண்ணவர் தோத்திரஞ் செய வெல்லைநகர்க் குடிமைகொள்ளார்உயக் கோலமனுவருக் கொண்டவனே நெடுமையிற்காலஞ் செலாதூடன் வாகிந் நிமிடமதே.
70. நமிடத்தினில் உளம் நீதிராஸ்காவிடில் நிச்சயமாய் அமுதமெற்குத்தர ஆருளர் வெல்லை அரும்பதியில் திமிர அஞ்சானம் ஒழிந் தோடிடமுன் சென்த்தவனே உமிநிகர்வேன் என்று உபேட்சை செய்யாய் குறை ஓர்ந்தறியே.
71. அறவேளிறிவின் அரும்பொருளே பலஅம்பலங்கள் செறிவெல்லை ஊர்வந்த தேசீகனே தெருச் செல்சிறுவர் உறவுமையுந்தனர் ஒசியன்னாவென்று உளைத்துதித்தார் திறையாகவென்றுதிச் சொல்லையும் ஏற்பை தீவில் தணித்தே.
72. தீவில்கொண்ட தாசன் கடல்ழூந்திடாது நிடமளித்தாய் முகில்வென்ற சோலை நிறைவெல்லை யம்பதி முந்திவந்தாய் அகிலம் பிழைத்திட ரட்சகனாய் உயிர் அன்றளித்தாய் கினல்வென்று பேயின் பகைகழுத்தாய் முடி என்குறையே.
73. முடிப்பாய் குறையை முடித்தபின் நீயுறை முத்தியதின் பிடிப்பானது தருவாய் பிறைகுடும் பெருந்தருக்கள் அடிப்பாதலஞ்செலும் வெல்லைப் பதியில் அமர்ந்தவனே கிடிப்பார்கிடிப்பிலும் நோக்காத என்னினஞ்சு கிறங்குவையே.
74. கிறங்கிடு கொண்டல்கள் கூடங்கள் மாடங்கள் எய்தியியன்றும் உறங்கிடு வெல்லைப் பதிவந்தவாபல் உகஞ்செல்லனும் மறங்கிடந்தார்மனங் கொள்ளாய் அடியன்முன் வந்திகல் முறங்கொண் டியான்பறக்கத் தூற்றிடாய் செகழுள்ளவனே.
75. முன்னவனேசருவ அண்டங் கள்தங்கட்கு முத்தவனே பின்னவனாய்உல கெல்லாம் அழிப்பை பிறங்குவெல்லை நன்னகர்மேவிய நாயகமே மன் னரமுதலே என்கினி யோசனையேன் முத்தவிட்டுக் கிழுக்கலையே.

76. கலையே புவனக் கலைஞரும் காணரும் காட்சியனே மலைமேற் பிரசங்கம் செய்துவனே சபை மங்கையின்ற தலையாம் மணாளநல் வெல்லையின் மேவிய சாமித்தம் ஒலைவாய்த் தூரும்பின என்னைவிடாம் கிள் அவனியிலே.
77. அவனியின் மூதி பதியே அடுத்தை யச்சிசனவே புவனியிற் காட்டும் பளிங்கது போல என் புன்மைதனைக் கவனிப்பதில் தெரி விப்பவனே வேலைக் காநகர்வாழ் நவநித்திலில் பொதியே வருவாய் வந்து நன்றுஅருளே.
78. நன்றோருளும் பிரானே பிதாவொடு நன்கமைந்த ஒன்றான புத்திரனெடி யார்பிழைத்து உய்ந்திட நீள் மன்றார்ந்த வெல்லைப் பதிவந்தவா மெய்மை மாறுமனக் குன்றேற்டாப்பெரு மானே என்முன்வரக் கூவினனே.
79. கூவிடக்கோழி தொடங்குமுன் நின்னுள் குலைகுலைந்து மூடி விதேயா எனை மும்முறைந் மறுப்பாய் எனவன்று ஒவிவாரு தாசற்கு உரைத்தனை யானும் உடனைமறுக்காது அழியும்யும்படி காத்திடுவாய் வெல்லை மூள்அரசே.
80. சேயே மரியம்மை தந்திடுசெல்வத் திருக்கிகாழுந்தே தாயா உலகங்கள் தந்துவனே தனைத் தான்தடிந்த தீயோனைச் சீஷன் எனக்கிகாண்டவா எனைச் சேர்த்திடுங்கால் ஏயாதகுற்றங் சொலுவாரியார் வெல்லை ஏந்தலின்னே.
81. ஏந்தோர் தொழும்பன் நின்மேல் அன்புகிகாண்டுஇள் கிரக்கமுற்றுச் சாந்தருணங்கள் கண்டுகொண்டேன் என்றுமுசிகிளால் மொழிந்தால் ஒந்துவறு ஒன்றுமில்லாதாய் என்னாட்டமுன் அந்தவண்ணம் போந்துவந்து மூள்கிலையோ ஜயனே வெல்லைப் புங்கவனே.
82. கவனத்திலே அடி யாரைவைப்பாய் அன்று கப்பநகூந் தவமற்ற உயமையன் வாய்த்திறந்தாய் பெதுசாயிதவில் அவமற்ற அந்தகன் கண்திறந்தாய் எனை மூதரியா விவிதத் துயரத்தில் வீழ்த்துவையோ வெல்லை வீத்தகனே.
83. வித்தகனே கப்பர் நாகூந் தலைவன் அழைந்தசீருப் புத்திரனுக்குச் சுகம் கொடுத்தாய் புழுப்போன்றும்எனை கித்துவைக் காறுநினையாதிருத்தல் கிதுமுறையோ வத்துவெல்லாந்தந்து வெல்லைப் பதிவந்த மன்னவனே.
84. மன்னவனே கல்லேதன்னில் ஈறு அற்சரமாய்த் துன்னுமோர் நோய்கொண்டு கிருந்துவட்காயுள் தூட்தூடித்துப் பன்னரும் ஆரோக்கியம் கொடுத்தாயெற் பரிவண்ணாய் கன்னல் கற்கண்டு நிகர்வாய் வெல்லைப் பதிக் காவலனே.

85. வலமேவு மன்னவ பிபத்தானியாவில் மரித்தவனை நலநான்கு நாட்பின் உயிர்க்கச்சிசம்தாய் நறுநாற்றம் கின்றிப் புலவே உளத்தில் மணத்திடும் புல்லனைப் போந்தெழுப்பிக் கலவாத தென்ன முறையோ வெல்லைப்பதி கண்டவனே.
86. கண்டருள் கொண்டனை கானான் அரிவையின் காதலிக்குப் பண்டிடாரு வாக்கிற் கூம்பொடுத்தாய் வெல்லைப் பாலுதிக்க விண்டலம் விட்டுத் தரைவந்த நாத மிகவிருப்பம் கொண்டுனைத் தோத்திரித்தேன் வருவாய்என் குறிப்புனர்ந்தே.
87. குறிப்பறிந்து சுதல் கொடையெனவே கிக்குவலயத்தார் நெறிப்படுத்தச் சொற்றனர் நாயிலெனன்னும் நிகழ்பதியில் அறப்பறிந்தோர் கைமை தன்மகனார் உயிரின்றழைத்தாய் சீறப்புள்ள வெல்லைப் பதுதீத்தோய் எனைச் சேர்ந்தெழுப்பே.
88. ஏழுப்பிடுவாய் கிறக் கும்பருவத்தில் கிருக்கும் என்னைத் தழைத்திடும் அக்தித் தருச்சபீத்தாய் தண்தரளமது தினைத்திட்ட வெல்லைப் பதுவந்தவா சது சேயருடன் வழைத்திட்ட தூர்ப்பரி சேயர்தம்மால் உயிரிட்டவனே.
89. விட்டுவிழர் கொலை செய்திடுவீர் என்றும் ஏவலர்கள் தட்டிச்சிசால் எதர் கூறாது கிராசனும் தானிசைந்து கிட்டமதாய் விட மூங்கவர்கொல்ல எழுந்தவனே பட்டஞ்செரி வெல்லை நற்பதியாய் முத்தி பார்த்தருளே.
90. பார்த்துநற்சீத்தி எனக்களிப்பாய் என்பராபரமே நேத்திரமில்லவர் நேத்திரமே மிக்க நீள்தலிவாழ் பாத்திரமே வெல்லை யாய் எருசாலேம் பதிச்சிறுவர் வாத்தியம் போற்றுதி கேட்டாய்என்னிற்பதி வாரமதே.
91. வாரஞ் செறிகடற் பூவினர்க்காய்வின் வழிதிறந்தாய் வாரஞ் செறிமலை வெல்லை எனும்பதி வந்துதித்தாய் வாரஞ் செறிமஸ் கொண்டியார்தம் மனத்துயரீர் வாரஞ் செறிதருந் எனைக்காக்கின்ற வாரணமே.
92. வாரணமோடி உலாவுபெரும்பண்ணை வாய்த்தபல வாரணமல்கும் பதிவெல்லைவந்த வரதன் எங்கள் வாரணநீ எமக்கென்று முன்னோதி வணங்கடியார் வாரணமானவனே எனதாவனம் வாங்குவையே.
93. ஆவணவோலை யுனக்குத்தந்தே அடியாழுமலை ஆவணமென்றனை ஆண்டுகொள்வாய்கிங்கும் அங்கும்ஒன்றி ஆவணமல்கடு வெல்லைப்பதியில் அணியணியாய் ஆவணவும்கொட்டில் உற்பவனே என்ன ஆள்பவனே.

94. பவனத்தினும் புரங்களுள்ளோநற் பதித்தலைமைப் பவனம்பிறங்கிடு வெல்லைப்புரி யுற்பவமடைந்தோய் பவனங்கத்தீத்துடன் வீசிடழுதப்பட அமர்ந்தாய் பவநந்திடவேன் உளமாட்சி செய்குவை பத்திரமே.
95. பத்திர நீள்தரு சோலையம் வெல்லைப் பதியிலும் பத்திர ரட்சகனே அடியர்தம் பவப்பினீயா பத்திரியும்படி மாய்ந்தவனே பத்தர் பன்னுசெபப் பத்திரங் கண்டெழுவாய் வருவாய் எனிற் பாசமுற்றே. பாசமுற்றேன் நின்னில் நாய்டியேன் பிரபஞ்சமதா பாசமென்றேநன்று கண்டுகொண்டேன் நற்பகுபதிசேர் பாசமிம்முன்றும் அநாதியென்பார் சொற்பயின்றுமல்வேன் பாசமத்திருவை வெல்லையதாந் தன் பதியினனே.
96. தண்டலைத் தாருவிற் கொண்டல்கள்வந்து தவித்துறங்கும் தண்டலை வெல்லைப் பதியரசே நடுச் சாமயதில் தண்டலை மோதிய தெண்டிரையீது தனிநடந்தாய் தண்டலை என்சொலைத் தந்தருள் நின்திருச் சங்கமதே.
97. சங்கம் முழங்கிடு பண்ணைவெல்லைப் பதிச் சம்பவனே சங்க மழைத்தநல் லாசாரமார்பிறர் தாமடையா சங்கையை நீக்கத் தகுழுத்தரங் சொன்ன தற்பரமே சங்கையளித் தூட னெற்காருண்முத்தித் தலத்துகிணையே.
98. தலத்தால் உயர்ந்திட்ட சாருப முர்த்தியைச் சார்ந்திட்செய் தலத்தால் நின்கிகா ரயுருவமோ வீத் தரைகெடவ தலத்தே உதித்தவனே எனக்கானந்தந் தந்தருளே.
99. ஒநுந்தந் தந்திடு வெல்லைப் பதியிடை ஒயருடன் ஒ! நந்தனன்னைச் சாத்திரமார்தொழு வாங்குச்சூ ஒநுந்திடாக் கொட்டகம் வாழ்ந்திருந்திட்ட வம்பரமன் ஒநுந்தனார் திருமைந்தா வந்தாள்ளன் அகமலரே.

வரழி

வெல்லைப் பதிவந்த வீத்தகன் வாழிஅவ் வீத்தகன்மேற் சொல்லுந் திருவெல்லை அந்தாதி சுருதியது எல்லில்திவாகரன் போல்வாழி சங்கிதை ஏற்றிருத்து அல்லும்பகலும் படிப்பவர்வாழி ஒழுதினமே.

இல்லறெநரண்டி

இஃது

உதயதாரகைப் பத்திரகதிபரும்
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரித்
தமிழ் ஆசிரியருமாகிய

அ. சுதாசிவம்பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டு

இராசாங்கலிகிதர்சாலையிலே
பதிவுபெற்று

மானிப்பாம்
ஸ்திரோங் அஸ்பரி என்பவர்களின்
இயந்திரசாலையில்
அச்சடிக்கப்பட்டது.
கதிஅன்.
விலை சதும் நா.

மேற்படி ஆசிரியர் செய்த வேறுநூல்கள்

பத்திய ரூபம்.

மெய் வேதசாரம்   நன்னெறிக்கொத்து
அச்சதகம்   சற்போதசரணம்
நன்னெறிமாலை

கத்தியரூபம்.

நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம்   வானசாஸ்திரம்
சாதாரண இதிகாசம்   பாவலர்ச்சித்திர தீபகம்

வினம்பரம்.

பாவலர் சரித்திர தீபகம்,   விலை ரூபா க.ரூ.0

தபாற்செலவு: சதம் யூ.

ILLARA NONDY,

The Husband and Wife.

A Poem

ON

DOMESTIC LIFE.

BY

J. R. ARNOLD,

Ed. M. Star and Vernacular Professor
Jaffna College.

COPYRIGHT REGISTERED.

JAFFNA.

Strong & Asbury Printers, Manipay.

1887.

Price 30 cents.

By the same Author.

Poetical Works.

Mey vethasaram.
Teruchchathagam.
Nunnery Malai.
Nunnery Koththu.
Satpothacharanam.

PROSE WORKS

Nunnery Kathachankrakam
Universal History.
Compend of Astronomy.
Pavalar Charithhra Theepakam.

FOR SALE.

PAVALAR CHARITHTHRA THEEPAKAM

Price	Rs. 1.50
Postage	" .12

நூன் முகம்.

பிரமசரியம், இல்லாச்சிரமம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் என்று முன்னோர் விதித்த நான்கு ஆச்சிரமங்களுள், இரண்டாவதான இல்லாச்சிரமம் தேவசித்தப்படி உலகம் பலுகிப் பெருகுவதற்கு இலக்கான உத்தம ஆச்சிரமமாம். இதுபற்றியன்றோ விதாவியாகிய ஒளவையார், “இல்லறமல்லது நல்லறமன்று” என்றும், வித்துவசிரோமணியாகும் அவர் தம்பி திருவள்ளுவநாயனார், “இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் - முயல்வாருளொல்லாந்தலை” என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்.

இப்பெயர்ப்பட்ட தலைமைபெற்ற இல்லாச்சிரமமானது, அதனை அனுஷ்டியானின்ற ஆடவர் ஸ்தீர்களின் தெய்வ வழிபாடின்றிய நடையினாலும், இருதலைப் பிராணிகள் தத்தமக்கு இஷ்டப்பட்ட இடத்திற்கு ஒன்றையொன்று இழுத்து விகாதப்பட்டாற்போல, ஒருவரோ டொருவர் ஒற்றுமையின்றிய நடையினாலும், பெரும்பான்மை, குரங்கின் கையில் அகப்பட்ட நழுமலர் மாலையெனப் பங்கமும் மானவீனமும் அடைவதை அறியாதாரியார்? ஸ்தீர் புருஷர்கள் காந்தமும் உருக்கும் போல ஏற்றுமைப்பட்டு இல்லாழ்க்கையை நடாத்தாமையாற், பூவுகத் தின் எந்தெந்தக் கோணங்களிலும் “வீட்டுக்கொருவாசல்” என்றாற்போல வீட்டுக்கொரு தொல்லையும் அல்லலுமாய்ச் சமூசாரஞ் சிறப்பீனமுற்றுச் சிரிப்பிற்கிடமாவது, எவரும் உணராக் காரியமன்றாம்.

இந்த நிருவாகஞ் சாதாரணமாய் “எங்குஞ்சலார்” என்று சொல்லுதற்கு இலக்காயிருந்தும், நாகரிகம் இன்னும் பூரணமாகாது பாலியத்திலிருக்கும் எமது தேசத்திலோ அதி தாராளமென்று நினைக்க ஏவப்பட்டோமாதலால், இக்குறைவை அகற்றுதற்பொருட்டு இப்பாடலிற் பின்னுள இரு பாகங்களை மாத்திரம் பல வருஷங்களின் முன்னர் “உதயதாரகை”ப் பத்திரத்தில் அச்சிட்டோம். அவற்றைக் கரிசனையாய் வாசித்துப் பார்த்தோர் சிலர், அ! ஆ! இவற்றையோர் புத்தகமாய்த் திரட்டினாலோ என்றும், புத்தகமாக்கினோம் என்று நினைந்தோர் சிலர், “நமக்குள் ஒவ்வொரு பிரதி தந்தாலோ” என்றும் முன் சொன்னதாலும் இப்போது கேட்டதாலும் அவற்றை அச்சக்கு ஆயத்தப்படுத்தும்போது: ஆடவன் ஆடவள் என்னும் இரு பிரிவினராய் மனுஷரிருக்க ஸ்தீர்களின் நயகட்டங்களை மாத்திரம் பாராட்டிப் புருஷர்கள் விஷயத்தில்

நீர் மென்னு சாதிப்பது நீதமாகுமா? என்று எமக்கு அரியாரோராகுவர் கூறவே மேலும் இரு விஷயங்களை இருபாகங்களாக இப்பற்றி அவற் றுடன் சேர்த்தனம்.

கைப்புள்ள அவுடதங்களை உண்பித்தற்குத் துணையாகச் சர்க்கரையை உடன் சேர்ப்பார்போல எடுத்த விஷயங்கள் பிரீதியாதற்கு நொண்டித்தருவே தக்க வாகனமாம் என்று கருதி, அதனைத் தெரிவி செய்தோம். எல்லாரும் புலமைப் பிரியல்லராகவே, பாப்பகுதிகள் நான்கிற்கும் நான்கு வசனநடைப் பகுதிகளையும் நவமாய் இயற்றிப், பலாவாதிய பல தருக்களிருப்பினும் மிகுதிபற்றியதாற் தெங்கந்தோப்பு என்றாதற்போல, இல்லறநொண்டி என்னும் பழைய நாமத்தையே குட்டலுற்றோம்.

வேப்பநூய் கசந்தும் மருந்துக்கு நல்லனுபானமாகி உண் பார்க்கு உபயோகப்பட்டாற்போல, இந்நூலிலே வெம்பதங்கள், கடு பதங்கள் பலவிருப்பினும் இனிய பதங்களோடு கூடி நன்மை பாலிக்கு மாதலிற், தனது வதனக் குற்றத்தை நினையாது, அதனைக் காட்டிய தருப்பணத்தை உடைத்தெறிந்த முழுமகனைப்போல, இதனைப் படித் துப்பார்க்குந் தையலராவது காளையராவது யோசனையும் பொறுமையு மின்றி இதில்வெருண்டு இதனை எள்ளாமலும் தள்ளாமலும் அங்கி கரித்துப் பாராட்டவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றோம். சந்தவின்பப் பொருட்டு வேண்டும்போது சில அட்சரங்களைக் குறுக்கியும் சிலவற்றை நீட்டியுங்கொள்க. நமது நற்கருத்து அனுகலிக்கக் கிருபாசமுத்திரரும் சர்வசீவதயாபரருமாகிய எம்பெருமான் கடாட்சிப்பாராக.

PREFACE

Some nine or ten years ago, we composed a small poem, in two parts, on the character of good and bad women, and published it by portions, in several numbers of the "M. Star," in order to test its merits and usefulness. Some of the readers, who admired and appreciated it, desired that it should be published in a book form; some, who supposed that we had already printed it, kindly applied to be furnished with copies. So years passed on with occasional requests for the work, until recently we have been unexpectedly asked by a friend in Madras to be furnished with a copy.

Being roused by his request to consider if the publication of the poem was not a duty, we decided to print it, and at once began to prepare a manuscript for the press. Fortunately, one dear to us suggested that the work was one sided, and, to make. Seeing that this was true, we wrote two parts on the male sex also, and complemented the work by adding four more parts in prose, as an exposition of the poem. We entitled the whole, as formerly, Illara Nondy, and added the English title "The Husband and Wife."

It is not our purpose to slander either sex, but to promote mutual happiness among husbands and wives, to produce harmony in households, and to impress on the hearts of young men and women that true education and piety, not dowry and beauty, are the best assurance of domestic happiness.

To engage the attention of our readers, we have tried to select, for the most part, common but choice words, with strong expressions and maxims interspersed here and there. To interest singers, we chose the peculiar and pleasing metre called Nondy, which is used in comic poems. To satisfy readers who are novices in poetry, we had recourse to the prose, which is, by no means, a mere paraphrase of the poetry.

Philanthropists and friends of Tamil, are invited to lend their aid to secure a wide circulation of the work. While we do not profess to enjoy or invite criticisms of a captious and fault-finding sort, all kindly and valuable suggestions or corrections will be thankfully received.

That God will bless this work is the humble prayer of the author.

இல்லற எந்தன் டி

தெய்வ ஸ்துதி

தந்தன தன தனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

சீர்வளர் செக முதலே - பரப்பிரமத்
திருமுதலே தனிப் பரமுதலே
கார்வளர் வெளிமுதலே - பஸ்ரலைக்
கலைமுதலே மறைக் கடன்முதலே
பூரண வாரணனே - சகந்தனைப்
புத்தவனே அதைக் காத்தவனே
காரண அறுகுணனே - பவக்கடல்
கடந்தவனே என்முன் நடந்தவனே
புங்கவ நாயகனே - அகிலாண்டம்
புரந்தவனே நித நிரந்தரனே
எங்கனும் நிறைந்தவனே அடியவர்
கிருதயக் கமலத்தில் கிருந்தவனே
கிறையவனே சுயம்பே - சதானந்த
என்குணனே அன்பாக்கு கின்பினனே
மறையவனே விளம்பும் - வேதாந்தத்தின்
மன்னவனே எண்ணில் பண்ணவனே
நிருமல நிரஞ்சனனே - நிராலம்ப
நித்தனே முத்தொழில் உத்தமனே
பரமனே திரிலோகம் - படைத்தருள்
பார்த்திபனே கீர்பை நேத்திரனே

தேடும் மெய்ஞ்ஞானம் - கிளேன் - கிப்புமிகை
 சீரந்த கில்லறம்புரிந்து அறந்திறம்பா
 டூவர் பேரிலிந்த - நொண்டிதனை
 ஆவலுடன் பாட - ஏவலுற்றேன்
 புல்லறி வடையேன் கில் - அறம்புரி
 பூவையர் மேலிந்தப் பாளதனைச்
 சொல்லவே தூணிந்துகிகாண்டேன் - அதற்குன்றன்
 தூணைகேட்டேன் அருள் தனைவேட்டேன்
 பண்டிதர் நகையாமற் - பலகலை
 பார்த்தவர் சீரிக்கநான் திகையாமற்
 கண்டவர் கிகழாமற் - சீசீபீயன்று
 காறியுமிழ்ந்து கிதைக் கூராமல்
 குற்றங்கள் பிடியாமல் - தாளமிட்டுக்
 கூத்தாடி எனைவைது - கிதிலேயான்
 அற்றங்களால் பிழைகள் - கிதிலேயான்
 ஆழ்ரா மனவைவந்து தோற்றாமல்
 பாடிட வரந்தருவாய் - அறினூரிப்
 பாட்டினில் ஏசுக்கிகாண் டாட்டஞ்செய்து
 நாடிட அருள்புரவாய் - அதைவியன்றன்
 நாட்டவர் மிகவும் சீராட்டமுடன்
 அங்கீ கரித்தருளா - எனக்கிதில்
 அருள்செய் என்றேன் நினைப் பரவிநின்றேன்.
 செங்கரம் தலையில் வைத்தேன் - கோடாகோடி
 தெண்டனிட்டேன் நின்னை அண்டவிட்டேன்
 உத்தம டூவர்தம் - கிலக்கணம்
 ஓர்ந்துசொல்வேன் உடன் தேர்ந்துசொல்வேன்
 அத்தகையல்லார்தம் - கிலக்கணம்
 அடைவிற்சொல்வேன் அதை வடிவிற்சொல்வேன்.

நற்குணப் பெண்மீன் - கிலக்கணம்

நாடிச் சொல்வேன் நன்று தேடிச்சொல்வேன்
துற்குணப் பெண்மீன் - கிலக்கணம்

துலங்கச்சொல்வேன் மூரும் வளங்கச்சொல்வேன்
சந்த நொண்டித் தருவால் - அவற்றினைச்

சாற்றிடுவேன் கிசை போற்றிடுவேன்
எந்தையே பரனேந்தி - கிருபதம்

என்றனக்கு என்றின்றும் காப்பாமே - தந்தன.

1

இல்லநம் புரிதற்கேற்ற உத்தம ஆடவர்
இலக்கணம்

தந்தன தன தனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

மூதி எம்பரமன் தொன்னாள் - சீருட்டிசெய்

அசரமுடன் செறி சரமதனுள்

ஒதிய சரப்பொருளே - உலகத்தில்

உயர்ந்தகு என்பார்கிதை ஓர்ந்திடுங்கால்
சத்திய மாங்கு அவற்றுள் - மனுடர்கள்

தலைமைபெற்றார் உயர் நிலைமையற்றார்
பத்திசேர் ஆண்பெண் என்றே - அவரிரு

பகுப்பில் நின்றார் கில்லத் தொகுப்பில் நின்றார்
நின்றிடும் கிருவோரும் - கரும்பிடை

நிறைந்திடு சாறுடன் உறைந்திடல்போல்
துன்றிய புமணம்போற் - பொருளிளாடு
சொல்லதுபோல் எள்ளிநய் உள்ளகுபோல்

சுநுடல் ஒருயிர்போல் - நகத்துடன்
 கிசைந்திடு தசையது பொருந்திடல்போல்
 ஒருகணம் தணந்தாலும் - உயிர்குறந்து
 ஒடிடும் அன்றிலம் சோடதுபோல்
 அன்பொடு வாழ்வாரேல் - அவர்க்கிணை
 மூரறைவார் கிந்தப் பார்மிசையே
 கின்பொடு வாழ்வாரேல் - அவர்க்கியார்
 சடு ஊர் மூர்விநடும் பூமிசையே
 முதியை அனுதினமும் - அகத்திடை
 அமுத்தீடுவான் அநுள் வளர்த்திடுவான்
 சோதியைத் துதித்திடுவான் - தெய்வபத்தி
 சுடரெனக் கொழுந்துவிட்டு எழுந்திடுவான்
 உய்வழி ஒழுகிடுவான் - செபதப
 ஒழுக்கத்தை ஒருநாளும் மழுக்கிவிடான்
 கைதவ வழிகுறுகான் - பவச்சியல்
 கனவினும் கருத்தினுள் கிருத்தியிரான்
 தந்தைசொல் மேலுளதாம் - திருமந்த்ரம்
 தாரணியில் கிடைன மூரணம்போல்
 அந்தியும் சந்தியுமாய் - அதைநிதம்
 அனுசரிப்பான் மிக உபசரிப்பான்
 தாயினும் சீறந்த அழகார் - கோயிலைன்று
 தாலத்தில் கிலிதனும் ஞாலத்துளார்
 வாயுரை கடவாதே - அவள்தனை
 வணங்கிடுவான் உரைக்கு கிணங்கிடுவான்
 மன்பதை புகழ்ந்தேத்தப் - பரிவறு
 மனத்தின் அடுத்தவர் கினத்தவர்மேல்
 அன்புறம் நெஞ்கடையான் - சகோதர
 அளியுடையான் பதவிய நடையான்

சுயபுத்திதனிற் சாயான் - பொயிவர்
 சொற்புத்தி தனைச்செலவி சோரவிடான்
 பயபத்தி நிலைஅசையான் - எதொன்றையும்
 பதற்றமாய் வீறுவீறுப் பொடுபகரான்
 யோசனையாய் அயர்வான் - வீவேகமாய்
 யூகித்தும் கிரகித்தும் ஒளிபெறுவான்
 வாசினை கல்விவிடான் - முவாண்டு ஒடு
 மைஞ்சு கையாலே வழுவவிடான்
 வீறுகொண்டு கிறமாப்பாய்க் - குரோதித்து
 மேலவர் குருநிந்தை விளைத்தறியான்
 தாறுமாறுகள் புரியான் - குணிவொடு
 சன்மார்க்க நெறிதனைத் தள்ளிவிடான்
 வேதியர் பெரியோர்சொல் - வீதிகளை
 வெறுத்துத் தள்ளான்கடு கடுத்துத் துள்ளான்
 நூதியர்தமை எள்ளான் - எந்நானுமிய்ஞ்
 ஞானத்தை அடிப்பாரம் மூக்கிகாள்வான்
 கிருபுறம் சூர்மைதிகழ் - ஏதியின
 ஈந்துளம் அரிந்திடும் கிழிப்புரையால்
 ஒருவர்தமையும் கருக்கான் - எழும்புசேர்
 ஓளனை நேசரிராடு ஒன்றிடுவான்
 தான்பிடித்திடும் முயற்கு முன்றோகால்கள்
 சத்தியம் சுதைன்று சாதிப்பார்போல்
 மூன்ற தக்கோர் தம்முன்னே - வாதங்சிசய்ய
 மூக்குரோசம் கொண்டுள் அகங்கரியான்
 உத்தியோகம் புருடர்க்கு - எக்காலமும்
 உள்ளதோர் கிலட்சணம் எனவோர்ந்தே
 பத்தியாய்த் தேடிடுவான் - அதன்வரும்
 படியிலோர் பாகத்தான் மிடிதீர்ப்பான்

தானத்திற்கு ஒருபாகம் - பிரீதியாய்த்
 தந்திடுவான் மீந்த பாகந்தனனை
 மானத்தொடு அனுபவிப்பான் - ஸப்போல்வளை
 மாந்தர்க்கும் பிறருக்கும் மகிழ்ந்து சவான்
 தொழுதுண்டு வாழ்வதிலும் - தொல்லோர்சொன்ன
 சொற்படி உழுதுண்டு வாழ்ந்திடலிற்
 பழுதொன்றும் கிளையென்றே - அதைப்பரி
 பாலித்துப் பழனத்திற் பயிரிடுவான்
 கிருஷிகம் அனுகூலம் - தராவிட்டிற்கு
 ஏதமில்லாத் தொழில் வணிகமென்றே
 பெருமையாய்க் கையிடுவான் - ஏதோர்வதொழில்
 பிடியாமல் நடைப்பினம் எனப்பெயரான்
 கற்பெனும் அரண்வளைந்தே - தர்மநிலைக்
 காவலிட்டே சேமத் தாழுதிட்டே
 அற்பழும் நிலைச்கான் - அகந்தனில்
 அறமெனும் பயிரினை நிறுவிடுவான்
 மைவிழியார் மனையைக் - கனவினும்
 மருந்தினுக்கு மூயினும் விரும்பியரான்
 கைவளம் கொடுத்து அழியான் - அவர்கள் மேற்
 கருத்துஅழியான் பெலம் விடுத்துகிழியான்
 சந்தியிற் பதிவிருக்கும் - கணிகையர்
 தங்கள்தம் கண்வரை தடக்கிவிழான்
 அந்தியில் அவர்வாழும் - தெருவிடை
 அடிகள்வையான் பொருள் மடியில்வையான்
 குட்டர்தம் சகவாசம் - கடுவழிக்
 கட்டை ஊடாடிய கான்றிகராய்
 நட்டந் தருமதனால் - கெட்டார்சங்கம்
 நாடிச்சிலான் பிரிந்தோடிச்சில்வான்

சீயென்றார் வீட்டின்முன்னே - பேயும்வந்து
 சேராதென்பார் திந்தச் செகத்தில் உள்ளோர்
 நாவியான்றுபோல் நடத்தும் - அயல்மனை
 நாடிச்சாரான் ஓடிச் சேரப்பாரான்
 கஞ்சாலேகியம் உண்ணான் - பிராண்டிலிவன்
 கள்ளுச்சாராயங்கள் உள்ளிக்கொள்ளான்
 அஞ்சாதபின் உண்ணான் - குடிவகை
 அருந்தித் தெருவிருந்து அடியுண்ணான்
 போக்கிரி நடைநடவான் - சைசைசியன்று
 புண்ணியர் ஆசியந் செயப்புனுகான்
 முக்கிரமித்து ஒழுகான் - அவசியம்
 அவசியமாய்ஒரு கருமஞ்செயான்
 சூதுசற் பனைபுரியான் - ஒருநாளும்
 துணிவுடன் கொலைசோரஞ் சூழ்ந்தறியான்
 மாதர்மேல் ஆசைவையான் - அவர்தரு
 மையலால் மோகித்து மதனங்கொளான்
 குஞ்சின் அழகு எண்ணான் - உடுத்திடு
 கோசீகக் கோட்டழகு அதைக்குறியான்
 மஞ்சலின் அழகு உண்ணான் - கல்விப்பிபரு
 மாட்சீயைக் காட்சீயாய் மதித்திடுவான்
 சீதனம் அதன்மருளான் - கல்வியிழும்
 சீங்காரம் பெரிதன்று தேற்றங்கொளான்
 முதனம் கல்வியிழும் - மாட்சீயை
 முட்சேபித்து அவசியம் அதிசயிக்கான்
 செல்வத்தைப் பாராட்டான் - குணந்தனிற்
 சீறந்தது குலமென்று சீராட்டான்
 நல்வித்தை பாராட்டான் - குணந்தனில்
 நயந்தது கிளையின நாடிநில்லான்

தோற்றுத்தைப் பாராட்டான் - குணந்தனிற்
 துக்கிபறும் கனமினத் தோத்திரியான்
 ஆற்றலைப் பாராட்டான் - சுகுணத்தில்
 அரிய சம்பாத்தியம் மூசித்தந்டான்
 அளசம் அது கில்லாளை - நல்லகுந்தல்
 அழகியின்று ஆற்றும் அறிவில்போல்
 விழல் அழக்கய அழகி - எனவிமய்ச்சி
 வியந்துவிகாள்ளான் மனம் வேண்டிக்காள்ளான்
 உத்தியோகம் பாராட்டான் - குணந்தனில்
 உறவினர் சலுகையை உணர்ந்துழையான்
 தத்திமி தெய்யென்றே - சீறந்தவோர்
 கையலை நினைந்து சன் னுதம் மூடான்
 பீஞ்சீனிலே பழுக்கான் - பெற்றார்மனம்
 பேதிக்கக் கலியானம் பேசச்சிசலான்
 அஞ்சுநால் மூண்டின்பின்னே - சமுசார
 அருஞ்சுமை எடுத்துவைத்து ஆற்றடவே
 தக்கநல் வயசீன்கண்ணே - தந்தைதாயர்
 தமரொடு மித்திர் தமைமுய்ந்தே
 மிக்கநற் குணமிழும் - புகழ்மணம்
 வீசிடுங் கல்வியின் மிகுனிழும்
 மூசிக்கும் மரியாதை - சுகுணங்கள்
 அமைந்தும் நடைபொறை தயைஅளியும்
 பூசிக்கும் நிறைவெறியும் - தெய்வபத்தி
 புனுகின நாற்றும் அறமுறையும்
 நிறைந்தபெண் தனைநாடித் - திருமணம்
 நேர்ந்துமித்திர் தமருடன்கூடி
 அறைந்தும் மறைமுறையே - குரவர்கள்
 ஆரண்பூரண மூசிசாற்றே

சீரந்திடு சடங்கியற்றத் - தேவதயை

தீருவருள் நிழல்செயச் சேர்புசென்றோ
உறைந்தவள் உடன்பயில்வான் - உயிருடன்

உடம்புபோல் ஒன்றியே கலந்துறவான்
விதக்கும் நல்சோட்டுப்பட்சி - போலே அன்பை

வீருத்திசெய்வான் மனத் தீருத்திசெய்வான்
பதிக்கொளிர் வளக்கினவே - தெய்வவழி

பாட்டினைக் குடும்பத்திற் பதித்திடுவான்
தன்பதி பிரிந்தோடி - அடிக்கடி

தாய்பதி அன்னியர் தலம்தேடி
நன்புறு தன்மனையாள் - தனிமையாய்

நாடிடாறும் தெருவழி நழுவவிடான்
அறந்தனைக் குலைத்து ஏறியான் - கட்டிமனை
யாட்டியைப் பிடித்துவைத்து அடித்திதறியான்
பிறந்திடு குழந்தைகளை - நீலமிசைப்

பெயர்த்திமுத்து உருட்டியே மிதித்துஏறியான்
பண்டாரம் குறையவிடான் - கில்லமது

பழுதடையைப் பார்வை வழுவவிடான்
பெண்டுளம் சீரவிடான் - அவள்பெற்ற

பிள்ளைகள் மீறியே குள்ளவிடான்
ஔர்பசீத்திருந்தாலும் - தனதுளிக

தகுநிறைந்தாற் சரி யென அறையான்
பேர்புகழ் கெடந்தவான் - கிண்மைவரிற்

பிச்சையெடுத்தும் வந்திச்சையுடன்
பிள்ளைகள் கூட்டிடுவான் - தனைப்பசி

பொதுவருத்தினும் பிரியைதனக்கு
அள்ளிமிருத்திடுவான் - மூடையனீ
அவசீயம்அறிந்துடன் அளித்திடுவான்

கள்ளமதாய் ஒழுகான் - கவலையாம்
 கடலிடை வீழினும் தடதடவான்
 உள்ளதற்கு திசைவாகப் - பொறைதனக்கு
 ஒருமலை கிவினன உலவிடுவான்
 சேண்பறந்து ஓடுகினும் - மரத்துறு
 சேக்கையை நோக்கிச்சில் சேவல்ளனக்
 கான்படர்ந்து கிளைத்தாலும் - ஜீயோன்றன்
 காதலி யெனமிகு ஒதுரவாய்க்
 கிரகத்தைச் சார்ந்திடுவான் - தினந்தினம்
 கிழக்கு வெளுக்குமுன் கிளர்ந்திடுவான்
 பரசிசாத்துக்கு ஒருசப்படான் - எவருக்கும்
 பழிக்குப் பழியின்று பழிவாங்கான்
 அயலவர் உடைமைக்க்குப் - பிறவியில்
 அந்தகன்போலவே அமைந்திருப்பான்
 மயல்தரு பிறர்க்கைதக்குக் - கேள்வியில்லா
 மந்தன்னுப்பான் ஞார வழியில்நிற்பான்
 கடுகெண்டைக்காக ஏரி - உடைத்திடும்
 தோலினுப்பாய்ச் சொற்ப லாபநட்பாய்
 வடுவந்து புகுதவிடான் - கிரகத்துள்
 வாரிபோல் ஒக்கங்கள் வளர்ச்சியியலான்
 நன்மைக்குத் தீமைசிய்யான் - நல்லாரினை
 நாடிச்சோதரம்போல நயந்திடுவான்
 வன்மத்தை விருத்திசிய்யான் - உலகினீல்
 வழக்கத்திற்கு எதிராக மலைவுசெய்யான்
 கிருதய வாகனமேற் - பெண்டுபிள்ளை
 ஏறச்செய்வான் நாலில் ஒழுச்செய்வான்
 ஒருவருக்கு அவத்தையென்றால் - தனக்கு
 உற்றதுபோல் உண்டி உறக்கமின்றிப்

பைத்தியர் போல்கிருப்பான் - அவருடை
 பக்கத்தில் அன்புடன் படுத்திருப்பான்
 வைத்தியர் வீடுஅலைவான் - வகைவகை
 மருந்துகள் கொடுப்பித்து மாற்றுவிப்பான்
 சயித்திய போசனமும் - சீலிச்சைக்குத்
 தக்கபத்தியங்களும் தான்தருவான்
 தயித்தியன் எனழுமுகான் - பொறுமையிற்
 தருமன்னுப்பான் அன்பீற் தாயைழுப்பான்
 சருகிளை அரித்திடவே - நேரமல்லாற்
 தான்குளி காய்ந்திடச் சமயமின்றென்
 கிருமுது மொழிப்படியே - எந்நாலும்தன்
 இல்லற்காய்ப் பிரயாசம் - எடுத்திடுவான்
 ஏதுக்கென்றான் முன்னரிறந்து ஒழியும்
 மாதுக்காய் மனமாழ்கிக் - கண்ணிரவிட்டு
 மார்படித்து அழுவென்று மாநிலத்தோர்
 பழிப்பொடு பகர்ந்துவரும் - வடிவரை
 பாங்காகத் தன்மிது பலித்திடவே
 களிப்பொடு மறுமனையாள் - தனைக்கொண்டு
 காலிலே கிருதளை காவிக்கொளான்
 அந்து ஊது நெல்லாகான் - அஞ்சூனத்தை
 அகத்திற்கொள்ளான் அறிவு அடக்கிக்கொள்வான்
 கொந்தாரும் குழலாட்குத் - தானேயியாரு
 கோவில்னுப்பான் நாலூப் கோவையியாப்பான்
 உன்மத்தன் போல கிரான் - இயராண்மையோடு
 ஊக்கமாய்ப் பொருள்வரவு ஆக்கிக்கொள்வான்
 கண்ணுக்கு கிமைபோலத் - தற்சேர்ந்தவர்க்கு
 காத்துத்தன் கடமைகள் கழித்திடுவான்

மாயிக்கு வேம்பாகான் - தன்மாமன்றன்
மனகக்குக் கரும்பாகி மைத்துனமார்
தாம்மெய்க்க வாழ்ந்திடுவான் - அவரொடு

சள்ளுக்கொள்ளான் தொல்லை கிள்ளிக்கொள்ளான்
சகலன்தன் உறவுதனில் - ஒருவற்குச்

சாண்கொடியது பஞ்சந் தானோ என்று
அகிலத்துள்ளார் உரைக்கும் - முதுமியாழி

அதுபொய்க்க அவனுக்குன் பாய்ந்தப்பான்
விருந்தரை உபசரிப்பான் - அவர்கட்கு

வேண்டிய அருந்தொண்டு பூண்டுசெய்வான்
மருந்திலும் ஒருபாகம் - உண்பார்கட்கு

மறுத்தறியான் யாதும் ஒறுத்தறியான்
காரணம் கிருந்தாலும் - பிராதினிற்

கையத்டான்பெரும் பொய்கள்தொடான்
ழூருக்கும் பிணையாகான் - புரட்டுருட்டு

அவைகளே அலுவலாய்த் தெருவலையான்
பழிசெய்து பழிவாஸ்கான் பவக்கடல்

பாய்ந்திடும் புணையெனப் பரனருளை
வழிவழியாகக் கொள்வான் - கனவினும்

மறவாதே விட்டுப் பறவாதே
குடும்பத்தைக் காத்திடுவான் - கண்டாகிரலாம்

குறைசிசால்லப் பெரும்புகற் குன்றிடவே
கிடம்பமா நடைகோலான் - கில்லாச்சிரம

கிந்திரன் கிவன்கிலக் கணம் கிவையே
கிவ்கிலக்கணமுறையே - ஓராடவன்

கில்லறம் கிருந்தியற் றிடுவானேல்
பெளவமார் புவியிசையே - அவன்மனப்

பாக்கியசாலிர் பாரிரே----- தந்தனதன.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நூற்றி!

இல்லறத்துக்குரிய உத்தம ஆடவரின் இலக்கணத்தையும் அவர் கடமைகளையும் கற்றறிந்த வல்லவர் மாத்திரமல்லக் கல்லரதாரும் என்றில் உணர வசன நடையிற் கூறும் பின்னாய்!

ஆ! ஆ! கவரம்! அவ்வாறு சொல்லுகின்றேன்,
கேநும். ஜியா!

தெய்வ சிருட்டிப்புகள் யாவற்றிலும் மானுட சிருட்டியே முக்கியம் பெற்றது. அறிவிற்சிறந்த அம்மானுடெச்நமத்துள் ஆடவன் முந்திச் சிருட்டிக்கப்பட. ஆடவர் அவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியாய்ப் பிந்திச் சிருட்டிக்கப்பட்டமையால் ஆடவனே அவ்விருவருள்ளும் சிரேட்டம் பெற்றவன். மனுஷன் அடைய வேண்டிய புருஷாந்ததங்கள். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்றும் நான்குமாம். இந்த நான்கையும் பெறுவான் அவன் அனுஷ்டிக்கும்படியான எவ்வகை ஆச்சிரமங்களினும் இல்லாச் சிரமமே விசேஷமுற்று. விசேஷமுற்ற இவ் இல்லாச்சிரமம் சிறப்படைதற்கு உத்தம இல்லாளே முக்கியமான கருவியும் இலக்கு மாவாள். வீட்டுக்கழகு தீபம் என்றாற்போல இல்லாச் சிரமத்திற்கு உத்தம இல்லாளே முதற் கருவியும் துணைக் கருவியும் ஆதல் வேண்டும். அப்படியில்லாக்கால் அவ் இல்லாச் சிரமமும் அது அனுஷ்டிக்கப்படும் இல்லமும் சிறப்படையா. ஆதலின் ஆடவன் ஓர் உத்தம சுகுண இலக்குமியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குச் சாவதானமும் பொறுமையும் பிரயாசையுமாய் அவளைத் தேடி யெடுத்தல் வேண்டும்.

“இல்லதெனில்லவன் மரணப்ரனா வுன்னதென்
இல்லவன் மரணரக்கடை”

என்று சான்றோர் கூறியது இல்லாளின் அருமையைத் தெரிவித்தற் கல்லவா? இரத்தின வியாபரி விலையுர்த் தவரும், மாணிக்கம், வைடுரியம், கோமேதகம் ஆகிய நவரத்தினங்களைத் தேடித்திரிந்து பெறுதல்போல ஆடவன் தன்னில்லத்திற் கேற்ற இல்லாளை அருமையாய்த் தேடிப்பெறுதல் வேண்டும். “உத்தம ஸ்திரியைக் கண்டுபிடிப்பவன் யாவன்?” என்றார் ஆன்றோர். இலங்குவதெல்லாம் தங்கமும் பர்ரிடுவதெல்லாம் பசும்பொன்னுமாகா ஆனாற்போலக், கண்டவரெல்லாம் பெண் களும் கொண்டவரெல்லாம் இல்வாழ்க்கைக்குப் பக்குவமான பெண்டிருமாகார். முருக்கம் பட்பம் அவங்காரமற்றுச் சிவந்திருப்பினும் சுகந்த வாசனைவீசி யாவரும் சூடுப்பெறும் உசிதமலராகாது. ரூபத்திற் சிறந்த பெண் பெபோதும் உள்ளத்திற் சிறந்தவள்ளள். “அழகு வீண், சவுந்தரியம் வஞ்சனை” என்றார் மகாஞானியார் மேம்பாடுள்ள பெண்ணைத் தன்னில்லத்தில் வைக்க அபேட்சிக்கும் ஆடவன் முந்தித்தானே கனமும் மேம்பாடு முள்ளவனாய் இருத்தல் வேண்டும். சோடுகொண்ட எந்தப் பொருள்களும் சிறந்தவையே. அவனுக்கவனே சோடு; அவனுக்கவனே சோடு எனச் சிறந்திருந்தாலன்றோ இல்லம் சிறக்கும்.

ஆதலினால் இல்லாச்சிரமம் அனுட்டிக்கும் ஆடவன் தெய்வ பயமும், தெய்வ சிந்தனையும், தெய்வ வழிபாடும் நித்தமும் குடிகொண்ட நெஞ்சனும், “துன்மார்க்கருடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும் பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும் பரியாசக்காரர் உட்காருமிடத்தில் உட்காராமலும்” இருக்குந் தூயனும், தன்னைப் பெற்றுவளர்த்த பிதா மாதாவைக் கனம்பண்ணி அவர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைத் தவறாது காலாகாலங்களிற் புரியும் அன்பனும், சகோதர சகோதரிகள்மேல் நேசமுடையனாய்ச் சாந்தொழுகிக் குரவர் பெரியோர்க்கு ஆசார உபசாரஞ்செய்யும் கனவானும், எவ்வளைகப் பெருமையற்றும் கல்லாதவன் மன

மில்லாப்பொற்பு ஒப்பான், ஆதலின் அறிவு பரிமளித்தற் பொருட்டுக் கல்வி சாத்திரங்களைக் கசடறக்கற்ற கல்விமானும், “கற்றுபின்நிற்க அதற்குத்தக” எனப் பெற்ற அறிவின்படி நிற்குந் தீரும், உத்தியோகம் புருடலக்கணமாதலின் முயற்சித்து நல்லவரும்படிகொண்ட ஒரு வேலையிலமருந் திறவானும், உத்தியோகம் பிரதி கூலப்படுங்கால் உழவு, வாணிகம் ஆதிய ஆதாயத்தொழில்களில் அமையும் இரும்மியனும், உறைப்பிலும் ஒறுப்பு உத்தமமாதல் தன் உறைப்பை அழியாது “பயன் மரம் உள்ளுரப் பழுத்தற்றால்” எனப் பிறர்க்குந் தனக்கும் பயன்படப் பாகஞ் செய்து, ஒரு கூற்றைத் தேவ தானங்கள், கிருத்தியங்களுக்கும் ஒரு கூற்றைத் தன் பிற்கால இலம்பை தூரங்கட்டும், ஒரு கூற்றை, “விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற்”கும், மீந்தவற்றை ஒழிந்த சர்க்குமங்கள், சுற்றுமித்திரர் உபயோகங்கட்டும் செலவு செய்யும் போசனும், செய்ந்நன்றியை மதித்துத்;

“தினைத்துணை நன்றி செயிதும் பணைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவர்”

எனப் பிறர் செய்த நன்றியைக் கொல்லாச் சுகுணனும், அடக்கத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு நடுவெநிலைமையில் விலகாது “ஓமுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்” என எவ்வகை ஒமுக்கங்களையும் பரிபாலிக்கும் பக்குவவானும், “புறங்கூறிப் பொய்த் துயிர் வாழ்தல்” சிறியோரிலட்சணம் ஆதலிற் புறங்கூறுதலை வெறுத்துப், பொய்யாமை, வெ.காமை, கள்ளாமையாதிய நல்லவழிகளிற் பயின்று. தற்காத்து நடக்கும் ஞானியும், “அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம் போலத்” தன்னை இகழ்வாப் பொறுத்தலிற் றலைமை யற்று “சன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாது” ஆதலிற் பஞ்சமாபாதகங்களுள் ஒன்றாகிய கள்ளுணவு செய்யாமலும், “அகடாரார் அல்லல் உழப்பார் சூதென்னு முகடியான் மூடப்பட்டார்” ஆதலிற் பொருளஞ்கு நாசகாரணமாகிய சுதாடாமலும், யாவராலும் மெய்ச்சிச் சிரமிசை சூடப்படும் நறுமலர் போன்று. எவரும் அங்கீகாரம் பண்ணுமாறு பிரமசரியம் அனுட்டித்து வந்த சர்புருடனுமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பிரமசரியத்தை நிறுத்தி இல்வாழ்க்கையில் ஏற்பட விரும்புங்கால், “தூழாவிக் காய்ச்சாதது கஞ்சியமல்ல; வினாவிக் கட்டாதது கல்யாணமுமல்ல” என்பராதவிற் தாய் தந்தையர் சுற்ற மித்திரரோடு அளவளாவிக் கலந்து உசாவுந் திடசித்ததும், தன்மனசிற்கிசையா மணம்பேசி நற்குலம் வேண்டுமென்று வமிசத்த வரும் தந்தைத்தாயாரும் நெருங்குங்கால், “சாதியிரண்டொழிய வேறில்லைச் சாற்றுங் கால்” என்றும், சாதியிலும் மரசாதியே மாண்மீயம் என்றும் பொரியோர் சொல்வதை ஸ்தாபித்துக் “கல்வியும் செல்வமும் சாதியும் வடிவும்” உள்ள கண்ணிகை அகப்படல் அருமையென்பதை நம்பிச், சீதனத்தாலும் வெளித் தோற்றத்தாலும் பகட்டப்பட்டு எடுப்பாது. ஞானத்தையும் விவேகத்தையும் ஞானமாக்கும் சூரமும், நல்லமாம் பழத்திலும் புழுவிருத்தல் உண்மையாதவில் நெல்லைக் கொடுத்துச் சப்பி வாங்கும் மதியிலிபோல் புத்தியையும் கல்வியையும் விட்டு அழகைமாத்திரம் வாங்கா விற்பனனுமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

பெண்ணை வரித்துபின்பு முறைமை தவறாது பாணிக்கிரகணம் புரிந்து “பாலோடு நீர் கலந்தற்றே” என மருவி, உடலிரண்டாயினும் உயிரொன்றெனத் தன் மனையாளுடன் வாழும் புனிததும், தான்மேயும் புல்லுடன் சளிக்கும் சசமென அற்பகாரியத்திற் “கால் பட்டாற் குற்றம் கைபட்டாற் குற்றம்” எனச் சினந்து பினங்காத் திண்ணியனும், கொண்டாளை நேசித்துத் தான் பசியிருந்தும் அவள் பசியாற்றும் பரிவினானும், உதரக்கணிகளைப் பற்றொடு செப்பமாய் வளர்த்து ஏற்றகாலத் திற் பள்ளியில் வைத்து, அவரவார்க்கேற்ற பாதைகளில் விட்டுக் குடும்பந் தள்ளாடாது சம்ரட்சனை செய்யுஞ் சமர்த்தனும், வேலியடைத்துப் பயிரைப் பாதுகாப்பவர் போலத் தன் குடும்பத்தை அகோராத்திரம் காத்து, தரித்திரமெனும் வெயிலால் வருந்தாமல் ஆதரவென்னும் ஆதபத்திரம் ஏந்தி, மரணம் பிரிக்குமளவும் சமுசார சகிதனாயிருக்கும் சாகசனுமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

வரவு குறையுங்கால் மாதர்மனம் வெருஞ்சுமாதலானும், “இல்லானை இல்லானும் தேடாள்” ஆதலானும், இல்வாழ்வான் திரைகடலோடி யேனும் நியாய மானபடி பொருள்டிடத், தன் கிரகத்துள் வறுமைப்புவி நுழையவிடாமல் எந்நாளும் ஆவலாய்ப் பாத்திருக்கும் காவலாளனுமாயிருத்தல் வேண்டும். மேலும் இல்லறத்திற் கேற்ற ஆடவன் இன்னா செய்யாதவனாய்ச், சினமென்னும் மதயானையை அறிவென்னுந் தறியிற் கட்டி அடக்கவல்லவனும், வரைவின் மகளிரைக் கனவினும் நினையாதவனும், கற்பென்னும் மதிலேறிக் குதியாதவனும், பெண்ணேவல் செய் தொழுகாப் பெருமையுடையவனும், “காதன்மனையானும் இல்லாள்” எதிலான் மனை செல்லாதவனும், அகனமர்ந்து சுய வாயாதபோது முகனமர்ந்து இன் சொல்லாயினுக் சொல்பவனும், நெருப்பிலும் அகோரமுற்ற தென்னுங் காமத்தை அடக்கி விசயம் பெற்றவனும், “பகை பாவம் அச்சம் பழியெனும் நான்கும்” தனக்குப் பாத்தியப்படாத பவித்திர நெஞ்சனுமாயிருத்தல் வேண்டும். விசேஷமாய்ப் பொறையெனும் ஆபா ணத்தைப் பூண்டு, பெரியகாரியத்திலும் உக்கிராவேசங்கொள்ளாதவனும், “எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்” என்னும் முதுமொழிப்படி தான் கொண்ட இல்லாளின் பெலவீனங்களைச் சகித்துச் சற்றுப் பிழைகளைச் சமித்து ஒத்தினாங்கி வாழும் புரு ஷாத்தமனும், கற்பிளவோடொத்த நெஞ்சத்தனாகாது பொற்பிளவோடொத்த நெஞ்சனுமாயிருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறாகப் புகழோடு இல்லாச்சிரமம் அனுடிப்பவனே இல்லறத்திற்கு இந்திரனென விளங்குவான்.

இல்லறத்திற்காகரத அதம ஆடவர்
இலக்கணம்.

தந்தன தனதனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே

தேவனைத் துதித்துகிறைஞ்சான் - தெய்வத்தொண்டிற்
சீரத்தைவையான் பவ விருத்தி செய்வான்
நாவலர் தமையனுகான் - சண்டாளரை
நாடிச்சிசல்வான் கோள்கள் தேடிச்சொல்வான்
வீத்தை உத்தியை விரும்பான் - வீதாலயம்
வேண்டிச்சாயான் தீமை தாண்டப்பாயான்
முத்தியின் வழி சாரான் - தேவாலயம்
முன்னிச்சிசலான் நன்மை எண்ணிச்சொலான்.

வைத்திக விடயமின்றால் - உபேட்சீத்து
 மனதினைப் பேதித்து வருந்திடுவான்
 மைதவிர் தைவீகம் - கிராசீகம்
 மனுஷ்கந் தமையின்னி மதியாதான்
 உலகமே தெய்வமின்பான் - பணந்தனக்கு
 உச்சீத தேவனென்று கிச்சைவைப்பான்
 கலகம்ன் நேசமின்பான் - கலைகல்லாக்
 கசடரே எனக்கு அரும் சேடர் என்பான்
 சிற்றின்பம் கின்பம் என்பான் - அதூவும் மற்றொன்
 செல்வமின்பான் நேய வெல்லம் என்பான்
 மற்றின்பம் ஏதுக்கு என்பான் - அதைக்கண்ட
 வல்லவர் யார்கற்றே சொல்லும் என்பான்
 பெற்றவர் தமைப்பேணான் - அவர்க்கொரு
 பிடியரீ முயினும் மடியிலிடான்
 கற்றவர்தமை வினவான் - கற்றோர்சபை
 காஞ்சிரங்காய்என்று வழங்கைகளான்
 அரைக்கணம் என்றாலும் - நல்லோர்சபை
 அகந்தங்கல் எனக்கு அரு நரகமின்பான்
 குரைக்கும் நாய்போல் வீட்டை - வீட்டுநானும்
 கூடாத கூட்டங்கள் கூடிக்கொள்வான்
 குடிப்பது கூழ்எனினும் - வாயில்வீட்டுக்
 கொப்பளிப்பது பனி நீர்எனல்போல்
 மிடிக்குழி தாழ்ந்து உழந்தும் - எனக்கொரு
 மின்அனையாள் கிண்ணே வேண்டுமின்பான்
 அழகினுக்கு ஈடுவான் - அவாவிவனும்
 ஸுழி மத்தியில்விழுந்து அழுங்குவான்

குழக்கு நிலைக்கும்என்பான் - கருமுகில்

குழலுக்குத் தோற்கும்என்று அழலின் முன்னோர்
மெழுகின உருகிடுவான் - கிடையது

மின்னலோ துடியோ எனவியப்பான்
களிமொழி கிவள்மொழிக்கு - நிகிலரங்க்

களாத்திடல் பேதமை எனத்தொகுப்பான்
மதியது வதனம் என்பான் - புருவத்தின்

மாட்சீக்கு மதனன்வில் வாய்க்கும் என்பான்
துக்கிப்பறு நகை நிரைக்கு முத்தங்களும்

தோற்கும் என்பான் அன்றி ஏற்கும் என்பான்
கண்ணடி கண்ணம் என்பான் - பதங்களிசாம்

கமலத்தை வென்றும் காண்டிரு என்பான்.
பண்ணுறு செங்காந்தள் - கரங்கட்குப்

பறக்கும் என்பான் பயந்து கிறக்கும் என்பான்
அரம்பைதான் கிவள் என்பான் - கிவள் தாடைக்கு
அரம்பையும் தோற்கும் என்று கிரங்கிடுவான்.

கரும்புகிகால்லையில்வளர் - எட்டித்தேடிக்
காட்டகம் ஓடிடு மெளட்டிகள்போல்

விரும்புபெண் அநுகிருக்க - எனக்கந்த

மெல்லியல் மாணிக்கம் வேண்டும்என்பான்.
கரும்புகள் மலர்நாடிப் - பறத்தல்போற்

சந்தர மாதரைத் துருவிடுவான்
இற்பிசை தயிரிருக்க - வெண்ணெய்தேடி

இனுக்கு இரோடிடும் உணர்வில்போல்
அறிவுமூகினள் கிருக்க - அறிவிலா

அழகிக்காய் அறுகாதம் அலைந்திடுவான்

அறிவது குடிகொள்ளா - அழகது
 முருயிர் குடிகொள்ளா வாகமினன்
 கிறைளவதும் அறியான் - கற்றாலுக்கும்
 திருங்கலை கல்லாத விழையாட்கும்
 திடையுள தாரதம்மியம் - திதுவிவன
 எடுத்தறியான்றுலை நிறுத்தறியான்
 வடிவது பொருட்டாக - வரிப்புலி
 வாங்கி வளர்த்திடும் மட்டியைப்போற்
 சீங்காரி அலங்காரி - எனப்பீர்க்
 செப்பிய மாற்றத்தாற் சேணிலாரு
 மங்கையை மனதில்வைப்பான் - அவளினாழில்
 வலைதனில் மருண்டுடன் புரண்டிடுவான்
 நூலைப்போல் சீலையென்றும் - பெற்றபள்ளன
 நுவன்றிடும் தாய்தனைப் போல்விதன்றும்
 மேலவர் பழுமொழியின் - பொருள்தனை
 வீலங்கிக்கொள்ளான் வழி வீலங்கிக்கொள்வான்
 நெருங்கிய உதிரமதின் - கலப்பது
 நேர்ந்த சந்தானத்தின் விருத்திதனக்கு
 அருந்தடை எனப்பிடகர் - அறைந்திடும்
 அந்தராஸ் கம்தனை முய்ந்தறியான்
 அளவுக்கு மேலதடா - காணியுமி
 முங்கொரு மடந்தைக்கென்று ஆரோனும்
 உளவுசொல்லிடுவாரேல் - அவர்மொழி
 உறுதியென்று ஒருவரிராடு ஓராகே
 அப்பனை வெறுத்திடுவான் - தனைப்பெற்ற
 அன்னையுடன் சோதரந் தமைவெறுப்பான்
 செப்புதன் கிளைவெறுப்பான் - எனக்கந்தச்
 சீங்கார நாய்ச்சியார் சேர்ந்துவிட்டாற்

போதுமப்பாபோதும் - என்றுமனம்
 பொருந்தி மணம்புரிந்து கிருந்திடுவான்
 ஆகரவறுமாம் - மனையிலு
 ஆமகாபாக்கியிமன அதிர்வான்
 வாரங்கள் சீலிசெல்ல - வயிற்கு
 வாடியே கரிந்துதன் மனம் ஏவான்
 சுரமதுகுறைவான் - பொன்னிக்கை
 சுயிமடி மோசம் போனனடி
 நாசமாயி லெனோடி - எனச்சிசால்லி
 நாட்டவர் சிரித்திடப் பாட்டமதாய்
 நேசர் நெயாண்டிபண்ணத் - தெருவிடை
 நீஞ்றலைவான் ஜயோ என்றுலைவான்
 கண்டவர்க்கு உள்ளிடுவான் - ஜயோஎன்னைக்
 காட்டவர்போல் மாட்டிப் போட்டார் என்பான்
 பெண்டுகள் நகைப்பர் என்பான் - எனநத்துந்த
 பெற்றவர் உடன்பிறர் சிரிப்பர் என்பான்
 தாபத்தோடு கிருந்திடுவான் - சீலபகல்
 சாய்ந்தபின் அதைமறந்து தோய்ந்துமனச்
 சோபத்தோடு ஏழுந்திடுவான் - தின்னேபினோர்
 சுந்தரி தனைக்கொளத் துணீந்திடுவான்
 கங்கையிற் போய்ப்படிந்தும் - பேயின்கரைக்
 காய் அது கறிச்சுரைக் காய் ஆகா
 தங்கது நிகராகப் - பன்னுற்றுறை
 அறந்தாலும் அதர்மனாம் அஞ்சையனாய்
 எல்லார்க்கும் துரும்பானால் - கிவனுக்கோ
 எருமைபோல் பெருஞ்சனி எனைவமை
 சிசால்லுதற்கு கிலக்காவான் - ஆழியிட்ட
 துரும்பெனவே மனம் சுழன்றிடுவான்

அங்கேயோர் மங்கையியன்றால் - அவளார்
 அவள்குணம் எதென பூராயான்
 கிங்கேயோர் தங்கிமன்றால் - கிவளார்
 கிவள்குணம் எதுவகை எனவோரான்
 பால்பார்த்துப் பக்கிகாளல்போல் - மகள்தனைப்
 பயந்தவள் தனைமுன்னம் பார்த்துக்கிகாள்ளளன்று
 ஏலவே உலகர்சொன்னார் - கிதைத்தேரான்
 எடுத்தடி மடக்காய்ப் பெண்டு எடுத்துவான்
 வந்தது வரட்டுமென்றே - அவள்தனை
 மனையாட்டி மூகவே மாட்டிக்காள்வான்
 சீந்தையில் அறிவுதிலான் - அவளொடு
 சீருறும் ஊசியும் சரடுமெனக்
 சேர்ந்துடன் வாழ்ந்துவான் - கிவள்தனைத்
 தெய்வமல்லோ ஏற்குச் சேர்த்தது என்பான்
 போந்தமுற் சனனமதில் - யான்செய்த
 புண்ணியம் தானிஸ்கே பொருந்திற்று என்பான்
 பாக்கியம் கிதுவிவன்பான் - சீன்னாளையாற்
 பவமது பிடரியைப் பற்றியந்த
 வாக்குவாதங்கள் செய்வான் - விட்டாருடன்
 வழக்குரைப்பான் பெருஞ் சழக்குரைப்பான்
 மல்லது தொடங்கிடுவான் - அற்பபிழை
 மனசீற்கண்டாற் பெரு மழகர்போல்
 வல்லடி வழக்கினைந் - வாடிமாமி
 சொல்லடி எனஅடி மடிபிடிப்பான்
 சன்னதம் பூட்டுவான் - நீதித்தலம்
 சார்ந்து கல்யாணத்தைத் தீர்த்திடு என்பான்
 பன்னியை வாடியென்பான் - அவள்தலை
 பற்றியே மயிரகு பறித்து கிழுப்பான்

சீதனம் வாங்கிகள்பான் - பெற்றாரிற்குச்
 சீருவவிராடு திதுகணம் செல்தியின்பான்
 சாதனம் எழுது என்பான் - அதன்பின்பு
 சடுதியில் வந்துன்னைச் சார்வலின்பான்
 தனிமனை கிருத்திடுவான் - தலைவியைத்
 தான் அயலாருக்குத் தணந்திடுவான்
 குனிசிலை வேடனை - அவனுக்குக்
 கோட்டாலை பலவுடன் கொடுமைசெய்வான்
 இருக்குஇர் பெண்டுகொள்வான் - கூறைதாலி
 ஒடுக்கச்செய்வான் கள மடுக்கச்செய்வான்
 சார்வறு மதன்னவே - சிலகாலம்
 சம்பிரமமாகவே தழைத்திருப்பான்
 பிள்ளைகள் தமைப்பெறுவான் - முத்தந்தந்து
 பிரியமாய்க் கரத்தேந்தப் பேண்டுவான்
 கள்ளமாய் ஒழுகிடுவான் - சடுதியிற்
 காதலியுடன் மக்கள் - கரைந்தழுவே
 கைவிட்டுப் பறந்திடுவான் - தன்னூர்வந்து
 கண்டதார் கேட்டதார் எனக்கரவாய்
 பொய்வீத்தை மூடிடுவான் - ஒருத்திராட்சப்
 பூனையின் வேடத்தைப் போட்டுக்கொள்வான்
 ஒப்புரவு ஒழுகிடுவான் - பார்த்தார் கிவன்
 ஒத்தமன் எனவெடுத்து ஒதிடவே
 செப்புமுன் மனைவிதனைச் - சேர்ந்துவாழ்ந்து
 தேனும் பாலும் எனத் தீளைத்திடுவன்
 தப்பிதம் அறநடப்பான் - கயகுணம்
 தனைவந்து பிடித்துலைத்து மூடிடவே
 உப்பினில் வழக்கிடுவான் - தாம்புலத்தில்
 ஒதிடும் பிரமபத் திரமதனில்

தொடுவழக்கு எடுத்திடுவான் - நாளுக்குநாள்

தொலையாத கல்பில் தொடங்கிடுவான்
வடுவம்பு வசையிசைப்பான் - வீட்டிலுள்ள

வளங்களைக் கைகளில் வாரிக்கொள்வான்
வழிதெருப் போவார்க்கு - வீட்டாள்குற்றம்

மறித்துப் பிரசங்கம் படித்திடுவான்
பொழிபொழி எனப்பொழிவான் - கிளாதன

பொருந்த மெய்யதுபோலப் பொருத்திடுவான்
அம்பலம் தன்னில்லவத்தே - பொதிதனை

அவிழ்ப்பவர் போல்வீட்டின் அந்தரங்கம்
செம்பாகமாய் எவரும் - நன்றாகவே

தேறவைப்பான் கின்று தெரியவைப்பான்
ஒன்றிரண்டு ஆக்கிடுவான் - தன்தோட்டதை

ஒளித்துப் பன்னியின்தோட்டம் உரத்திடுவான்
நின்றவர் நகைக்க வைப்பான் - அபவாதம்

நீணிலம் தனில் என்றும் நிலைக்கவைப்பான்
ஒரொரு கணந்தோறும் - பச்சோந்தில்போல்

உள்ளத்தின் நிறம்மாறி உலம்பிடுவான்
ஆரெவர்க்கு முயினுந்தன் - குடும்பத்தின்

அந்தரங்கம்தனைச் சீந்திடுவான்
வாழ்ந்த அம்மங்கைதனை - அழவைத்து

மறுமனை நாடியே மாறிடுவான்
தாழ்ந்து அயற்கடையில் நிற்பான் - கிவன்பெரும்

சண்டியென்று உலகினர் கொண்டிடவே
உழைத்திடு பணமதனை - அரையிடை

ஒளித்குச் சொருகிவைத்து ஓருக்குடுவை
அழைத்ததில் ஆக்கி உண்பான் - மனைவியை

அங்கேயே கிருவென்று பொங்கவரைப்
பட்டுரிசையை அளப்பான் - கொத்தியண்ணிப்

பார்த்ததிற் பங்குக்கு வளம்பார்ப்பான்

குடிஅழகனைக் கெடுப்பான் - தனிமாரு
 குடும்பத்தை விடுதியாய்க் கொண்டிடுவான்
 தையலார் சொற்கேளேல் - எனழுன்னோர்
 சாற்றிய மொழிதனைப் போற்றாதே
 மையலால் அவர்மொழிகேட்டு - அநியாய
 வழக்கிலும் சமுக்கிலும் கிழுக்குக்கொள்வான்
 கூற்றிடும் குணைவின்றால் - அவள்தனைக்
 கூற்றிரென மனசிடைக் குறிக்காதே
 போற்றிய ரகசியத்தை - அவள்செவிப்
 பொறித்துப் பெரும்பறி வருத்திக்கொள்வான்
 குன்றைமுட்டி வருந்தும் - குரீகிளனக்
 கோடிசீமான்கள்என் நாலும்விடேன்
 என்றுபல் வழக்கெடுப்பான் - முன்னோர்தனம்
 எல்லாம் அழிய நீத்ததலம் கிறைப்பான்
 அடங்காத பெண்டிடன்றால் - அவள் நாலில்
 அன்பெனும் கடிவாளம் பூட்டிகின்பால்
 மடங்கிடச் செய அறியான் - பழிதவிர்
 மார்க்கம் தொடான் தீய மார்க்கம்விடான்
 குடிவெறி நழுவவிடான் - குடியடன்
 கோள்பெரும் அடிபிடி குறையவிடான்
 தடியடி மிண்டனைன - எடுத்திடும்
 தடிவர் தலையிலும் கிடியனவே
 போட்டிடும் கியல்புடையான் - குரவர்சொல்
 போதகம் தனையிகழ் புகழுடையான்
 ஈட்டிடு பொருள் அழிப்பான் - கிரவலர்க்கு
 கிம்மியது கூயிலும் செம்மையிடான்
 அன்னிய மாதர்தம்மைச் - சகோதரம்
 ஆகக்கொள்ளான் தாரம் ஆகக்கொள்வான்

குன்னிய கள்ளுஞ்சள்ளும் - கிராப்பகல்

துணையாக உடன்வைத்துத் தொலைத்திடுவான்
பரத்தைக்குப் பொருள் ஈவான் - அவளிடம்

பண்டமாற்றாகவே பாயியாடுநோம்

கிரப்பினை வாங்கிடுவான் - யாசகம்

எடுக்கவோர் ஓட்டினை கிடுக்கிக்கொள்வான்
குதுகள் முடிடுவான் - ஒயாமலே

தோதகஞ் செய்திடு தோழருடன்
பாதகம் கிழைத்திடுவான் - பொல்லாங்கினீற்

பால்தயிர் நெய்யிடு பாளிதம்போல்
விருப்பொடு நடத்திடுவான் - மேலேவரும்

விளைவை எண்ணான் வரும் அழிவை உண்ணான்
பருப்புநெய் சமிக்கமுன்னே - ஒருக்கயான்

பார்ப்பென் என்பான் பழி தீர்ப்பென் என்பான்
விட்டானுக்கு அஞ்சிடலும் - மதங்கொண்டு

விருட்சத்தை வேரோடே விழுத்திவிடும்
காட்டானை கட்டிடலும் - மூற்றாதவன்

கடைத்தொழில் என்பதன் கருத்து உணரான்
கில்லானுக்கு அஞ்சிவாழி - எருதெலும்

கித்தரைப் பழிமாழிப் பொருள் உணரான்
மெல்லியட்கு அஞ்சிடுவான் - நீதானென்ன

வேண்டினும் உடன்செய்து மீள்வன் என்பான்
அல்லல்கள் தேடிடுவான் - பொறுமையற்று

ஆரையும் பெரும்பகை ஆக்கிக்கொள்வான்
தொல்லைகட்கு எல்லையிலான் - முடிவற்ற

சோலியல்லாம் தலை குாக்கிக்கொள்வான்
சொன்னநன் மதிகேளான் - தூளான்மையாய்க்

சோற்றுக்கும் சீலைக்கும் வளம்பாரான்

பன்னமாயினும் கிளைத்தே - அன்றன்றுதூரு
 பணம் அது வரும்வழி பாராதான்
 பிச்சைக்குக் கச்சவடம் - முத்ததென்னும்
 பிழையுற்ற பேச்சினைப் பெலக்கச்சிசம்வான்
 அச்சைக்குப் போனாலும் - அகப்பைக்கு
 அரைக் காசல்லால் விலை அதிராதென்பான்
 வர்த்தகம் வீனைன்பான் - உழுதுன்டு
 வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கைதான் விழிலைன்பான்
 கர்த்தன் தலையிழுக்கை - உலக்கைக்
 கடந்தவர் மூரென்று கவிபாடுச்
 சோம்புக்குப் பாயங்கொள்வான் - மடம்தின்னை
 சொகுகுடன் கால் நீட்டித் தூங்கிடுவான்
 ஆம்புத்தி சொல்லிடுவார்ச் - சீறிவைது
 மூக்கியம் சொல்லி அகற்றிடுவான்
 தன்னரும் மனையாளைத் - தாய்வீட்டிலே
 தவிர்த்தவன் தலைமீதுதூர் தட்டெனவே
 திந்திலம் உரைக்குமொழி - கொள்ளாமலே
 ஈன்றவள் மனையில்லிட்டு ஏக்டுவான்
 கித்தகை ஆடவனால் - கில்லறமிக
 சனம்பெறும் மிக கிழவுபெறும்
 உத்தமன் கிவனலினன்று - உலகம்
 உரைத்திடும்கிவன் கிலக்கணம்கிவையே
 ஆடவன் கிவன்வாழும் - கில்லமது
 அருநரக்கை யொக்கும் என்யாண்டும்
 தேடியான் சொலவேண்டுமோ - பாரீரேநீர்
 தோரோ கிதை ஓரோ - தந்தனதனதனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொன்டி!

உத்தம அடவல்லரதார் இலக்கணத்தைப் பரவல்லர் மரத்திரமல்ல, அல்லரதரும் காது தெவிட்டக்கேட்க வசன நடையிற் கூறும் பின்னராய்!

ஆ! மகரபாக்கியம் அப்படிச்செய்கிறேன். கேளும் ஜயர்!

தெய்வ சிந்தனையைத் தன் இருதயத்தில் உறுதியாய்க் குடிகொள்ள வையாத அவபத்தனும், பாவ புண்ணியங்களைத் தேந்துணராத சுமட்டனும், இகபர சலாக்கியங்களுக்குக் காரணமாகிய வித்தையை விரும்பிக் கல்லா முழுமகனும், “அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்” எனச் சிறுமையிற் கற்றிந்த பாடத்தை முற்றும் மறந்து தாய் தந்தையரை வருந்தவிட்டுத் “தன்னைப்பெற்ற ஆத்தாள் கிண்ணிப்பிச்சை எடுக்கத் தம்பி கும்பகோணத்திற் கோதானம் வழங்குகிறான்” என்னும் முதுமொழிபோலத் தான் கோலாகாலம் பண்ணிவாழும் மாதுர் பிதுர்த் துரோகியும், “பூதவுடம்பழியும் புகழுடம்பழியாது” என்பதுதெரிந்து சுற்பாத்திரங்களில் இட்டுப் புண்ணிய கிருத்தியம்கையிடாத புல்லனும், நிரட்சரகுச்சனாய் அறிவென்னும் நறுமணம் சற்றேனும் வீசாத் துட்டரோடு “காக்கை உவக்கும் பினைம்” போலச் சகவாசம் பண்ணும் முட்டனும், வேலையில்லாத போதும் அவசரமாய் ஓட்டமெடுத்து வீட்டைவிட்டுத் தெருவீதி தோறும் திரியும் கணங்களென யாதோரு முயற்சியிலும் ஏற்படாது சும்மா ஓட்டமும் நடையுமாய்க் காலம்போக்கும் வீணனும், தன்பலத்தைப் பரத்தையர்க்குக் கொடுத்து நோயும் பாயும் வறுமையும் வாங்கும் தூர்த்தனும், கற்றைப் பொருள்பண்ணாது மானத்தை விற்று வயிறு வளர்க்கும், வேசியர் மனைக் கேகும்

வியபிசாரியும், ஓளியின் அழகால் மருண்டு விளக்கை மலரென மயங்கி வீழ்ந்திருக்கும் விட்டில்போல் பிஞ்சிலே பழுத்து; வஞ்செநஞ்சியரின் மேனியழகை மெய்யழகென எண்ணிப், பத்துஞ் சுமந்து வருந்திப்பெற்றுக் கரிசனையாய்ப் பாலூட்டிவளர்த்த தூய்தந்தையரோடு யோசியாது “பண்டமும் வேண்டாம், பாடியும் வேண்டாம், அந்தச் சிங்காரநாச்சியார் வந்தாலே போதும்” என்று கண்ட பெண்பின்னே ஒடி, நஷ்டமும் கஷ்டமுமடையும் காமியும், அறிவு குடிகொள்ள அழகு, உயிர் குடிகொள்ள உடல் என்பதறியாது மோசம்போகும் ஆதனும், “ஆட்டுவாணிபன் ஆலிங்கனத்தினும் புழுக்கூட்டு வாணிபன் கைக்குட்டு நன்று” என்று மேதவியர் கூறியது விளங்காது. கற்றமங்கையர்க்கும் கல்லாத மங்கையர்க்குமுள்ள பேத தாரதம்மியங்களை அறியாது மோசம்போகும் ஏழையும், சமுசாரத்தைத் தாங்கிச் சம்ரட்சனைசெய்யும் திறமையும் இயல்புமில்லாதபோதும் அவ்வாறு செய்வேன் என்று துணிந்து தொல்லைப்படும் மட்டியும், சின்னட்டங்குருவியின் தலைமேற் பெரும் பனங்காலை வைத்தாலெனப் பாரிய சமுசாரபாரத்தைத் தன்தலைமேல் தூக்கிவைத்து நசிகிற முகடனும், வளையிலே முட்டிக் கபாலம்பிளாந்தபின் குனியநினைக்கும் அறிவிலியெனச் சமுசாரபாசத்துட் புகுந்து அல்லலடையும்போது மறுபடி சிக்கெடுக்க நினைக்கும் பேயனும், படிவின் நிமித்தம் வரிப்புலியை வாங்கி வளர்த்தவன் ஓப்பச் சிங்காரியென்றும் அலங்காரியென்னும் பிறர் சொலக்கேட்டுப் பிடாரியைப் பிடித்துப் பெண்டாளப் பார்க்கும் அவிவேகனும், அந்தசந்தமே காரணமாய்க் குத்துமாடு கொண்ட சுமடன்போலச் சீதனமே காரணமாய்க் கண்டு குருணம் அல்லானை இல்லாய்க் கொண்டு அல்லவிழுக்கும் அகக் குருடனும், “பொன்னை யந்து கிலையும் பிரித்திடின்” மீந்திருப்பன யாவையென்று உத்தேசியாது “வெறும் புழு மலக்கூட்டிற்” பிராந்திகொண்டு, தேனே! பாலே! கண்டே! என்று பிதற்றும் பித்தனும் “நூலைப் போற் சீலை தாயைப் போற்பிள்ளை” என்பதன் பொருள் உணராது உட்டுறை தெரியாது விசாரணையின்றிப் பெண்கொள்ளும் கடையனும், நெருங்கிய

இரத்தக்கலப்பு அதமென்றும் சந்தான விருத்திக்குக் கேடென்றும் தேர்ந்த வைத்தியர் கூறியிருப்பதை ஓராமலும் உன்னாமலும் கண்டபடி பெண் கொள்ளும் அசேதனனும்,

“மாண்டகுணத்தொடு மக்கட்பேறுகில்லைனினும்
பூண்டான் கழித்தற்கு அருமையால்”

என்ற உலகர் பாட, அற்போதங்கண்டவுடன் “மணியகாரன் வீட்டே வாடி கலியாணந் தீரடி மாமி” என்று பாடி நிருத்தம் பண்ணும் மொட்டிகளும், வரும்படி குன்றியதால் மனைவி அன்பு குறையக்கண்டு அவளையும் பின்னளையும் நட்டாற்றில் விட்டோடும் அதர்மனும், யாதும் வேண்டாம், அந்தக்கட்டழகி வந்தாலே போதும் என்று கையேற்றுப் பின்னளைச் சென்மித்தவுடன் வாங்கிவா சீதனம் என்று மாமன் மாமி வீட்டுக்கு மனைவியையோட்டி மல்லுக்கட்டும் பினக்கனும், முன்னாப் பொருள்தேடிச் சேமித்துவையாது பெண்ணைத் தேடியின் பொருள்தேடித் தட்டழிந்து தலைவரிகோலப்படும் அஞ்செனுயும், பசுமுதலிய மிருகசீவன்களைத் தறியிற் கட்டிப் புல்லாதிய தீபனங்கொடாது தறியை முறித்துக் கொடியை அறுத்தோடவைக்கும் இடையனை நிகர்த்து, ஏதுங்கொடாது மனை யாளை இல்லத்திருத்தி அயலான்கை பார்க்க இடம் வைக்கும் மடையனும், இல்லத்திற்கேற்றன தேடிவையாது இல்லாள் கறகறக்கவும் முறுமுறுக்கவும் இடங்கோலும் விழுலனும், தந்தை தாயர் சகோதரர் ஆதரவின்றிப் பெண்ணைத் தனியிருத்திப் பிறவிடஞ் சென்றிரா நின்ற பேதயும், அவிவேகியான பிரியைக்குத் தன் இரகசியத்தைச் சொல்லியிடப்படும் ஏழையும் கட்டிய பெண்ணைக் குட்டிச் சுவராக்கி அவளிருந்து நெட்டுயிர்ப்பெறியக் கண்பார்வையால் வெட்டி மயக்கிய

அயலாள் இல்லிற்போம் அடுகிடைபடுகின்ட கிடக்கும் வெள்ளறிவனும், அன்னிய மாதரைச் சகோதரமாய்க் கொள்ளாது பரதாரகமனங்க் செய்யும் படுபாவியும், “பசுவின்றன் பாலைப் பணையடியிற் குடித்தாலும் தீது சொல்வார்” என்பது உலக வதந்தியாயிருக்கத் தன் பெண்ணை ஆடவர் மத்தியிலும் அயலார் ஆதீநத்திலும் விட்டிருக்கும் சீர்கேடுனும், பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் வையாது தெருத்திரிய வைக்கும் சண்டாளனும், மனையாளை நம்பாது படியளந்து கொடுத்துக் கொதி யெண்ணிக் காத்திருக்கும் மானமில்லானும் உள்ள நெற்பொத்திவைத்து ஒடியலைப் பொடிசெய்து ஊறவைத்துக் கூழ் சமைத்தருந்தும் உலோபியும், வஞ்சியும் பிள்ளைகளும் கஞ்சிக்கிடமற்றுக் கெஞ்சித்திரியத் தான் தனிக்குடுவை வைத்து ஆக்கி உண்ணும் போக்கிரியும், வீட்டாளை நம்பாது மடியோடு பணங்கட்டித்திரியும் நிர்ப்பாக்கியனும், கூடைநிறைய இருப்பினும் கண்டது ஆரென்று தன்வயிற்றிற்கே வஞ்சகம் பண்ணி வன்சாவடையும் பஞ்சையும், கூழுக்கிடமின்றெனினும் கள்ளும் கள்ளும்வேண்டுமென்று குடியிலே பொழுதுவிடும் குட்டுணியும், வாங்கியகடன் இராத வல்லாளகண்டனும், தான்பெண்கொண்ட குலத்தையும் அவளது தாய் தந்தையரையும் இழித்துப்பேசும் சனனும், இல்லறத்தைக் கிரமமாய் நடாத்தும் இயல்வின்றிய அதும் ஆடவரென்க. இத்தகையார் நடாத்தும் இல்லம் அபாக்கியத்தால் நிறைந்து முதேவிக்கு இருப்பிடம்.

3

நற்குணப் பெண்ஹர் இலக்கணம்.

தந்தனதனதனனா - தனந்தன
தானானே தன தானானே.

பதுமினி சீத்தினியாம் - கிவஞ்டன்
பகர்ந்திடு சங்கினி அத்தினியாம்
சதுவித சாதியராம் - பெண்கள்அவர்
தங்களுள்பதுமினி தலைமையளாம்
செண்பக மலரதுபோல் - அவள் தேகம்
செந்திறமாம் அவள் செப்புவதோ
பண்புற நன்மொழியாம் - அவஞ்டல்
பரிமள வாசனை பரவுவதாம்
மெல்லிய கூந்தலியாம் - அவள்நாசி
விளங்கும் எட்டுப் போல் குலங்குவதாம்
சொல்லுறும் மாநோக்காம் - குருவொடு
தெய்வத்திற்குத் தெண்டன் செய்பவளாம்
அன்ன மென்நடையினளாம் - வெண்சேலையில்
அஞ்சன மாமலர்களில் ஆசையளாம்
மன்னு செவ்வரிக்கண்ணாம் - சொற்ப உண்டி
மாந்துவளாம் மாம் ஏந்துவளாம்
அடுத்தவள் சீத்தினியாம் - அவள்கழுத்து
அழகிய வலம்புரி அதுசரியாம்
எடுத்திடு நடைபிடியாம் - சங்கீதமோடு
கியம்பிடு நடனமங்கு கிவள்பிடிப்பாம்

கொடியெனத் துவளுவதாம் - கிவள்மேனி
 குறித்திடு வீசித்திரக் கூறையிலே
 முடிவறு வேட்கையளாம் - கெடுமையும்
 மொழிதரு குறுமையும் உந்தாத
 தோற்றம் கிவட்கு உளதாம் - சகோரம்போற்
 சொற்குரலால் நல்ல சுவைப்பொருள்மேல்
 ஆற்றநும் காதலியாம் - கிவள்தனக்கு
 அடுத்தவள் சங்கினி யங்கனையாம்
 பருமழும் மெலிவுமில்லா - ரூபிகிவள்
 பாதத்தின் படமது நீண்டதுவாம்
 அரியிசிசம்மலராடை - கிவற்றிடை
 ஆசையளாம் கரவோசையளாம்
 அச்சமின் மனத்தினளாம் - குறளைபொய்க்கு
 அஞ்சியிடாக் கோப வஞ்சகியாம்
 நங்சியஅத்தினியைப் - புலவர்கள்
 நான்காம் சாதியாம் நவின்றனராம்
 குறுங்கழுத்தினள் கிவளாம் - கற்றாளையின்
 குறுமணமும் உடலிடை குறுகிடுமாம்
 நிறுவிசிசம் படைமயிராம் - பாதந்தனில்
 நீண்டுவளர்ந்திடு பருவிரலாம்
 தீவினை புரிவளாம் - அதிகமாய்த்
 தின்பவளாம் நானம் என்பதுதான்
 ஓ! அனுவளவும் கின்றாம் - அதரங்கள்
 உயர்ந்தவையாம் நடை உதறியதாம்
 என்றுமங்கையர் தமையில் - உலகினர்
 எடுத்தவர் கிலக்கணம் கிசைத்தனரால்
 நன்றவர் தமையிரண்டு - பிரிவதாம்
 நாடிவைத்து கிலக்கணம் நவின்றாடுவேன்.

சற்குண அடுவனின் - திலக்கணம்

தனைமுதல் எடுத்துகிவன் சாற்றிடுவேன்
அற்பழும் முகம்பாரேன் - தொகுத்திங்குன்

அறைந்திடுவேன் நன்று பறைந்திடுவேன்
தேவனைத் தொழுநாவாள் - தேவாலயம்

தேடியே நடந்திடு தாள் உடையாள்.
சீவனி நிகரானாள் - எவர்களும்

தேடிடும்பூடு போல் ஈடுடையாள்
பத்திக்கு வரம்பாவாள் - பராபரப்

பழும்பொருள் தன்னில் அன்பு பழுத்திடுவாள்.
முத்திக்கு வித்தாவாள் - சுயம்புவாம்

முதற்பொருள் மேல் நேசம் முதிர்ந்திடுவாள்
தன்பெருநாயகனைத் - தொழுந்தெய்வம்

தனக்கு இரண்டாவதாய்த் தாழ்ந்திடுவாள்
அன்பருள் நிறைமனசாள் - அவன்தனக்கு

அயிர்தசஞ்சவினி தனைளினையாள்
காலமோடு கிடம்தேர்ந்தே - அவன்மனம்
களிக்கச்செய்வாள் உளந் கழிக்கச்செய்யாள்
சாலைசோலைகள் தேடி - ஆங்காங்கு நற்

சயனஞ்செய்வாள் நல வசனஞ்செய்வாள்
கன்னலின் கவைபோலும் - அன்னத்துடன்

கருணைகுய்யொடு வறை புரிங்கறிகள்
என்னென்ன வகைவேண்டுமோ - அவைதுமை

திமைக்குமுன் பூக்கித்தன் ஏந்தல்உணச்
சொன்னமுறை படைப்பாள் - நெய்பால்தயிர்

சொந்து முப்பழங்களும் பரிந்திடுவாள்
வன்னநற் பாயசங்கள் - அடையொடு

வடையுடன் தோசை கச்சாயம்ரசம்

கிவைதமை அருத்திடுவாள் - சீழுவருக்கு
 ஏற்றிடும்பல பண்டம் கியற்றிக்கொள்வாள்
 நவில் நவ உணவுகளும் - காலாகாலம்
 நாடிவைப்பாள் - ஓடித் தேடிவைப்பாள்
 அடிமையர் பலர்கிருந்தால் - அவர்சிசயும்
 அடிசில் ஒடருங் கறி ஸ்திகளைத்
 திடமுடன் பரிடசைசிய்வாள் - தனக்கவை
 திருத்தியின்று மூன்தற்கு அருத்திடுவாள்
 கோபமுற்று எழும்பியிடும் - தருணத்தைக்
 குறிப்பாகப் பார்த்து கித மொழிகறிச்
 சோபமாய் முகம்சிறந்தே - அதிகசந்
 தோஷங்கள் பிறந்திடத் தொகுத்திடுவாள்
 அந்தந்த வேளைக்குநல் - உடுப்பினை
 அன்புடன் தெரிந்தெடுத்து அளித்திடுவாள்
 சொந்தவேலைகள் எனவே - கணவன்தன்
 சோலியலாந் தானே சுமந்திடுவாள்
 அன்னைபோல் கரிசனையாய் - அவன்தனை
 அன்புடன் சீராட்டி அனுசரிப்பாள்
 மின்னிடை வேசியர்போல் - அன்பாதரம்
 வேண்டிடுவாள் பற்றுப் புண்டிடுவாள்
 நீதஞ்சொல் அரசரைப்போற் - கணவற்கு
 நீத்தமும் நீதிகள் நீகழ்த்திடுவாள்
 ஏதமில் காதலர்போல் - அவன்தனோடு
 கிஷ்டசம்பாஷணை கிசைத்திடுவாள்
 உத்திசேர் மந்திரிபோல் - கணவற்கு
 உய்தரு போதகம் ஓதிடுவாள்
 எத்துணைப் பொருட்காரி - எனினும்தன்
 கில்லத்தைத் தன்கையால் கிலங்கச்சிய்வாள்.

உண்டியைச் சுருக்கியினால் - பெண்மார்த்தமக்கு
 ஒத அழகாமென உலகின்முனாள்
 வண்டமிழோர் உரைத்து - வார்த்தைத்தனை
     மறைமியாழியாம் என வாழ்த்திடுவாள்
 விருந்தவர் வந்தாரிரன்றால் - வாரிரன்று
     வேண்டியபடி உபசரித்து மென்மேல்
 அருந்தடும் அருந்தடுமென்று - அண்டந்தமது
     அழுதெனவழுதொடு வறைகருணை
 படைத்திடுவாள்கணவன் - உலகத்தீல்
     பாரியவள்ளாலென்று ஆயியரும்
 திடத்துடன் புகல வைப்பாள் - துணைவன்தன்
     சீந்தையாம் ஆசன முந்தடுவாள்
 கொழுநனைப் பாராட்டி - அவன்மனக்
     குறிப்பில் நிற்பாள் மனைச் சீறுப்பில் நிற்பாள்
 எனினுரைச் சீராட்டி - அவர்க்கு அன்னம்
     ஈந்திடுவாள் மிடி காய்ந்திடுவாள்
 அச்சமுடன் மடம்நான் - பயிர்ப்பினை
     அறைந்தடு நாற்குணம் நிறைந்திடுவாள்
 கச்சபம் எனமனசை - அனுதினம்
     காத்திடுவாள் அன்பு புத்திடுவாள்
 மாதயை நிறைந்திடுவாள் - கிடைக்கிடை
     வறுமைவந்தால் மனப் பொறுமைகாள்வாள்
 தாதியர்போல் எவர்க்கும் - தணியாத
     தயையுடையாள் அருள் கியையுடையாள்
 தாய்க்குப்பின் தாரமென்றே - அறிஞர்கள்
     சாற்றிடு பழமொழி போற்றிடுவாள்
 வாய்க்கு வந்தனபேசாள் - எவர்களும்
     வணங்கி அஞ்சலி செய்யும் அணங்கனையாள்.

முனிக்கு இணங்குபொன்போல் - அனைந்திடும்
 அன்புள்ள மாமியோடு இன்பறுவாள்
 நானிக் கற்பெனுங்காவல் - விடாள்மிக
 நகைபுரியாள் வீணீற் பகைபுரியாள்
 அபரந்தி நிகராவாள் - அரிவையர்
 முருமிஸ்கு கிவட்கு மிஞ் சிலர்னவே
 சுபரந்தீதமியாழியடையாள் - பொய்யாதநற்
 தூயமியாழியாள் கிரு பாமியாழியாள்
 மனைக்கொரு மனீவிளக்காய் - அயலவர்
 மதித்திடுகிண்றதோர் நிதிக்குவையாய்
 அன்னைக்கும் அன்னையாவாள் - கணவனுக்கு
 அனீகலனாய் நவ மனீயாவாள்
 மெல்லிய உரையுடையாள் - அம்மாவென்று
 வீட்டில்வந்தார்க்கு ஜயம் போட்டிடுவாள்
 மல்லிகை முல்லைமலர் - தொடுத்திடு
 மாலையுடன் பட்டுச் சேலையிலே
 தூங்கிய தாலியிலே - கிரத்தினத்
 குமணிவடத்தில் கல் வாளிப்பிலே
 தாங்கு காதோலையிலே - தலைதனிற்
 தரித்திடு நீண்ட சங்கிலிதனிலே
 சிரிக்கியிலே அளகம் - சிறந்திடச்
 செய்திடு செழுங்கொண்டைப் பூக்களிலே
 அமுக்கும் அட்டியல்களிலே - பொன்னின்விரல்
 முழியிலே மோறா மாலையிலே
 கைக் கடகங்களிலே - சிஸ்கமுகக்
 காப்பதிலே கர வளைகளிலே
 தொக்கிடு கொவுசத்திலே - சீலம்பிலே
 தூயபொற் சரப்பணீச் சோடத்திலே

மூடும்பூக்குத்தியிலே - அன்னமியன
 அடிமிசை அரற்றுகின்ற கிணியதிலே
 போடுபொன் ரவிக்கையிலே - சொல்லாதொழி
 பொன்னினாடு கல்மணிப் பூஷணத்தே
 மூசைவைத்து உரியோனைத் - தாதாவிவன
 அலைத்தெறியாள் மிக உலைத்தறியாள்
 தோசைகள் பாயசங்கள் - சமைத்துணைத்
 துணுக்கெனவே பிபரும் பணக்குவைகள்
 கொண்டுவாடாவிவன்னாள் - கணவனைக்
 கோட்டில்வைத்தே கிழுத்து ஃட்டிவிடாள்
 சட்டையில் வேட்கையறாள் - தலைவர்வனச்
 சுடைசெய்வாள் மல்லுக் கட்டிவையாள்
 துணைவனுக்கு அருந்திலாய் - கிராப்பகல்
 தோற்றிடுவாள் போற்றி மூற்றிடுவாள்
 கிணையறு நாயகன்தன் - மனநிலைக்கு
 ஏறச்சொல்லாள் அறம் பாறச்சொல்லாள்
 சோம்பலில் மூகாரம் - புசியாகு
 துணைக்கரம் தமைக்கொண்டு கறுகறுப்பாய்
 மும்பினை பயின்றிடுவாள் - பகல்தனில்
 அனந்தல்செய்யாள் வேலை அனந்தம்செய்வாள்
 சீத்திரத் தையல்செய்வாள் - சிறுவர்க்குச்
 சீப்கார ரவிக்கை நல் அங்கிசெய்வாள்
 வத்திரம் திருத்திடுவாள் - கணவற்கு
 வகைவகைக் கவசங்கள் வகுத்திடுவாள்
 எந்திரம் கியக்கிடுவாள் - அதிற்செய
 கியன்றிடும் பணிவிடை கியற்றிடுவாள்
 மைந்தர் பந்தனைகளுக்குக் - கல்விவளம்
 வாய்க்கச் செய்வாள் பாடம் வகுத்துச்சொல்வாள்.

பண்டம்பாடி ஒழுங்காய் - அவைக்கேற்ற
 பாங்கில்வைப்பாள் வேண்டில் வாங்கிவைப்பாள்
 கண்டவர் கிவள்ளல்லவோ - மனைக்கேற்ற
 காரிகையாள்ளன்று களித்தேத்த
 அறந்தனை வளர்த்திடுவாள் - அநாதரை
 ஒதுரிப்பாள் புகழே தரிப்பாள்
 சிறந்திடுமெனவாழ்க்கைக்கு - ஒருபெரும்
 தேவையாப்பாள் சித்ரப் பாவையாப்பாள்
 செல்வத்திற்கு அழகதுதான் - தற்குழ்தரு
 செழுங்கிளை தாங்குதல் - எனச்சிசுகத்தோர்
 சொல்லுநன் மொழிதலைமேல் - எக்காலமும்
 சுமந்திடுவாள் நிதம் குணீந்துசிசய்வாள்
 ஒருமயிர் ஒடிந்தாலும் தரையில் வீழ்ந்து
 உயர்விடும் மானமாம் மிருகம்ஒப்பாய்
 மருவுநன் மானமது - போகவால்
 மரிப்பதின்மிக மன விருப்புடையாள்
 வாழ்வது வரும்போது - அதின்மிகு
 மனதுவையாள் மனக் கெறுவம் எதாள்
 தாழ்வது வரும்போது - கிழுதெய்வ
 தயவுதுள்ளபாள் அதில் தளர்வுகொள்ளாள்
 வெண்ணிறவாயத்தை - உலகத்தில்
 வேடிக்கையாகவே நாடிக்கண்டும்
 பெண்ணுளம் கண்டிடுதல் - அரிதெனும்
 பேச்சது பொய்த்திடப் பெருமிதமாம்
 வாக்கிகாடு மனசொன்றாய் - அசத்தியம்
 வழுத்தாதாள் குயர் வீழுத்தாதாள்
 பாக்கியவதி ஒவாள் - புவீக்கொரு
 பதிவிரதா பத்தினி ஆவாள்
 எழின்மிகும் ஒடுவர்மேற் - பெண்கள்மனம்
 ஏகுமென்பார் கிதனால் அவர்தம்

விழிதமக்கு கிலக்காகாள் - மீது ஊன்மிசை

வேட்கைகிகாளாள் மேனி மினுக்குக்கிகாளாள்
வீண்பொழுது அதுபோக்காள் - வேடிக்கையில்

வேட்புக்கிகாளாள் கிறு மாப்புக்கிகாளாள்
காண்பது வேண்டுமெனாள் - கோலமது

காலத்திற்கு ஏற்றது கானும் என்பாள்
பரிதிழன் கமலமின - முகமலர்

பரிமளித்து அல்லந்திடும் பான்மையுளாள்
கருதிசொல் நாவுடையாள் - எவர்மீதும்

தோஷம்பேசாத் தாலந் துலங்கிடுவாள்
எட்டிக்குப் பூட்டிசெய்யாள் - பூமாதுளன்

எப்பிழைகளும் சமித்து கிணங்கிடுவாள்
பாட்டிக்கு மகளாவாள் - பெற்றார்கட்குப்

பரிந்துபெற்று எடுத்திடும் தாயாவாள்
விடல்லா வெறுவிலிக்கு - மெய்யாய்ஒரு

வீடாவாள் வித்தின் விளைவாவாள்
பாடுற்ற பேர்களுக்குப் - பெரியதோர்

பண்டசாலையுறும் பதியாவாள்
பணிவிடைக்காரர்த்தமைப் - பெற்றாளினும்

பதின்மடங்காய் அன்பு பரிந்துகிருகன்
மணியென ஆதுரிப்பாள் - அநாதரை

மதலையராய் எண்ணி வளர்த்திடுவாள்
தன்மானம் காப்பதுபோல் - தனைவந்து

சார்ந்தவர் மானத்தைத் தான்காப்பாள்
கன்மானும் நெஞ்சமிலாள் - பிறர்துயர்க்

கடலத்திலே மனங் கரைந்திடுவாள்
புவியானும் அரசைநம்பிப் - புருஷனைப்

புறக்கணீத்திடும் பொல்லாப் பூவையைப்போற்

சவியிழந்தான் எனினும் - கணவனைத்
 தனிக்கவிடாள் வீட்டு அந் தரிக்கவிடாள்
 அவன்காலால் கீறுவதை - தன்நாவினால்
 அழித்திடுவாள் மிக மதித்திடுவாள்
 கவனமாய் அவன்பணிக்கு - நனவினும்
 கனவினும் கருத்துடன் காத்திருப்பாள்
 நாயகன் தனைநம்புவாள் - ஜயங்கொண்டு
 நானோந்யோ என நசீந்துரையாள்
 வாயியான்று கிரிகையொன்றாய் - முன்பின் ஒன்றாய்
 மறைவில் ஒன்றாய் வழி நடையில் ஒன்றாய்
 நூற்றைமீன்போல் பதுங்காள் - பெண்கள்தம்முள்
 நாறுநாறாயிர் தலைகம்ழுப்பாள்
 வேறுகூறாய் நடவாள் - தன்னூர்க்குதிரு
 வீளக்குத் தம்பமின வீளங்கிடுவாள்
 வீட்டுக்கு வீடுசென்று - கதைசொல்லி
 வீணாகக் குடுமிகள் முடித்துவிடாள்
 பாட்டுக்குச் சந்தமின - கில்ல ஆச்சிரப்
 பத்ததிமுறைப்படி படிந்து அமைவாள்
 சந்தைசெல்ல மங்கையர்போல் - அரங்கத்தற்
 தன்மனைக் காரியந் தனைத் தூற்றாள்
 சொந்தநல் தோழியர்க்கும் - தன்காதுலன்
 குறவுசொல்லாள்ளுரு குறைவுசொல்லாள்
 நாகணவாய் மொழிபோற் - குயிலென
 நவின்றிடு நாயக ரசமிமாழியாள்
 மூகன்னமுற வெளியோர் - சொல்வார்த்தையை
 அங்கீகரித்துஅபி மானஞ்சிசய்வாள்

பொறுத்தவர் அரசாள்வார் - அனல்ளனப்
 பொங்கினார் காடது போவர்எனும்
 மறுத்தவர் பழமொழியை - எந்தநானும்
 மனசீடைப் பொன்னனை மதித்திடுவாள்
 அன்பற்ற மாமிதனைக் - கும்பிட்டாலும்
 அபசாரம் ஒடுமென்றில் அவனியுள்ளோர்
 முன்புற்று மொழிந்தாலும் - அவனுக்கு
 முறைப்பட்டுமுகியே முறைமைசெய்வாள்
 கித்தகை கிலக்கணம்சேர் - பெண்மருடன்
 கில்லறம் கியற்றிடும் ஒடவர்க்கு
 முத்தியிஸ்கேயும் என்றால் - கில்வாழ்க்கையின்
 முதன்மைக்கு ஒப்பேது கிந்தச் செகமத்தே.

தந்தன தனதனனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொஹ்டு!

நம் இல்லத்துக்கடுத்த மரதர் சிறப்பையும்
 அவர் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் சுதாரணை
 சனங்களும் தேற வசனநடையிற் கூறும்பிள்ளாய்!

மகர நன்று! அவ்வாறு சிறுகக் கூறுகிறேன்
 கேளும் ஜயா!

ஆதியில் எம் பெருமானானவர் “மன்னுலகிலுள்ளவர்ம்பில் பெரும்
 பவத்தைப் - பெண்ணுருவமாகப்” படைத்தார் என்றார் ஒருபாலார். இ.து அபத்த
 மும் வியர்த்தமுமான பேய்ப்பேச்சு. “பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்?” என்பது

யதார்த்த வார்த்தை “தற்காத்துக் தற்கொண்டாற்” பேணுகின்றவளும், “குலமகட் குத் தெய்வம் கொழுநன்” என்றார். ஆதலின், தன்கொழுநனைத் தான் தொழும் தெய்வத்திற்கிரண்டாவதாய்ப் பாவனை பண்ணுபவளும், “நிறைகாக்கும் காப்பே” தலைமையாய்க் கொண்டவளும், “தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்” என்னும் இலக்கணத்திற்கு உதாரணமானவளுமே இல்லறத்துக்கேற்ற பெண்ணா வாள். கேளும்! தூரையே! கேளும்! பண்டைக்காலத்திலே தன்னைக் கொண்ட காதலனுக்குத் திருப்தி கொடுத்து நடக்க இயலாதவளாகிய இராசகுமாரி ஒருத்தி, தனக்குப் பந்துவாகிய இராணி ஒருத்தியைநேக்கி, “என் நேச அம்மணி! நான் என் நாயகனது மனோபீஷ்டப்படி நடந்து திருப்திகொடுத்துக் கொள்வது வருத்த மாயிருக்கின்றது. யான் எவ்வாறு நடந்தாலும், அவர் என்னைத் தூற்றுகின்றார். என்பேரிற் கடுமோழி கூறுகின்றார். நீரோ உமக்குரிய நாயகர் உம்மை உபேசி யாமலும் உம்மேற் கோபியாமலும் இதமாய் நடக்கும்படி அவரை வசியஞ் செய்து கொண்டார். இதற்கு உபாயமும் சூட்சமும் யாவை? உமதுவசம் யாதேனும் வசியமருந்துண்டா? மூலிகை உண்டா? குளிகை உண்டா? மந்திரதந்திரங்கள் உண்டா? அடியேன் செப்பமாய் நடத்தற்கு என்மீது கருணைகூர்ந்து ஓப்பமான வழி சொல்லும், அண்ணீ!” என்று வேண்ட, அரசி சொல்கின்றாள்:-

“கேளும் பெண்கள் நாயகமே! இப் பூவுலக செனனங்களுளைல்லாம் ஸ்தீர் செனனம் பாவச் செனனமென்றார் முழுமூடர். அது அபத்தமான பழிமொழி. ஸ்தீர் செனனத்திற்கு மேலான செனனம் இப்பூவுலகம் எங்ஙனாகிலும் இலைதன்றிதி. ஒரு பெண் தன் பத்தாவின் சித்தத்தைக் களிப்பித்து அவனோடு நேயம்பூண்டு வாழ்வதற்கு அவுடதமாவது, மூலிகையாவது, மாந்தரிகமாவது வேண்டாம். ஸ்தீர்க்கு அவள் விவாகம் பண்ணிக்கொண்ட புநுஷனே பூலோகதெய்வமும், அரசனும், நோன்பும், தானமும், தவமும், புண்ணியமுமானவன். அவள் தக்க காலமறிந்து, இடமறிந்து, வரவுக்கிசையச் செலவு செய்து, அவன் நாவுக்கும், பற்கும், மனக்கும், இதமாய்ச் சுலை செறிந்த உண்டி தின்றிகளை ஆயத்தப்

படுத்தி, நீங்காக் கரிசனையோடு குறித்த வேளாதவறாது அருத்தல் வேண்டும். அவன் விருப்பத்திற்குக் குறுக்கிட்டு நில்லாமல் அவனுடைய மனோவாஞ்சைப்படி யொழுகல் வேண்டும். கேளும் என் தங்கையரே! நான் என் நாயகரை எக்காலமும் எனக்கெல்லாமாய் என்னித் தீரிகரண சுத்தி பத்தியோடு பாராட்டுகின்றேன். கோடை, மாரி, முன்பனி, பின்பனி, என்னுங் காலநிலைகளை நாடி அவற்றில் அவர்க்கு வேண்டிய போசனம், வஸ்திரம், படுக்கை, கிடக்கை, சோலை, சாலை களை அமைத்துவைக்கின்றேன். இன்னின்ன தமக்கு வேண்டும் என்று அவர் வாயாற்கேளாமுன் நானே அவற்றைக் குறிப்பாலுணர்ந்து தேடியமைத்துக் கொள்ளுகிறேன். எத்தனை சுயம்பாகிகள், வேலைக்காரர்கள் இருந்தாலும் போசனாதிகளை நானே என் கண்ணாற் பார்த்துக் கையாலெடுத்து உபசரித்துத் திருப்திசெய்கிறேன். அவர் கோபங்கொள்ளும் குறிப்பையும் சந்தோஷம் கொள்ளும் தருணத்தையும் அறிந்து அததற்கேற்பப் பேசி ஆற்றிப் போற்றிக் கூடிக்களித்து நடந்து கொள்ளுகிறேன். கொலுமண்டபத்திற்கு எழுந்தருளும் போதும், வேட்டையாடப் பறப்படும் போதும், உல்லாச உலாவிற்குச் செல்லும் போதும், பவளி வரும்போதும், பரராசகண்டனத்துக்குப் பறப்படும்போதும், அததற்கேற்ற ஆடையாபரணங்கள் ஆயுத வாகனங்களை நானே தெரிந்தெடுத்துக் கொடுக்கிறேன். பசுநிரைகள், யானைப் பந்திகள், குதிரைப்பந்திகள், இரதங்களை நானே விசாரணைசெய்து என்கண்ணாற் பார்வையிடுகிறேன். இவைகளைக்காத்து விசாரணை செய்யும் தலைவர்கட்கு வேதனங்கள், வெகுமதிகள், தண்டனைகள், கண்டனைகளை நானே நடாத்துகிறேன். தேவாலயம், தானதரும், அன்னசுத்திரம் யாவும் என் பார்வையிலிருக்கின்றன. ஆயுதங்களிலே துருப்பிடியாது தைலம் போடுவதும் என் அலுவலே பட்டணத்துள்ளார் எல்லோரும் நித்தமங்கலமாய் இருக்கச்செய்வதும் அல்லாமற குடைகள், கொடிகள், பேரிகைகள், தோரணங்கள் யாவும் சீர் சிறப்பாயிருக்கச் செய்வதும் என் கடமையே. மயிற்சாலை, சித்திரசாலை, குயிற்கூடம், அன்னக் கூடங்களை விசாரிப்பதும் என் பொறுப்பே.

இன்னுங் கேள்வ என் தங்கையரே! வேலைக்காரரைப் போலக் கடின வழியங்களையும் நான் செய்கிறேன். நீதிராசனை நிகர்த்து மனுநீதி வாக்கியங்களை விளம்புகின்றேன். என்காதலர் முன்னன்றி ஆடையாபரண அலங்கிருதியாயிரேன். பிறர்க்கு என் கணவர் உபகாரங்கொடுக்க விரும்புவ்கால் நானே அவரும் இவரும் களிக்க ஏராளமாய்த் தாராளமாய்க் கொடுக்கிறேன். என் கணவர்கு ஏதொரு குறைவும் வராது நானே யாவற்றையும் தேடிச் சோடித்து வைக்கிறேன். என் துணைவரோடு எத்துணைப்பேர் விருந்துக்கு வரினும் அத்துணைப்பேர்க்கும் பத்தியோடும், யுத்தியோடும், அன்போடும், இன்போடும், திருத்திசெய்து வைக்கின்றேன். என் மாமியையும் பிறரையும் இஷ்ட தெய்வங்கள்போற் பூசித்து மரியாதை குன்றாமல் அவர்க்குப் பணிவிடையும் செய்கின்றேன். சுற்றுமித்திரர் ஆனந்தம் கொள்ளுமாறு உலோபக் குணமில்லாது வேண்டியன ஈந்து ஆசார உபசாரமாய் நடத்துகின்றேன். இவ்வாறான என் ஒழுக்க நடைகளைக் கண்டு என் நாயகர் என்மீது வசமாகின்றார். இதுவே என் சூட்சம். இவையே என் மூலிகையும் ஒளடதமுமாம். என் தங்காள்” என்றாள்.

ஓ! துரையே! கேளும். பூர்வீக அறிவாளிகள் சிலர் ஸ்த்ரிகளைப் பதுமினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்தினி, எனும் நால்வகைச் சாதிகளையும் பகுத்தனர். இவர்களுட் பதுமினி செண்பக மலர்போற் சிவந்த தேகியாய்ப், பொய்புகலாது பண்பான மொழிவழங்கித், தேகத்தில் நறுமணம் வீசப்பெற்று, மாணோக்கமும் மெல்லிய சூந்தலும் உடையளாய்த், தெய்வத்தையுங் குருவையுந் தொழுது வழிபடுபவளாய், என்பு வொத்த நாசியும் அன்னநடையும் செவ்வரிக் கண்ணும் பொருந்தியவளாய், நாணமாளங்களாற் சிறந்து, சொற்பஜன் உண்டு, வெண்புக்களிற் பிர்தியுள்ளவளாய் இருப்பாள் என்றும், சித்தினி போலும் நடையும், கொட்டோற்று வளும் இடையும், வலம் புரிபோலுங் கழுத்தும், சகோக்குரல் போலும் ஒசையும் உடையளாய், நடன சங்கீதங்கள், இனிய பதார்த்தங்கள், விசித்திர வத்திரங்களிற்

பிர்தியற்று, நெடுமையும் குறுமையுமல்லா நடுத்தரத் தோற்றக்காரியாயிருப்பாள் என்றும், சங்கினி காற்படம் நீண்டு, வெதும்பிய சரியாய், மெலிவும் பருமமுமல்லா ரூபியாய்ச், செம்மலர் செவ்வாடைகளில் ஆசை கொண்டு கோபியாய்ப், பொய்மை குற்றைபேசி வஞ்சக மனத்தியாய்ப், பித்தக்காரியாய்க், கழுதைபோல் வெடித்த குரற்காரியாய், அஞ்சா நெஞ்சியாய், அறஞ்செய்யா மனசியாய்ச், சமமாயுண்பவளாய் இருப்பாள் என்றும் அத்தினி உதறிய நடையாளும், வளளந்து பருத்து நீண்ட கால்விரற்காரியுமாய்க், குதறிய சொல்லினளாய்க் குறுங்கழுத்துஞ் செம்படை மயிருமடையளாய்த். தீவினை புரிவளாய்க், கற்றாளை மனத்தியாய், உயங்த அதரியாய், நாணமில்லாளாய், நிரம்பப் புசிப்பவளாய் இருப்பாள் என்றும், தம் நூலிற் சொற்றனர்.

முன்னோர் எவ்வாறு கூறியிருப்பினும் இருக்க, இல்லாள் நல்லளாயி ருத்தல் வேண்டுமென்பது பெப்பாலார்க்கும் ஓப்பதாகிய சத்தியமே. ‘வீட்டுக்கு நல்ல வளை வை’ என்றார் ஆன்றோர். “கல்லெல்லாம் மாணிக்கக்கல்லாமோ?” என்றார் போலப் பெண்களெல்லாரும் பெண்கள் அல்லர். “பெண்டிரக்கு அழகு எதிர் பேசாதி ருத்தல்” என்னும் முதுமொழியைத் தலைமேற்கூமந்து, வார்த்தைத்தக்கு வார்த்தை கூறி நமன்போல் நில்லாது, பத்தாவின் சொல்லுக்கலைமந்து, உடம்பிரண்டெனினும் உயிரொன்றென இணைந்து, கணவன்காலில் தைத்தத்து தன் நாவில் தைத்தத்துபோற் கருதி, எழும்புங்காலையெழுந்து, துயிலுங்காலை துயின்று, வீடுவாசல்களைத் தக்ககாலத்திற் பெருக்கிச் சிங்காரித்து, உள்ளத்தில் நஞ்சைநிகர்த்த வஞ்சனையைப் பொதித்து வையாது, கேட்பார் கண்ணங்குளிர் அமிர்தவசனம் நவின்று, கொடுஞ் சொற்குற்றை தவிர்ந்து, ஒவியம்போன்று பாவச்சாப்பில்லாளாகி, அடிக்கடி தாய்வீடும் நினைத்தவுடன் அண்டைவீடும் ஓடாது, மனசுக்கு விலங்கு பூட்டினவளாகி, நவரத்தினமணிகளினும் விலைபெற்றமணியாகி, விசுவாசத்துரோகம் புரியாளாகி, “இருட்டோடு எழுந்து தன் வீட்டாருக்கு ஆகாரங்கொடுத்து வேலையாட்களுக்குப்

படியளந்து,” “சிறுமையானவர்களுக்குக் கையைத்திறந்து, ஏழைகளுக்குத் தன் கரங்களை நீட்டி,” “தன்வாயை ஞானம் விளங்கத் திறந்து,” “சோம்பலின் அப்பத் தைப் புசியாமல்,” “சௌந்தரியம் வஞ்சனை அழகு வீண்” என்பதை மெய்ப்பித்து, “ஆடவர் தமக்குப் பின்னுமொரு கூற்றுமுள்ளோ பினியுமண்டோ” என்பதைப் பொய்ப் பித்துப், பெற்ற மாதாவைப்போல் கருணை கூர்ந்து, சந்தனசீதம்போலும் இங்கித வார்த்தை பேசுபவளாகிப், பரத்தையைப்போல் நாயகனைப் பாராட்டி, மந்திரியைப் போல யுத்திபுத்தி தெரிந்துரைத்துக், கறவை நிகராய்ப் பிள்ளைகள் மேல் உருகி, அவர்க்குக் கல்விச்செல்வம் வரும்வழிகாட்டி, அன்றில் என நாயகனைப் பிரியாது குலாவித், தாங்கொணா வறுமையிலும் நீங்கொணா அன்பை விடாளாகித், தரித்திர னாயிலும் குபேரனெனப் பாராட்டிப், புல்லென்றாலும் புருஷன் கல்லென்றாலும் கணவன் எனதித்து, நோயாளன் போயாளனபோதும் மதனெனாநெத்து, ஆதி அன் பில் அருகாதவளாகிச், “செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்திற்குக்” காத்திருந்து, சுயென் றாக்கு இல்லையென்னாது ஈந்து, ஆணிக்கிணங்கிய பொன் போல, மாமிக்கிணங்கிய பெண்ணாகி, மைத்துங்கிணுடன் மண்பிடி மயிர்பிடியென நில்லாதவளாகி, மூத்த மைத்துங்கரை உடன்பிறந்த தமயமாரெனவும், இளையமைத்துங்கரத் தம்பியரென வும், மாமனைப் பிதாவெனவும் எண்ணி, அயலாருக்கு அபகாரியாகிக், கடுஞ்சொற் களை மருந்தென்பாவித்து, ஒருமொழியை அன்னையாக்கி, ஞானத்தைத் தந்தை யாக்கித், தருமத்தைச் சகோதரமாக்கிக், கருணையைத் தோழியாக்கிச், சாந்தத் தைக் காந்தனெனப் பேணிப், பொறுமையைப் புத்திரபுத்திரியாய்ப் பெற்றுக், கற்பை ஆடையாடுத்து, அன்பை நறுமலராய்ச் சூடி, நாணத்தை நானமும் சாந்து சவாதுமாய்ப்புசிச், சுகுண கீர்த்தியங்களை ஆபரணங்களாய்ப்படுண்டு, மக்கட்பேரா கிய செல்வத்தைச் சேகரித்துப் “பெண்டுகளிருப்பிடம் பெருஞ்சண்டை” என்பதைப் பொய்ப்பித்து வாழும் பெண்கள் நாயகமே சற்குணமும் தூய இலக்கணமும் தாங்கிய இல்லத்துக்கேற்ற எங்கள் நாயகம் என்றறிதீர். இத்தகைய இல்லாள் வசிக்கும் இல் இடம் தாமரைநிறைந்த தடாகமும், புலவரிருக்கும் சபையும், சந்திரன் இலங்கும் அந்தரமும்போல என்றும் இலங்கிச் சிறப்படையும் என்றுணர்க.

4

துற்குணப் பெண்டூர்
இலக்கணம்.

தந்தன தன தனனா - தனந்தன - தானானேதன தானானே.

அன்னை தந்தையர் கில்லாள் - சகோதர

அனையது கில்லாள் கிளைத் துணையது கில்லாள்
மன்னுநற் குடிப்பிறவாள் - பிறன்மனை

மருவிடுவாள் மெந்தர் தமைக்காணக்
கடைத்தலை காத்திடுவாள் - கணிகையர்

கண்ணென விழித்துடு காட்சியினாள்
உடைத்தனில் வேட்கையுனாள் - எதிர்பங்கு

இலமையதாக உற் பவித்திடுவாள்
செருகிய ரூபக்கண்ணி - குருதிபோல்

சீவத்திடு பெருங்கண்ணி பூரைக்கண்ணி
குறுகிய ரூபிடீயர் - தோற்றமது

கொண்டவள் கோணுறு கண்டம் உள்ளாள்
பருத்தவள் மெலிந்தவள்நோய் - அங்கந்தனிற்
படிந்தவள் நோயர்தம் கிடம்பிறந்தாள்
உருத்திடும் கிடியரையாள் - ஓயாமலே

உண்டு உறங்கிடுபவள் ஒளிர் பொன்போல்
கிலங்கிடும் உடலுடையாள் - வெளுப்பினாள்

கிரும்பலம் உடையவள் பெருஞ்சீனத்தள்
வீலங்குபோல் நெடுந்தொனியாள் - குறுஞ்செவி

மேலிடுவாள் மேல தாழுயர்ந்த
தந்தங்களுறு வாயாள் - அனமெனத்

தான்டவாள் மானந் தனை யடையாள்
கந்தரப் பெரும் கிடையாள் - கனநித்ரைச்

சொகுசினாள் கருமையாந் தோற்றத்தனாள்

விரல்நிலம் பாவாதாள் - வதனத்தின்
 மேவிய மறுவது தாவறுவாள்
 நரைமயிர் தமையுடையாள் - அடிக்கடி
 நகைப்பவள் ஒழுக கதித்திடுவாள்
 நிலம்படர் கேசத்தினாள் - நடனத்தில்
 நரம்பிய ஆசையாள் நெடுமுக்காள்
 நலஞ்சிசயும் குரவர்தமை - மதியாது
 நளினம் செய்வாள் ஏளனமும்செய்வாள்
 சசனை மதியாதாள் - இழிகுண
 தியல்பினள்மடம் பயிர்ப்பு கில்லாதாள்
 சூரீயே சாய்ந்தகண்ணாள் - பெற்றார்சிசாற்குக்
 குறுக்கில்நிற்பாள் மதன் பணிப்பில் நிற்பாள்
 தந்தைதாய் வரிக்குமுன்னே - ஒருவனைத்
 தான்வரித்தே ஒருச தனைப்பரிப்பாள்
 எந்தையின் னோர்தமையான் - வேண்டேனென
 கிசைத்தனன் பூர்வத்தொர் ஏந்தலன்றே
 ஆயினான் சொலக்கேளும் - குரையேகிவ்
 அகிலத்தில் அவரவர் அகமுகப்பான்
 தூயமங்கையர்க் காண்டல் - அரிதரிது
 ஓவது மிகவரிது ஓரிடத்தே
 மங்கலம் பேசிடுங்கால் - கிளைஞர்கள்
 மரபொடு குலமது மகிமையின்பார்
 செங்கரம் பிடித்திடுவார் - கண்காட்சிக்குச்
 சீறந்திடும் ஆண்பெண்ணைத் தேடுமென்பார்
 மாமமார் வித்தையின்பார் - மாமிமார்கள்
 வளர்ந்திடு பொருந்திரு வாய்ப்பதென்பார்
 பூமிசை கிவைகள் எல்லாம் - ஒருவரிற்
 பொலிந்திடுமோவிற்குப் பொருந்தாத்துன்

மங்கையர் திலக்கணத்தை - அற்பமேனும்
 மாறாமல் ஏதொன்றும் மறையாமல்
 அங்கையில் நல்லியெனச் - சற்றேயிஸ்ங்கன்
 அறைந்திடுவேன் ஆறி கிருந்துணர்வீர்
 கில்லற முறைழுகாள் - வரவினுக்கு
 ஏற்றமதாய்ப் பொருள் தூற்றிடுவாள்
 புல்லிய குணக்காரி - தனைக்கொண்ட
 புருடனில் தான்மிகு பொருட்காரி
 என்றுசிசால் மனச்செருக்கி - அடுத்தவர்
 எவர்முகமாயினும் உடன்கருக்கிக்
 கொன்றன உரைபகர்வாள் - கொழுநன்முன்
 கொடுத்திடு பணிகளைத் தடுத்திடுவாள்
 குடித்திடு நடைக்காரி - திடிரன்று
 களித்துமுன் எடுத்திடு படைக்காரி
 குடித்திடும் ஊதாரி - அயலுறு
 குடிகளைக் கெடுத்திடும் காந்துாரி
 வஞ்சகி வாய்க்காரி - அடுத்தவர்
 மனசினை வருத்திடு கோட்காரி
 குஞ்சரத் தொனிக்காரி - நெரிப்பொடு
 கொலுக்காரி மன அமுக்காரி
 வேடக்கைப் பரியக்காரி - கோலாகல
 வேஷக்காரி அகம் தோஷக்காரி
 சோடிக்கும் தாமக்காரி - மலர்மிகச்
 சொருகு கொண்டைக்காரி தோற்பாடி
 ஜயமிட்டு உண்ணாதாள் - சரவனன
 அடைந்தவர் குயின்றை அகத்தில்விடாள்

வையக நடைஅறியாள் - பசியோடு

வந்தவர் கிருக்கத் தன் தொந்திதனை
நிரப்பிடும் பெருவயிற் - கிருபையில்

நிட்டுரேக்காரி மட்டறக்குளரி

உரப்பிடும் பேழ்வாய்ச்சி - ஜயோவென

இங்களிசெய்வாள் அழுவாள் சீச்சீ!

உள்ளிளான்று புறம்பொன்றாய் - உதாசீனம்

உரைத்திடுவாள் பேய்போல் கிரைத்திடுவாள்
குள்ளிய குதிப்புடையாள் - குருந்தை

குணீந்து செய்வாள் வேளை அறந்துசெய்யாள்
காந்தனை வைத்திடுவாள் - குழந்தைகள்

கத்திடவே கையாள் மொத்திடுவாள்
பாந்தள்போல் சீறிடுவாள் - அடியடா

பார்ப்பம் என்றே மிக ஞூர்ப்பரிப்பாள்
ஏற்றமுற்றிடும் கணவன் - குருபியின்று

கிகழ்ந்திடுவாள் பழி புகழ்ந்திடுவாள்
நாற்றமுற்றிடும் பிணியன் - கிவினன

நகைத்திடுவாள் நிதம் பகைத்திடுவாள்
பொற்புடை யாரைக்கண்டால் - அவர்பின்னே

போவென் என்பாள் உடன் சாவென் என்பாள்
கற்பிபனும் வேலிதனைக் - குதித்தெட்டிக்

கடந்திடுவாள் அதை கிடந்திடுவாள்
பகைத்தடா படுபாவி - யான்நின்றன்

பாரியாம் வந்திடு காரியத்தால்
திகைத்தழிந்தேன் என்பாள் - அவன்தனைத்

திட்டி வைவாள் கண்ணை வெட்டி வைவாள்
கிட்டியே திறுதிறுப்பாள் - அடபேயே!

கிழட்டுச் சவமேனன்று அதட்டிடுவாள்

குட்டிச்சுவரானேன் - உன்னாலென்று

கோடிசொல்வாள் வெகு மோடிசொல்வாள்
பொற்சரி தாவென்பாள் - நுதற்பணி

பூட்டிடென்பாள் ஊஞ்சல் பூட்டிடென்பாள்
கைச்சரி தாவென்பாள் - கலீரிடும்

காழ்வடம் தாளில்லால் வீவிலென்பாள்
குடகம் தாவென்பாள் - பளிரிடும்

தோட்டுடனே மயிர் மாட்டிபொன்னீன்
தாடங்கம் தாவென்பாள் - சந்திராதபச்

சங்கிலிக் கோவைகள் தந்திடென்பாள்
முக்குத்தி தாவென்பாள் - கிணீரென்று

முழங்கிடு சீலம்புகள் வழங்கிடுஎன்பாள்
பார்க்கும் கண்மழங்கிடவே - பளிச்சிடும்

பங்கமில் கங்கணந் தொங்கணியும்
அழிரம் பொன்னொரிழை - விலைபெறும்

அந்த கிந்திரவர்ன அம்பரமும்
ஒயிஸ்கே தாவென்பாள் - கும்பகோணம்

உடன்தஞ்சை காசிமிரம்சீனம்
சீமையில் வழங்கிவரும் - பலபட்டுச்

சீலையில்லாமொரு நாழிகையில்
மாமி மைத்துனிகளுடன் - அயல்வாழும்

மங்கையறும் வெட்கச் சங்கைகிக
அழைப்பித்துத் தாவென்பாள் - சவாதுடன்

அரும்பனி நீரிஸ்கே சொரிந்திடுஎன்பாள்
குழைத்த சந்தனம்புழு - கமழ்ந்திடு

குங்குமம் கல்தூரி கிங்குகிடு என்பாள்
அசறு தாம்புலம் - அருந்திட

அரைக்கணம் தரிக்காமற் கடைக்குளகன்று

காக்கக்டி ஏலம் - தக்கோலம் நற்
 கராம்புடனே களிப்பாக்குகளும்
 வகைவகை வையிஸ்கு என்பாள் - வையாவிடில்
 மாய்ப்பென்என்பாள் உயிர் சாய்ப்பென் என்பாள்
 தொகைவகை கிவைகள் எல்லாம் - தராவிடிற்
 தூங்கிடுவேன் மூக்கை வாங்கிடுவேன்
 பச்சிலை நாவியுண்பேன் பார்த்துச் சிரிக்கவைப்பேன்
 பழிக்கவைப்பேன் பார்த்துச் சிரிக்கவைப்பேன்
 உச்சித பொருட்கள் எல்லாம் - தராவிடில்
 ஒறுத்திடுவேன் தாலி அறுத்திடுவேன்
 எனவழக்கு எடுத்திடுவாள் - கணவனை
 ஏசிப்பேசி நெருப்பு எடுத்திடுவாள்
 கணசழக்கு அழைத்திடுவாள் - அவன்தனைக்
 காய்ந்திடுவாள் எட்டிப் பாய்ந்திடுவாள்
 அவனுக்கிளார்னுபத்து என்றால் - ஜீயோவிவன
 அழுங்காதாள் மனம் கிரங்காதாள்
 கவலையாம் கடலதனுள் - விழுந்துளம்
 கரையாதாள் தேற உரையாதாள்
 தன்னுயிர் நந்தேனும் - கழுத்துறு
 தாலியைக் கழற்றியே தந்தேனும்
 பின்னைவை நேர்ந்தேனும் - கணவன்தன்
 பேர் டெர் நீக்கிடப் பிரியமுறாள்
 காற்றுள்ள போதலவோ - தூற்றுமென்று
 காசீனியோர்மனாப் கனிந்தாய்ந்தே
 சாற்றினர் ஆதுலினால் - என்சீதன
 சம்பத்தைக் காத்தல் என் சமர்த்தது என்பாள்
 போனவன்போனாலும் - எனக்குள்ள
 பொருளீருந்தால் கிண்ணோர் புருடனைநான்

ஆனநன்முறைநாளைக் - கல்யாணஞ்சிசய்து
 அன்புடன்வாழ்ந்திடல் ஆமென்பாள்
 பொருள்ளோ புருஷன் என்பாள் - போனால் உவன்
     புருஷர் ஒன்பதுபேர்கள் வருவர் என்பாள்
 வரும்அறுபதுநாளைக்கு - எழுபது
     வாய்ப்பான கந்தைகள் சேர்ப்பென் என்பாள்
 ஆபத்துக்கு அசையாதாள் - நாதற்குற்ற
     அருந்துயர்க் கடல்கண்டு மழுங்காதாள்
 கோபத்தைத் தவிராதாள் - பெருந்தர்மக்
     கொழுந்தெனவே வளர்ந்து இலங்காதாள்
 தந்தைதூன் மொழிகேட்பாள் - தனைப்பெற்ற
     தாயின்துற் போதனை தனைவேட்பாள்
 புந்தியின் அறிவழிவாள் - மணஞ்சிசய்த
     புருஷனைப் போவென்று புறக்கணிப்பாள்
 பங்கிட்டுத் தாவென்பாள் - உழைப்பதிற்
     பாதியைக் கொடுவென்று யழிதாடுப்பாள்
 அங்கிட்டுப் போதியென்பாள் - முதுசொத்தில்
     அரைப்பாகம் தாளில்லால் அணுகென் என்பாள்
 முன்தாரப் பிள்ளைகளை - என்னால் தாங்க
     முடியாது போமென முழங்கிடுவாள்
 வன்புற்றுக் குறும்பெடுப்பாள் - கணவன்தன்
     மரியாதை தனைமுற்றாய் வாங்கிடுவாள்
 போனகம் சமையாதாள் - சமைத்ததைப்
     பூரணமாகவே பாரணஞ்சிசய்து
 ஆனதன் பச்தீரக் - கணவனுக்கு
     அருந்தக்கொடாள் வந்த விருந்தர்க்கிடாள்
 தான்முதல் உண்டிடுவாள் - தனுசர்க்கும்
     தலைவர்க்கும் மீந்தவை தானிடுவாள்

சேனமும் புயங்கமும்போல் - எவ்விராடும்
 தெம்முனை நாடியே செறுத்திடுவாள்
 வைக்கறை தூயில் உணராள் - உணர்ந்துதன்
 மனைப்பெருக்காள் முற்றம் தனைவிளக்காள்
 செய்கடன் கழியாதாள் - குழலினைக்
 சேர்த்துக்கட்டாள் உடை பார்த்துக்கட்டாள்
 பாத்திரம் புரிதம்செய்யாள் - நீராடியே
 பலித்திரமாய்த் தள பாடமெல்லாம்
 நேர்த்திய தாகச்செய்யாள் - குடும்பத்தை
 நிலவச்செய்யாள் புகழ் உலவச்செய்யாள்
 நோய்க்கிடம் கொடுக்காதே - என்றே ஒளவை
 நுவன்றிடு விதிதனை நோக்காதே
 தாக்கும் அற்பபினிக்காய்க் - கோணமொன்றிற்
 சார்ந்திதாரு போர்வையால் தலைழுடி
 ஆவுவென்றே அனுங்கி - வீட்டுவேலை
 அதன்லோர் அனுவள வதும்புரியாள்
 சாவதுபோற் கிடப்பாள் - மக்களுடன்
 தலைவனைக் கடைக்கண்ணும் சாரவிடாள்
 போக்குகள் பலுகல்வாள் - மூத்தேஜேயோ!
 போகுது சீவனென்றே பொருமிக்
 கூக்குரல் எடுத்திடுவாள் - கொண்டோன் உயிர்
 குடித்திடும்காளிபோல் குழறிடுவாள்
 கைந்நன்றி மறந்திடுவாள் - பெரியரைக்
 கண்டபீன் ஆசனம் கொண்டும் உறைவாள்
 செய்ந்நன்றி கொன்றிடுவாள் - கிதழினைத்
 தீன்றிடுவாள் செற்றந்துன்றிடுவாள்
 செய்வன செய்யாதாள் - செயாதன
 செய்திடுவாள் ஏறி பெய்திடுவாள்

ஒய்வகை தெரியாதாள் - கிதுசிசயின்

உறும்பழியன மனம் கிறுங்காதாள்
யாசகர் தமைப்போல - வீடுவீடாய்

ஏகியே புளிடப்பிங்கு ஈயுமின்பாள்
ஞூசகல்லரிசியன்பாள் - அம்மியிட்டு

அரைத்திடப்பலசரக்கு அளியும்னன்பாள்
கொச்சீக்காய் தாருமென்பாள் - கூசாமலே

கொஞ்சமஞ்சல்கிஞ்சி கொடுப்பிரன்பாள்
பச்சைப்பாக்கு ஸதிரன்பாள் - சுண்ணத்தோடு

பாங்காகத் தாம்புலம் பணிப்பிரன்பாள்
வாங்கிடும் தொழிலுடையாள் - கேட்டார்க்கொன்று

வழங்கிடவோடுளந் - தியங்கிடுவாள்
தேங்கிய செல்வத்திலோ - தேனீபோலச்

சேர்த்துவையாள் முன்பின்பார்த்துவையாள்
வெடுவெடுத்திடுமொழியாள் - அறிஞரை

வீழையாதாள் உடன் குழையாதாள்
கடுகடுத்திடும் உரையாள் - அயல்மனைக்கு

கன்னஞ்செய்வாள் வெகு சீன்னஞ்செய்வாள்
கறுத்திடுமுகமுடையாள் - அதிர்ந்திடு

காலெறிந்து உதறிய கடுநடையாள்
வெறுத்திடு குணமுடையாள் - மிகுந்திடு

வேடிக்கையாள் வெகு சோடிக்கையாள்
பெண்டிர்கள் பயந்தோடும் - வெருவந்தப்

பிடாரிடுப்பாள் குத்துக் கடாரிடுப்பாள்
கொண்டியம்அறைந்திடுவாள் - கொச்சைநடைக்

குரங்கைஅன்னாள் காஞ்சிரங்காய்அன்னாள்
குணுங்கினை நிகர்த்திடுவாள் - வீணாய்வெகு

கோலங்கொள்வாள் மாயச் சாலங்கொள்வாள்

கிணுங்கிய குணமுடையாள் - சீறப்பறு
 சேட்டையுள்ளால் தோ ஸாட்டமுள்ளாள்
 தோழனோடு ஆயினுநின் - ஏழைமையைத்
 தோன்றப்பேசேல்எனும் ஆன்றவர்சிசாற்
 கோளது படத்தனது - சீறுமையைக்
 கூவியே யாவர்க்கும் குரைத்துச்சிசால்வாள்
 குடும்பத்தின் வறுமைதனைத் - தனதுஅலவு
 கோலத்தைக் கணவன்தன் குறைமுறையை
 கிடும்புடன் எடுத்தெடுத்தே - எவர்கட்கும்
 கிரும்பெரும் பாரதம் ஆயிசைப்பாள்
 தாய்முனம் தூற்றுவளேல் - அயலவர்
 தமருடன்டூலகினர் தூற்றுவரிரன்று
 ஏயறு மொழியறியாள் - வசைசிசாலி
 ஈன்றபிள்ளைகடமை ஏசிடுவாள்
 உண்டதும்மொழித்திடுவாள் - கணவன்றற்கு
 ஒதிய ரகசியம் உடைத்திடுவாள்
 கண்டபடி கதைப்பாள் - தெருச்சந்தி
 காவல்நிற்பாள் கதை காவநிற்பாள்
 தூரவர்ப் பகைத்திடுவாள் - குழந்தையை
 உதைத்திடுவாள் தள்ளி மிதித்திடுவாள்
 பாரிலுள்ளோர் பழக்கப் - பெரும்புகழ்
 பறிகொடுப்பாள் பண வெறிபிடிப்பாள்
 நன்மொழி தனைக்கேளாள் - கடைத்தலை
 நாடிடுவாள் நடம் ஆடிடுவாள்
 தன்மொழி சரியன்பாள் - அடிக்கடி
 சன்னைசெய்வாள் மிகு நொன்னைசெய்வாள்
 மோடிகள் செய்திடுவாள் - தன்மாமியை
 முனிந்திடுவாள் மனம் குணிந்திடுவாள்

போடியின்றே தூரத்தி - அவள்மயிர்ப்
 புல்லிடுவாள் பல் சொல்லிடுவாள்
 சொல்லு மைத்துனிகளுடன் - அடிக்கடி
 சோலிகொள்வாள் வெகு கேலிசொல்வாள்
 வல்லடி வழக்காடி - அவர்தலை
 மயிர்பிடிப்பாள் கன்னத் திடிதிடிப்பாள்
 மாமனை உறுக்கடிடுவாள் - எரியவர்
 மடிபிடிப்பாள் அடி பிடியடிப்பாள்
 வீமனாத்தவர் என்னும் - அவரையும்
 வெருட்டிடுவாள் விழி புரட்டிடுவாள்
 மூடவர் அவைக்கஞ்சாள் - பொருள்வர
 அளவுக்கு மேற்பட்ட செலவுக்குஅஞ்சாள்
 தூடணை மொழிஅஞ்சாள் - மகார்த்தமைத்
 தூக்கீக் கொஞ்சாள்டீயிர் போக்கற்குஅஞ்சாள்
 கிராவனைன் தங்கைழுப்பாள் - மவுனமாய்
 கிருப்பவர் தமைப்போருக்கு இழுத்திடுவாள்
 அராவிவன விஷம்பிபாழிவாள் - தெய்தாவிவன
 மூலாலம் போலவே மூர்த்திடுவாள்
 தன்முச்சக் கொண்டுஎழுவாள் - தலைவன்தன்
 தகும்பேச்சை வெயின்மஞ்சட் பூச்சாக்குவாள்
 சென்மத்துப் பகையினவே - பிள்ளைகளைத்
 திரும்பிப்பாராள் சற்றும் விரும்பிப்பாராள்
 வழக்குரை மூடிடுவாள் - திதுசெய
 மாட்டெனன்பாள் கிதென் நாட்டம் என்பாள்
 உழக்குஅரிசியிழுமொரு - பெருஞ்சன்டை
 ஒட்டிடுவாள் வாதம் தொட்டிடுவாள்
 கத்தரிக்காயினும்ஹீர் - பெருஞ்சன்டை
 காவிக்கொள்வாள் வாது தாவிக்கொள்வாள்

பித்தினர்போல்நடப்பாள் - பயனில்சொற்
 பிதற்றிவொள் வாளா மழற்றிவொள்
 வாயிடை அடித்திடுவாள் - அறுப்பென
 வயிற்றாடிப்பாள் பீறர் எமிறுதிடிப்பாள்
 நாமியனக் குரைத்திடுவாள் - குடிக்கொரு
 நமனைழப்பாள் பெரும் அமலைவைப்பாள்
 கற்புளிகம் காவாதாள் - மனமெனும்
 காவல்விட்டாள் பொருள் ஆவல்தொட்டாள்
 கற்பனை நினைந்திடுவாள் - எவரொடும்
 கடுத்தஞ்சொல்வாள் - பகை தொடுத்துளங்சிடாள்
 தாத்திரம் பொறுக்காதாள் - அதுவரிற்
 தாங்கிக்கொள்ளாள் புகழ் வாங்கிக்கொள்ளாள்
 பொரிக்கறி தனிற்க்கரை - அன்பாயிடிற்
 பொன்கறி யாமினா நன்கறியாள்
 முப்பழும் ஒனாலும் - புழுங்கியே
 முனிவடன் படைப்பதின் முகமலர்ந்தே
 உப்பில்கூழ்வார்த்தாலும் - சுதமடங்கு
 உத்தமமின நெஞ்சத்து இணராதாள்
 பாசாங்கு பண்ணிடுவாள் - பத்தாவினிற்
 பரிந்தவள் போனிலம் விழுந்தழுவாள்
 ஒசாகிரென் என்பாள் - வெளிவேட
 ஒசாரம் செய்திடக் கூசாதாள்
 அன்றில்போற் பிரியேனன்பாள் - பொருள்வர
 வற்றதுளன்றால் என்ன பற்றதுளன்பாள்
 தன்தலைவனுக்கோர்தலை - அயலவன்
 தனக்கொரு தலைதந்தும் அலங்கைவல்வாள்
 பச்சீலை காவிசியாப்பாள் - வரும்பழி
 பாராதாள் அறஞ் சாராதாள்

கச்சனிவேசியர்போற் - பொருள்மிசை

கணவனைப் பார்க்கினும் மனதுவைப்பாள்
பொருளிருக்கும் வரைக்கும் - உடன்கட்டை

போவனென்பாள் அது போனபின்போ
அருள்அகம் அஜுவும் கில்லாள் - புருஷனை

அகத்தினின்றே புத்து அகற்றிடுவாள்
நெய்யறு விளக்கதுபோற் - பொருள்வளம்

நிஸ்கிலிட்டால் உனக்கு ஈஸ்கினுடன்
கவ்வையேது என்றுரைப்பாள் - கடைக்கோடி

காத்திடுஎன்பாள் கஞ்சி ஊற்றுஎன்பாள்
மதனனில் அலஸ்கார - வடிவடை

மாப்பிள்ளை ஆயினும் வாழ்க்கையற்றாற்
கதவுக்கப்பால் நில்ளன்பாள் - கரந்தனிற்

காணாஸ்கண்டால் வாரும்கானும்என்பாள்
அழுதிடும் பெருங்கள்ளி - வெளிக்குநல்

ஆசாரஞ்செய்திடு மாயக்கள்ளி
தொழுதிடும் கள்ளியன - உலகர்கள்

சொலுங்கள்கிளை வெலும் பெருங்கள்ளி
கிவளைனப் பெயரடுத்தாள் - கணவனுக்கு

கிவளைவிட்டேன் வேறு ஞமினனவே
அவனியற்றோர் சீர்த்தற்கு - கிடம்வைக்கும்

அபசாரிபெரும் அகங்காரி
அரைக்காகக்கு அழிந்தகற்பு - திரும்பப்பல்

ஆயிரம்பொற்காசை அளித்தாலும்
தரைக்கணை மீளாதென்றே - உலகினர்

சாற்றிய முதுரை தனைப்பேணாள்
சீனத்தறுத்து ஏற்பிக்கை - மகிழ்வொடு

சீர்த்தெடுத்து கிசைப்பினும் சேராதாம்

எனச்சகத்தவர்வழக்கும் - மொழிசௌ
 ஏநாமல் உனராமல் கிழிசனர்போல்
 வெற்றிலைக் கற்றினுக்கும் - அதனுடன்
 மென்று குவர்க்காய்க் கூற்றினுக்கும்
 விற்றுஅருமானம் உன்பாள் - அந்தோவந்தோ
 மிளாதவசைக்கடல் வீழ்ந்துஇழல்வாள்
 செல்வம்வந்துறும்காலைத் - தெய்வந்தனைத்
 தேடாதாள் குதி பாடாதாள்
 சொல்வன அறிந்துரையாள் - நிரப்புறு
 சுற்றமித்திரர்கட்குத் துணைபுரியாள்
 பாலூட்டிவளர்த்தாலும் - பழங்குணப்
 பான்மைவிடாப் பவ னாசனம்போல்
 ஆலமதே சொரிவாள் - அடியெடுத்து
 அடுத்தவர் நடுங்கடி மிதித்தடுவாள்
 அற்றும் குளத்தைவிட்டே - பறந்திடும்
 ஆகுகம்போல் தனது அன்பன்தனை
 உற்று பிணிவறுமை - பிடிக்கில்விட்டு
 ஓடிடுவாள் அன்பு மாற்டுவாள்
 ஜயையோ வின்னனபல் - குணஞ்செறி
 அரிவையந்தமைத் தமக் கருந்துணையாய்
 வையக மதிர்கொண்டோர் - நிலைமையை
 வகுத்தி யூயிரந் தாரமன்னும்
 சேடனால் முடியாது - கவீச்சர
 சேகரர் தம்மாலும் தீராது
 பாடிட என்னாலே - முடியுமோ
 பாரோரே நிவிர் பகர்விரே
 அந்திலை அரிவையினைப் - பெண்ணாய்க்கிகாண்ட
 யூடவன் கிடிக்குமோர் - மாடோடே

குன்னிடுவடமொன்றிலே - அநுதினம்

துவக்கப்பட்டான் கட்டி கிறுக்கப்பட்டான்
பாம்புடன் ஓருவளையில் - அநுதினம்

பசுங்கியற்றான் வீழி பீதாங்கி யுற்றான்
தாம்பது கழுத்தில்டான் - புலியுடன்

தங்கியற்றான் பெருஞ் சங்கையற்றான்
பிடாரியைப் பெண்டுகொண்டான் - நெருப்பினைப்

பெருமடி அதனிடை பெய்துகொண்டான்
எடாச்சுமை எடுத்துக்கொண்டான் - நரகத்தை

இம்மையில் கிதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டான்
அமுந்திய நோய்கொண்டான் - மூராத்துயர்

அழியலே விழுந்து அமிழுந்துக்கொண்டான்
கொழுந்துளரி கிடைவீழ்ந்தும் - கிறந்திடாக்

குற்றுயிரோடுடைற் கோதுகொண்டான்
தலைசிசாற்றுந்திடவேண்டித் - தழற்கொள்ளி

தன்னைக்கொண்டான் வாயில் மண்ணைக்கொண்டான்
கிலகிய பணீகாரப் - பெட்டியியன்றே

கிரைந்தகட்செவிப்பெட்டி எடுத்துக்கொண்டான்
கம்பளி பூட்டையென்றே - கரடியைக்

கட்டிக்கொண்டான் முத்தம் கிட்டுக்கொண்டான்
அம்புலிமாவனன்றே - விளக்கெடுத்து

அறியாயற் கூரையில் அடக்கிக்கொண்டான்
அட்டமத்துச் சனியை - வட்டிக்குக்கொண்டு

அருமுடிச்சாய்க்கட்டி அரையில்கிட்டான்
வெட்டுங்கோடரிதன்னை - எதத்துடன்

வீணாகப் பதந்தனில் வீழ்த்துக்கொண்டான்
என்றவன் தனக்குவமை - சொன்னாலுமிங்கு

கிசையாதாம் அது வசையாமே.

துன்றுமிப் புவிதனிலே - அன்னோன்படும்
 துயரங்கண்டேன் பெரும் அசூருங்கண்டேன்
 கண்டுளம் பதைபதைத்தேன் - தலைதனிற்
 கையைவைத்தேன் அந்தோ ஜீயோன்றேன்
 பண்டுள பழம்பொருளே! - அவற்கஞுள்
 பாலியன்றேன் அருள் ஈதியன்றேன்
 கிவைமுறையோன்றேன் - உலகத்தில்
 கில்லற நெறிமுறை கிவையோன்றேன்
 நவைதமைத் தார்ப்பிரன்றேன் - கற்றாய்ந்தடு
 நல்லவரேயிதை வெல்விரன்றேன்
 அரசரே கேள்விரன்றேன் - சௌக்கோல்கொண்டு
 அகற்றி ரென்றேன் பறக் கடிப்பிரன்றேன்
 குரவரே தேரிரன்றேன் - கில்லாச்சரமக்
 கொடுமையை அடியோடே முடியுமென்றேன்
 பரமன்தன்பொறுப்பிலில்லாம் - விட்டேன்விட்டேன்
 பாசம்விட்டேன் பவ நேசம்விட்டேன்
 கரசரணாதியுடல் - உயிர்பொருள்
 காக்கவிட்டேன் நொண்டி யேற்கவிட்டேன்.
 தந்தன தனதனனா.

அகோ! வாரும்பிள்ளாய் நொள்டீ!

நொண்டீ! இல்லறத்தீற்கு ஆகாத மாதரின் இலக்கணத்தைச் சீறுவரும் எளிதிலுணர வசன நடையிற் கூறும் பிள்ளாய்!

அடும்! அடும்!
அப்படிச் செய்கின்றேன் கேளும் ஐயா!

பூர்வகாலத்தில் விவாகஞ்செய்யமாட்டேன் என்று மறுதலித்த ஓர் வாலிபன் தன் தந்தையை நோக்கி: “என் பிதாவே! அன்னை தந்தையரில்லாதாள், கிளையில்லாதாள், திருவில்லாதாள், குடிப்பிறவாதாள், நோயற்ற பெற்றாரிடம் பிறந்தவள், நோய்க்காரி, ஊழை, செவிடி, முடத்தி, பிறவீடுசெல்பவள், கணிகையர் போற் பார்ப்பவள், ஆடவரைக்கானும் ஆசையாற் கடைத்தலைசெல்பவள், அலங்காரத் திற் பிரதியுள்ளவள், சிறுகண்காரி, வயதிற்குமுத்தவள், நெடுமி, குறளி, அதிகம் பருத்தவள், மிக மெலிந்தவள், பொன்போலுங்காயத்தாள், கருநிறத்தாள், பசப்பினள், வெளுப்பினள், நாணம், மடம், பயிர்ப்பில்லாதாள், நரைமயிரி, மிகுந்தபலசாலி, பெற்றோர் ஆணைகடப்பவள், சினத்தி, அன்னாநடையில்லாள், விரனிலத்தீற்பாதாள், கூத்துப்பிரியை, தேவன்பில்லாள், குருவையிகழப்பவள், உயிர்நேசமில்லாள், மனக்காவலற்றவள், இடிபோல விலங்குபோல உரத்துப் பேசுபவள், பெற்றவர் குறிக்கமுன் ஒருவரில் மனப் பற்றுவைப்பவள், மறுவற்ற முகத்தினள், கூசுகண்ணினள், சாய்ந்த பார்வைக்காரி, பூடைக்கண்ணள், செங்கண்ணள், செம்மயிரி, நிலம்படுகேசத்தினள், குறுஞ்செவியினள், உயர்ந்த பல்லினள், வாய், நகம், கை, உள்ளடி சிவவாதவள், இடை சிறிதாயிராதவள், இப்பெயர்ப்பட்டார் இல்வாழ்க்கைக்குத் தகாதாராதுவின் இவரை யான்வேண்டேன்” என்று கூறினன். அவ்வாலிபன் குறித்த இலக்கண

விதிகள் அதி திட்பநுட்பமாகவே, தற்காலக் கிரமப்படி இல்லத்துக்கு உபயோகப் படா ஸ்த்ரீகளின் தன்மைகளைச் சுருங்கச் சொல்கிறேன் கேளும் ஜயா!

தெய்வபயமும் தெய்வ சிந்தனையும் தெய்வவழிபாடுமின்றிய சீர்கேடியும், “சீறுப்ரொன்” குணக்காரியும், “சொற்கழு இரண்டாகுதல் மூன்றாகுதல்” என்றதற்கு மாறாக ஒழுக்குவீடுபோல ஓயாமாரியாய் வார்த்தைகள் மல்க அலட்டிக்கொண்டி ருக்கும் வாய்க்காரியும், தன் வீடுவிட்டு அடிக்கடி தாய்வீடும் அயல்வீடும் நோக்கித் தீரியந் தொழிற்காரியும், நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் மகடுஉக்குணங்கள் மருந்துக்குமில்லாது அநாவசியமாய் ஆடவர் மத்தியிற்செல்லும் அவாக்காரியும், தக்க காலத்திற் தன் கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அன்னஞ் சமைத்துப் பரிவாயியாத சுமடியும், “சாப்பாட்டிராமன்” எனப் புருஷனை வைது தான் ஆக்கி யதை ஒளித்துவைத்துத் தனிமறைவிலிருந்து விலாப்புடைக்க உண்டு ஏப்பமிடும் பேருண்டிக்காரியும், முதியோரைக்கண்டு ஆசனமும் படுக்கையும் விட்டெடுந்து ஆசார உபசாரஞ் செய்யா அகங்காரியும், “பிள்ளைப்பெறா மலடி” என்று பிறர் நிந்திக்கத் தன் பிள்ளைகளை நின்றாலுடைத் திடந்தால் மிதியெந்த தண்டத்து வருத்தும் நிட்டிரீயும், பொருள்வரவுக்குமேற்பட அழிமதியாய்ச் செலவுசெய்யும் அழிப்பாளியும், ‘பணமென்ன பாஶாணம்! உமது பட்சம் எனக்கொரு லட்சம் பொன்னல்லோ’ என்று முன்னப் பாராட்டியும், பொருள் சமைந்தவுடன் “போடா அப்பாலே, பெண்ணை விட்டுப் போடா அப்பாலே” என்று கலைக்குந் தாசிபோல உழைப்புக் குன்றியவழி” வெளிக்கிடு படலையால்” என்றுரப்பித் தூரத்தும் தூராசாரியும், விருந்தர் வந்தபோது “சுருளிப் பேன்பார்த்து” இங்கிதமான வார்த்தை கூறி நம்மன்பங்குச் சாதம் படை அம்மா என்று நாயகன் வேண்டப் “பாடனான் பேய்ப்பாட்டைப் பாரச்சளகெடுத்துச் சாடனா ளோடோத்தான்” என்ற சீலம் விருந்தர் வரக்கண்டு தன் நாயகனைப் பிடரியிற் பிடித்து வெளியில் விட்டுச் சாடித்துரத்தும்

சழக்கியும், தன்பத்தா இலவணமென்றாற் புளியும், நெருப்பென்றால் நீரும், உரவென்றால் உலக்கையும், சட்டியென்றாற் பெட்டியுமாய் முட்டுயத்தத்திற் கிளம்பும் சண்டைக்காரியும், தன் வீடு வாழ்ப்படவிட்டுப் போய்ப் புற வீட்டுக்கோடி தூங்கும் தப்பிலியும், வேற்றாடவரைக் காணுங் காதலாய்க் கடைத்தலைபோய்க் காத்துத் தூங்கும் ஆசாரக் கள்ளியும், ஊரென்றும்பாராது உறவென்றும்பாராது வல்லியம் போலெழுந்து சல்லியத்துக்கு யத்தனமாய் நிற்கும் தறுகண்ணியும், “சிரித்தையே சீரைக்குலைத்தையே” என்னும் உலகவசனார்த்தம் உணராது அளவிற்கு விஞ்சிய சிரிப்புக்காரியும், “இருபெண் பேசினாற் பூழி அதிரும். இருபெண் பேசினால் வான மதிரும், மூன்று பெண் பேசினாற் கடல் சுவறும், நாலு பெண் பேசினால் உலகம் யாதாகுமோ?” என்னும் உலகப்பேச்சை மறந்து மலைமேல் இடியெனக் கேட்போர் காது துண்ணென உரத்துப் பேசும் உழறுவாய்ச்சியும், வேளைக்கு முன்னும் வேளைக் குப் பின்னும் பெருந்துயில் கொள்ளும் வேதாளியும், நோய்கொண்ட காதலனைக் காதலாய்ப் பார்த்துக் கடமை புரியாத கர்மியும், சுற்ற மித்திரரை எட்டியும் பார்க்க விடாது தன் இல்லத்தைப் புலிகிடந்த தூநாக்கும் பேய்ச்சியும், தன் நிறையைக் காப்பாதே தலைமை எனக்கொள்ளாது கற்பென்னும் வேலிகடந்தோடும் உதறு காலியும், பாலே, தேனே, கண்ணே, கற்கண்டே என்று முகமுன்னிலையிற் கூறி ஏதிலன்மேற் கண்ணெறியும் இரண்டகவாதியும், தான் இச்சித்த வல்திரா பரணாதிகளைச் சம்பாதித்து ஈயாக்கால் கிழமே, பிணமே, தோழியே, மூதேவியே, என இலக்கை கெட வம்புதும்பு பேசி நாயகனை, எளனஞ்செய்யும் அசங்கியக் காரியும், கைப்பிடிநாயகனைத் தூங்கவைத்து அப்பால் அயவிற் பரபுநுஷனை நாடிப் போகும் அவசாரியும், சினங்கொண்டு மங்கலகுத்திரத்தை அறுத்தெறிந்து வெறுங் கழுத்தோடிருக்கும் காளியும், பீளைசாரி, ஈளைமீரி, வாய் நீர் மலிந்து, வடிவு கொலைந்து, கண்ணும்புகைந்து, காதுமத்தித்து, சொல்லுத்தளர்ந்து, விற்போல் முதுகுகூனிச், சுரைவித்தும்போலும் பல்லுக்கழன்று நீண்டு, கால்தடுமாறிக் கோலெடுத்

தூந்றி, முக்காலினடக்கும் வயோதிகமடுக்கும்போது, இவனாரடா சனி, எனக் கேண்டாவினி என்று காந்தனைக் காய்ந்து கடுகுடுக்குங் காந்தாரியும், இன்பத்திலுந் துன்பத்திலும் வாழ்விலுந் தாழ்விலும் மறவேன் துறவேன் என்று கைகொடுத்துத் துன்பமுந் தாழ்வும் வரும்போது, நீயாரோ நானாரோ என விட்டுப்பிரியும் நீலியும், ஜயா துய்யாவென்று அன்புபாராட்டி, இமைக்கொரு சொட்டாய்க் கண்ணிருகுத்து மாய்மாலஞ்செய்தும், கை வளங்குறைந்தபோது ‘என்றுதான் இவ்வறுப்பான் என்னை விட்டுப் பற்பான்’ என்று திட்டிச் சபிக்கும் சாலக்காரியும். செல்வப்பெருக்கில் அடிக் கொரு நடிப்பும் நிரப்பில் மடிப்பிடித்திழுப்பஞ் செய்யும் ஆண்மாரியும், “ஒதலுமொன்றா யுளுமொன்றாய்ச் செய்கையான்றாய்” நடிக்கும் படுகள்ளியும், சத்தியத்தை மறைத்து அசத்தியம் பகரும் அரியாய்க்காரியும், “உண்டிக்கழகு விருந்தோடுண்டல்” என்பதை மறந்து வந்தவன் பசியிருக்கத் தன்தூந்தி நிறைக்குங் குண்டோதுரியும், “கல்வியழகே யழகு” எனத் தக்க காலத்திற் கல்லாத முகடியும், குஞ்சியழகும் மஞ்சலழகுஞ் செய்தும் நெஞ்சை அலங்கரியாத வஞ்சியும் அடக்க ஒடுக்கங்களோடு கிரகத்த மைந்து தன் அலுவல் பாராது திரியும் பிசாசியும், தாம்புலம் பொரிதென மகிழ்ந்து ஆங்காரியத்தை அசட்டைசெய்யும் அசத்தியும், சமாதானத்தைப் பங்கப்படுத்தி வீட்டாருட் பகைவிலைத்துக் கோண்முடியும் குட்டுணியும், குடும்ப சம்ரட் சணைக் கவலையூரித்து இடம்பக்கவலை வளர்க்கும் இடும்பியும், நாளையை நினைந்து ஓறுத்துவையாது அன்றன்று வயிறுகழுவும் ஊதாரியும், பள்ளியறையை விட்டுக் கிளம்பாது இன்னுமொருகண் நித்திரை பின்னுமொருகண் நித்திரை என்று மூலையிற் குனுகிக்குனுகி உறங்கும் குனுங்கியும், கட்டியது பிற்றல் பூட்டியது கொந்தல் தா, தா, வேறேயென்று தக்திமிதெய்யென்த தாளம்போட்டு நடனமாடுங் கிறுக்கியும், மானே தேனே, நாயே, போடா, வாடா, பித்தா, மத்தா என்று குளரி வெறுக்கும் உளுபடிக்காரியும், தூன் கொண்ந்த சீதனவஸ்திராபரணங் கணளையிட்டுப் பாராட்டும் வீம்பியும், ஜயோ! இப்பாவியையிட்டுக் குட்டிச் சுவரா னேன்; இவன் சாகலாகாதா?

தீப்பற்றி வேகலாகாதா? எனப் பத்தாவையிட்டு மனநோகும் சண்டாளியும், தான் அன்னமும் பாலும் உண்டு தன்குழந்தைகளுக்குத் தவிடும் நீருமூட்டும் இராட்சதியும், தான் கிருதகுளபாளிதமாய் உண்டு கணவனுக் குக் கஞ்சியுங் கூழுங்காய்ச்சி ஊற்றும் துண்டரிக்கக்காரியும், கள்ளுவாங்கிக் குடித்துச் சள்ளுவாங்கித்திரியும் சடுத்தக்காரியும், புருஷனைப் பத்துத்தலைப் பூச்சிபோர் கட்டியாண்டு இல்லாத பொய்மெய்யெலாஞ் சொல்லி மூட்டித் துரோகஞ் செய்விக்கும் புலைச்சியும், மாமியோடும் மைத்துனிக்களோடும் கடாச் சங்காத்தஞ் செய்யும் அதாமியும் இல்லத்துக்குரிய மாதரல்லர். இப்பெயர்ப்பட்ட பெண்கள் வாழுப் பெற்ற இல்லம், பேய்வாழ் இல்லம், நாய்வாழ் இல்லம், புலிவாழ் இல்லம் என்று கூறப்படத்தக்கதன்றி மற்றும்படி யன்றெனக் கண்டுகொள்க.

வரழி.

தந்தன தன தனனா - தனந்தன - தானானே தன தானானே.
 மாபரனாமம் வாழி - அவர்தந்த
 மறை வாழி அருள்மழை வாழி
 பூபர்கள் குலம் வாழி - அவரணி
 புரையறு யகுடம் பொற் கொடி வாழி
 தேவ தானங்கள் வாழி - திருத்தொண்டர்
 திறம்வாழி அவர்செயம்வாழி
 பாவலர் குலம் வாழி - அவர்புகல்
 பண்புறு பாடல்கள் பல வாழி
 செந்தமிழ்து வாழி - பிறர்குற்றம்
 தேடாத மேலவர் செயல் வாழி
 தந்திடுபீழைகளைல்லாம் - பொறுத்தருள்
 தாவின்மேதாவியர் தாம் வாழி
 நாவலரவை வாழி - நல்லோருடை
 நாட்டங்கள் கூட்டங்கள் நனி வாழி
 பூவையர் நெறி வாழி - அவர்புரி
 புனிதிலில்லறஞ் சிறப் பொடுவாழி
 சங்கங் கணிதம் வாழி - தானங்கிசயும்
 தனுசர்கள் சீறுமியர் சதம் வாழி
 குங்க பண்டிதர் வாழி - கல்லூரிகள்
 பாடசாலைகள் படிப்பவர் வாழி
 கொண்டலின் கணம் வாழி - குண்டுகுளம்
 கூபங்கள் நிறைத்திடு குயின் வாழி
 செந்தெலின் வகை வாழி - தாலமிமனும்
 சீர்பிபற வீருக்கத்தின் திரள் வாழி.

தென்னையந்தரு வாழி - உயர்ந்தபற்
 சேகரகுலிகஞ் சிந் துரகம் வாழி
 அரம்பைகள் மிக வாழி - பலாவிவாடு
 அஞ்ச ரசவாம்பிரம் அவை வாழி
 திரம்பயிலிதை வாழி - வனிகமும்
 சீரேறும் ஏரதும் தினம் வாழி
 ஆனினங் குலம் வாழி - அஞ்சத்தோடு
 அஞ்சக்ரு மேதியி னான் வாழி
 தேனும் பாவும் பெருகித் - தேசமெங்கும்
 தேசுடன் செழிப்புற்றிச் செகம் வாழி
 விக்தோர் யாராணி வாழி - அவருடை
 வெற்றிப் பிரதாப வீரர் வாழி
 யுக்தி சேரென்னர் வாழி - அவரானும்
 ஒலகம் வாழி கிந்தி யூர் வாழி
 கிளங்கை மாபுரி வாழி - அதன் சீர்சிமன
 கிளங்கெழில் யாழ்ப்பாணமும் வாழி
 குலங்குமில்லறம்புரிந்தே தர்மஞ்சிசயும்
 குாய்வாடுடைமக ரூடை வாழி
 நொண்டியிது வாழி - என்றொண்டியில்
 நொண்டாதார் அன்பு குன்றாதே
 கொண்டவர் தாம் வாழி - சதானந்தக்
 குணந்தியாமதி குணன் வாழி
 தந்தன தன தனனா.

கீர்த்தனை சங்கிரகம்

இஃது

உதயதாரலைக்கு தமிழ்ப் பத்திராதிபரும், யாழ்ப்பானைக்

கல்லூரித் தமிழ் ஆசிரியருமாகிய

அ. சதாசிவம்பிள்ளை

இயற்றியது.

KEERTTANA SANGRAHAM

A COLLECTION OF SONGS

COMPOSED BY

J.R. ARNOLD

Tamil Editor, "M.Star," and Vernacular Professor.

Jaffna College.

[COPY RIGHT REGISTERED.]

MANIPAY

Strong and Asbury, Printers

1890.

பரயிரும்

தெய்வ ஸ்துதி தோத்திரங்களைக் கணிவுஞ் சந்தமுமான பாக்களில் இயற்றி அபூதனை, பிரார்த்தனை, மனோ தியானங்களுக் குரிய தருணங்களில் ஆலயங்களிலும் குடும்பங்களிலும் மன அன்போடும் ஆனந்தத்தோடும் அத்தியந்த பயபக்தியாய்ப் பாடல் எம் சாதியார் வழக்கம்.

இவ்வழக்கம் விருத்திபெறுவதற்கு உபயோகமான பாடல்கள் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்த சாகியத்தாருக்குள் இல்லாமைகண்டு விசன மடைந்து இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களின் முன் பல கீர்த்தன ஸ்தோத்திரங்கள் பாடி அச்சிடுவித்தோம். காலாந்தரத்தில் அவைகள் இல்லாதருமைப்பட அவற்றை இரண்டாம் பதிப்பிற் பிறப்பிக்க வேண்டு மென்னும் வாஞ்சை பலமுறை எம்மை அருட்டியும் சாவகாசப்படாமை யால் அக்கருத்தை விட்டுவிட்டோம்.

அது அவ்வாறாக, முன் யாழ்ப்பாணத்திருந்தவரும், தற்போது அலுவல்முகாந்தரம் இங்கிலாந்து சென்றிருப்பவரும், பரோபகாரம் இயல்பிற் குடிகொள்ளப்பெற்றவருமாகிய ஸ்ரீ அம்மாமார் அங்கிருந்து எமக்கனுப்பிய ஒரு கடிதத்தில், நீர் சில கீர்த்தனங்கள் பாடினாலோ என்று எழுதிய அன்புரைகள் நவமாய்ச் சில பாட நம்மை அருட்டி விட்டன. அவ்வாறு உற்பத்தி பெற்றவைகளோடு முன் இரண்டாம் பதிப்புக்கென்று பின்போட்டு வைத்தவைகளுட் சில சேர்த்தனம்.

இவ்விருதிறக் கீர்த்தனங்களோடு சிநேகிதர் சிலரது வேண்டு கோனின்படி விவாகம், பிரதிஷ்டையாதிய சமயங்களுக்காக நாம் பாடிக் கொடுத்தவைகளுள் எம் கைவசம் மீந்திருந்த சிலவற்றையும் அச்சிடுவித்து மதுவிலக்குப் பதங்களையும் ஒரு விண்ணப்பத்தையுஞ் சேர்த்தோம்.

வர்ண சந்த பேதங்களுக்காக ஆனந்தக்களிப்பு, எச்சரிக்கை, பராக்கு, இலாலி என்னுஞ் சில பாவினங்களை இவற்றோடு சேர்த்தன மாயினும் பெரும்பான்மைப் பொருள்பற்றிக் கீர்த்தன சங்கிரகம் என்னும் நாமகரணத்தை இவற்றிற்கிட்டோம். விபரீத மெட்டுகள், தாளங்கள் போட்டுப் பாடவேண்டினோர் அசைகள் அட்சரங்களை நீட்டிக் குறுக்கிப் பாடுவாராக.

மற்றைய எம் பாடல்கள் புத்தகங்களை அனுமானித்துப் பாராட்டினாற்போல எம் நேசர் இதனையும் பாவிப்பாரென்ற நம்பி அரங்கத்தில் விடுகின்றோம். எனது அபிப்பிராயங்க் சித்திபெற்ற திரியேக தேவன் அனுக்கிரகிப்பாராக.

மூக்கியோன்.

இவ்வாசியார் செய்த வேறு நால்கள்

பத்திய ஞயம்

மெய்வேதசாரம்	நன்னெறிமாலை
திருச்சதகம்	இல்லறஜாண்டி
நன்னெறிக்கொத்து	வெல்லையந்தாதி

கத்தியஞம்

நன்னெறிக்கதாசங்கிரகம்	வானசாத்திரம்
சாதாரண இதிகாசம்	பாவலர் சரித்திர தீபகம்

PREFACE

The little work, which we present to the public, was attempted at the kind wish and earnest request of our esteemed and worthy friends, the Misses Leitch, while in England.

In addition to a number of lyrics on various subjects and to different tunes, we have, for the sake of variety and diversion, made some special songs, such as *Anandakalippu*, *Parakku*, *Echcharikky*, and *Ekkalakkanny*. These later are a species of poetry, much liked and prized by the Tamil people in general, for devotional purposes.

To the set of songs, thus newly composed, we have added a number of old lyrics, composed and published by us some forty years ago, in one of the appendices to another work of ours, entitled *Meyvathasaram* besides some temperance, marriage, and dedication songs prepared by us occasionally at the request of several friends. To these we append one other old poem of ours *Gnanavinnappam* or Spiritual appeal.

With this brief introduction, we launch our little craft before the public, and expect to receive the same leniency that we experienced in all our previous undertakings. We do not pretend to say that we publish a novel or rare work, attempted by no one else, although we were the first in the Tamil Christian community of the Province who had the boldnes to print and publish religious songs and poems. With other works now extant, we have every hope that this little book will help to atone the scarcity of Christian Tamil literature in our land, and promote ture Christian piety in all native households and religious gatherings.

At the sacred feet of the sufferer at Calvary, therefore, we lay this as an humble tribute.

J.R. ARNOLD.

Works by the same Author.

POERTY

MEYVATHASARAM
TIRUCHCHATHAKAM
NANNERIKOTTU

NANNERI MALAI
ILLARA NONDY
VELLAI ANTHATHY

PROSE

MORAL TALES   COMPEND OF ASTRONOMY
UNIVERSAL HISTORY   GALAXY OF TAMIL POETS

கீர்த்தன அந்தாதி.

	பக்கம்		பக்கம்
அபயம் அபயம்	- 43	குடியே நின்னாற்	- 72
அபிவேஷகம்	- 66	கோட்டையைப்	- 71
அரியநின்	- 24	சரணபங்கயம்	- 39
ஆ! எனக்காக	- 33	சாகும்பாவிகாள்	- 12
ஆசின்மறைக்	- 10	சிங்காரமான	- 36
ஆசீர்பதிக்க	- 56	சுந்தரன்ஸேர்	- 21
ஆதிபரமனை	- 1	சொல்லிவந்து	- 35
ஆபத்துத்	- 30	தற்பரனாமொரு	- 49
ஆளவாராய்	- 44	தற்பரனேசீயோன்	- 49
இந்தக்காயத்தை	- 38	தாருங்கிருபை	- 64
இந்தத் தேவாலயத்தை	- 61	திருவளரும்	- 7
இந்நாள்வரை	- 26	தேடித்தேடித்	- 42
இனியொருபோதும்	- 69	தேவகதன்றனை	- 11
என்னித்துணிந்து	- 37	நரகமென்ற	- 51
எது வேண்டும்	- 68	நாளைக்கிருப்	- 29
எல்லாநின்கே	- 19	பட்டபாடு	- 73
எனையாட்கொள்	- 40	பதியே என்மேற்	- 51
என் சிலுவை	- 15	பரமண்டலம்	- 18
என் மேலிருக்க	- 47	பாவத்தைச்	- 28
என்ன முகாந்தரம்	- 45	பூவார்உலக	- 9
என்னாத்துமாவே	- 22	மங்கலியம்	- 58
என்னுடை	- 55	மதுவைக்குடியாதே	- 67
என்னெஞ்சே	- 34	மனமேயுன்க்	- 23
என்னையாதரி	- 48	மேசியா யேசையா	- 31
ஏதந்தீர்த்தெனை	- 16	மோட்சமண்டல	- 53
ஜயாவென்யேக	- 20	வதுவை செய்தோர்	- 59
கண்டேன் கண்டேனே	- 17	வந்தருள்வாய்	- 25
கருணைக்கடைக்கண்	- 32	வாரும் வாரும்	- 63
காலமிதிலே வந்திவ்	- 62	வாழி வாழி	- 60
கிடைதனைப் பாரும்	- 41	வானம்புலி	- 14

கீர்த்தனா சங்கிரகம்

காப்பு

வெண்பா

பூஷலகம் தந்தளீக்கும் முன்னோன் கதன் மீது
ஒவ்வொரு கீர்த்தனங்கள் சாற்றவே - காவளரும்
வானசனமாய வத்தந்தருளும் ஏகபரன்
கானார் கமலபதும் காப்பு.

1. மனுष சீவியம் - Human Life

நேரிசை வெண்பா

அகிலாண்ட கோடியலாம் மூரோர் மொழியில்
நிகழும் படிபணீத்த நீதன் - அகமகிழ்ந்து
தந்தவயிர் மெய்தோற்றம் சாலும்ஒடுக்கம்தருவன்
சந்தானந்த அக்களிப்பிற் ரான்.

ஆனந்தக் களப்பு

1. முதிபரமனை வாழ்த்தி - அவன்
அன்பாரும் புத்திரன் தன்பாதம் ஏத்ததிக்
கோதில் குத்தாவியைப் போற்றி - ஒன்றாய்க்
கூடும் திரியேக நாதன்பேர் சாற்றி.
2. ஒலகத்தின் சிறுட்டிப்பைச் சொல்வேன் - அதன்
ஒடுயிர் சடத் தோற்றம் ஒடுக்கங்கள் வீள்வேன்
சலமத்தி விளங்குமிப்புமிப் பூவை - வானம்
தன்னுடன் முதியிற் பண்ணவன் தந்தான்.
3. முதல்நாள்ஒளி வரச்சிசய்தான் - ரண்டாய்
முந்துநாள் வானவிரிவது தந்தான்
திதமாக முன்றாம் நாள்வாரி - தரை
எங்கங்கும் நீல்லாயல் ஏகாந்தமாகி.
4. ஒடி ஒதுங்கிடச் சொன்னான் - கிளை
உற்றிடுந் தாவரம் - பற்றிடுங் கீரை
ஒடு பல்லாதிய யாவும் - நிலம்
நேராய் தரும்படி நீதன் விதித்தான்.

5. முன்றுநாள் கிப்படிப்போக - நான்காய் முந்திடுநாள்தனிற் சந்திரன் பானு வூன்றிடும் தாரகை கால - ஓயன் ஆக்கியாபித்தபின் ஜந்தாநாட் பட்சி.
6. வகையொடு மச்சமும் தந்தான் - மூறாய் மன்னும் தினந்தனில் வல்லவைக்கோடே புகல்நூர் தம்மையும் தந்தான் - அன்பார் புருடனும் பன்னியுமாக்கி உவந்தான்.
7. மண்ணால்நாறனுடல் தந்தான் - அதில் வாழ்ந்திடச் சீவகவாசத்தை வைத்தான் பெண்ணைஅவன் விலான்பாற - தேவன் பெட்பாகச் சிருட்டித்துள் அற்பாகக் கண்டான்.
8. முதாம்சவாள் அவர் நாமம் - அவர் அந்நாளில் ஒன்றாக நன்னிலை உற்றார் பேதைமையாற் பழுந் தின்றார் - பேயின் பித்துரை நம்பி அபத்தத்தில் விழுந்தார்.
9. பாலும் தேனும்போல் கலந்தார் - மக்கள் பற்பலர் தம்மையுள் அற்புடன் ஸ்ரார் காலம்வருவார் விந்தார் - வீந்து காலாதீதன் பதங் கண்டு மகிழ்ந்தார்.
10. தாதுசமு கொண்டது உடம்பு - அதிற் சாற்று நவத் துவாரங்களும் உண்டு சாதுக்கம் மூங்கதற்கு உண்டு - சோரர் தாழும்ஓர்ஜவர்க்கு வாழ்வதில் உண்டு.
11. அன்னம் பொதியும் உருத்தி - அதில் ஜூயைம்பதோடு கிரண்டு என்ப பொருத்தி துன்னு நரம்பு நாளங்கள் - பேசி துன்றிய கோள கிரத்தாசயாங்கள்.
12. தங்கும் சவாசக் கிரகம் - முளை சாலும் பெருமறையாகும் கபாலம் மங்காக் குடர்சேரும் மாடம் - அதில் மற்றும் தளபாடம் மற்றும் பொதிந்தே.
13. எல்லாம் மறைந்திடத் தோலால் - நன்றாய் கிட்டம் அது ஒுக கிறுக்கமாய் வேய்ந்து

கீர்த்தனா சங்கிரகம்

3

சொல்லும்பது கம்பத்து ஏற்றித் - தேவன்
குழ்ச்சம் அனுடுக விடோன்றைத் தொடுத்து.

14. ஆத்துமராசா என்பாலுக்கு - என்றும்
ஆத்துக்கமாகவே அன்பால் அளித்தான்;
காத்தவன் வாழுமில் வீட்டை - மேலோர்
காயக்கோட்டைஎன்று காதற் பேர்கிட்டார்.
15. அந்த ராசன் தனக்கு ஒன்னார் - நறும்
அந்தக் கோட்டைதனில் துன்னுவர் என்னார்
தொந்த யுத்தங்களும் செய்வார் - குரம்
துன்றி அக் கோட்டையைக் கண்றி வளைப்பார்.
16. கோபன் பேருண்டியன் காமன் - மதம்
கொண்ட கொலையன் புலையன் செஞுக்கன்
மாபலம் கொண்ட ஒன்னார்க்கு - நானும்
மாறாத நாமமிமன்றார் கிவர்மண்டித்
17. துள்ளுவர் என்ளுவர் யுத்தம் - தீனம்
துன்றிப் புரிகுவர் நன்று சிரிப்பர்
அள்ளி ஆத்துமராசன் தன்னை - வாயில்
ஆருவம் என்றே அனுமையில் சார்வர்.
18. ஆத்சநுப்பன் அலகை - கிவர்க்கு
ஆதிபன் அண்டபகிரிண்ட வீரன்
சோதியார் தேவசமுகம் - வெகு
குரத்துடன் செல்லும் குரஞ் குரன்
19. இஸ்கிவன் மற்றோரைக் கூட்டி - ஆத்ம
ராசனுடன் வலு பூசலைமுட்டிச்
சங்கிலியால் கட்டப் பார்ப்பான் - சீற்சீல்
தருணத்தில் தோற்றுடன் தானே பறப்பன்.
20. சீற்சீல போதுடன் வெல்வன் - வெல்லிற்
சீக்கப்பிடித்துத் தோள் முட்டினைச் சேர்த்துப்
பற்றிக் கொம்யோ சொல்லிப்பாடி - கிருள்
பாதாள லோகத்துளிரும் சிறை வைப்பான்.
21. சேதனராசனுக்கு என்றும் - ஆதி
தேவன் துணைப்படை சேர்த்திஸ்கு அனுப்ப
ஒதனம்தனில் அந்த ராசன் - கோபித்து
இள்ளபடி அந்தக் கள்வரைச் சாடி.

22. வெற்றிவாகை புனைவதும் உண்டு - அந்த மாற்றார் தமைச் சீறை வைப்பதும் உண்டு ஓகைகொண்டாலும் உண்டு - துக்கம் ஒங்கிச் சந்தோஷம் ஒழிவதும் உண்டு.
23. கிப்படித் தேகலுன் மாக்கட்கு - என்றும் கிவ்வுலகத்திற் பெரும் சண்டை உண்டு தப்பாமல் தோற்பார் நிரயம் - என்றும் தள்ளப்படுவர் கெலிப்பார்க்குத் தேவன்,
24. வீடிடான்று மேல்விடது சவன் - நரன் வெகுகாலம் பட்சமாய் வாழ்ந்த கீழ்வீடு பாடாய் மன்னோடு மன்னாகும் - அவன் பாவித்து செல்வங்கள் பாழில் வீணாகும்.
25. யூதலின் கிக்காயம் பொய்யே - அதன் அழகு சிளந்துரியங்களும் பொய்யே பேதையர் மெய்யியன்று சொன்னார் - அதைப் பேறாகக் கண்டவர் பொய்யன்றார் முன்னாள்.
26. ஏனிந்தக் காயத்தை வீணில் - நம்பி எல்லாரும் மோசமாய்ச் செல்கின்றீ கேளும் வானம் மடமடவென்றே - இந்த வையகத்தோடே ஏந்திடும் அன்றே.
27. சாவிவன்பது கியாவர்க்கும் ஒன்றே - ஏழை சாவது போலத் தனவந்தன் சாவான் கோவிவன்றும் குடியியன்றும் உண்டோ - ஒரு கோடி பேரோர் நாள் குறைவதும் உண்டோ.
28. தனீக்தனி சாவதும் உண்டாம் - காலன் தான்வரும் காலத்தில்நான் வரமாட்டேன் எனச்சொல்லி ஆட்சேபிப்பார் யார் - ஜயா கின்றல்ல நாளை என்று ஈடு உரைப்பார் யார்?
29. தந்தவன் வாங்குதல் போலத் - தேவன் தான்தந்த ஒவ்வொரு வான்கொண்டு போவான் சொந்த படுகட்டை போலப் - பொல்லா நோய்கண்ட சடக்கட்டை உடன் வீழுக்கண்டோர்.

கீர்த்தனா சங்கிரகம்

5

30. அப்பா அம்மா மகவிவன்றும் - ஒரு
வாரே சகோதரர் ஒத்தியிர என்றும்
ஓப்பாரி சொல்லிப் புலம்பி - நிலத்
தோடே ஒருஞ்சி விழுந்து கலங்க.
31. யு! ஜேயோ! என்னு மார் மோதி - அழுது
அல்லகண்டம்பட நள்ளுநர்வழிய்ந்து
சாவோலை அங்கங்கு அனுப்ப - தினிச்
சாவார்கள் சட்டமாய்க் கட்டைகள் வெட்டி.
32. கட்டியெடுத்துடன் போவர் - கையிற்
காகசக்கு வளமுள்ளார் கனத்துபல்லாக்கோடு
ஒட்டுஞ் சீவிகையில் செல்வர் - பரி
ஊரும் ரதமதின் மீதினும் செல்வர்.
33. கொட்டுமுழக்கொடும் போவர் - பெரும்
கோலாகலத்தொடு கோலமாய்ப் போவர்
தட்டும் தாளத்துடன் போவர் - கட்டும்
தண்டிகைஏறிச் சமாதிக்குப் போவர்.
34. எப்படிப் போன்னும் என்ன - கித்தில்
எழும் பலூபலம் யாதொன்றும் கின்ற ம்
செப்படி வீத்தை ஓப்பாக - நூர்
சீவியம் மாற்றும் செல்வழும் மாறும்.
35. நங்கையர் விட்டுடன் நிற்பர் - அயல்
நாடிய பேர்கள் நடுவேறி நிற்பர்
அங்கைகளிடத்துழும் மக்கள் - கற்றத்
தாருடன் வந்து மயானம்தரிப்பர்.
36. சாம்பர் மண்ணாகும் கித் தேகம் - அதில்
சார்ந்த கியமானன் தன் எசமான் முன்
எம்பலுடன் சென்று நிற்கும் - ஜயன்
கின்பொடு நோக்கி மோட்ச முனந்த கின்பம்
37. தந்திடல் ஒன்றரும் கும்பி - அதில்
சார்ந்திடுவர் எனன் மற்றிறான்று நம்பி
முந்தும் கிவற்றினில் ஏதை - வேண்டி
முந்துவர் முந்திய தரமியனைன் முந்தித்

கீர்த்தனா சுங்கிரகம்

38. தேவனுக்குப் பணி செய்வீர் - அவன்
சேர்த்த யத்துப் பணி சேமமாய் நிற்பீர்
ஆ! என்று அநியாயம் செய்வீர் - பரன்
ழுக்கனை வாங்கி அரும்பழி கொள்ளீர்.
39. தாமதமாய் வழி நில்லீர் - அந்தச்
சாலோக பாக்கியம் சார்பாதை செல்வீர்
தீமதம் ஏதொன்றும் நாமர் - தேவன்
சீவகிரிடம் தருகுவர் வாமர்.
40. ஏரைப் பிடித்துப் பின்பாரீர் - ஞான
யாத்திரை மூரம்பித்து சிரட்டில்லில்லீர்
வீரப்பிரதாபம் கொள்வீர் - அந்த
வேதாளம் வந்தால் அடித்ததைக் கொல்வீர்
41. மோட்சத்தை கைகாக்கி நிற்பீர் - பர
முத்திவழி பிச்காமல் முன் செல்வீர்
குட்சத்தில் குட்சமாய்ச் சொன்னோம் - எங்கள்
கந்தர வீரன் கதன் குருநாதன்,
42. பாத தியானத்தைச் செய்வீர் - வானம்
பார்த்துப் பிரார்த்தனை பண்ணித் துதிப்பீர்
சாதல் தூரம் என முன்னீர் - அது
சாண் தூரத்தோடு சணத்தூரமுன்னீர்.
43. நினையாத நேரத்தில்நேரும் - நல்ல
நித்திரை செய்யும் நிமிஷத்தில் சாரும்
கனவதை வாள்நாலும் மாலும் - முகில்
கான்றிமும் கிண்ணும் புகையும் கடுக்கும்
44. நாளைக்கு கிருப்பது பொய்யே - கிற்றை
நாளைக்கு கிருப்பதும் பொய்யின் மேற் பொய்யே
ஓலையும் தூகும் வராமுன் - நாதன்
இச்சிதமான பதம்யறவாமல்,
45. தானாதனாவென மூடி - ஒகோ!
தாந்தனா எனச் சங்கீதம் பாடி
மூன்தக்களிப்பது கொள்வீர் - தேவன்
அன்போடு அளிக்கும் அருங்கதி சேர்வீர்.

தானாதனாதந்தனானா - தன
தாந்தனா தந்தனா தந்தனானா.

2. பிதாச் சுதனுக்குத் துதி - Praise to God & Christ.

விருத்தம்

தூயநன்மறைச் சிசால்லில் அடங்கிடான்
தேயும்நின்று தகழ்ந்திடும் அம்பரம்
ஏயம்மூர் சனங்கொண்டவன் என்பர
நாயன் மீது பராக்கு நவில்வனே.

பராக்கு

1. திருவளரும் செகமலித்த தேவா பராக்கு
தேவாதி தேவ திரியோகா பராக்கு
திருவளரும் அடியர் உள்ளத் துறைவாய் பராக்கு
உம்பரிசெறி அம்பரம்மூண்டு ஒளிர்வாய் பராக்கு.
2. தந்தையின ஆண்டருள்சிசய் சாமி பராக்கு
தாரணியோர்க்கு கிரட்சணியம் தந்தாய் பராக்கு
எந்தைபரனே மேசியாவே பராக்கு
எனையுண்டங்கு அடிமைகொள் திம்மான்வேல் பராக்கு.
3. குவீதனை மஹபோல அருள்வாய் பராக்கு
அகிலாண்ட பதியாம் இபியக்ஷயா பராக்கு
காவதனிலே வைவாய் கந்தாய் பராக்கு
கடியலகைக் கருவம்அதைக் கந்தாய் பராக்கு.
4. வானவர் பூவோர் வணங்கும் வரதா பராக்கு
மகிமைப் பிரதாபம் உறும் மன்னா பராக்கு
சேனைபணியும் கமல பாதா பராக்கு
தேவர்மேல் கிராத பெரும் சிசல்வா பராக்கு.
5. மங்கையருக்கு அரசீ மரிமைந்தா பராக்கு
மாசனுகா நீதிசெறி வரதா பராக்கு
திங்கள்அருக்கன் உடுக்கு அடந்தாய் பராக்கு
தேசம் புகழ் ஏருசலையைச் சேர்ந்தோய் பராக்கு
6. கத்தமறை குகமங்கள் கத்தா பராக்கு
சருதிதனக் கெட்டாத வல்தே பராக்கு
நித்தபரிகத்தளிருள் நிமலா பராக்கு
நியாகாம நிரந்தரனாய் நின்றாய் பராக்கு.

கீர்த்தனா சங்கிரகம்

7. புங்கவர் தொழும் புரித போதா பராக்கு
போற்றலரை ஒசீர்பதி புகழோய் பராக்கு
எங்குவிந்யயும் தயிருவிமன கிருந்தாய் பராக்கு
கிடையந்டன் மூன்வர் தொழும் ஏந்தால் பராக்கு.
8. ஜுதியிடன் மத்திஅந்த ரக்தா பராக்கு
அன்றுயுதர் வாரடிவாங்கு அமலா பராக்கு
தோதுஅனுக்டாத குணக்குன்றே பராக்கு
குஞாத னாக்விந்த கோவே பராக்கு.
9. சாவதுகிலதாய் அமரும் சாமீ பராக்கு
சர்வ வல்லபம்சிசரி தற்பரனே பராக்கு
கோவில் அதொன்றுகில்லாத குமரா பராக்கு
குற்றவாரிபோற் சீழுவை கொண்டோய் பராக்கு.
10. முத்திவழி திறந்துவிட்ட முதல்வா பராக்கு
முதன்ட கோளமதன் முன்னோய் பராக்கு
வித்தக மெய்ஞ்ஞானமதின் விளக்கே பராக்கு
வேண்டினரை ஆண்டருளும் மேலாய் பராக்கு.
11. பெத்துலக நகரமதிற் பிறந்தாய் பராக்கு
பேதநூர்க்காக மரத்துகிறந்தாய் பராக்கு
சத்துடன் சித்தானந்தமாம் கர்த்தா பராக்கு
சர்வஞ்ஞானாய் விளங்கும் தாதா பராக்கு.
12. செந்தவருக்கு உயர்கிகாடுத்த தியாகா பராக்கு
திருவாவி மழை பொழியும் தேவா பராக்கு
பத்தரை பூபத்தில் தரிசித்தாய் பராக்கு
பதி நசரைதனில் வளர்ந்த பாலா பராக்கு.
13. ஜம்புலத்துக்கு அடங்காத அண்ணால் பராக்கு
அந்தாதியாய் அமைந்த மைந்தா பராக்கு
உம்பர் பரிவெனப் போற்றும் ஒருவா பராக்கு
உள்ளமதை ஒசுனமாய்க் கொள்வாய் பராக்கு
14. அபிஷேக நாதா என்னப்பா பராக்கு
அதஞ்செய் சென்மய் பவந்தீர்என் ஜயா பராக்கு
கவிசேஷ முதல்வர் வென்தூயா பராக்கு
சோபனம் சோபனம் தேவ கதனே பராக்கு.

3. பிதா கதனுக்குத் துதி - Praise to God & Christ

விருத்தம்

கோலில் ஜம்பியாறியிற் குணம் கொண்டுளேன்
வீழில் ஓடிடுவேன் மனசு உற்றுளேன்
ஏழை பங்குறும் எம்பற வேற்றுவேன்
தாழ்விலாது நின்மேல் எச்சரிக்கையே.

எச்சரிக்கை

1. புவார் உககது தந்தருள் - புனிதா எச்சரிக்கை
புவிவாழுநர் பணிந்தேத்திடு - போதா எச்சரிக்கை
2. தேவா சோதிநாதா ஒளி - திகழ்வாய் எச்சரிக்கை
செற்வானவர் துதிசிச்தரு - தேசா எச்சரிக்கை
3. அருவாய் அருவருவாகிய - அமலா எச்சரிக்கை
அருவாழ்வ தந்தெனை ஆண்டருள் - அடிகாள் எச்சரிக்கை
4. அமலாதிரு அநகாநித அத்தா - எச்சரிக்கை
அன்பார் குணந்தியாகிய - ஆதீ எச்சரிக்கை
5. திறைவா வீறில் முதல்வா மரி - ஏந்தால் எச்சரிக்கை
தின்பாய் மனு அவதாரம் செய் - ஸ்சா எச்சரிக்கை
6. நாதா வானோர் பாடித்தொழு - நல்லோய் எச்சரிக்கை
நவிழும் பரவிவரியாய் முத்தி - நாடா எச்சரிக்கை
7. ஒப்பேதுமிலாதாய் உள்ளத்து - உறைவாய் எச்சரிக்கை
ஒர்போதினும் மாறாமலே - உறைவாய் எச்சரிக்கை
8. அத்தா பரிக்த்தா அருள் - ஆழீ எச்சரிக்கை
அகண்டா கண்டனாகும் எங்கள் - ஜயா எச்சரிக்கை
9. சோதிமதி யாதி தரு - ககுணா எச்சரிக்கை
தூய மறைக்கு அடங்காதமர் - தோன்றால் எச்சரிக்கை
10. அநந்தா முழுதுணர்ந்தார் அன்பர்க்கு - அன்பா எச்சரிக்கை
அகம்தாவுதற்கு அரிதாயமர் - அருபீ எச்சரிக்கை
11. சீந்தாகுலம் அழிப்பாய் பவந் - தீர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
சிறியேன் நெஞ்சம் மலர்மீதுறை - திருவே எச்சரிக்கை
12. தாழ்மையுடன் நேசந்தரு - தாதா எச்சரிக்கை
தகையில் நரர்க்கு கிரட்சண்ணியம் - தந்தாய் எச்சரிக்கை

13. அன்பாதமக்கு முராவமுது - மூனாய் எச்சரிக்கை அருளாம் பெருக்காகி உள்ளம் - அளந்தாய் எச்சரிக்கை
14. வாசா மகோசரம் மூகிய - வள்ளால் எச்சரிக்கை வன்ப்பி உள்ளத்து அன்போடுறா - மகிபா எச்சரிக்கை
15. அதாம் மறைப் பொருளாலிய - அநந்தா எச்சரிக்கை அளிப்பாய் வரமினக் கேட்பவர்க்கு - அருள்வாய் எச்சரிக்கை
16. தொழுவார்பவந் தொடைத்தாள்பாி - குத்தா எச்சரிக்கை துண்றும்பவ மருந்தாய் வந்த - துய்யா எச்சரிக்கை
17. பவச் சாகரம் கடந்தேறிய - பரமா எச்சரிக்கை தவச்சார்பறும் அடியேற்கருள் - தந்தாய் எச்சரிக்கை
18. பிறப்போடுகிறப் பறும்என்குணப் - பெம்மான் எச்சரிக்கை பேதாபேத சமயாதீதப் - பிரானே எச்சரிக்கை
19. சீத்தாய்க் குணநிதியாய் எங்கும் - செறிந்தாய் எச்சரிக்கை செகநாதனாய்ச் கயம்பாய்அமர் - செல்வா எச்சரிக்கை
20. என்றும்எனைத் தடுத்துமூண்டருள் - கிறையே எச்சரிக்கை கின்றும் அன்றும் ஒன்றாய்அமர்ந்து - கிருந்தாய் எச்சரிக்கை.

4. கிறிஸ்துவின் இலட்சணம் - Christ's Attributes

விருத்தம்

அன்றும் கின்றும் என்றும் ஒன்றாய் அமர்ந்தோன் மாந்தர் அருநரகில் மாளாகு ரட்சாமூர்த்தி என்று உலகில் அவதாரம் எடுத்தேன் கூயோர் யார்க்கும் எரியோன் எண்ணார்க்கு அரியோன் ஈந்ற கன்றைவே கசீந்துள்ளைழப்பார் தமக்குத் தாய்போற் கதறி விரைவினில் வருவான் காலாதீதன் குன்றில் அருமறை தந்தோன் கிலட்சணங்கள் கூறுவேன்கிலாலியதில் குணமாய்த்தானே.

இலாவி

1. மூசீன் மறைக்கு அடங்காத - மூத்தும் தாரகனே காசினியில் வந்த கிர்பைக் - கண்ணா பண்ணவனே - கிலா.
2. பெத்தலகேம் நகர்ப்பிறந்த - பெரும திரியைக வத்துவி லொன்றாய்ச் சீறந்த - மகிபா சர்வேச - கிலா.

3. காசரைஅம்பதி வளர்ந்த - நாதா சற்போதா பாசமது தொடராத - பரனார் குமாரா - கிளா.
4. எருசலேம் தேவாலயத்தில் - கிண்பொடு போநதன்பால் வருசனர்க்குப் போதகங்கள் - வழங்கியிடு நண்பா - கிளா.
5. தேசமெங்கும் நடந்து கவி - சேஷமறை சீலா சகனே யெகோவாவின் - நேச மனுவேலா - கிளா.
6. தந்தையொடு ஒரு ஆசனத்தில் - தங்கிளின்டர்அரண்டம் தந்திருந்தும் தமியருக்காய்த் தரணீவந்தாய் கண்டம் - கிளா.
7. மூதி வடிவாம் அமல - அசல பவ ரகித ஒரு சீல்வை மீதில்அறை - யுண்டுகிறந்த வேத - கிளா.
8. கிரட்சன்னீய முர்த்தமலடுத்து - எங்குநடந்து எவர்க்கும் அரைக்கணமும் தவிராது - அறிவரைத்த குரவோய் - கிளா.
9. குருடர் கிறந்தோர் செவிடர் - கூனர்தமக்கு அன்று அருள்புரிந்தாய் அடியேற்குன் - அன்பதற்பங்கின்றோ - கிளா.
10. மனாதிதமக் கெட்டாத - மறையோய் நின்அடியேன் எனாதியான் என்னுஞ் செருக்கை - ஸ்ந்தடிமை கொள்ளோ - கிளா.

5. யேக்விடம் வாருங்கள் - Come unto Jesus விருத்தம்

கானலைக் குழியைக் கடுக்கும் கிவ்வுலகு
மூன்து சதமென அலைந்து மாற்கள்
வானவன் சுதன் தனை வாழ்த்திப் போற்றுவாம்
மான தேகத்தரே வாரிர் வாரிரே.

கீர்த்தனைம்

கிராகம்,... செஞ்சகருட்டி.   **தாளம்,... தீகரம்.**

பல்லவி

தேவ சுதன்தனை அஞ்சலி செய்குவம் தேசத்தாரே வந்துசேர்விர
அநுபல்லவி

பூவும் மனமும்போல் எங்கும் பொலிந்தருள்
பூபதி வேதபுராதன புங்கவ - தேவ.

சரணங்கள்

1. வாடாக் கிரிடந் தரும்படி நிற்கிறார்
வாஞ்சை கொள்வார்க்குஅதை ஈவார்

காடு செடிகள் கடந்தேன் உலைக்கீர்
கையில்நெல்லிப்பழம் போலதை வாங்குவீர் - தேவ.

2. மோட்சத்தின் மாட்சிமை யார்க்குக் கிடைத்திடும்
மோசம் போகீர் அதை நாமார்
ஐட்சிசயப்பாரீர் அஞ்ஞானப் பேய்மதம்
அடுகாதெனத் தள்ளி அடுந்தமாய்த் தூள்ளி - தேவ.
3. தாரககை மத்தியிற் சந்திரன் போலவே
சம்மனக்களின் நடுவே
ஆஸ்ராளிவீச கிருந்தரக ஒண்டிடும்
அந்த மகிமையில் ஸ்ரத்தி அடைகுவீர் - தேவ.
4. வல்ல சருப்பத்தின் பொல்லாத வீரத்தை
வாங்க வந்தார் பயம்ஏதோ
கல்லுடன் செம்பினைத் தெய்வமின நம்பிக்
கைகூப்பீத் தாழ்ந்திட வேண்டாம் கெம்பீரமாய்த் - தேவ.
5. சங்கீதம் பாடுங்கள் மூடுங்கள் தேவனின்
சந்நிதி வந்து கூப்பிடுங்கள்
பங்கில்லா நெஞ்சொடு பாபத்தைத் தள்ளுங்கள்
பார்த்திபர் போந்து தடுத்தாலும் தூள்ளுங்கள் - தேவ.

6. பாவிகளை அழைத்தல் - Call to Sinners

நேரிசை வெண்பா

பத்தருக்குத் தொண்டனாய்ப் பாவிகட்கு நேசனுமாய்
இத்தரையோர் தங்கட்கு கிறையவனாய் - அத்தனது
சாம்புனத மூசனத் திருப்பான் தன்சிலுவை
சாம் பரவிகட்குச் சரண்.

கீர்த்தனம்

கிராகம்,... உசேனி. தாளம்,... தீக்ரம்.

பல்லவி

சாகும் பாவிகாள் சீலுவையைச்

சார்ந்து வாழ்வீர்காள்

அநுபல்லவி

மூகுங்காரியம் ஏது தாமதித்து - மூவல்ப்பதில் லாபமின்னவோ
சோகின்மாயமாம் சாலநம்பிநீர் - சுவப்பிரத்திற்கு விறகதுமூகாதீர் - சா

சுரணங்கள்

1. கெட்டுப்போவானேன் நல்லவழி - கிடைத்தும் சாவானேன் தட்டழிவானேன் உலகத்தைச் - சார்ந்து செல்வானேன் வட்டவார்கலி கற்றுமிப்புவி அட்டதீக்கெலாம்னட்டிமுட்டினும் எட்டுமோகதி கெட்டுமோநீவிர் ஏனுலைகிறீர் வீணின்மாய்கிறீர். - சாகும்.
2. மழிவீழ்ந்தார்க்குத் தெப்பமென - ஜயன் போந்தானே பாழிற்சாவார்க்குத் தம்பமெனப் - பரமன்வந்தானே காழில்லாமரம் போல வீழ்ந்தநும் வாழுநாளையேன் வீணதாக்கிறீர் குழும்பேய்களைத்தாழ வேண்டாநீர் களுவீல் மோட்சத்தைப் பெறுவிர் நிச்சயம் - சாகும்.
3. பித்தர் போலவே அடிக்கடி - பிதற்றிக்கொள்ளாதீர் கத்தி மாயாதீர் கண்டவெலாம் - கடவுளென்று தொழீர் பத்தருக்கு நல்ல தொண்டன் ஆகிய வீத்தகன் மேசியா அழைக்கிறார் புத்தியற்றுநீர் கெட்டுளையாகுகிப் போதுவார் மற்றேது தாமதம் - சாகும்.
4. கிச்சைதொட்டிமுக்குளிடிக்கடி - ஸளர்விட்டடிக்க கிச்சையாசைமுட்ட உலகத்தின் - வேஷங்கொண்டுளையீர் பச்சையாம்மரத்து அடித்த ஆணிபோற் பற்றுவிரெஞ்சொற்பதர் அதாகாது அச்சமின்றியே பட்சம் வைகுவிர் அலைந்து போகாமல் விழைந்துவந்திடீர் - சாகும்.
7. கிறிஸ்துவின் அவதாரம் - Advent of Christ

விருத்தம்

ஸனமின் மாமறை கிண்ணும் கண்டா நூனநாயக வடிவாகி நாதனாய் வானமும் பூமியும் வகுத்தும் மானுடன் ஆனதின்குளிடியரை அடிமைகொள்ளவே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... காம்போதி.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

வானம் புவிபாதாளம் மல்குஞ்சரயசரம்
வகுத்தும் நரனாய் வந்தீர்.

அனுபல்லவி

தேனார்ந்திடுதண்சோலை - திகழுஞ்சீயோனின்தொல்லைக்
கோனாந்தவிதுகுலக் - கொழுந்தே பவமருந்தே - வானம்.

சரணங்கள்

1. ஆதிக்கநாதியாகி - அகண்டாகண்டனுமாகிச்
சோதிமியமுமாகிச் - சொருபானந்தமுமாகி
வேதவேதாந்தனான - விலாஸம்பவந்தீரன்று
இதியுலகோரிட்ட - ஓலங்காதினிற் கேட்டோ - வானம்.
2. சுந்தரகுரியர்ந்தம் - வந்துன்புகழ் கொண்டாடச்
சந்ததங்கோடிதூதர் சீந்துசங்கீதம் பாடத்
தந்தையுடனோர்பத்ரா - சனத்திலேகொலுவிராது
இந்தப்புவிஸ்டேற்றாச் - சீந்தையுட் காதலுற்றோ - வானம்.
3. பூவும்மனமுமிமன - யாவும் வியாபியான
தேன்அல்லேலூயாயே - கோவாகிம்மானுவேலென்று
ஆவவுடன் பேரின்ப - சீவரியம் நிரம்ப
இவாதமுழியார்க்கு - ஏவல்புரிவதற்கோ - வானம்.
8. யேசு என் சிலூவை குமந்தார் - Jesus my cross has taken

தேவாரம்

மேவதற்குளிய நூன வித்தக ஒளியாய் மேலாய்
ஆவியாய் அளியாயின்றும் அழிவறாப் பொருளாய் அன்பர்
பாவினும் அடங்கர் வேதப் பழமறைக் கிழவனாகித்
தேவனாய் கிருந்த யேசென் சிலூவையைச் சுமந்தாரின்னே.

கிராகம், ... குசாவந்தி.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

என்சீலுவை தாம்சமந்தாரே - ரட்சாபிபருமான்
என்றனக்காய் அங்கம்விநாந்தாரே.

அனுபல்லவி

வன்பைசாசமாயம் வீரம் - கவயகத்தார் சென்மபாவம்
விண்பிறைபோல் தேய்ந்துமாய - வீறலாம் ஒடுங்கிச்சாய - என்

சரணங்கள்

1. நிந்தனை வருத்தமுற்றாரே - நீட்டுருஞ்செய்யும்
நீசர்போன் மதிக்கப்பட்டாரே
கந்தரமோட்சம் துறந்தாரே - தாதாதிதாதர்
குழ்சலாக்கியம் தணந்தாரே
பந்தனர் கடம்முளிந்தப் - பாரிலே பிறர்க்கமையைத்
தம்தலை சுமந்தாருண்டோ - தயவிது மறப்பதொன்றோ - என்
2. உலகமிமண்ண வைதுதூரிலன் - பகைவர் கீட்டி
ஒட்டிநட்டஞ் செய்து யீறிலன்
கலகர்மிகத் துள்ளிக்காறிலன் - காவால்டுதெந்து
கண்டவர் சீனந்துவீறிலன்
அலகைகநாதக்கூட்டங் கூடி - ஒகுக்கிரமித்து ஒழியாடி
பலகைபார்ப்போம் என்றுவந்தும் - பாவியேன் மாறேன் பயந்தும் - என்
3. தொல்லை வெள்ளம் போலச் சூழிலன் - அயலார்என்மேற்
தோஷங்கள் சொந்துவீழிலவன்
அல்லல் குறைக்காற்றில் வீசிலன் - அன்னைதுந்தையர்
ஆகடியம் சொல்லிமேவிலன்
வல்லயேசையான் மறுக்கேன் - மாயப்பிபரும் பாவப்பாரம்
கொல்லமுன் விரைந்துநின்று - கூவிஅஞ்சல்அஞ்சலிலன்று - என்.
9. அழமையாக்க வேண்டல் - Christ's help asked

நேரிசை வெண்பா

வேதாகாலோகபதம் மீய்வீச வாசர்க்கீயும்
போதா யெகோவாவின் புத்திரா - மாதயவாய்
அன்பார்க்கு வந்தருள்தந்து அஞ்சலிர்என்றாயதுபோல்
கின்புற்றே வந்திதற்கு கிரங்கு.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... மத்தியமாவதி.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

ஏதந்தீர்த்துள்ளன ஆவாவாராயோ - சாலோகபதும்
என்றனக்குத் தந்தருளாயோ.

அனுபல்லவி

ஆதமுடனேவ ஆதியுகமதில்
ஏதனினருங்காவிற் கோருவிசயவரு
சாதலிலாழிதரத் தரையில் உதித்திடு
நாதனேயின்று நயந்துபோந்தென்றன் - ஏதந்.

சுரணங்கள்

1. கூயமிமாழிகள் ஈரைந்து தந்தனையே - பெத்லேகமென்னும் ஏயநகர ஆதாரமுற்றனையே.
மாயவலகையின் வீறுமாய்ந்திடத்
தாயும்தமர்களும் தளர்ந்துசோர்ந்திட
ஆயகவிசேஷ கிரச உரைதனைத்
தேயந்தொறும்பகர் தேவநீயியன்றன் - ஏதந்.
2. வேதபாரகர் வாதில்ழிடனரே - பரிசேயர்நின்னாற் போதவே மன வாதை நீடினரே
மோதடீளமிகு காதலாய்வரு
யுதராகிய சாதியார்தரு
பேதுயோசனையே வால்றந்து
ஆத்மாபரணோடுமேவந் - ஏதந்.
3. அரிய மறைமிமாழி உனர வரமதுதா - எந்நாளும்பட்சம் பெருக உரிமைகொடுகிதய மலர்மிசைவா
குஞடர் முடவர் பல்பிணியர் செவிடர்கள்
குணமதடையநீள் அருளையுதவிய
பரம வடியவன் கிடரில்உறுமுனம்
விரைவில் அனுகிநின் வனச பதந்தந்து - ஏதந்.

10. கிறிஸ்துவின் பாரு - Sufferings of Christ

குறள் வெண்பா

அண்டர்பரவும் என்றன் அத்தன் திருப்பாதம்
கண்டேன் கண்டேலின்றே காண்.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... காபி.

தாளம், ... தீசுரம்.

பல்லவி

கண்டேன் கண்டேனே - திரிலோக
காரண பூரண ஆரணன் பேரருள் - கொண்டேன் கொண்டேனே.

சரணங்கள்

1. அண்டர் பணியும் பரமன் - யூயர் குகழும் பெருமன்
தொண்டர்பவந் தீர்த்தருளும் - தூயன் யேசின்கோலம் - கண்.
2. அந்தோ! மாபாதகர்கள் - சீந்தைகிரக்கமின்றி
வந்து வலித்திழுக்கு - வாரினால் மோதியதைக் - கண்.
3. சீரசின்ன முன்முடிவைத்துச் - சொங்கரம் கோல்கொடுக்கு
அரசன் நீயென்றுபரி -யாசங்கள் பண்ணியதைக் - கண்.
4. சீவப்பாம் மேலங்கியான்றைச் - சீங்காரமாயுடுத்தி
அலட்சியஞ்செய்து தூப்ப - ஜயாநீர் பட்டவாதை - கண்.
5. கல்வாரி மலைதனிலே - கால்கள் தள்ளாடிடவே
புல்லர்போலே சீலுவை - பொறுத்து நடந்தநடை - கண்.
6. யூனீகளைக்குத்து - அங்கந்தனில்நுழைத்து
வீணார் அடித்துறுத்தி - மெலியச் செய்ததையின்று - கண்.
7. பாரச் சீலுவையிலே - பாவீகள் மத்தியிலே
கோரப் பதகர்போலக் - கோவே நீர் தொங்கியதைக் - கண்.
8. ஈட்டி அலகுகிகாண்டு - மாட்டமலையிலிருந்து
ஓட்டமாய் நீர்பாய்ந்தென் - உதரம்வழிந்துபாயக் - கண்.

**11. கிறிஸ்துயரமண்டலத்துக்கேறல் - Christ's Ascension
கட்டளைக் கலித்துறை**

விஷநுவும் நீங்கி மரிவயிற்றுக் தோற்றி விரும்பின்பு
கொண்டிசைசேர் கவிசேடம் பகர்ந்து குழுமிழற்
அண்டர்கையா லொரு முப்பத்துமூன்றரை அண்டிலிறந்து
என்தகு சீர்பர மண்டலம்போயின் எம்பரனே.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... ஆனந்தபைரவி. தாளம், ... அடதாளம்.
பல்லவி

பரமண்டலஞ் சென்றாரே - இம்மானுவேலர்
பத்திராசனங் கொண்டாரே.

அநுபல்லவி

சுரமண்டலம் முழங்கத் - தரையெங்கனுந்துளங்கப் - பரமன்.
சரணங்கள்

1. தேசங்கள்தோறும் ஏகியே
மொழிகுவர், மொழிகுவர், நீர்கவி
சேஷந் தெரிந்தென்றுதூதயே
பரபர, பரபர, பரபர எனவே
சேர்ந்து சுத்தோர்கள் பேணவே - பரமன்.
2. அண்டர் குழாம் துதிக்கவே
அதிசயம், அதிசயம், அதிசயம் கிதுவிவனக்
கண்டு தாசர் மதிக்கவே
கொண்டல் எடுத்துக்கொள்ளவே
வருகுவர், வருகுவர், வருகுவர் கிணியன
ரண்டு தூதர்கள் விள்ளவே - பரமன்.
3. மருவ தந்தையை நோக்கியே
அருள்புரி, அருள்புரி, அருள்புரி எனவே
மாந்தர் அஞ்ஞானம் நீக்கியே
தரணி பவத்தை விட்டியே
அழிகுதி, அழிகுதி, அழிகுதி, நீயனக்
சாத்தான் வல்லமை வாட்டியே - பரமன்.

12. எல்லாம் யேசுவுக்கே - All for Jesus

நேரிசைவேண்பா

மண்ணோடு பொன்னுதியவாம் மற்றுமுள எப்பொருளும்
என்னிற் சிறந்த எனதுடவும் - சின்மயமார்
நல்லன்றன் மூன்மாவு நான்வேண்டேன் யேசுபரா
எல்லா நினக் கீந்தே னேல்.

கண்ணிகள்

இராகம், ... இந்துஸ்தான். தாளம், ... அடதாளம்.

1. எல்லா நினக்கே - சுந்தேன் யான் யேசே
வல்லவையில் வந்தும் - வாங்கிக்கொளையா.
2. என்பொருளாவி - ஏர்பொள் முன்றும்
அன்பாய் நிற்கீந்தனன் - மூண்டுகொளையா.
3. சீவியம் நிற்காச் - செய்தேன் பிரதிஷ்டை
மூக வென்ன தாமதம் - ஜயா யேசையா.
4. மன மொழி மூதி - மாண்புள்ள யாவும்
உனதாகத் தந்தேன் வந்து - ஒப்புக்கொள்ஜயா.
5. மக்களுனக்கே - வாரமாத் தந்தேன்
கைக்கொள்வை நீ அந்திக் - காலத்தில்ஜயா.
6. காணி பூரிகிளன் - கையுள தந்தேன்.
மூண்பொன் தங்கமும் - அன்னிவென்ஜயா.

13. எல்லாம் யேசுவுக்கே - All for Jesus.

நேரிசை வேண்பா

உன்னுமனமும் உசாவும் வீவேகமுடன்
பன்னும் வாயாதி பலவறுப்பும் - நீண்ணிவென
வானந்தவிர்ந்து இந்த மண்ணுதித்த யேசுபரா
மூந்த மாய்லீத்தேன் மூள்.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... எதுகுலகாம்போதி.   தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

ஜயான் யேசுபரா! என்னை நினக்கு
ஆனந்தமாய் அளித்தேன்.

அநுபல்லவி

மையியான்று மாவிலன்றும் - மாறாமனங்கிகான்டு
வையகமீதாசை - மருந்திற்கும் வையாது - ஜயா,

சரணங்கள்

1. என்வாள்நாள்டின்னதுவே - மனம் வாக்கு கிரண்டுமுனக்குஸ்டே
சொன்னாசொற்சோர்வுறேன் - சொந்தம் உனக்கியான்
மன்னவனே மாசில் - மாமனியேதேவ - ஜயா.
2. நயனம் நினெக்கானும் - என் கண்ணங்கள் - ஞானந்தனீல் வாழும்
சுயநன்மை நாடாது - தோஷங்கள்தீண்டாது
வசனம் வயணமாயின் - வாயுன்றன் புகழ்பேசும் - ஜயா
3. கண்மனியே கரும்பே - கிரட்சன்ய - காரணபூரணமே
மன்னான கிப்புவி - வாழ்க்கையை வேண்டிடேன்.
வின்னாம் பெருமோட்ச - வீட்டாசை தொட்டுற்றேன் - ஜயா
4. சீரநிற்குத் தெண்டனிடும் - முழந்தாள்கள் - சீத்திரமாய்முடங்கும்
இரமுன்னை மறவாமல் - ஓயாமல்நினைந்திடும்
வரமேற்குத் தந்தாள - மனமின்றும் கூம்பாத - ஜயா.
5. வீத்தைநிற்கே தந்தேன் - அதால்வரும் - மேன்மைசெல்வம் ஸந்தேன்
அத்தனை கர்த்தனை - அம்புவி மேவிலனக்கு
இற்றபொருளெல்லாம் - ஒன்றாகக் கூட்டிய - ஜயா.

14. யேசுவுக்கொப்படை - Giving up to Jesus

கட்டளைக் கலித்துறை

ழகுரவாகடைன் பாதாரவிந்தம் அடைந்த வெற்குன்
மாதயைசுந்து வந்தாண்டருள் புவினர்வாழ்த்தெடுக்கக்
கோதிற வீதுகுலத்தினன் மாமரி கோமகனாய்
யுதய தேசத்தில் இற்பவஞ் செய்த நல்லத்தமனே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... தன்னியாசி.

தாளம், ... அடதாளம்

பல்லவி

கந்தரஞ்சேர் எந்தாய்யேக
கவாமியாட்கொண்டு என்னையாளாய்

அநுபல்லவி

சந்ததம் என்புந்திசோர்ந்து தாழுகின்றது அஞ்ஞானம் சார்ந்து - சந்த

சரணங்கள்

1. பாபநாசராய்ப்பிறந்து - பாதகர்போலே இறந்து
மாபரன்வலத்தீர் சாய்ந்து - மாந்தர்க்காய் மன்றாட்டமீந்து - சந்த-
2. கல்வியின் பெருமைநோக்கிக் - ராலிமில்லாம் வீணாய்ப்போக்கித்
தூங்கையான கண்மந்தேக்கித் - ரூயரஞ்சோர்ந்து சோர்வேணநோக்கி
- சந்த-
3. என்னையும் உணர்ந்துபாரேன் - கிம்மலுவேல் நீரியன்றுதிரேன்
கண்ணபண்ணி உண்மைதூரை - ராலஞ்சிசுய்வேன் அன்புகூரேன்.
4. உலகபாசந் தன்னவிட்டி - உற்றமாமிசுப் பகையோட்டி
அலகை அரசாட்சீவாட்டி - அன்பதாநின் செங்கைநீட்டி - சந்த-
5. எள்ளளவும் பத்தியில்லைன் - யானினும் செருக்கைக் கொல்லேன்
பிள்ளவொரு நன்மையில்லேன் - வீம்பும்வம்பும் வேண்டிச்சொல்வேன்
- சுந்தரஞ்.

15. ஆத்தமாசோஷம் - Decorating soul

விருத்தம்

வெள்ளிசம்பு விளங்குபொன் மூதியாய்
உள்ள லோகங்களாலை உண்மை அன்பு
எள்ளல் கின்றிய பத்தி கிவற்றினால்
உள்ளமே உணைச் சோடித்து ஒளிசெயே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், காபி.

தாளம், ... முதி.

பல்லவி

என்னாத்துமாவே நின்னைநீசோடி
 கிண்பமணாளன் யேக
 வருவார்கிங்கோடி

சரணங்கள்

1. மின்னுபிபான்னாலே - வெள்ளிகல்லாலே
     வேடிக்கைசெய்யாதே - மேவும்தின்பாலே - என்.
2. அன்பது பரப்பி - ஏத்தளம் பெருக்கி
     ஆசனஞ் செம்மைசெய்து - ஒலஸ்காரமாக்கி - என்.
3. கன்மபாவத்தைக் - கசடறப்போக்கிக்
     கருணையாம் நீராலுட் - களிம்பெல்லாநீக்கி - என்.
4. கோபங் குரோதமங் - குற்றங்கள்தறித்துக்
     குணவிமன்னுங்குன்றது - குலவிடந்றுத்தி - என்.
5. பத்தியாம்சிஸ்கா - சனஞ் செய்துபண்பாற
     பாராட்டிடுபசரித்து - அழைத்தேற்றிப்பரிவால் - என்.
6. நேசமாங் கம்பளம் - நிலவிடவிரித்து
     நிமிஷந்தோறும் நேசர் - நேர்வதைக் குறித்து - என்
7. அத்தனை கந்தன் - அருட்பிரதாபன்
     ஆநந்தன் ரட்சண்ய - அதிபன் வந்தாள - என்
8. மெய்ஞ்ஞான மேய்ப்பன் - வீகவாசமிட்பன்
     மேசியா வந்திட - ஆசையோடு கிசைந்து நீ - என்

16. மனசோரு பேசல் - Address to the mind

தேவரை

நில்லென்றால் தரித்துநில்லாய் நினைவியற்றானேடிப்பாராய்
 சிசால்லொன்றுங்கொள்ளாய் லோக சோலியேற் பழம்பால்போல
 அல்லொடு பகலும்சோராது ஆசைகொண்டாடும்என்றன்
 கல்லெலான்று மனமே யேககர்த்தனைத் துதிசெய்வாயே.

கீர்த்தனை

கிராகம்,... முகாரி.

தாளம், ... ஆதி.

பல்லவி

மனமே உனக்கேன் லோக தொல்லை - சரதமின்று
கனிவாய் மகிழ்ந்து கேளன்சொல்லை.

அனுபல்லவி

தினம் உலகுடல்உறு - பொருன்நிலையனவுனி
நனிமடவட்டமையில் - அமைதரும்எனதொரு - மன.

சரணங்கள்

1. கோலாகங்களெல்லாந் தள்ளு - பரன்வகுத்த
மேலாங் கற்பனைபத்துங் கொள்ளு - அவைகள் மோட்ச
மூலாதாரங்களெனவில்லை - பொசாசுட்டியும்புயும்
சாலமாலங்கள்எல்லாந் சள்ளு - சர்வேகபூரன்
பாலனை எனியளிவர் தோழனை யெருசலேம்
ஒருவன் அவைரத காலனை மதியாத - மன.
2. அஞ்சுபுலிகள் மேயுங்காடு - உடலம்பெரு
வஞ்சங் குரோதமயர் கூடு - புலோகமதிற்
கொஞ்சமாமோ அதன்தன்கேடு - சகமியன்றெண்ணேத்
துஞ்சாது கிம்மான்வேல் பதந்தேடு - நிரந்தரமும்
விஞ்சீயாயையில் முஞ்சாதேபிர
பஞ்சமுசமுயங்கி மயங்காதேயென் - மன.
3. பெண்டிர் பிள்ளைகள் சுற்றம் பொய்யே - மேலோருந்து
கண்டு சொன்னார் அதுநன் மெய்யே - பவங்கள் போகத்
தொண்டு யேகநாதர்க்குச் செய்யே - புகழ்ந்து பட்சம்
கொண்டவர்மீதிலன்புவையே - விண்மிதின்னிறு
அண்டர்பணீந்திடு கழுனறறதன் பர
மண்டலபுங்கவன் என்று வணங்கா - மனமே.

17. உதவிக்காசித்தல் - Longing for Christ's help

விருத்தம்

அருள்சீற்றும் மில்லாருக்கு அருள்பாலித்தாய்
 ஆகடியஞ் செய்தாகுக்கு ஆசீயீந்தாய்
 அஞ்சிட்செவிட்டுக்குக் கட்பார்வையோடு
 கூறுசெவிஸ்புலன் கொடுத்தாய் கும்புகையற்கு
 அரியகரப் பாவனைதந்தாய் - சீடர்க்கும்
 அணங்கினர்க்குந் தரீசனநேர்ந்து அடிமைகிளாண்டாய்
 தெரிதூரின் திருக்காட்சி யெற்குத்தாராய்
 திருத்தொண்டர் தொகைசேராய் சீர்யேசையா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், மோகனம். தாளம், ... அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

அரியநின் காட்சீதாராய் - ஜயாவிவனை
 அடியார் தொகையுட் சேராய்.

அநுபல்லவி

பரிசனர் தொடர்தர - யெருஷலை நகரதீல்
 காரிசனமோடு போதும் - உரைசெயும் அரசே - அரி

சரணங்கள்

1. பாவச் சுமைகமந்தேன் - ஜயாமிகப் - பதைத்துவருந்தி நொந்தேன் யாவார்க்குச் சொல்வேன்குறை - யார்துவனை செய்வார்முறை ஆலீக்குள் ஆவியாமென் - ஜயா அன்பார்யேசையா - அரி.
2. திக்குவேறில்லை மெய்யாய்ப் - பதுங்கப்பேய்தான் - தீண்டிப் பிடிக்குதையா உக்கிராவேசஸ்கிளாண்டு - ஓடிவந்துன்னுபய பத்மபதங்களாலே - பதைக்கவுதைந்துதள்ளி - அரி.
3. ஜம்புலவேடர் குழந்தார் - கண்ணீவலைகள் - அடிக்கடியேற்றிப் போந்தார் வம்பவர் செய்யாழுன்னே - வந்தவர்தும்மை வதைத்து உம்பர் செயசெயவென்று - ஒவாது புகழ்ந்தேத்த - அரி.

18. உதவிவேண்டல் - Seeking for help

விருத்தம்

கொந்துகூடுங் கொடியென்று தான்தனி
 உயர்ந்திடும் கொழுகொம்பது ஒடுந்ததால்
 நொந்ததேனன் நோவறும்ஏழைமுன
 வந்து தேவநின் மாளிருள் தந்திடே.

கீர்த்தனை

இராகம், ... கும்பகாம்போதி.   தாளம், ... மீகரம்.

பல்லவரி

வந்தருள்வாய் - பரசுத்தஞ்சிவியனும் மழை
 தந்தருள்வாய் - தயவாகிய ஏழைமுன் - வந்தருள்வாய்.

அநுபல்லவரி

சந்ததம் பவஞ் செய்து வருந்திடு தமியன் துயருடனே பறந்து
 அடியேன்றும் கிளாதேளிற - வந்த.

சரணங்கள்

1. தேவகுதனாகிய புங்கவசீலன் - பாவிகளுக் - காகவேவந்திடு பாலன்
 தாவார்அலகையைக் காலால்மிதித்திடு - தாதாவே நாதாவே கொடி
  [போலவே
 பேதைகிழி நாயேனுய - வந்த.
2. தாவிப் படர்ந்திட ஒரு கொம்பது - மேவிக் கொளாத் - துவள்கிற
  ஆவினீர்கின்றைழையேன்டிய்ந்திட - மூனந்தா ஞானந்தா மன்னித்
  [திடுவது
 சனந் தாவாது முனம் - வந்த.
3. சீனனஞ்சிறியார் செய் பெரும்பிழை - இன்னிக்கொளாது டடனே
  என்றும்பெரியர்க்குகிலக்கணமின்றனர் - என்னாயக என்மாபிழை
  எல்லாஞ்சமித்து எனையாட்கொள - வந்த.
4. திங்குவேற்றலாமல்லைவெந்திடு - பக்குவம் வந் - துந்தரும் கிழிநாயேனை
  அக்கிரமந்தொடைத் தாளந்வாராயேல் - ஜயாவே துய்யாவே
  மெய்யாய் வேறார்தானுளர் - வந்த.

19. பாவஅறிக்கை - Confession of Sins

விருத்தம்

இஞ்சேன் மனனே குதுகளாவு டுகாயியம் எவ்வளவிலெனினும் சென்றீடு மாமாறியச்கதன் திருநோக்கிகதியேகிரவிழுனம் மஞ்செயின்நற்றலையாது வழியே துருவிலெனியோடும் முஞ்சாய்நீயும் அவர்நாமம் மொழிவாய் மோசம்தெளிவாயே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... மோகனம், டூசாவேரி.

தாளம், ... மூதி.

பல்லவி

கிந்நாள்வரையும் புரிந்து இளைத்தது போதும் போதும் கிளிப்புரியாதே நெஞ்சே.

அருபல்லவி

மன்னுநரரை மீட்க - எண்ணித்தரையுகித்த
மக்பன் யேசுபதும் - மறந்து மயனிறைந்து - இந்நாள்.

சரணாஸ் கள்

1. தொந்தம் மருவியறு தந்திரநாச யோசனையும் - அவ்வியம் பேசிப் புந்தீநேர்மையறு சீந்தையாளர் கரிசனையும் - சுருபம் வைத்துச் சந்திமொந்திகளிசைந்துசிசய்த பூசனையும் - தருமந்தன்னைச் சீந்தியாது செயிர்முந்திமீறுவஞ்சனையும் - அநாதராகி

வந்துளோரை வைதுளிடப்பதும் மிக
நொந்துளோர் பொருள்ளடுப்பதுங் கொடை
தந்தபோது கைதடுப்பதும் கிச்சை
உந்தவே களவிலெடுப்பதும்

வெந்துசீரு நரகந்தகு கோலமும்
அந்தமோடுகள் வானமாமாலமும்
பந்தமின்று பகைமுந்திடுசீலமும்
நந்துமோசவினைதந்திடுசாலமும் - இந்நாள்.

2. வேசிமார்க்கம் வியப்சாரமிது சிந்தனையும் - பொறாமைகாலை ஆசைவிம்பு பரிதானம் வாங்கு நிபந்தனையும் - மோசேமுதலோர் பேசுமான்மிய கிதிகாசவேத நிந்தனையும் - தீர்த்தங்களாடிக் காசிநீள்மறைசை யாதிகோவில்வந்தனையும் - தெய்வங்களினன்று

பாசம்-ஆதியை மதித்ததழும் அளவில்
புசைபொங்கல்கள் விதித்ததழும் ஓளிவர்
ஸ்ரூசனன்றனை நமஸ்கரித்தவன் எம்
ஸ்ரன்னன்றுளம் பதித்ததழும்

நீசர்ன்றுபர தேசர்விரோதமும்
மாசுகுன்றுநர் மேலேகுரோதமும்
ராசர்ந்திகளை மீறுபராதமும்
ஆசுமாமயல்கள் புண்டிவர்கதமும் - கிந்நாள்.

3. வாதுகூறி வழக்குறுருந்திசான்ன பேதகமும் - தமயன்தம்பி மாதரார்தம் அநுராகபோக பாதகமும் - நன்றிமறந்து தாதைத்தாயர்குரு மார்கள்-ஆதிகாதகமும் - கொள்ளளவிரும்பித் தேதமேவ பலவாறதான தோதகமும் - மன்றுபறித்துக்

தீதிலாரை நிதங் கெடுப்பதும் கள்ளள
மீதியாகவைத்துக் குடிப்பதும் பிறர்
கோதைமாறைப் பற்றிப் பிடிப்பதும் அறி
யாதுஇன்போர்க்குநஞ்சு கொடுப்பதும்

குதிலே மனசோடு சுபாபமும்
பேதைநீர்மையதால் வருசாபமும்
நீதியோடு கிகலாய் வருகோபமும்
ஆதியாக்ய வேற்றுபாபமும் - கிந்நாள்.

20. யாப மனஸ்தாயம் - Repentance

விருத்தம்

இந்நாளீராகடினைக் காத்திட்டோனை
கிரந்தவரம்நினக்குமகிழ்ந்து ஸந்திட்டோனைத்
தொன்னாளில் விதிபலவும் பண்டித்திட்டோனைத்
துன்றுபவக்கடல் கடந்த தூயோன்தனை

மின்னாரம்பொன்னாதியான் மறந்து
மிக்ககின்பக்கடல் வீழ்ந்து மேலுமேலும்
பன்னாலும் பவம்புரிந்து மோசம்போமென்
பாழ்மனமே சந்தாபப்படுவாய்தானே.

கீர்த்தனைய்

கிராகம், ... தோடி. தாளம், ... தீக்ரம்.

பல்லவி

பாவத்தைச் செய்தாயே - மனமே சந்தாபத்தைக் கொள்வாயே.

அனுபல்லவி

தேவன்திரீயை நாதன் பதங்களைத் - தெரிந்தே - பரிந்தே - புரிந்தே
தெளிவுமளக்கனிவழுற - வீழுவாய்ப்பனிந்தெழுவாய் பெரும் - பாவ
சரணங்கள்

1. வைத்தேர்க்குத்திரவைது வள்பழி - வாங்கலூன்னாதே - சீனம் வளர்த்தரும்பகைதூடுத்துனவர்க்கிகனும் - வருத்தம் உன்னாதே கைதவத்திற்ம் யாதுமிலானிருட்கரனே - பரனே - வரனே குதிந்திடு கருணாலயன் - எனவே நிதங்கருதாய்பெரும் - பாவ
2. எப்படிப் புலிவாழ்ந்திருப்பினும் - கிறத்தல்லியய்யாமே - நரர் எவராயினும் நாளைடீய்வலிமன்று - கிசைத்தல் பொய்யாமே அப்படிப் பிரபஞ்சவாழ்வில் - அலையேல் - மலையேல் - உலையேல் அருவுங் திருவருவஞ்சிசரி - பரன்னின்னருகு உறுவார்பெரும் - பாவ
3. உன்றனை கிதுநாட்பயிந்தம் - உவந்தளித்தோனை - நிதம் உள்ளுடன் புற்பு எங்குமாகி - உனைப்புரந்தவனைத் துன்றிடும்பவக் துறைகடந்துஅதுத் - துவனே - தவனே - நவனே தொழுவார்வினை அறவேசிசு - முதலேதுணைவரும் நீபெரும் - பாவ

2. சீவன் அநித்தியம் - Uncertainty of Life

அளவடிவிருத்தம்

காலைஅன்னவர் சாய்ந்தனர் காதலார்
ஏழைமங்கையர் பாலர்கிறந்தனர்
வாழியன்றுளவர்மற்றுஇயவல்லவர்
நாளைவாழ்ந்திட நம்புதல்வின்றே.

கண்ணிகள்

கிராகம், ... இலாவனி.

தாளம், ... முதி.

1. நாளைக்குதிருப்போம்என்பது பொய்யே - நம்பிக்கொன்வீர் மெய்யே வேளைக்குத் தேவன்தன் பாத்தில் வீழ்ந்திடல் - வீணாகாதுஅறிவீர்.
2. கிற்தச் சரிம்கிருந்திடும்போதே - ஏபரன் சுதன்தாள் வந்திப்பீர் கிங்கிதன் மேற்பட்டபாக்கியம் - மற்றுமுன்டோஅறிவீர்.
3. கானலைநீரின ஒட்டுமானினனக் - கருத்துமித்துஇழுன்றேயிவ் ஸனவுலகத்தை மெய்யியனநம்பினால் - கிடர்அடைவீர் அறிவீர்
4. பிள்ளைமைக்காலந் தொட்டிடு பரியந்தம் - பேயாட்டமாடினது உள்ளைமெசால்கின்றேன் போதும் போதும் உலகுறைவு உதவாதறிவீர்.
5. அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட்டேன்றார் - ஃபூரிதைடினராதார் சீத்துமலங்கித் திகைத்திடர் தேவன்தன் - செய்பதுந்துவணாஅறிவீர்.
6. பள்ளத்திற்கு வெள்ளம்பாய்ந்திடல் போற்புவிப் பாரம் வேண்டாம் யேசே கள்ளமில்லாமலே பவுமினுஞ் சமுத்திரர் கரையேறும் புணையறிவீர்.
7. செக்கச்செவேவிரனும் பாவஸ்களாயினுஞ் - தெவகுதன்அருளால் அக்கோ! வென்பஞ்சபோல் வென்மையதாம்எனும் - அந்தரங்கம் அறிவீர்.
8. எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் எக்கும் கிருப்பவன் - யேசுரட்சகானலவோ தூள்ளிக்குதித்துமற்று அவனன்டைக்குழுகுல் - சுகஞ்சக நீரறிவீர்.
9. கோபம்காமாதியைப் பத்தியாந் தீயினாற் - கொழுத்திச் சுட்டெரித் திடுவீர்
10. பாவலர்புகழ்தே வாலயந்தேடியே - பத்தியுடன்நடப்பீர் ஆவலாய்ப்பரமன்றன் அடிமலர்தொழுவீர் - அவனியுள்ளோரே நீர்.

22. கிறிஸ்துவை ஆசித்தல் - Longing for Christ
நேரிசை வெண்பா

கும்பிட்டேன்கைதொழுதேன் கோடிதெண்டன்தந்தட்டேன்
செம்பதும் பாதனுசேர்த்தேன் - வம்பிட்டுக்
கோபித்தான் சாத்தானென் கோவேளவன் செய்யும்
ஆபத்துக் தீர்த்தான்டு அருள்.

கீர்த்தனைம்

இராகம், ... தோடி. தாளம், ஆகு.

பல்லவி

ஆபத்துக் தீர்க்கமாட்டாயோ - என்னைநின்றன்
அடியாருட்சேர்க்கமாட்டாயோ.

அனுபல்லவி

தாபத்துடனே வந்துன் - தாளிரண்டும் பிழத்தேன்
கோபித்துக் தள்ளாய் நின்னைக் கும்பிட்டேன் குருநாதா - ஆபத்
சரணங்கள்

1. ஆகையாம்காட்டிலுற்றேனே - ஜந்துவேடர்
    ஓடிக்கடி தாக்கலுற்றாரே
    விசீவலையில்என்னை - வீற்தத்தீச்சீக்கப் பிபரு
    மோசம் செய்வதன்முன்னே - முந்தியென்குருநாதா - ஆபத்
2. எனாதியான்என்னுஞ் சிசுருக்கில் - நானும் வீற்து
    என்னை மறந்து போயினேன்
    இனாதருஞுக்கு எனக்கோர் - இறவுமில்லையோ அந்தோ!
    அநாதி சுதனேயேக - ஜயான்குருநாதா - ஆபத்.
3. பட்டியில்ஆடென்றுஇன்னியே - கோனாளொரு
    குட்டிக்கரடி தன்னையே
    கட்டிப்பிழத்தான்என்ற - கதைபோலவேடிலகைக்
    கெட்டியாய்ப் பிழத்தியான் - கெடமுளைன்குருநாதா - ஆபத்.
4. அறிந்தும்அறியார் போலவே - ஆயிரங்குற்றம்
    அன்றன்றுசிசம்து நொந்தேனே
    கறந்தபால் நெய்யேபோலக் - கரும்புறஶாறு போலக்
    சீறந்தெங்கும் ஒன்றிநிற்குந் - தேவாவென் குருநாதா - ஆபத்.

5. வீஸ்மிவீஸ்மி யழகிறேன் - பாவச்சுமையால்
வீற்ந்துதள்ளடி மாய்கிறேன்
அம்மா! பெருஞ்சிலூவை - அதனைச்சுமந்துபோன
பெம்மானேன்கமை - பெரிதோ என்குருநாதா - ஒபக்.

23. இரட்சாமுர்த்தியை வேண்டல் - Seeking for Christ

இன்னிசைவெண்பா

ஆசின்மனியே அடியார்தம் கண்மனியே
ஓசன்னா என்றுதொழும் உத்தம வீண்மனியே
பாசதிருளைப் பறக்கடிக்கும் ஓர்மனியே
மேசியா யேசையாவா மேல்.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... சயிந்தவி தாளம், ... கூதி.

பல்லவி

மேசியா யேசையா் வாராய் - வந்துன்
விதேயனை அடிமைகிகாண்டாளாய்.

அநுபல்லவி

ஆசையாங் கடலதில்லூற்றேன் - அழி
அலையும் துரும்புபோலச் சோந்தேன் - மேசி.

சரணங்கள்

1. நின்மூவியால்முழுக் காட்டாய் - ஏற்கு
நேயநல் வழியது காட்டாய்
துன்னும்துயர் வீழுத்தி ஆட்டாய் - என்னைச்
குழும்பேயைத்துரத்தி ஓட்டாய் - மேசி.
2. நின்சேவை நாடிடாறும் புரிவேன் - நின்றன்
நிச்சுபாங்கண்டால் யானும் மரியேன்
புன்பாவ வழிதன்னிற் திரியேன் - நீசெய்
புன்னியந்தனக்கு நானீயேன் - மேசி.

3. மகனேயென்று எனையழையாயோ - அருள் வாரியால் என்னைவளையாயோ மிகுநேசத்தாற் குழையாயோ - பொல்லா விழுலன்னன் ஏறனைக்களைவாயோ - மேசி.
4. பாவிமா பாலியனைப் பாராய் - நின்றன் பதுமபதும் ஈந்திதன்னை யாளாய் கோபியென்றெனத் தள்ளிப்போடாய் - சுசாய் குலந்தனைவிளக்கிடும் மேலாய் - மேசி.

24. கிருபை வேண்டல் - Asking for Christ's favors

நேரிசை வெண்பா

சீனாமலையீர் நெசமிமாழிமோ சேக்களித்துக் கானான்அவதரித்த கர்த்தனே - ஆனாதென் சீந்தாகமலந் திருமனையாக் கொண்டுக்கித்து எந்தாய் நிதமும் கிரு.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... எதுகுலகாம்போதி. தாளம், ... ஆதி.

பல்லவி

கருணைக்கடைக்கண்பாரையா - ஒகோ! கிந்தத் தருணத்துடைவி தாவையா.

அநுபல்லவி

அருமைச்சீயோன்குரையே ஒதுரவேநனி போதரவாயினீக் - கரு

சரணங்கள்

1. சஞ்சலம்தலைக் கொண்டுராஸ்கியே - அனுதீனம் பிர பஞ்சமதினின்று தேங்கியே வஞ்சகவலைகையிட்ட விஞ்சியவலையுட்பட்டு வாடிமாயாமுனம் - ஒடிவந்தேமனம் வைத்திடுவாய்அருள் - உய்த்திடுவாய்திருக் - கருணைக்.

2. எத்தனை பவங்கள் புரிந்தேன் - தெய்வங்களின்று சித்திர சூருபம் பணிந்தேன் பத்திமையில்லாதே பாவ - நித்திரைபயின்று சாலப் பாதகனால்விடாமல் இன்னேனின்பு பற்றிடுவாய்யீர் வற்றிடுவாய்திருக் - கருணைக்.
3. தேவாதிதேவாத்தனே - திரியேகமாகி பிழவுகை ஆளுந்தனே தாவரவிவங்குதா சீவசருவேகவர தாமதமாய்டிரை யாமல்கிதோகர்பை தந்திடுவாய்டிடன் வந்திடுவாய் திருக் - கருணைக்.
25. எனக்காக மரித்தூர் - Christ died for me!

நேரிசைச் சிற்தியல் வெண்பா

வானமதை ஆசனமாய் வையகத்தைப் பியாற்பாத தானம்அதாய்க் கிகாண்ட தலைவனே - ஸனஞ்சுக்காய் மாண்மீர் கிதுவல்லோ மாண்பு.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... யழுனாகல்யானி. தாளம், ... நீகரம்.

பல்லவி

ஐ! எனக்காகவே மரித்தீர் - தேகத்து ஜூங்காயம் புண்படப் பரித்தீர்.

அனுபல்லவி

ஓ! கிதென்னபழி பாபமொன்றில்லாத உத்தமனே பரிகத்தனே ஜூயையோ! - ஐ! எனக்.

சரணங்கள்

1. சுத்தியவேதத்தைக் தந்தீர் - கிந்தத் தாரணீயோர்க்காக வந்தீர் முத்திக்கு வித்தாகி அப்பும்டிப்பும்போல பிழவுகைங்கும் வியாபித்திருக்குறிர் - ஐ! எனக்.
2. பாபவிலங்கது பூண்டேன் - நின்பியாற் பாதசேவையது வேண்டேன். கோபங்கொலைபகை ஆகுமிவையுருக் கொண்டுகிளன்மித்த பெரும்பாவி சண்டாளன் - ஐ! எனக்.

கீர்த்தனா சங்கிரகம்

3. வித்தாரலோகத்தைப் படைத்தீர் - வானம்
மேவசிம்மாசனம் விடுத்தீர்
அத்தனேவத்திறம் கில்லாதநீசர்போல்
ஜயகோ! சோர்தம் மத்தியிலே திதாங்கி - மு! எனக்.
4. பஞ்சமா பாதகப்பாவி - தேவ
பத்தரூக்குறிற் தூரோகி
அஞ்சாடு மேய்த்திட மாட்டாத கண்டகன்
அன்னோ! உள்ளத்தில் அநியாய் கொண்டவன் - மு! ஏ.

26. கிருதயக் கேரு - The iniquitous heart

நேரிசைச் சிற்சியல் வெண்பா

பாடித்துதிக்கவராய் பத்தருடன் கூடியிராய்
கேடிக் திரிந்து பொல்லார்ச் சேருவாய் - நாடியவென்
நெஞ்சே நீ கல்லாக்கல் சிநஞ்சு.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... நாட்டை.   தாளம், ... தீக்ரம்.

பல்லவி

என்னினஞ்சே - நல்லாக்
கன்னினஞ்சே.

அனுபல்லவி

உன்னோடேன்னாலே வாழுமுடியாது
ஓகோ! நீ மோசஞ்சிசம்து ஓவாது_லைக்ராய் - என்.

சரணங்கள்

1. பாடித்துதிக்கவராய் - தேவளின்பினைப் - பன்னிப்படிக்கவராய்
கூடிப்பொல்லாதவர் கூட்டமென்றாற்பழும்
நாடிப்பாலில் விற்ந்து கல்லெஞ்சு நண்ணல்போல் நுத்துறாய் - என்.
2. சாட்டாங்கிதெண்டிடாய் - பாவி! பாவி! சன்மார்க்கரைத் தேடாத
நாட்டமெல்லாமுனக்கு அஞ்சானநாட்டந்தான்
நாரினி யென்செய வென்காற்று வேம்பாச்சே - என்.

3. தேவன் முனிவாரேற் - சாம்பராகிச் - சேணிற் பறப்பாயே ஓ! விதிதனிற் பந்த னாய்க் கெடப் போகிறாய் லோகாத்திநாயகன் வாவிவன்றமைக்கிறார் - என்.
4. ஆவிவந்துன்கதவில் - கினின்றுவாவிவன்று - ஐயாயோ! தட்டுகிறார் போவிவன்று சொல்லாதே போகப்பின்னில்லாதே சாவைச் சயித்தவர் தாம்மிங்கனுப்பினர் என்.
5. குத்திரம் பேசாதே - தீயோருடன் - கூடிப்பதுங்காதே அத்திரம்சாத்தானின்று எம்கிறான் மற்றவன் மூகம்பிளப்பவன் வாவிவன்றமைக்கிறான் - என்.
6. தந்தையனையழைத்தார் - அவர்கதன் - தூனமைத்தே கிளைத்தார் பந்தமுடன்பரி சுத்தனுவியானவர் பந்திக்குவாவிவன முந்தியழைக்கிறார் - என்.

27. இரங்கல் வேண்டல் - Craving for Mercy

விருத்தம்

நெஞ்சகங் கல்லினை நேர்ந்தும் நின்றனை அஞ்சலி செய்தபேர்க்கு அதுகரைந்தும் எஞ்சிடா சனைன் என்னைத் தேவநின் செஞ்சரண் அடைந்தனன் சீறுமைசிசால்லியே.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... துசாவந்தி. தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

சொல்லிவந்து உன்பாதம் புல்லினேன் - பரனேயெற்குத் தூரமாகாது ஆளுவாய் கின்னே.

அநுபல்லவி

எல்லியும் பகலும்நைந்து - ஏங்கிவீழுந்தே பணிந்தாற் கல்லுமனமுங்கரைந்து - காதல்லெகாள்ளுமே யினைந்தெனச் - சொல்.

சரணங்கள்

1. கிரும்புவிநஞ்சதான்குழையாதோ - ஏழைகூப்பிட்டால் சரமில்மனம் வளையாதோ அநும்பிவீழுங்கண்ணீர்ஆறாய் - ஆகம்வாருந்தன்மைதேறாய் திரும்பியின்னை நீயும்பார்க்கச் - செப்புமென்றுன்பங்கடிர்க்க - சொல்.

2. தந்தைமகன் தன்னெப்பாரானோ - துயரங்கண்டாற் தஞ்சமாக முன்பு வாரானோ இந்தகூடையில்லை என்றுள்ககம் சிந்தவரவேண்டுமென்றும் நீர்க்கவென்குறைகளோன்றும் - சொல்.
3. பூச்சுப்பொன்னரைக்கு நிற்குமோ - நீன்தொன்டரோடு பூரியேல் நீக்கக்கப்போகுமோ பேச்சீதுமெய்யாயிருந்தும் பேதையேன்அகம்வநுந்தும் சாக்சமயம்கைவிட்ற்குத் தக்கதோன்றே நீனக்குச் - சொல்.

28. இரங்கவேண்டல் - Craving for Mercy

கட்டளைக் கலித்துறை

அன்புவையாதபுல் நீசினன்றாலும் அருள்வழங்க இன்புசிய்தான்டி நியிரங்காவிடில் ஏழையனேன் துன்புறும்போது துணைக்கரந்டிட்டித் துயர்தொடைக்கப் பின்புளர்யார் கவிசேடக கிங்குண்மை பேசிடினே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... பைரவி. தாளம், ... மீசரம்.

பல்வவி

சிங்காரமான சீயோன் - தங்குந்துரையே நாயேன் சீறுமைக்குகிரங்க வேண்டினேன்.

அநுபல்வவி

மங்களரஞ்சீததிவ்ய - சங்கதன்தாவீது துய்ய மரபிற்றிலதமான - வரத சைதன்னியராச - சிங்.

சுரணங்கள்

1. தேவீரேயல்லாற் - பாவம்பொறுக்க வல்லார் செகந்தனில் கில்லையின்று தேர்வேன் ஆவலுடன் வந்தின்னே - ஓவாதுள்ளிருடன்னை அழித்துக்காத்தாதரிப்பது - ஜயா நின்கடன் மெய்யா - சிங்.

2. துதியேன் நின்னையன்றி மதியேன் பிறரைஒன்றித் தூயநின் நாமங்கறித் திரிவேன் திதயரவிந்தமுறை பதியாய்ந் வந்தாற்குறை யாதினக்குடின்டையா ஒப்போத இங்கொன்றுமில்லா - சிங்.
3. கடலில்நடந்துசீட ரூடனே திரிந்திர்ஓடக் காரநூடனே தூயின்று எழுந்தீர் அடியேன் மனசு கல்லோ அதில்வந்துறைவ தல்லோ அன்பார் சவுபாக்கியம் அதுதானினன் சலாக்கியம் - சிங்.

29. கிறிஸ்து என்னடைக்கலம் - Christ is my refuge

நேரிசைவிவண்பா

நேர்வழியிற் செல்லாத நிட்டுரேன் பேய்க்கடியேன் ஓர்போதும் உன்னாமம் ஒதிடேன் - யார்யார்க்கும் பண்ணாது ஒழுகேன் பரமனே நின்கருணை என்னித் துணீந்துவந்தேன் ஏல்.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... மலையாமி. தாளம், ... தீசுரம்.

பல வவி

என்னித் துணீந்துவந்தேன் - யேகுபாரா நின்னைப் பணீந்துவந்தேன்.

சரணங்கள்

1. நன்னியலகையின்னைச் சீன்னப்படுத்திமிக நெந்திடவாட்டுக்றான் - கிதைக் கண்ணியலகையின்னைச் சீன்னப்படுத்திமிக காத்திரட்சிப்பாயென்றே - என்னி.
2. மூதிமறைக்கெட்டா நாதனேஎன்பாவம் அத்தனையும்தொலைத்தே - மிகு சோதியாகிய மோட்ச வீடை நீலெற்குச் சொந்தம்தருவையியன்றே - என்.
3. குன்றுமுட்டுங் குருவிகுரீகி என்றேயாருங்கொலக் கோபமுனைமுட்டினேன் - கிப்போ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே அபயந்தருவனென்று உபசாரங் செய்வாயென்றே - என்.

4. கெட்டகுமாரன்போல் வெட்கமுடன்வந்தேன் கிட்டிக்கை நீட்டாயோ - தப்பா திட்டகாமியத்துடன் கிணங்கும்கூனந்தககம் சட்டமாய் ஈவையின்றே - என்.
5. பேயும் உலகும்என்னைப் பிடிக்கலடிக்க அப்பா பித்துப்பிடித்தேனே -பெற்ற தாய்போல நீ வந்து தமியனாம்எனையேற்றுக் தாபரித்து ஒள்வையின்றே - என்.

30. தேகஉபேட்சை - Contemptibility of the body

விருத்தம்

இப்பனைடுத்துப்புச் சூண்பன இண்டுண்டுகூசை கொடுப்பன ககித்துவேண்டும் கோளௌம் கொண்டுவேதும் தடுப்பனபுரிந்து நாளைச் சாவதின் ஒலைவந்தால் விடுப்பைந் கிந்தக்காயம் ஆதலில் வீரும்பேல்வெந்துசே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... பியாகடை. தாளம், ... அடதாளம்.

பல்வவி

கிந்தக்காயத்தைச் சதம் - எனவே சமந்துநிதம் ஏன் உலைக்கிறாய் நெஞ்சமே.

அநுபல்வவி

சொந்தப் பொருளாய்த்தனை - முந்திப்படைத்தோன் மின்னார் சந்தப் பதம்மறந்து நிந்தைக்குஸ்டாய்த் திரிந்து - கிந்தக்

சரணங்கள்

1. பொன்னும்மணியும் பூட்டிப் - பூம்பட்டாடைகள் கட்டிப் பொதிந்து துலங்க வெண்ணைய் - பூசிமுடித்துக்கண்ணை மின்னும்படியேசய்து - மினுக்கும்மெலுக்கும்எய்தும் கிரணமும்சீழுமற - மேல்டுடிடனோறும் - கிந்தக்
2. ஒன்பதுவாசல் புண்டுள் - உறைவோரை வரைக்கொண்டு ஓயா மலமுஞ்சீயும் - ஊறி வெளியேசாயும் என்புகளுள்ளோர்ந்தும் - கிளங்குதோல் மேலே சோர்ந்தும் கியமானன் விட்டேயாற் - கிசைந்த கடுகாடேறும் - கிந்தக்.

3. கோழையிருக்குங் கூடு - கொள்ளள பெருக்கும் வீடு
குழுமிகிரத்தம்மேதை - மலியும் செறியும் வாதை
நாளைக்கு ஒலைவந்திட - நூமக்கும் தீடு
நட்புநாரேதுதேடும் - நலம்யாதென் நேநாம்போடும் - கிந்தக்.

31. யேசுவே தஞ்சம் - Christ the only help

விருத்தம்

ஓன்றும் உணராதவர்தம் உள்ளமலர்மீதே
சென்றுமறவோரது செருக்கினைஅறுத்தும்
அன்றுமுதல்கின்றளவும் ஓன்றெனஅமர்ந்தும்
நின்றபர நின்சரண நெஞ்சின் மறவேனே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... பந்துவராளி. தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

சரண பங்கயம் சாருவேன் - தேவனே நாயேன்
சந்ததம் உணைச் சேருவேன்.

அனுபல்லவி

1. ஏதுங்கதி கில்லாதேன் - இன்றுநின் பங்கிலானேன்
என்னைத்துனைந்துதர்மம் - கியற்றல் நயமென்றோரேன்
வாதும் துயர்தரு சூதும் பலவித
தீதும்புரிவது போதும் போதும் உன்றன் - சரண.
2. நன்மைகிலைகளன்றும் - நவைகள்அலைகள்என்றும்
நல்லார் கிவர்களென்றும் - அல்லார்அவர்களென்றும்
நாடிப்பாலொடு தேடித்திரமுற
நன்றாமுனர்வறி வொன்றேயெனுமிலன் - சரண.

3. அரசர் பிடித்துஅடித்தும் - அயலாரிடித்து கிழுத்தும் ஆவலாதிகள் என்னை - ஆட்டியலைத்து ஓடித்தும் அப்பாடுனைமறந்து கிப்புவிடையிருந்து உலையும்படிஏழைப் புலையினனவிடாய் - சரண.

32. இரட்சிப்புத்தேடல் - Seeking after salvation

கட்டளைக் கலித்துறை

சீந்தா குஸ்விகாண்டு நெந்துள்வருந்துஞ் சீறுமகன்மேற் சந்தாபங் கொண்டநூள் அந்தாதரிக்கு நல்தாதையொப்பாய்ப் பந்தாதி பாசப் படுகுழிவிற்கு பதைக்குமுனம் ஏந்தாய் பராபர னே எனை ஆள எழுந்தருளே.

கீர்த்தனைம்

கிராகம், ... அடானா.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

எனையாட்சிகாளவருவாய் - ஜயனே
மனம்

கிராங்கிக் கருணைமழை பொழிந்து இரட்சன்யம்-தனைந் பெரிதருள்வாய்
அனுபல்லவி

தனிமுதலேயியரு - சலநகர்வாசா - தாவிது மரபினில் மேவியதேசா
கனவினும்அடியவர் - அகமகிழ்நேசர் - காவினிலேவரு பாவவிநாசா
- எனை.

சரணார்கள்

1. சீத்தமிரங்கல்நிற்குத் - தொல்லையோ
பினிமிடிவறுமைகள் துயர்பயம்கிவைகளில்
நித்தமழுங்கல் காணவில்லையோ
இத்தமனே ஞானத்தவ உபதேசா - ஓலமிட்டோர்க்கறுசார சர்வேசா
பெத்தன்மாநகரத்துஅமர்சா - பீற்றுமானிடர்சாபவிமோசா - எனை.
2. போதங்களோதித் - திரிந்தாய்
குணம்அடைகுதின வளியுடன்ஒருதிமிர்
வாதுஅன்றன்மீது பரிந்தாய்
கோதில்பரன்குமரா கிர்பைகூராய் - கூறுநின்னாரருள் மாமழைதாராய்
பாதகனாயினை நீவிடின்நேராய்ப் - பாதுசெய்வார் பிறராருள்ஓராய்

3. காலங்கடந்த - சோதியே

கவின்திலகியரி வயினயனமிதெ

பாலவானந்த வாதியே

சீலழுள்ளோர்க்கு உபஶாரணோயோவா - தாவெனவே ஒழுவார்க்கருள் தேவா
சாலமிலாது எனையாள்மறைநாவா - தாமதமாக நிலாதுகின் னேவாவா.

33. ஞானமேய்ப்பன் - Christ the holy shepherd

இன்னிசைச் சிற்தியல் வெண்பா

அடைவாக ஆடுகள் கொண்டு ஆநந்தமேய்ச்சல்

முடவாகக்காட்டு முதல்வனே முந்திக்

கிடைதனைக் கண்பாருங் கீளர்ந்து.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... மோகனம்.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

கிடைதனைப்பாருமையா - கோனாரே

கெட்டித்து நில்லுமையா.

அனுபல்லவி

கிடையிடைஅன்பின்னும் வேலியைநாட்டுதீர்

அடைவாகப் பட்டிவிட்டு ஓயிகீர்க்குச் செல்லாதீர் - கிடை.

சரணங்கள்

1. கோநாய்கள்தாம்வருமே - கலங்கிடக் - கோமாயுதாம்புதுமே
ஓ! நாதாயேசையா ஆட்டைத்தனிவிஷர்
வீணாக நீருயிர் விட்டிரென்றுமூகாமல் - கிடை.

2. பையப்பைய நடத்திப் - பாலாட்டினைப் - பக்குவமாய்க்கிடத்தி
ஜையோ! குட்டிகள் யாண்டுஞ்சிதறாமற்
கொய்யோபாட் ஆயக் - கோலைக் கையிலாடிக் - கிடை.

3. நல்லகனைக்கோட்ட - மேய்ச்சல்தனை - நன்றநின்றுகாட்ட
வல்லமையில்லையோ வாடிநும்மாடுகள்
புல்லின்றிச் சாகிற் புகழ் உமக்காருமோ - கிடை.

கீர்த்தனா சுங்கிரகம்

4. குட்டிகளைத்தூக்கித் - தோள்மீதினிற் - கொண்டுநடந்திடுவீர் வெட்கம்சனாமலடு என்றுவிடுக்காதீர் கக்கக்தில் தாஸ்ருவர் கண்டுளக்கஞ்செய்யாதீர் - கிடை.
5. சத்துவேடன்டீலைப்பான் - பாசமாம் - தானவன் வந்துஅலைப்பான் அத்திருப்பனு மாம்ரசன் கந்தனும் நித்தம் செயம் செயம் என்று நெருங்குவர் - கிடை.
6. ஆசைக்காட்டிற் பெருக்கீர் - தெருத்தனில் - அந்தரீக்கவிடுக்கீர் பாசக்கயிற்றினிற் பற்றலர்கட்டிப்போய் மோசஞ் செய்யவிரீர் - முக்காலுநம்பினேன் - கிடை.
7. முத்திவெளிகாட்டீர் - ஜயாமுழு - கோசநெற்றிட்டீர் தத்தமியென்று கோணங்கிக் கூத்தாடியே தித்தித் திந்தீமென்று தீங்குழலுாதியே - கிடை.
8. கொஞ்சந்தானாடெனவே - சல்பது - கொள்ளாதீர்கோனாரே அஞ்சாராடுகோடியாகாதோ புல்நீர்க்குப் பஞ்சம்வாராமலே பத்திரம் பத்திரம் - கிடை.

34. மனதையருட்டல் - Awakening the soul தேவ஗ரம்

வஞ்சகப் புலத்தர்சேர்ந்து வழியறித்து ஆசாபாசம் விஞ்சிடவெற்று குழு வேதனை அகத்தேனாகித் தன்சமில்லாது தீயேன் சஞ்சலந் தலைமேற்கொண்டேன் அஞ்சலென்று எனையாளாக்கி ஆண்டருள் யேகநாதா.

கீர்த்தனை

கிராகம், ... கல்யாணி. தாளம், ... தீசுரம்.

பல் வவி

தேடித்தேடித் திரிவாயே - மனப்பேயே
பரலோகந்சேர நீ
நாடிப்பாடிப் பரிவாயே.

அனுபல்லவி

ஓடிப்பறந்துழன்று - ஆடாமலே நீண்று
உச்சீத யேசிசன் - கிரட்சகனேன்று
நாடுக்கூடியுதும் - ஞானிப் பெயர் கொண்டு
நாட்டமுடன்மாய - ஆட்டந்தனைவிண்டு - தேடித்.

சரணங்கள்

1. காயமிது நிலையாதே - உலையாதே - அலையாதே
தயகன்மம் புரியாதே - தவறாதே கிடுபோதே
நாயும் பேயும் போல - வீணாட்கழியாதே
நாசரையம்பதி - மேவிய செம்பத
ஞாயன்பரப்பிரம் - ரூபன்னமிடேக
நாதன்கவிசேட - போதன்பதாம்பியம் - தேடித்.
2. சேருந்திரலோகநாதன் - திருவேதன் - குணாதீதன்
சாரும் அவர்க்கருகூலன் - மனுகோலன் - பரபாலன்
காருங்கருங்கடல் - தானுஞ்சீரந்தமன்
சாருஞ்சராசரம் - யாவும் வழங்கவின்
ணோருந்திதாழமரி - முன்மைந்தனாய்அவ
தாரம்புரிந்தகிம் - மானுவேலன் பதம் - தேடித்.
3. முங்காரங் கோபங்கொள்ளாதே - வெருளாதே - மருளாதே
தீங்கிலவாறுல் பாழே - கிந்தநாளே - போதங்கேளே
முங்கையரானமட் - டாம்பிரத்தேவர்கள்
மோசக்காரர் பெரு - நாசக்காரரவர்
பாங்கிலுஞ் செல்லாதே - பாராதே நில்லாதே
பைசாச சங்காரி - செம்பாதபங்கயம் - தேடித்.

35. அபயமிடல் - Appeal to Jesus

விருத்தம்

பூதங்கள்ஜங்கும் புலன்கள்ஜங்கும் புரண்டுகுலைந்கு கலங்கிடிலும்
சேதங்கள்முந்தி எழுந்திடிலும் தீராமிடிநோய் கலந்திடிலும்
நீதந்தவிர்ந்து மன்னவர்கள் நேரேவரனும் தேவேநின்
பாதடிய அம்புயம் அல்லால் வேறே துணையியன் பரந்தாளே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... அசாவேரி.   தாளம், ... ஆகி.

பல்லவி

அபயம் அபயம் யேகநாதா - நீயென்னை
அடிமையாக்கொண்டருள்செய் நீதா.

அனுபல்லவி

**டயவம் போருகநேர் - சரணத்திறைஞ்சி யென்பேர்
ஓப்பம் எழுதித்தங்தேன் - உனக்கடைக்கலம் வந்தேன் - அபயம்**

சரணங்கள்

1. நினைத்த வரங்களில்லாம் - நீயே தவவேணும்
நீசெய்ந்நன்றி மறந்தேன் - நினைக்களன்மன நானும்
எனைத்தையும் செய்யும் பாவி - ஏழையேன்னைப்பேணும்
கிரக்கமிருந்தால்லோ - எங்குநின் மேன்மைகாணும் - அப.
2. புலன்களைந்துங்கலக்கம் - பொருந்திழன்றொடுஞூக்கப்
புத்திசீத்தங்களாதி - பூசலிட்டொன்றொன்றிருக்க
நிலங்களம் பொன்பிபண்ணாசை - நிர்ந்தொன்றையொன்று தூர்க்க
நெஞ்சம் மலங்குத் தன்மை - நினைத்திதன் குறைந்திருக்க - அப.
3. சன்மக் கடலுள்ளூழ்ந்த - தாசனிவணோர் தொண்டோ
தக்கோன் அன்றுளன்றோவேறு - தாழ்வுகள்என்னிற்கண்டோ
வன்மன் வஞ்சகன்பேயன் - வற்றுனினனவட்சிகாண்டோ
வந்தாளவில்லை நீதான் - மறுத்தாற் பிரரிஸ்குண்டோ - அப.

36. யேசுவுக்கப்பயம் - An appeal to Jesus**விருத்தம்**

சமுசாரவியனும் பெருஞ் சாகரத்துள் வீழ்ந்து
தள்ளாடி மதியங்கிச் சாம்பித் தேம்பி
அமுதமொழி மனைவி பொன் மன் சீரார்கள்அந்த
ழூசைப்பேய் கிழுத்தாட்டிலிலைக்கப் பாவச்
சுமைக்கமந்திப் புவிமிசையால் நின்கண்காணச்
தூஞ்சிடல்நீதியதோ என்துயர் காணாயோ
சமயமிலாங் கடந்து திருமறைக் கெட்டாத
தற்பரனே கிச்சமயந்தான் வந்தாளே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... பெலகிரி.   தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

ஆளவாராய் கிச்சமயம் - ஜயனே கிடேன்அபயம்

அனுபல்லவி

மாளவிட்டிருந்தாலிந்த - வையகமிமன்சொல்லாதெந்தாய் - ஆள.

சரணங்கள்

1. சஞ்சலம்படிந்து துக்க - சாகரத்தில் ஆழ்ந்துமிக்க வஞ்சகர் வலையுட்சீக்க - வலியநான் ஓடாதிருக்க - ஆள.
2. சிசால்லமுடியாத துன்பம் - சுமந்ததினிப் போதும்னன்பாம் எல்லைப்பலா மோட்சவின்பம் - ஏழையேனுக் கீந்துநன்பாய் - ஆள.
3. அன்னையுனீ தந்தையுநீ - மூளில்லோர்க்குதூரமுநீ சின்னஞ்சீரியேனைட்டுனீ - தீமையாவும் போக்கமுன்னி - ஆள.

37. ஏன் என்னைத் தேவர் - Why wilt thou not come?

விருத்தம்

பன்னுமறைப் பழும் பொருளே பத்தர் வாழ்வே
பகரரிய கிரட்சணியம் பழுத்த கொம்பே
மன்னவாந் தவீது குலவிளக்கே மோட்ச
வாழ்வினுக்குத் திருக்கதவே மன்னுவேதம்
சொன்னபல தொண்டருக்குத் தொண்டாய் நின்றிர்
தொன்மையதாம் புவியன்க்குப் புழுந் தொற்றிர்
என்ன முகாந்தரம் என்னிற் கண்கறையா
ஏனின்னை வேண்டுகில்லீர் கிழதுச் சொல்னிரே.

கீர்த்தனை

கிராகம், ... கருட்டி. தாளம், ... தீக்ரம்.

பல்லவி

என்னமுகாந்தரங் கண்டுநீர் யேசையா - என்னை வேண்டுகில்லீர்.

அநுபல்லவி

சொன்ன புரிநிகர் - என்னுஞ் சீயோனகர்
மன்னன் தவீதுநன் - மாமகனே என்னில் - என்ன.

சரணங்கள்

1. சக்கேயுவீடினிற் சம்பிரமவிநுந்து
சாப்பிட்டீர்என்றேனோ - மிக
அக்கிரமச் சிலுவைச் சுமை நற்கூலி
யாளர்என்றேனோ - சனக்
கைக்கெளியார் தமைத் தோழமை கொண்டிட்ட
காதையுடன் வேறே - எதையுஞ் - சொன்னேனோ - என்ன.

2. கள்ளளர்தம் மத்தியிற் தூாஸ்கியியன்றும்மையான்
கண்டித்துச் சொன்னேனோ - ஊரிற்
பிள்ளைகள் தம்மைநீர் ஏந்தினீர் என்றுமைப்
பிழையாகப் பேசினேனோ - அல்லாற்
துள்ளிச் சவக்கடி பல்லோரிற் போட்டிடு
தூடுக்கன் என்றேனோ - கடு - மிடுக்கன் என்றேனோ - என்ன.
3. கள்வனாம் யூதாஸ் காரியோத் தூக்குநற்
காதலன் என்றேனோ - கடல்
வள்ளங்களேறிப் பலருக்கும் போதித்த
வாயாடி யென்றேனோ - பண்டு
உள்ளநாடிடாவ்விவான்றாய் ஒடித்திரிந்தநாடு
ஒடிநீர் என்றேனோ - ஏதும் - மோடிநவின்றேனோ - என்.
4. பேதுருவாதி வலைஞரைச் சீஷராய்ப்
பிடித்தீர் என்றேனோ - அதி
காதலிற் போதகர்க் கண்டிதஞ் செய்வாதக்
காரவனன்றேனோ - உலகு
தூங்குலாசாரம் விட்டெளியாருடன்
உண்டிரன்றேனோ - துயில் - கொண்டி ரென்றேனோ - என்.
5. ஈனமனுழுட்டுக் குட்டிகள் மேய்த்திட்ட
கிடையன் என்றேனோ - நீரைக்
கானாவிலே ரசமாக்கிய மாறாட்டக்
காரவனன்றேனோ - மாந்தர்க்
கூனுஞ்செய் பற்பல கூட்டமாம் பேய்க்களை
ஒட்டியென்றேனோ - உயிர் - மாட்டியென்றேனோ - என்ன.
6. முப்பதுவெள்ளிக் காகக்கு வீலைப்பட்ட
முற்காதை சொன்னேனோ - ஏழு
அப்பத்தால் நாலாயிரவரைப் போதித்த
தா! தந்திரமென்றேனோ - அன்று
கப்பத்திற் தாய்மச்ச வாய்ப்பணங்காட்டிடல்
கசகர்ணம் என்றேனோ - மூகா - வசையியான்றுவின்டேனோ.

38. இரங்க வேண்டல் - Longing for mercy.

நேரிசை வெண்பா

அடியார்க் கெளியவனா மூபிரகாம் பித்தாய்ப்
பாடமீ குதித்தபர பானு - கொடியனெநின்
கண்ணாலே நோக்கிக் கவலைத்தைத்து ஆண்டிடந்று
என்னாதே வந்தெற்கு கிரங்கு.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... சுருட்டி.

தாளம், ... தீசுரம்.

பல்லவி

என்மேலிரக்கம் கில்லையோ ஜயா
இரங்காதிருந்திட
ஏழையேன் பெரும்பாவிதான் துய்யா.

அநுபல்லவி

சீன்மயமாகிய சீயோன் மலைவாழும்
தேவனே சத்யமீய்ஞ் ஞானமிருபனே
சீலனேகவி சேஷனே போதல
தீருவொய்யா நிராமயனேகின்னும் - என்.

சரணங்கள்

1. பூவுலகீடேற்று நசரேயா - மூசாபாசங்களைப்
போக்கமரி யம்மைபெற்ற ராசா
பாவல்நாச பராசயனேயெனப் - பத்தர்சங்க மருத்திகொடர்ச்சித்த
பண்ணவாகிடர்நான்னிடாழுனம் - பட்சத்துடன் வந்திரட்சித்திடகின்னும்
- என்.
2. வரங்கிகாடுக்குந் திரித்துவநற்கோலா - நிதம் வணங்கடியவர்
மாசறுக்குந் தேவதிருப்பாலா
தருந்தவ்ய மொழிதெளிந்த அச்சுத - சற்குணா சுருவேஸ்வரபுத்திர
தஞ்சமாகவந் தஞ்சலென்று நின் - தாஞ்சயமளித் தாஞ்சுவதற்கினும்.
3. அண்டர்பண்ந்திடுங்கமலபாதா - பரமண்டலம்சிம்
மாசனமாக் கொண்டரசாள் நீதா
தொண்டர்துகித்திடுஞ் குரியப்பிரகாச - தோமறுயேசெனு நாமவல்
துய்யனே கார்பைக்கையனே வினைத் - தோழமறுக் தார்பாதஞ்செய்
வின்னும் - என்.

39. வந்தாள வேண்டல் - Oh! Jesus! Come & save

நேரிசை வெண்பா

தேரும் புகழார் தீருபியருவி லேம்நகரில்
அடும் தவீதுகுலத் தண்ணலே - நேரில்லா
மன்னும் புவிப்பாரம் மாற்றவுந்த ரட்சகனே
வன்மம் வையாதாள வா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... பொரவி.   தாளம், ... தீசுரம்.

பல்வவி

என்னன ஆதரித்தாள வந்தருள் - யேசுநாயகா
தீவோக நாயகா - தீரி லோகநாயகா.

சரணங்கள்

1. மன்னும்கிப் புவிப் பாவப் பாரத்தை மாற்ற வந்தவா
ரட்சை மார்க்கந் தந்தவா - என்னன.
2. ஒருமற்ற பேய்ப் பாவியின்றினன அசட்டை செய்யாதே
என்னன அலைய வையாதே - என்னன.
3. மக்களுட்பெரும் பதடியின்றினன மறுத்துத் தள்ளாதே
மனம் மாறியின்ளாதே - என்னன.
4. நாயினுஸ் கடை நாயன்னேற்கருள் நல்கலாகாதோ
என்னன நாடல்கூடாதோ - என்னன.
5. பாவத்திலிருக் கொண்டபாவியைப் பார்க்கவொன்னாதே
பாவந்தீர்க்கவொன்னாதோ - என்னன.
6. கும்பிட்டுன்பதம் விழ்ந்துநின்புகழ் கூறிக்கூப்பிட்டேன்
என்னைக் கொடுக்கழும்பட்டேன் - என்னன.
7. மந்தைக்காகாத ஆடிதன்றினன - மறுத்துநீக்காதே
என்றன் மனம்புண்ணாக்காதே - என்னன.

40. யேசுமெய்யான ரட்சகர் - Christ the true Savior

விருத்தம்

வேதத்தோனை விமலனை அற்புது
போதத்தோனைப் புனீதனை யான்புகல்
கீதத்தோனை அகமே களாந்த பொற்
பாதத்தோனைத் துதித்துப் பணிவையே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... நாதநாமக்கிரியை.   தாளம், ... ஆகி.

பல்லவி

தற்பரனாமொரு மெய்ப்பரன் யேசின் சாற்றித் துதிமனமே.

சரணங்கள்

1. பொற்பு நிறைந்த திரு - அற்புக்கார்த்தனா
உற்பவமானயேக - ரட்சகனானவேக - தற்.
2. அண்டம் படைத்துப் பேயின் - சண்டந்தவிர்த்துக் தீயா
கொண்டபவத்துக்கேற்குந் - தண்டந்தனக்கேயாக்கும் - தற்.
3. குநுடர்முடவரோடு - திருடர் செவிடர்தேகும்
குநுடர் குறைவைப் போற்றும் - அநுடனிறைவான் மாற்றும் - தற்.
4. வேதந்தீறந்தஞ்ஞான - பேதந்தவிர்ந்துஞான
போதம்பகர்ந்துவாக்கு - வாதங்கள் வென்று நீக்கும் - தற்.

41. தற்காக்க வேண்டல் - Craving for help

கலிப்பர

அதிசயமாய் மரிவயிற்றில் அவதரித்துச் சுவீசேஷம்
கதிபெறுவார் கிதமுறவே கணவிமனினும் ஒழியாகு
பதிகள்தொறுந் திரிந்துரைத்த பரஞ்கட்டரே பவக்கடலுள்
நிதமழுந்தி அழியாமல் நினதனிதந்து அருள்வாயே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... ஆனந்தபைரவி. ... தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

தற்பரனே சீயோன் அற்புதனே எனைத் தற்காத்து வைப்பாயே.

அனுபல்லவி

புற்புத நிகரான - கித்தரை வாழ்வதன்னிற்
புகுந்து வெம்பியழுன்று - வருந்தித் தியங்காதின்று - தற்.

சரணங்கள்

1. தீர்த்தந் தலங்கள் முத்திக்கு - ஏற்றவெனவே கத்தித்
தெருக்கிதாறுந் திரிந்தேனே
கோத்ரம் மதாசாரம்வீன் - சாத்திரஞ் சரதவிமனக்
கொண்டாடி மகிழ்ந்தேனே.
பார்த்தாலிவைகள் - யாவும் - பசாசின் கீர்த்தியங் தேவ
வார்த்தையலவோ மோட்ச - வழிக்கு நடத்துஞ் சத்தியம் - தற்.
2. முற்பிதாக்களுஞ் சீன்ன - அப்பர் முதலானோரும்
முன்பு சாலோகஞ் சார்ந்தார்
செப்புஞ்சீலுவைவலப் - பக்கந்தூங்கியசோரத்
தப்பிலி பரதீக் சார்ந்தான்
அப்படிச்சேரப்பத்தி - அற்றேனெனினுஞ்சீத்தி
எப்படியேனுந் தந்து - என்னையீடேற்றமுந்தித் - தற்ப.
3. அம்புவிபண்பிபான்னாசை - அடைந்துன்னருண்மேல்வாஞ்சை
அற்றலைந்தேனே ஜையயோ ரட்சை
சம்புரணமாய்ப் பெறத் - தகுந்தேனல்லைனைநூறாச்
சலஞ்சாதியாதுன்னைச் சிட்சை
இம்பரளித் தென்றிய - வெம்பவம்போக்கிப் பேயேன்
யார்க்கும் நகைப்பாய் வாழ்ந்திஸ்கு - கிடருள்ளிழுந்திமாயேன் - தற்.

42. அருளா வேண்டல் - Oh! Pity me

தேவாரம்

ஜயவிவ் வுலகவாழ்வின் ஒுசைன் அகத்தால் நீங்கச்
செய்திடல் அரினாலுன் திருவருட் கடைக்கப்பார்வை
பெய்ததைப் போக்கி நீண்பாற் பிதியால் சேவைசெய்து
உய்தர கிரட்சீத்தாளா ஒருவனே யேகநாதா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... சங்கராபரணம்.

தாளம், ... ரூபகம்.

பல்வளி

பதியேன்மேற் சற்றே பாரையா - அதிபதியே - நரபதியே - குண பதியே - என்மேற் சற்றே பாரையா.

அருபல்வளி

துதிசேர் நிதியே மோட்ச - கதியே சீவநதியே - பதியே.

சரணங்கள்

1. ஆசையம்போதிலீழ்ந்து - வேசாறி அமிழ்ந்தி நாசமுறாமுன் அந்தோ! நேசமாய்தூடிவந்து - பதியே.
2. சரச வசனமாடித் - தெரிவையரோடு கூடித் தருமந் தவற்டாமல் - நரகின் முழுக்டாமல் - பதியே.
3. திசையோர் புகழுந்துங்க நசரா புரியிடுங்கும் கிசைசேர் கவிசேஷம் மெய் - நசையாய்ப் பகிரங்கள்செய் பதி.
4. கோடானு கோடிலோக - கூத்துரைக் காக்குஞ்சீல பாடார் ஒருவனையோ - பார்த்துக்காத்தலரிது - பதியே.

43. நரகம் - Hell

நேரிசை வெண்பா

வேகுமே யுள்ளம் மெலியுமே வாய்குளறும் சூகம் உதறும் அறிவிவாழியும் - சேர்கு அரசாள் கிடமாம் அவன்சிசன் றிடாதீர் நரகமெனுஞ் சொல்லதனீ னா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... எதுகுலகாம்போதி. ... தாளம், ... அடதாளம்.

1. நரகமென்றவோர் மொழிலேவியன்றன்

நாப்பதறுகுதே
சொற் குளறுகுதே
உடல் உதறுகுதே - ஜயையோ!

அப்பனே! அப்பனே! அப்பனே!
அவன் சென்றிடாது கிரந்தேன்.
கவாலை கொண்டழல் சுற்றிவீசிடச்
சோர்ந்து வீழ்வாய்.

கீர்த்தனா சுங்கிரகம்

- வீழ்ந்து தாழ்வாய்
தாழ்ந்து மாள்வாய் - ஜயையோ!
அன்னையே! அன்னையே! அன்னையே!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.
3. பசாகடன் அவன் தூதரும் வந்து:
பற்றுவர்கிடப்பர்
கற்றிப்பிடப்பர்
செயம் படிப்பர் - ஜயையோ!
அன்னனே! அன்னனே! அன்னனே!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.
4. கந்தகப்புகை வந்து மொய்த்திடும்
காட்சி பயங்கரமே
தியங்குவையே
மயங்குவையே - ஜயையோ!
அனுசா! அனுசா! அனுசா!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.
5. அமுகைசெய்து பற்கடித்துநித்தமும்
ஒகமடிப்பார்
கைகளைாடிப்பார்
நேசர்க்கிடிப்பார் - ஜயையோ!
மித்திரா! மித்திரா! மித்திரா!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.
6. சாவறாப் புழச் சார்ந்தகிக்குமே
தப்பவின் செய்வீர்
யாரைச் சார்வீர்
எங்கே போவீர் - ஜயையோ!
பாவிகாள்! பாவிகாள்! பாவிகாள்!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.
7. அக்கினிக்கடல் அழிவிலாக்கடல்
ஒகஞ்சுடுமே
தாக்கமெழுமே
சோகமிகுமே - ஜயையோ!
மக்களே! மக்களே! மக்களே!
அவன் சென்றிடாதிரந்தேன்.

44. மோட்ச மாட்சிகை - Heaven

விருத்தம்

தேவன் வாழிடம் திருச்சுதன் வாழிடம் தேற்றும்
ஷ்வி வாழிடம் அவர்தொண்டர் வாழிடம் அழிவும்
சாவு மில்லிடம் சம்மன சுறைவிடம் சதமும்
தாவின் மோட்சமண்டலத்தில் நற்காட்சி யார் தருவார்.

கீர்த்தனைம்

இராகம், ... மோகனம். தாளம், ... ஷுதி.

பல்லவி

மோட்சமண்டலத்தினர் - காட்சியை மன்னோர்த்தம்முள்
முற்ற மொழிவார் யாரே.

அநுபல்லவி

ஷுட்சிசம்யும் பரிசுத்தரன்றி எவர்
தாட்சியின்றியதன் - மாட்சி சொல்லவவர் - மோட்ச.

சரணங்கள்

1. சோதிகான் மரகதங்களோடு பவளங்கள் - வைட்டியங்கள்
ஷுதியான பிற ரத்தினங்கள் தரளங்கள் - அங்கூரியங்களும்
கோதிலாததுளி முன்பு தம்பிரபை குன்றும் - மதிவெட்டுமும்
வீதியோடிரவி அரியும் அங்கவைவழுன் வெள்கும் - பெச் சான்திமரும்
நீதிமுசுளமிலங்கலும் நரைகள்
யாதுமில்லவர் துலங்கலும்மனக
பேதியாதவர் வழங்கலுங்குரைசெய்
சீதநீரின முழங்கலும்
வேதவேதவிவனவே தொழுமரவழும்
போதபோதவிவனத் தொழுமரவழும்
ஷுதியாதியனும் ஒதையுடினங்கள்
நாதனாதவிவனும் ஒசையுமே பொங்கும் - மோட்ச.

2. வேதாபாரம் அடர்ந்து நீள்திசை செல்லும் - அதன்கணிகள்
தாவிலாதவகை தொன்றுநின்றினீமை கொள்ளும் - பளிங்குபோல
ஒவலின்றியறு நதிகள் அங்குலவி ஓடும் - அண்டரண்டம்
தாவுசோதி ஒளிமண்டி ஒன்றுபகல்நிடும் குதாதிதூதர்
மேவிவந்து பணிந்திடலும் தூங்கக்
கோவேயியன்று குரிந்திடலுமிங்கே
வாவாவிவன்று கரைந்திடலும்பர
சேவைசெய்து சீறந்திடலும்.

காவினன்களி கொய்துடனாடலும்
வாவிசிசன்று திடு மஞ்சனமாடலும்
சாவைவிவன்றனம் என்றவர் பாடலும்
ஸிவலாந்துமே நிறைவாயுறும் - மோட்ச.

3. ஒசனாவிவனவே பாடுகின்ற கம்பலையும் - அன்போடுவந்து
மேசியாவிவனக் கொண்டாடுகின்ற கோள்தணையும் - எமையானும்
ராசராசவிவனவே தொழும்பர் பரவிசையும் - உலகிழுந்து
பாசபந்த மொழித்தோர்கள் பேசுநற்றொனியும் - அமலவிவன்று

மாசிலாதவர் வணக்கமும் பழுதில்
தாசர்கொண்டிடு மினக்கமும் நிகரில்
ஈசவிவன்பவர் கிரக்கமும் மலகை
பூசல்விவன்றவர் முழக்கமும்

ஷுசைகொண்டு தொழுவார் பெரும்ஒலமும்
வாசல்வந்து புகுவார் தருநாதமும்
வீசிநற்செப வாழ்கொடு பகைவரைத்
தூசிநின்று விறல்கொண்டாருந்திகழ் - மோட்ச.

4. வெள்ளையங்கிகள்தரித்த வாரியர்தங்குமுவும் - யேசுவைழன்னம்
கள்ளமின்றியே அறிக்கைசெய்த பலர்தரமும் - கவிசேஷம்
துள்ளுதெண்டிரை நிலத்தில் வித்தினர்தம்மினமும் - பாவிகளை
அள்ளலம்பவ வளக்கர் யீட்டவர் தம்குலமும் - சீயோனில் மேவும்

வள்ளள்தன் மொழிகொண்டவரும் அருட்
கொள்ளைகொண்டு பொலிந்தவரும் பா
வெள்ளம் வெள்ளமென வீண்டவரும் நேயம்
தள்ளிடாது தரித்தவரும்

எள்ளல்கின்றிய சீவிய புத்தகம்
கொள்ள வேதங்கள் நாமம் பதிந்தவர்
முள்ளு மாழுடி முன்னர் அணீந்திடு
பிள்ளை யேகவீரிற் பெட்டுறு வார்த்திகழ் - மோட்ச.

45. நாயகரைக் காணாது சபை தவித்தல்
Christ panting for its Head

நேரிசை வெண்பா

பட்சஸ் குறையேன் பரிவு தவர்கில்லேன்
நிச்சயம் யானின்னை நித நேசிப்பேன் - கிச்சகத்தில்
எந்நாளும் உன்னோடு திருப்பலிலன்று வாக்கீந்த
மன்னவரைக் காலனைனையோ மன்.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... முகாரி.

தாளம், ... தீசுரம்.

பல்லவி

என்னுடை மன்னவர் என்னுடை நாயகர்
எங்கே போனாரோ - அவர்
கிண்ணமும் வந்திடக் காண்கிலன் யானினி
என்ன செய்வேனோ.

சரணங்கள்

1. காணவில்லையின்றன் கண்மனிபோல்வாயூங் - கண்டாரோ
என்னிற் - சற்றும் - கருணனைவயாமலிலன் காதலைராய்கேயோ
கானிறபோனாரோ - என்.
2. கல்வாரியாமலைக் கேள்வினரோகின்னும் - காண்கிலைகோதியா - அந்த
கருணை பிதாவிட்டைத் தேடிப்போனாரோ நீர் கண்டாற்
சொல்லீரோ - என்.
3. பொழுதுபோகுமுன் வருவவிலன்றுகை - போட்டுப்போனாரே
கிப்போ - அழுதுதேம்பிழும் வந்திடக்காண்கிலேன் - ஆருங்
கண்டாரோ - என்.
4. நல்லவன் லாசரு கில்லந்தரிசிக்க - நாடிச் சென்றாரோ - அன்றிக்
கொல்கோதா நீண்மலைச் சாரற் சீலுவையைக் - கொண்டுசென்
றாரோ - என்.
5. பேதுருஷுதியான் சீஷரைக்கண்டிடப் - பின்னும் போனாரோ -
அன்போ - ஆகரவாய் மரி வாமகவிவன்றிட - அவள்பாற்சிசன்றாரோ
6. கானாஇயர் தன்னிலே கல்யாணவிடதன் - காட்சிக்குற்றாரோ - கிங்கே
தூணாக மிள்ளிடல் சாஸ்கையதுனிறனத் - துநித்துநின்றாரோ - என்.
7. பிரியெனின்று கைதந்தபின் போனவிவன் - பெருமற் காணேனே
புள்ளி - வரிகாள்மானினங்காள் அவர்க்கண்டிரேல் - மறைத்திழர்
சொல்லீர் - என்.

8. பேசுக்கிளிகாள் மயில்காள்ளன்னபரைப் - பேணிக்கண்மரோ - அவர் - நீசுநில்லென்றெனத் தள்ளிவிட்டோட்டல் நீதமாமோ - சொல்லீர் - என்.
9. ஒடுலயத்தில் வேதபாரகர் வாதுக் - கழைக்கச் சென்றாரோ - ஜியோ மாலைகுன்வந்த தெனைத்துவிவைத்திடல் - மகிழ்ச்சியாகுமோ - என்.
10. மாமணக்கோலத்துடன் வந்தொருமுத்தம் - மகிழ்ந்துதாராதோ அந்தத் - தேவன்தரிசனம் யான்பெற்றுயிவுவெனச் - சேர்த்தச் சொல்லாரோ - என்.

46. விவாகம் - Marriage

விருத்தம்

அதிமறை களிகாள்ள ஈன்றோருள்ளத்து
அனந்தவாரிதுள்ள அன்பார்வேத
வேதிய ஒசீர்பாதம் விள்ள வெள்ள
வேலையெனப் புடைப்பந்தோர் வீண்மண்ணுள்ளோர்
காதுசெவிடுத் தாளமேளம் பேரி
காளஞ் சல்லரிடுதி கறங்க மின்போன்
மாதினைக் கைப்பிடித்திட்டான் மணாளன் செம்பொன்
மங்கலியம் கழுத்திட்டான் மகிழ்ந்திட்டானே.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... பியாகடை.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

ஒசீர்பதிக்கவாரும் ஈச பரஞ்சோதியும்
அருட் கடைக்கண்ணாற் பாரும்.

அனுபல்லவி

ஒசீன் மறைமுறைபோல் - அன்பார் வதுவைசிச்யத்
அழகார் மணாளனுடன் - ஏழில்சேர்மணவாளியை - ஒசீர்.

சரணங்கள்

1. மங்களகீதம்பாடி - மறையோர்ஒசீகள் சொல்ல
துங்கக் குரவர்க்குடிச் - சுபசோபனங்கள் - விள்ள
சங்கந்தொனிக்கத் தெய்தாத் - ததிஸ்செகனக் - சூத்திரிய்தாச்
சதி தவறாதே பாட

- பொங்குங் கிளைனூர் - கண்கள் கொள்ளாதுவந்து
தங்களிருகிறுந்து - சந்தோடத் தாங்கிகாண்டாட
அங்கங்குழைந்து மன்றல் - அன்புடன் செய்துநின்ற
அழகார்மணாளனுடன் - எழில்சேர் மணவாளியை - ஆசீர்.
2. ஈழ்வதான் வந்தாலிலன்ன - வறுமை மிகுந்தாலிலன்ன
தாழ்வுநோய் சாந்தாலிலன் - சஞ்சலமிஞ்சிலன்ன
அழித்திரோல்மோதும் - ஆகுலஞ் சூழ்ந்தபோதும்
ஆர்வம்குறையோமென்றும்
நாளனாழிகைபோல - நாறும்பு மணம்நேர
வேழம் ரசமுமான .. விழையுடல் உயிரின
ஆளுமன்புடன் வாழ்வோம் - அகலோமின மணஞ்செய்
அழகார் மணாளனுடன் - எழில்சேர் மணவாளியை - ஆசீர்.
3. தன்னுமை மிருதங்கம் - தடாரி மத்தளம் கும்பம்
பண்ணும் பேரிகை பம்பும் - பணவம் முரசம் கொம்பும்
என்னுந் திசைகளன்ட - எவர்க்குஞ் செவிடுமண்ட
கிம்மென்றதிர்ந்து கிசைக்கவே
கண்ணை வழக்குஞ்சோதிக் - கனகம்மனிகளாதி
உள்ளின்று எழும்பும்காந்தி - ஒட்டிகிருளைமாந்த
அண்மி ஆழிகள் மாற்றி - ஓர்ந்த வதுவையாற்றும்
அழகார் மணாளனுடன் - எழில்சேர் மணவாளியை - ஆசீர்.

47. விவாகம் - Marriage

விருத்தம்

சத்தமிடுங் கடலிதன மேளந்தாளந்
தம்புரு கின்னர நாககரம் எக்காளம்
எத்திசையுஞ் செவிடுமண்ட விரைப்பமாதர்
கிருபுறமுஞ் சாமரங்கள்திரட்டச்சோதி
முத்துமனீச் சீவிகையினின்றியிந்து வேத
முறைப்படி வேதியர் சடங்குமுடிக்க வர்ணத்
தத்தைமொழிக் குழவணங்கை மணாளன் சௌக்கைத்
தலந்தொட்டான் மங்கலியந் தாத்திட்டானே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... கல்யாணி.

தாளம், ... தீசுரம்.

பல்லவி

மங்கலியம்னெந்தாளே - சீறந்தாளே - மணவாளி செம்பொன்
மங்கலிய மணீந்தாளே.

அருபல்லவி

செங்கரம் பற்றிநல் வாழ்வீலுந் தாழ்வீலும்
சேருமின்பத்தீலுந் துன்பத்தீலுமுமை
இங்கொருக்காலும் மறக்கிலன் யானென
எல்லாருஞ் சாட்சியாய் நல்ல கண்காட்சியாய் - மங்.

சரணங்கள்

1. நாரியர் சோபனம் பாட - விளையாடப் புட்பம்போட
ஏரியர் மாமறைக்கற - அருளேற - அன்புநிற
சீரியர்முசீர்பாதங்கள் சொல்லிடத்
தெய்வந் துணையென்று சுற்றத்தார் முன்னிட
சூரியனார் சிரணங்கள் மழுங்கிடத்
தூவிவாளி ஒருத்தி னோடே தூலங்கிட - மங்.
2. தண்டை சதங்கைகளாலிக்கப் - பாதம் வலிக்கப் - பிரபைசால்ல
கொண்டை மாலைவாசம் வீச - வண்டுமுச - உள்ளங்கூசக்
கெண்டைத் தடங்கன்னி நின்றநிலை கண்டு
கேதுமிலாளின்பு தானுமளங்கொண்டு
செண்டுறையுந்தங்கச் செப்பிலெடுத்திரு
செங்கரமேந்தி மணாளன்சிதாடுத்திரு - மங்.
3. ஒருயிர்நூடல் போந்தே - உடன் சேர்ந்தே - அன்புகூர்ந்தே
சார்தரல்போலிவர் கூடி - என்றும் நாடி - கிதந்தேடி
ஏர்த்து புத்திரபாக்கியம் பெற்று நல்
கின்புறு மித்திரர் தங்களைச் சுற்றியுள்
ஆர்வமுடன் வாழ வேண்டுமென்றாசீத்து
அன்னையுடன் தந்தை பூசீத்து நேசீக்க - மங்.

48. விவாகம் - Marriage

விருத்தம்

புமகள் கண்டகமகிழ் அருளார்வேத
புங்கவராசீகள் புகலப் பொலிந்தெந்நானும்
நாமகள் நாவறுங்கவினூர் புகழ்ந்து போற்ற
நாகரிகர் கிராமியர்கள் நயந்து வாழ்த்த
வாமநின்றார் பல்லான்போடத் தாளம்
மத்தளவாச்சியழூங்க மானேர் கண்ணார்
மாமண மங்கையை திதயமகிழ்மணாளன்
மணஞ்செய்தான் மங்கலநான் களஞ்செய்தானே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... ஒ_சேனி.

தாளம், ... தீசுரம்.

பல்லவி

வதுவைசெய்தோர் கிவர்களிறு பேரும்வாழுத் தேவே
மகிழ்ந்திஸ்காசர்பாதஞ்செய்ய வாருசிதூபோதே.

அனுபவலவி

அதிசயஞ்சேர் மறைமொழியின் - வீதிமுறையைக் காவா
ழுப்பிகள் மணங்கீழ் - நாரியங்கள் புகழ் - வது.

சரணங்கள்

1. வண்தரள மாலைகளும் - கண்டிகையும் அலைய
மதானையிடன் வாருவல யங்கணின்று மலையத்
தண்டையுடன் சீலம்பொலிக்கக் சாமரங்களிரட்டத்
தாதியருந் தோழியருஞ் - சோபனங்கள் படிக்க - வது.
2. தண்ணுமை சல்லரி முழங்கத் - தம்புருகின்னரங்கள்
தளங்க மிருதங்கமது - கறங்க முழவழுங்க
வல்லகி காகளந் தாரை - வங்கியங்கள் முழங்க
வதனமெனுஞ் சந்திரர்கள் - தகதிகென்று விளங்க - வது.
3. கிசையும் வாழ்வ தாழ்வீழுமெம் - தின்ப துன்பந்தனீழும்
யாங்களிலாருவரையாருவர் - நீங்கலிமென்றிசைந்தே
நசைபருக வாக்குத்தத்தம் - நவின்று கணையாழி
நல்கியாருவருக்கொருவர் - நயந்தவிமாழி - கூறி - வது.

4. ஆயிரகாமுன் சாராயும் - போல அன்புகூர்ந்தே
 அங்கமிரண் டோருயிர்போற் - பங்கமறக் கலந்தே
 கோபமுதலானிபெரும் - பாவமவை தவர்ந்தே
 குலவு புத்தி பாக்கியம்பெற்று - உலவீ மிக மகிழ்ந்தே - வது.

49. விவாகம் - Marriage

வரழி

மாமறை ஆகமம் வாழி குருமார் வாழி
 மதுரகவீ பாடுகின்ற புலவர் வாழி
 பூமகள் நாமகள் வாழி பெரியோர் வாழி
 பொற்பிவகு மின்னனையார் கற்பு வாழி
 கோழுடி மன்னவர் வாழி நல்லோர் வாழி
 குழுமும் அன்னன தந்தையர் மித்திரர்கள் வாழி
 ஏமழுறு மனவாளனினாடு மனோளி
 என்னும்கிரு பேரு நீடுழி வாழி.

கீர்த்தனைம்

கிராகம், ... நாதநாமக்கிரியை.

தாளம், ... ஆதி.

பல்வெளி

வாழி வாழி கிந்த மாப்பீள்ளை பெண்பீள்ளைகள்
 வாழி வாழி நிதம் வாழி.

சரணங்கள்

1. ஆழியுடனே யாழி - குழ்புவீ வாணோர் மொழி
     யாலே படைத்தகுனும் - மேலாம் பரனருளால் - வாழி.
2. ஏக பரமன் வாழி - கிலங்கு சுத்தாவீ வாழி
     ஆகம் வருந்தும்யேக - ஆண்டவனாமம் வாழி - வாழி.
3. தந்தை தாயர் வாழி - தமர் சகோதரர் வாழி
     அந்தமில் வேதம் வாழி - அருளாகமங்கள் - வாழி - வாழி.
4. குருமார் பன்னியர் வாழி - குழுமும் அயலார் வாழி
     அருமைச் சீநேகர் வாழி - அரசர் பிரசை வாழி - வாழி.
5. சுத்த சுத்தியம் வாழி - சுவிசேஷமொழி வாழி
     பத்தர் சங்கங்கள் வாழி - பாலர் பெரியோர் வாழி - வாழி.
6. சபையார்கள் வாழி திருச் - சந்திதி தொண்டர் வாழி
     செபதபம் வாழி வாழி - செப்பு ஸ்ரீமித்தின்கள் வாழி - வாழி.

50. ஆலயம் பிரதிஷ்டை - Church Dedication

தேவரம்

அறந் தழைத்திடவ நல்லோர் அளத்தழைத்திடவும் யான்செய் திறந் தழைத்திடவும் கிந்தத் திருப்பணி திகழ்ந்திநாட்டின் முந் தழைத்திடவ நின்றன் பொன்னடி வணங்கின்றோம் மறந் தழைத்தவர் முன் செல்லா மன்னவா யேசுநாதா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... காம்போதி. ... தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

கிந்தத் தேவாலயத்தை நினக்கப்போகுஞ் செய்தின்று
ஈந்தோம் வந்தாலுந் தேவே.

அனுபல்லவி

சந்ததமு மன்பர் - சீந்தை மகிழ்ந்திடச்
சஞ்சலங்கள் விண்டு - நெஞ்சம்டுவந்திட
அந்த னயிமழை - வழங்குஞ் கிருபைகொண்டு
அதீகபிபருமித - முறநின்னடியர்செய் - கிந்த.

சரணங்கள்

தேடும் பொருள் வழங்கு நேசர் - ஒளிர்
தினகரன்போல் விளங்குந் தேசர்
பாடுஞ் செயலின் மிக்க பாசர் - கற்றுப்
பக்கக் கிராமங்களில் வாசர்
கூடி வதிந்து கொண்டாடிச் சங்கீத
கோலாகலமொடு குழுமி நின்புகழ்
பாடித் தொழுப் பணிவோடு சிறந்தகிப்
பதியிற் பரிவோடுன் அடியர் கூடிசெய் - கிந்த.

சும்மா விருந்தார் சீலர்கூடி - வீணாம்
தொடக்கந் தொடங்குகின்றார் நாடி
அம்மாவிவர்கள் பித்தம் மூடி - அலைந்து
அமூவிரனக் கைகிகாட்டி ஆடித்
தம்மிலிருந்து நெயாண்டி பண்ணியே
சமயபேதிகள் தாழுமென்னியே
இம்மை மறுமையின் பயன் பெற்றுய்தர
ஏற்றுபிமானத்தொடு நின்னடியர் செய் - கிந்த.

8. குழும் அஞ்சானம் பறந்தோட - என்றும்
                   துலங்கு மெய்ஞ்சானஞ் சொலித்தாட
                   பாழும் பொய்யதுவில்லாம் வாட - தெய்வ
                   பத்தர் பரிந்து கீதம் பாட
                   வாழும் பெறுந் துரையாரும் அருங்கொடை
                   வள்ளிலன வருவாருங் குரவரும்
                   நானுஞ் சலியாது கொடுத்த பொருள்கொடு
                   நல்லதருக்கொடு கிப்பதி நின்னடியர்செய் - இந்த

51. ஆலயம் மீரதிழ்டை - Church Dedication

கலித்துறை

வானநின்முசனம் வைய நின்பாத படி நிறைந்த
                   ஞானவிமானாடுவங்கும் வியாபிப்பைகுதலின் நண்ணியிராத்
                   தானவிமான்றில்லையென்றாலு நின்தாசர் சமைத்தகிந்த
                   ஸனமில்லாத தெய்வாலயம் வாழுந்தருள் எம்பரனே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... முனந்தபைரவி. ... தாளம், ... அடதாளம்.

பல்வவி

காலமிதிலே வந்திவ் கூலயந்தனை நின்றன்
                   கையேற்றுக்கொள்வை ஜயா.

அனுபல்வவி

மேலாம் பரனே வேத - நூலோ ரறியா நீத
                   சீலா யெகோவா போதா - கோலா யாங் கூடுமிந்தக் - கால.

சரணங்கள்

1. எங்கும் வியாபியாகி - கிரந்தோர்கிதுயமேகி
                   யாவும் படைத்து அருட்கை போகிப்
                   பங்கமுறக் கரத்தாற் - பண்ணுஞ் சீனகரத்திற்
                   பற்றுனக்கில்லை யேனுந் திரத்தாற்
                   பொங்கும் பவம்புரிந்து - தங்கு மண்ணோர்ப் பரிந்து
                   தூங்கச் சுதனைத்தந்த - எங்கள் பிதாவே இந்தக் - கால.

2. சீருட்டி திதி சங்காரம் - செய்யும் பரன் சிங்காரம்
சேருமாசன அலங்காரம்
பொருட்டன்றெனவே விட்டுப் - பூமிதனிடப்பட்டுப்
கிடுட்டுநூதர் அஞ்ஞானம் - தெருட்டி மயல்செய்யீனம்
உருட்டி மெய்ஞானல்நானம் - அருட்டுஞ்சுதனைகிந்தக் - கால.
3. பியால்லாக் குணங்கள் போக்கிப் - புரீதம் உள்தேழுக்கிப்
போதும் போது மெனவே தேக்கி
நல்லாரெனவே செய்து - நவமா அருள்நீரிபய்து
நாநாவிதமாந் தீது கிகாய்து
கல்லார் மனமுருக்கி - அல்லற் பிணி கருக்கித்
தொல்லைப் பவமாந் தீயை தொலைக்கும்ஆலீயே கிந்தக் - கால.

52. ஆலயம் பிரதிஷ்டை - Church Dedication

தேவாரம்

சநுவமும் தாதையாகித் தந்தபின் கதனாகிந்தத்
திருவளர் உலகம் போந்து தீதில் சுத்தனாவியாகிப்
பருவம் அங்கத்திலே ஞானப் பவுத்திரம் உதவ மேலாம்
ஒருவனே திவ்வுர்க்கோவில் உவந்துவந்தருஞ்வாயே.

கீர்த்தனை

கிராகம், ... பந்துவராளி. தாளம், ... முதி.

பல்லவி

வாரும் வாருமிந்த ஆலயந் தன்னுட் சென்று
வநியும் ஆசீர் பதியும் தேவே.

அநுபல்லவி

காரும் விசம்யும் நீரும் - பாரும் யாவும் படைத்த
கருணாகரனே கீர்பா - கரனே யெகோவா திவ்ய
கர்த்தா நிதபரி சுத்தா திரியேக
முத்தா அடியவர் - பத்தா மகிழ்வொடு - வாரும்.

சரணங்கள்

1. சிங்காரமான கிந்தக் - திருப்பனீ என்றும் வாழ்க
சீடர் குரு மாணாக்கர் - சீறியோர் பெரியோர் வாழ்க.

- மங்காத சத்யவேதம் - வாழ்க மெய்ஞ் னானம் வாழ்க
வந்து வணங்கும் பேர்தம் - வளமும் செயலும் வாழ்க
அங்கும் கிங்கும் உள்ளோர்கள் - அனைவருமாகக் கூடி
அல்லும் பகலுப் கதம் - ஆவலுடனே பாடி
ஆராதனை செய்து - பேராதரவிமாடு
நேரேவிதாழுத் - ஒராதரநுள்செய - வாரும்.
2. கிதில் வந்தனவரதம் கிறங்கி வதிய வேண்டும்
கிங்கிதழுற்று கிதிற்கை கிடுவார்க்குகிரங்க வேண்டும்
புதிய விக் கோவில்தன்னைப் - புனீதம் பண்ணவும் வேண்டும்
புலையோர்க்கு கிழுவிமொரு புதுக்காட்சீயாக வேண்டும்.
அதிக தைரியங்கொண்டு அடியாருங் குருமாரும்
அடுத்தார் பிறருமெம்மில் அனுதாபமுறும் பேரும்
அன்போடு கிதில் அதி - கின்பாய்ப் பண்டிர
நும்பேரவிமழை - எம்பாலருள்செய - வாரும்.
3. வட்டுநகர் உடுவை மானிப்பாய் - பண்டையொடு
வல்லி பட்டி வரணி வாழ் சாவச்சேரி உடுப்
பிட்டி நற்கோப்பாய் வண்ணை பேரார்கண்டி மா நல்லை
பேசா தொழிந்த யற்றும் பிற ஸ்தானங்களின் எல்லை
கிட்டியிருப்பவரும் கெழுமுஞ்சேன்னிருள்ளோரும்
கேட்டிதுபோலச் செய்துன் - கிருபைப் பயிராயுய்யக்
கிட்டாவருமறைக்கு - எட்டா அடியவர்
உள்தாமரையுரை - சிட்டா அருள் செய - வாரும்.

53. குவிசேஷி சங்கம் - Evangelical Society

தேவாரம்

அந்தகாரங்கள் போக்கும் அருணன்போல் அஞ்சுானங்கள்
சிந்திட ஒளிகாலிந்தத் தீருச்சுவிசேட சங்கம்
நந்திடா என்றும்ஒன்க நவிலுநின் அருளாம்மாரி
தந்திட வேண்டினின்றேன் தற்பரா யேகுநாதா.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... அசாவேரி.

தாளம், ... ரூபகம்.

பல்வவி

தாரும் கிருபை தந்து பாரும் சாமி கிந்தச்
சங்கம் வளர அருள் கூரும்.

அனுபல்லவி

சேரும்பொருள்படைத்தெல் - லாருநின்சந்நிதானம்
செறியகிழ்வோடுசேர்ந்தோம் - உறுதுதி பலவீந்தோம் - தாரும்.

சரணங்கள்

1. கால் மூதாமொ டேவை - கலங்கிப் புரிந்த பாவக் கர்மமதனால்கிந்தக் - காசினி வந்தசாபம் யாவுந் தொலைக்குற்றேவன் - இட்ட பண்கிகாண்டிவன் எய்தி வைத்தீகபோதும் - கியம்பும் யாருக்கும் நிதம் - தாரும்.
2. சேமஞ்சிசய்யாதுதானம் - தியாகம் வழங்குவோர்க்கும் தேசங்கள்தோறுமுப - தேசம் விளம்பும்பேர்க்கும் ஏமழுடனே தம்மால் - கியன்ற துணைசிசய்வோர்க்கும் இங்கிதமாகவாழும் - கிறைவர்களாதியார்க்கும் - தாரும்.
3. தெல்லிபண்டை உடுவை - திகழ் வட்டு முளாய் மாவை செறியுப்பிட்டி சாவகச் - சேரி சங்காணை காரை சொல்லனவை நவாலி - துவீசூழலை காத்தி துணங்குஞ்சபையார்சங்கம் - விளங்கிடை மல்கியோ நத் - தா.
4. அஞ்சுான வேவைதன்வில் - மூந்துமுடிவேவல்வைதாடும் அதுபோல்கிருட்டைத் - தமிழ்ந்து நாரந்தவையும் மெய்ஞ்சுானங்காணா நெநுந் - தீவும் புங்குடுதீவும் விளங்கசத்தியவேத - வெய்யோன்னுளி முன்மேவத் - தாரும்.

54. குரு அமிஷேகம் - Ordination

விருத்தம்

அந்தமுறும் உடம்பதனுக் குயிரிதென்ன
இழகிய சந்திரன் வானமதனுக்கெகன்ன
மந்தைகட்குக் கோனானே என்னச் சீரார்
மனைதனக்குத் தீபமென்ன மாதினுக்குச்
சீந்தைமகிழ் நாயகனே என்ன வீரச்
சேனைதனக் கதிபினெனச் சீறந்துநாலும்
கிந்தவிருஞ் சபைக்குருவாய் வாழ்வை என்றென்று
எற்றினார் குருவர்ச்சடங் கியற்றினாரே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... அசாவேரி.

தாளம், ... ரூபகம்.

பல்லவி

அபிஷேகங்கு செய்துவைத்தாரே - குரவர் கூடி
அன்புகிகாண்டாடினாரே.

அநுபல்லவி

செபதுபசீந்தையார் - அபசாரம் யாதுந்தீர்
தேவதூதர்கள் பாடக் கோவிலிற் பலர்கூட - அபி.

சரணங்கள்

1. திரள்திரளாகச் சேர்ந்த - செனங்கள் கண்டு மகிழுத் திவ்யமுரணமுறைச் - செயல்கள் பலநிகழ
அருளாரியன்பமெந்தோர் - அருகினின்று புகழ
அஞ்ஞான திமிரம் போக்கு - அருணன்றீயாவை என்று - அபி.
2. ஆனமந்தையை மேய்க்கும் - அருளார்கோணானீயாவை
அகிலத்தாரேற்றிப் போற்றும் - அழகிய தீபம் போல்வை
வானம் கிருந்துவரும் - ஒவிவுதீய வாழ்வை
மாகளினுகாதவாசர் - வாதம் பெறுவையியன்று - அபி.
3. வலக்கரங்கொடுத்துநன் - மந்தையை ஓப்படைத்து
வகைவகைசெய்துகடமை - வகுத்துவகுத்துரைத்துக்
கலக்கமில்லாமல்லிதைக் - காத்துப் புன்மேய்ச்சல் காட்டிக்
காலந்தொறுஞ்சுனை நீர் - காதலாஇட்டிடன்று - அபி.
4. அன்பார் நாயகியுடன் - அன்யோன்யமாக வாழும்
முசைநாயகன் போல - அங்கத்தாருடன் சேர்ந்து
துன்பம் நெருங்கியன்ன - துயரம் வளைந்துமியன்ன
துன்னுசரடு இசீபோல் - தூலங்க வாழ்தியென்று - அபி.
5. கரங்கள் சீரத்தில் வைத்துக் - கண்ணிலானந்தபாஷ்பம்
கசீந்து வழியநின்று - கர்த்தாகிப் பத்தற்கின்று
கரந்துவூலைமழைபோகச் - சொரியும் சொரியுமென்று
சோபனஞ் சொல்லித்தேற்றித் - தொடர்பாய்ப் பிரார்த்தித்தேத்தி
- அபி.

55. மதுவிலக்கு - Temperance

நேரிசை வெண்பார்

கெட்டார் பலகோடு கேட்டுமென்று என்னாமற்
தொட்டுக்கெட்டார்தந் தொகைகோடி - திட்டம்
அதிவிரைவில் உன்னை அடுத்திருந்து கொல்லும்
மதுவைக் குடியாது வாழ்.

கீர்த்தனை

கிராகம், ... நாதநாமக்கிரியை. ... தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

மதுவைக் குடியாதே - சொன்னேன் - அதில்
மனம் வைத்தார் - ககங்கெட்டார் - தனம் பட்டார் - சொன்னேன்

சரணங்கள்

1. தொட்டாற் கடித்திடு பாம்பு - பல
சோலியுடன் தரும் கேலிகள் வம்பு
தட்டாதே என்சொல்லல் நம்பு - தன்னைச்
சார்ந்தாரைக் கொன்றிடும் கூர்ந்ததீமெம்பு - மது.
2. அநியாயப் பேய்வரகாடு - காம
ஷுசை கொடுஸ்கொலை நாசம் வாழ் காடு
தணியாச் சீனம் முறைகேடு - என்றும்
தங்களைறந்திடு சங்காரக்காடு - மது.
3. ஈவிலாக்கு நெருப்பு - நல்லோர்
எள்ளுவர்டீள்ளத்திற் கொள்ளார் விருப்பு
சீரியர் யார்க்கும் வெறுப்பு - தேவன்
செப்பு மொழிப்படி நிற்றல் சீறப்பு - மது.
4. கீர்த்திக்கும் கனத்திற்கும் சேதம் - மெல்லக்
கிட்டியே தீண்டனால் தொட்டிடும் ஏதம்
பார்த்துப் படித்திடு வேதம் - குடி
பாவீகள் பாதாளம் போவது நீதம் - மது.
5. மயக்கம் தியக்கங்கள் சாரும் - தொட்டு
வாயில் வைத்தால் வெகு நோய் வந்து சேரும்
பயக்கும் பெரும் பழி நேரும் - நாறு
பாதகம் பேசவர் ஞாதியர் யாரும் - மது.

6. பெண்டும் கவனியாள் பாராய் - பெற்ற
பிள்ளைகள் போவென்று தள்ளுவர் ஓராய்
கண்டவர் பேசுவர் மூராய் - கடைக்
கண்ணாலும் பாரார்கள் புண்ணியர் தேராய் - மது.
7. பலத்தோடுன் மூயுசு குன்றும் - சின்னப்
பாலரும் ஏசுவர் சாலவே என்றும்
நலத்தோடு பணம் பண்டம் ஒன்றும் - நிலை
நில்லாமல் ஓர்கண நேரத்திற் பொன்றும் - மது.
8. குலத்திற்குக் கோடரிக் காம்பு - வெறி
கொண்டவர் தங்கட்குக் கண்டத்தில் தாம்பு
நலத்திற்கும் பெருமைக்கும் வேம்பு - விட்டால்
நல்லோர்கள் மூன்வர் எல்லார்க்கும் வீம்பு - மது.

56. மது விலக்கு - Choose Now

நேரிசை வெண்பார

நல்லோர் நகைசெய்ய நங்கையர்கள்தாம் சிரிக்கப்
பல்லோரும் பார்த்துப் பழிதூற்றப் - பொல்லா
மதுபான மோதிதுள்ந்த மாசறுபால் நீரோ
எதுவேண்டு மென்னேச னே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... மலையாமி.

தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

எது வேண்டும் என் நேசனே - உனக்கு
எது வெண்டாம் சொல் நேசனே

சுரணங்கள்

1. மதி வாட மனம் வாட மயக்கம் கண்ணிறைந்தாட மதுபானம்
உணவேண்டுமோ - அன்றித் - துதிபேசி உலகோருன் புகழ்பாடி
மகிழ்ந்தாடச் சுத்தசலம் வேண்டுமோ - எதுவேண்டு.
2. அரக்குண்டு கள்ளுண்டு அபிஞுண்டு சின்னுண்டு அபிமானம் கெட
வேண்டுமோ - அன்றச் - சுரக்குநன்றுண்டு பாலுண்டு மோர்
உண்டு - சொகுகபை வேண்டுமோ - எதுவேண்டு.

3. வாதாடி நகையாடி வழிகளில் விழுந்தாடி மதுவன்டு கெட வேண்டுமோ - எஸ்கள் - தாதாவே கனவானே தனவானே யெனச் சாற்றத் - தன்னிர் - உண்ண வேண்டுமோ - எதுவேண்டு.
4. பகைதந்து பழிதந்து பரியாசந் தருமது பானம் மாந்தவேண் டுமோ - அன்றத் - தகைகிகாண்ட கதிபற அருளளாரு புகழேறச் சலமள்ளி உணவேண்டுமோ - எதுவேண்டு.
5. சண்டை காயம் கந்தை யமளி வேதனையாதி தருங் குடி வெறி வேண்டுமோ - அன்றப் - பண்டைவேதஞ் சொன்ன படிமோட்சம் பெறச் சல - பானமுனவேண்டுமோ - எதுவேண்டு.
6. இரத்தக்கண் பெருந்துக்கம் இரக்கம் நடுக்கம் வெட்கம் கிவைதருங் குடிவெண்டுமோ - நல்ல - திரத்துக்குஞ் சுகத்துக்கும் அறிவுக்கு திடமான - தெளிந்த தன் ஸீரவேண்டுமோ - எதுவேண்டு.
7. கஞ்சாலேகியம் வெட்டு மாறன் கள்ளாதியாற் கனஞ்சாய்ந்து கெடவேண்டுமோ - அன்றி - அஞ்சாமற் கலஸ்காமற் பெரியோர் சொல்வழிநின்று - ஆனந்தம் பெறவேண்டுமோ - எதுவேண்டு.

57. மது விலக்கு - I will not touch

விருத்தம்

அநியாயத்து கிருப்பிடந் அகோரத்தீந்

அண்டினரைக் கொல்லியீந் யறங்கொன்றோய் நீ
மனுவரம்பு கடந்தோய் நீ மாதவரன்றும்

மக்களென்றும் தந்தையர் மாவியிரன்றும்
அனையிரன்றும் முறையாராய் கோடாகோடி

யானோரைக் குடி முடித்தா ஜயோ பாவீ
கினியாருபோதும் குடியேன் மதுவே நின்னை
யான் பருகேன் கிழுசுபதம் சபதந்தானே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... ஆபர்பி.

தாளம், ... ஆதி.

பல்லவி

கினியாருபோதும் தீண்டேன் பொல்லா மதுவே
உணை ஒருபோதும் வேண்டேன்.

அனுபல்லவி

சனி! சனி! அப்பால்ளடாம் - தினியினைக் கிட்டநாடாம்
நினையான்அனுகேன்உண்ணேன் - தனியேன் பால்நியேன்? சொன்னேன்
- இனி.

சரணங்கள்

1. அண்ணே! உனக்குவேண்டாம் - தம்பி கிந்த
அலங்கோலம் விடு வேண்டாம்
பெண்ணே! உனக்கு வேண்டாம் - பெற்றுவளர்த்த
பெரியோர்உமக்கும் வேண்டாம்.
கண்ணின்கிரு கண்மனிநேர் - காதற் புதல்வரே நீர்
உண்ணீர் உண்ணீர் தண்ணீர் - உத்தம பானம்எண்ணீர் - இனி.
2. அலைந்து திரிந்தார் கோடி - சாராயம் உண்டு
அலறிப் பிரிந்தார் கோடி
புலந்தளர்ந்தார்கள் கோடி - விழுந்துருண்டு
புலம்பினுறிந்தார் கோடி
சலந்தாழ்ந்த கூபங்கரம் - தளங்குந் தீபங்களர
விழுந்தவர் போல்வார் கோடி - வீந்தாருங் கோடாகோடி - இனி.
3. சிங்காரம் சாராயக் கோலம் - வாயிலிட்டாற்
தேகம்உயிர்க்குழலகாலம்
பொங்கமிகு சங்கை சீலம்
சிங்கக் குகை நல்வேங்கை - சேஞ்சு வளைகிரும்பை
தங்கும் வன்மீகநேரும் - தவறுணை மோசம் பாரும் - இனி.
4. சீலுவைப் பதாகை சேர்வீர் - நீலுநாடாச்
சேனாவீரரைச் சார்வீர்
அலகைக் கொடியை வெல்வீர் - திந்துலகை
ஆளும் மதுவைக் கொல்வீர்
விலையும் பணமுமின்றி - மேலாம் பொக்கிஷழுண்டு
அலைவானேன் உலைவானேன் - அந்தோ நீர் மலைவானேன்
- இனி.

**58. கோட்டை மிழத்தல் - Up! Up! to arms
விருத்தம்**

தாட்டிகங்கொள் சாராயன் சுமாலி சீன்னன்
சண்டமறு மல்கோகன் பிராண்டிமூது
வாட்டமறும் பெருவீருறநுட்புக்கார்
வாலிபர் மங்கையர் புருடர் தமை வளைந்து

கூட்டியருஞ் சீறையிட்டார் நமையும் கொள்ளும்
கோலமுடன் அலங்கமிட்டுப் பெரிதாய்க் கட்டும்
கோட்டைதனைப் பிடித்தழுக்க வாரிர் மாற்றார்
ருடையுடனே கொடி பரிப்பீர் கோவள்ளோரே.

கீர்த்தனம்

கிராகம், ... துசாவந்தி. தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

கோட்டையைப் பிடிக்கவாருங்கள் - சாராய ராசன்
கொடி குடை பற்றது வீசங்கள்.

அநுபல்லவி

ஓட்டமெடுத்து ஓடிவாரிர் - ஊரில்வந்த கேடு பாரிர்
தாட்டிகப் பட்டாளனுஞ் சேரிர் - சண்டை செய்ய முந்திநேரிர் - கோ.

சரணங்கள்

1. வேதமாங் கொத்தள நாட்டுவீர் - அடுவீல்வூச
விசேஷமாம் பிரங்கி நாட்டுவீர்

போதமாம் மருந்து திணிப்பீர் - வெங்கள்விமாம்
பொலியும் குண்டுபோட்டுத் தாணிப்பீர்

அழியை வழிபடுவீர் - ஆரவாரமாய்ச் கடுவீர்
ஏதினீத் தாமதம் தாண்டிர் - எதிரிபடைக்கு அஞ்ச வேண்டிர் - கோட்.

2. வேகமாம் நடந்து செல்லுங்கள் - பிராண்டி என்னும்
வீரனை முனிந்து கொல்லுங்கள்

நாகமெனச் சீரி நில்லுங்கள் அல்ககோல் என்னும்
நல்லரக்கன் தன்னை வெல்லுங்கள்

ஊகமுடன் சொல்விடம்பி - ஒன்னலன் மீதே கிளம்பி
ஆகுமுங்கள் மூன்மைகாட்டி - அவனையோர்கணத்தில் வாட்டி -
கோட்.

3. சத்தியெக்காளம் ஊதுங்கள் - அன்பிபன்றுரைக்கும்
தன்னுமை அடித்து மோதுங்கள்

பத்தியாம் துவசம் ஏற்றுங்கள் - சீன்னினன்று சொல்லும்
பகைவனைத் தடிந்து தூற்றுங்கள்

நித்திய பிரார்த்தனையாம் - கத்தியை உறைகழியும்
வத்திறத் துன்மார்க்கர் சிரம் - வைத்திடும் பூமிக்குப் பரம் -கோட்.

59. குழியன் குழியுடன் சம்பாவித்தல் -
Drunkard's address to drink

விருத்தம்

பதியரசர் குடி முடித்தாய் கற்றத்தாரைப்
பகைகுழுஷ்டத்தாய் கோண்முடித்தாய் குபேரேஞ்சும்
அடியறவே அவர்த்திருவை முடித்தாய் ஸ்ரோர்
அன்னையர் தந்தையுருயிர் ஓர்கணந்தான் சென்று
முடியுமன முடித்தாய் பெற்றிறுக்க மக்கள்
முத்தமிழும் பன்னியரை முடித்தாய் கோடி
குடிமுடித்தாய் குலமுடித்தா யைஜூயோ தீக்
குடியே நின்னால்அடியேன் குடி கெட்டேனே.

கீர்த்தனம்

இராகம், ... நாதநாமக்கிரையே. தாளம், ... அடதாளம்.

பல்லவி

குடியே நின்னாற் கெட்டேன் குடியே.

அனுபல்லவி

படிமீதில் ஒருகோடி பயிராவ நாட்டுவாய்
பாவிகளானோரைப் பாம்பாட்டி மாட்டுவாய் - குடி.

சரணங்கள்

1. நன்றிகால்வாய் கெட்ட - நாம் தரிப்பிப்பாய்
நாளுக்குநாளாசை - மேலிட்டு ஏறுப்புவாய்
ஒன்றுக்கும் கூடாமல் - மேலோரைப் பாராமல்
ஒட்டாண்டியாய்ச் செய்வை - காட்டாண்டியாக்குவை - குடி.
2. மரசாதியுள்ளோர் தம் - மானத்தைப் போக்குவாய்
மாசற்றார் கேண்மையை - நாசத்துளாக்குவாய்
அரசரைப் பரதேசர் - மூக்கியே நீக்குவாய்
அன்புற் பெண்மரைத் - துன்பத்தால் வீக்குவாய் - குடி.
3. கொலையியாடு சோரநின் - தமயன் மாரல்லவோ
குருநிந்தை காமம்நின் - கொடும் தம்பிமாரல்லோ
அலையும் பெரும்பஞ்ச - பாதக நடுநின்றாய்
ஷயிரும் பேரையோர் - கணந்தனில் நீதின்றாய் - குடி.

4. அன்னையர் தந்தையர் - தம்மையும் நேசியாய்
அன்னைக் பெரியோரைத் - தின்னமா யோசியாய்
உன்னைக் குடிகிகாண்டு - குட்டிச் சுவரானோர்
ஓ! கோடி! மாகோடி! உலகத்தில் பலகோடி - குடி.
5. தொட்டவரன்றி - அடுக்கவர் தெருத்தின்னை
தூங்கச் செய்வாய் பிச்சை - வாங்கச் செய்வாய் மன்னீர்
பட்டமரம் போல - உட்டிகொண்டாரைச் சுட்டுப்
பற்மிகரம் பண்ணிப் - பாதகஞ் செய்துட்டக் - குடி.

60. குழகாரனின் அறிக்கை - Drunkard's Confession

நேரிசை வெண்பா

உள்ள பொருளெல்லாம் வீற்று ஆதாரியாய் உலகோர்
கள்ளனென்று பேசீக் கதைத்துகிகழி - வெள்ளம்போல்
மட்டு விட்டுக் கட்டி என்றன் மானமரியாதை அற்றுக்
கெட்ட கதை கேட்பீர் கிளர்ந்து.

கீர்த்தனைம்

கிராகம், ... ஆனந்தபைரவி. ... தாளம், ... அடதாளம்.

பல்வலி

பட்டபாடு சொல்வேன் சேரும் - ஓ! நேசரே யான்
கெட்டகேடு தன்னைக் கேளும்.

அனுபல்வலி

துட்டரோடு கூடி நாடிச் - சோம்பிக் கேலி பாடி ஆடி
மட்டரக்குடன் பிராண்டி - மட்டில்லாமலே நான் மண்டிப் - பட்.

சரணங்கள்

1. விடுவாசல் தோட்டம் வீற்றேனே - புண்ட கடுக்கள்
வேட்டி உத்தரியம் அற்றேனே
நாடோடியாம் வேலைகற்றேனே - முன்னேசம்ஹர்
நல்லவர் பகைமை பெற்றேனே
பாடிப்பாடி விதியெங்கும் - ஒடி நல்லறிவுமங்கத்
தேடித்தேடியே குடித்தேன் - ஒடுமொன்று கைப்பிடித்தேன் - பட்.

2. பிள்ளைகள் அலைந்துபோனோரே - நம்பித் தொடர்ந்த பெண்கொடியுலைந்து போனாளே கள்வனென்று கட்டுண்டேனே - சந்தி தெருவில் கண்டவர் கைக்குட்டுமூடுண்டேனே கொள்ளை கொள்ளையாய்க் குடித்தேன் - கும்பலாய்ச் சத்தினடுத்தேன். அள்ளலிற்படுத்துருண்டேன் - ஆஸ்டி வேஷம் புண்டுகொண்டேன்.
3. பஞ்சனையிற் துஞ்சிவந்தேனே - இப்போ கீழிந்த பாய்க்கும் பழியற்று நொந்தேனே கஞ்சீகாண் வகையிழந்தேனே - நண்பர்கள்தாழும் கண்டு நகைசெய்ய நின்றேனே கொஞ்சுக்கும் மின்னை தந்தையவரன் - கோலங்கண்டு வாயைவின்டு வீஞ்ச மார்பின் மீதுஅடித்து - வேதனைபடக் குடித்துப் பட்ட.
4. உள்ளிதல்லாம் போக்குடித்தேனே - என் கீர்த்திதங்களை ஊர் சீரிக்கப் போட்டுடைத்தேனே நள்ளிராத் துயிலைவிட்டேனே - தனியனாகி நாடும் ஊடுரும் வீடும் கெட்டேனே முள்ளுக்கொள்ளா வேலியில்லைக் கள்ளுக்கொள்ளா வயிறில்லை கள்ளினைச் சுட்டுக்கடித்து - வெள்ளம் வெள்ளமாய் மடுக்குப் - பட். போத்தலுக்குப் போத்தல் கூட்டுவேன் - சாராயிமன்றாற் போதும் போதுமென்ன மாட்டுவேன் வார்த்து வார்த்துட்கொண்டு நீட்டுவேன் - தோழர்களுடன் மதுக்கடையை நாடிக் கீட்டுவேன் வேர்த்துவீழிந்திட்டாலும் மீன்டு விராண்டி சின்சம் பேனும் உண்டு தூர்த்தவர்த்தகத்துளிமைந்தேன் - சுற்றுங்கந்தை யான் - சுமந்தேன் - பட்.
5. காயம் ஏத்தனையோ காணிரோ - என் தேகம்மீது கண்டிடு தழும்பை எண்ணீரோ தோயும் மண்ணுஞ் சேறும் பாரீரோ - எனக்குவந்த துயரம்பார்க்கத் துள்ளிவாரீரோ பேயும் நாயும் போலவானேன் - பித்தந் தலைக்கேற்ப போனேன் வாயிலிட ஏதுமில்லை - வந்ததே எனக்குத் தொல்லை - பட்ட.
6. என்றன் மெலுக்கெல்லாம் போயிற்றே - உள்ளேயிருந்த என்புகள் எயிலாயிற்றே அன்புமாறிக் கோபம் மீறிற்றே - ஜையையோ என்றன் ஆண்மையொடு மேன்மைபோயிற்றே துன்பமினி யோசித்தென்ன் - தோணியேன்யானேதுபண்ண அன்பீர்என்போல் வம்பிலாகாது - முயிரந்தரம் கும்பிட்டேன் - பட்.
- 7.

கலி வெண்பா

சீரார் பகலவனும் தீங்களொடு தாரகையும்
காராழி சூழ்ந்த பெருங் காசினியும் - ஏராரும்

மாந்தருடன் விலங்கும் யற்றுமுள்ள பல்லுயிரும்
எய்ந்த திருவருளின் ஈட்டமதால் - ஆய்ந்தளித்து

இட்டமுடன் காத்தருளும் ஏபரா எந்நாளும்
சிட்டர்தமை மூதரிக்கும் செங்கோலா - குட்டருயிர்

நீக்கிரகம் செய்திதாழிக்கும் நீதிபரா தொண்டருடை
அக்கிரமம் போக்கும் அளிருபா - உக்கிரமாய்

அன்பினரைத் தண்டித்தும் மூதரவாய் மூங்கவர்தம்
துன்பமிலாம் பின்பு தொடைத்துள்ளுள்ளாய் - என்புநெக

உள்ளாங் கசிந்துருகி ஓலமிடுவார் களித்துத்
தூள்ளும்படியாய்த் துயர்தவிர்ப்பாய் - எள்ளுரையும்

என்னெனென யாண்டும் கிறுப்பாய் கிசைந்தவர்தம்
கண்னெனதீர்வந்தாங்குளரைக்காத்திடுவாய் - உண்ணிறைவாய்

மூதிமத்தியாந்த ரகிதவரும் போரூடார் பிச்
சோதியருட்பிழும்பாய்த் தோன்றுவாய் - ஒதுமறைக்

கெட்டாப் பொருளாகி யானெனதெண்பார்த் துக்
கீட்டாப் பொருளாய்க் களிர்ந்தெழுவாய் - கீட்டளிடி

யாக்குளடிமையாகி அவர்க்கடிமையுண்டவர்தம்
போக்கும் அடியானாவாய் பெய்மானே - கார்ப்புயல்குழ்

வையகத்தீனின் செயலை வாயிடுத்தி யாஞ்சொலுகில்
ஜயமில்லைப் பல்லாண்டு அகன்றிடுமாற் - பொய்யலநீள்

ஆழித்துரும்பவினா மூட்டமுறவார்க்கேற்ற
வேளைச் சென்றாங்கவர்க்கு வீடிலித்தாய் - கூளிசெறி

காட்டகத்துள்ளே பலரைக் காத்தவர் தம்மாவீசீறு
வாட்டமதூங் கொள்ளா வகை தடுத்தாய் - நாட்டமுடன்

அக்கினியுட் புக்கினர்தம் மூடைகருகிச்சீறிது
விக்கினமும்வாரா விதம்புரந்தாய் - தொக்கவுனைச்

சீங்கேறுமுன்னடைந்த தீருயிர்வாடாமல்
அங்கேஷம் சென்றவரை மூதரித்தாய் - பொல்குசினம்

கொண்டன்றுநீயீரித்த கோரபுரத்தாரோடிராத்
தொண்டரொருமுவர் துயர்தொடைத்தாய் - விண்டுயிர்
வந்துடம்பைச் சாரும் வகையமூத்தாய் காந்தளன்பு
உய்ந்திருக்கும் வண்ணம் இதவினாய் - அந்தழறும்
காலால்நடந்தறியார் காலிலறந்து பாலசிங்ஸம்
போலேநடக்கப் புகன்றிட்டாய் - சாலிவான்றும்
கண்டுணராஅந்தகர்தம் கண்கள்திறந்தாய் ஒருசொல்
விண்டுரையார்பேச விதித்திட்டாய் - எண்டிகையோர்
போற்றவொன்றும் கேளாத புன் செவிடர் கேட்டிடநல்
ஆற்றலளித் தன்னோர்க்கு அருள் செய்தாய் - வேற்றுமையாய்
எண்ணாமல் யாரினீலும் எம்பரிவன்றால் அவர்மேற்
கண்ணாயவர்க்குக் கலைகண்ணாய் - விண்ணொடுமென்
தாண்டியவர் தஞ்சமுகம் சார்ந்தவர்க்கு நல்லபயம்
வேண்டியவாறு ஈந்து வீருப்பமுடன் - கூண்டுள்ளிறை
குஞ்சக்கு கிரங்குபிபடைக் கொள்கையின நின்கருணைச்
செஞ்சிறையுட்காத்த செயல்களிலாம் - எஞ்சலிலா
வேதாந்தமே முதலாய் மேவிய சீத்தாந்தமெலும்
போதாந்த நூல்கள் புகன்றிடுமாற் - கோதார்ந்து
கெட்டாற்கு கிரங்கு கிருபாகரா எவர்க்கும்
எட்டாப்பழும் பொருளாம் ஏந்தலே - விட்டகுறை
ஒன்றில்லா நாயன்னேன் உன்னடியேன்டுன்பாதம்
அன்றிடைவிழ்ந்தாவி வசமழிந்தேன் - என்றங்கை
மாதாவயிற்றுக்கித்துகில் வையமதில்தோன்றியுமிப்
போதாதியாய்கிப்பொழுதளவும் - நாதாநின்
செஞ்சரணமாஞ்சரணீர் சென்றுகிடந்தேனை நிதம்
அஞ்சல்அஞ்சலிலன்றுதடுத் தாட்கொண்டாய் - பஞ்சரத்துட
பால்பழங்கள்சந்து பகங்கிலீயைப் பாராட்டல்
போலன்ன பானமுடன் பூந்துகில்கள் - வேளைதொறும்
சந்தாய் பிளீக்கடங்குள் யான் விழுந்து மாயாமற்
போந்தாய் பரிந்தாய் புரந்திட்டாய் - பாந்தளளன
வந்தவந்த வல்வினைகள் வந்தவழியோடுஅவைக்
கந்தகனாயென்ன விரைந்தாட் கொண்டாய் - சந்தமுறு

சீர்தந்தாய் கல்வித் திறந்தந்தாய் தேவுகழற்ப்
பேர்தந்தாய் செல்வப் பெருக்குசுந்தாய் - வார்தந்த
மாதருடன் தந்தையரும் மக்களுடன் ஈன்றெடுத்த
கோதையரும் ஓர்குடியிற் கொண்டோரும் - வீதிதாறும்

கண்டோருஸ் கட்டுக் கலந்தோரும் ஊரவரும்
பெண்டிருடன்கூடப் பிறந்தோரும் ஒண்தொடிதன்
கைப்பிடித்த காளையரும் காதன்மிக ஓர்கலத்திற்
செப்பழுடன்டீண்ட சீநேகிதரும் - ஒப்பரிய

சீங்காசனம் வதிந்த செல்வருடன் அதுவரும்
மங்காத கீர்த்திசெறி மன்னவரும் - செங்கோபக்
கண்ணருடன் பண்ணவரும் கற்றவரும் மற்றவரும்
எண்ணுஸ் குரவருடன் ஈவோரும் - உண்ணாமல்

இழ்புகின்ற லோபியரும் உத்தமரும் மத்திமரும்
ஆழ்புகழில்லா அதமர் ஆனவரும் - காம்புநிகர்த்
தோளார்ந்த வாலிபருஞ் சுந்தரன்சீர் பாலியரும்
வாளோய்ந்த செங்கை வயோதிபரும் - கேளார்ந்த
மோதுபடை கொண்டுளக்கும் மோதுமோற் சேணையது
ஆதிபலில்லாமல் அரைசிகாலைந்து - மாதரையில்
விவட்டுண்டுமேனியலாம் விவவ்வேறாய்நாற்றிசையும்
கெட்டாஸ்கு வீழ்ந்து கிடந்தனபோன் - மட்டின்றி

ஒக்கிரமித்தே ஏழுந்து மூர்ந்தபெரும் பேதிமுதற்
தாக்கும்பினீகளினாற் சாய்ந்திறந்தம் - மாக்கருகளை
வைத்தேவியனைப்புரந்தென் வாணாள் சுகம்பிலங்கள்
அத்தனையும் ஸ்தாய் அவைக்கடியேன் - எத்துனையும்
கைம்மாறேது என்றறியேன் கர்த்தனே நின்னையன்றி
கிம்மாநிலந்தனீன் மற்றேவரையும் - செம்மாந்து
தேவென்று கைவெடுக்கேன் தேடியவர்க்குஅஞ்சலிசய்து
தாவென்று புசனைகள் ஆற்றுக்கேளன் - நாவொன்று
சங்கீதம் பாடியவர் தாள்பரவேன் நேயமுற்றுக்
கங்கைமுதல்தீர்த்தம் கலந்தாடேன் - கிங்கிதமாய்
மிருத்திகைபொன்னாதியிற் செய் வீக்கிரகம் தேடியவைக்
கருத்தியுடன் வந்தனை செய் தாளாகேன் - பொருத்தனைகள்

ஆஸ்கவைக்குச் செய்தலையேன் அன்னவை தம்மாலயத்தின்
பாஸ்கெனினுஞ் சென்றவற்றைப் பாராட்டேன் - வீஸ்குபுகழ்
புண்ணியத்தான் மோட்சம் புகுந்திடலாம் என்றுணர்ந்து
கண்ணியநின்கான் மலையென் கைவிடேன் - விண்ணவர்தம்
கோவேளன் சற்குருவே கோடிமறை நாடுவொணாத்
தேவே அடியேன்தன் செல்வமே - பாவலர்க்குத்
தித்திக்குந்தேனே தெளிவே மறைக்கொழுந்தே
பத்திக்கு வாய்த்த பழம்பொருளே - ஏத்திக்குச்
சென்றாலும் என்னொடுந் சென்றிட நின்தாள்மலரை
என்றம்பணிந்தேன் கிறையவனே - நன்றியிலேன்
வீட்டிலிருந்தாலும் வெளிமேல்நடந்தாலும்
காட்டிலிருந்தாலும் எனக்கைவிடாய் - நீட்டுதிரைச்
சாகரத்திற் சென்றாலும் தப்பாமற் காத்துகிரட்சீத்து
தாகரத்திற்சேர அழைத்திடுவாய் - வேகரமாய்
அந்தியுடன் சந்தியுச்சி அல்லிடைத்தீவினைகள்
வந்திடனும் காத்தெனைநீ வைத்திடுவாய் - சீந்துரத்தோடு
ஆளிமுதலானவீலங் கால்அடையும் தீவினைகள்
கூளியினான்மேவுங் கொடுவினையும் - பாழியறை
பன்னகங்கள் ஆதியினாற் பாஸ்கடையுந்தீவினையும்
மன்னுமழையால் வருபவையும் - பின்னுமழும்
பாடுகளும் கேடுகளும் பாவிஅடியேனையிகச்
சாடிமுனியாமல் தவிர்த்திடுவாய் - கூடியதீப்
பொல்லார்தங்கையுட் புகுந்தாலும் என்றனைநீ
அல்லான்எனவிட்டகலாதே - கில்லாத
குது பெருவஞ்சகங்கள் சொல்லுமுளம் வைத்துவிவளி
மீதில்அன்புகாட்டி வீழுஸ்கவரும் - நீதியலாச்
சத்துருவின் வாய்க்கெகளைநீ தப்புவீத்தெல்லார் தமக்கும்
மித்துருவாயியன்னை விழைவிப்பாய் - கைத்தபெரும்
பாதகங்கள் செய்யும் பதகனிவன் என்றெனைநீ
வேதனையால்வாட வீடுக்காதே - கோதகன்ற
குன்றேயடி யேன்றன் கூட்டுறவாம் அஞ்ஞானம்
கொன்றே தடுக்கென ஆட்கொண்டிடுவாய் - உன்றனது

கைப்பொருளாய் வந்து கலந்துன் உறவானேன்
அப்பனேதூர் அகலாதே - செப்பரிய
எண்சானுடம்பிற் கியைந்து பிரதானமதாம்
கண்சேர்சீச்னெந் காத்திடுவாய் - பண்சார்ந்த
ஆனானமுங்காப்பாய்நல் அள்ளுடன் சந்தஸ்கலந்த
கானமதுபாடுங் களாங்காப்பாய் - தானமிடும்
கையுடனே அம்புத்தைக் காப்பாய் நன்முண்டமுடன்
செய்யவிடுப்பைத் தினங்காப்பாய் - ஜயமற
வன்தொட்டையக் காப்பாய் - வழங்குமிருபாதமுதல்
நின்றபுறஉறுப்பும் நீகாப்பாய் - என்றனது
புத்திரர்கள் மித்திரர்கள் போந்தமனைவிவமி
சத்தவரைந்நானுந் தாபரிப்பாய் - கித்தரையிற்
செங்கோல் செலுத்திவருஞ் சீராசர்தாஸ்கணுடன்
தங்குகுரு மார்களையுந் தாங்கிடுவாய் - எங்களுடை
நாடுநகரங்களுடன் நாகரிகர் தங்களையும்
கூடிவருநாட்டார் குழாங்களையும் - மாடுறையும்
உற்றார்மியலாரிவ் ஊராரிராடுகூரையுமுட்
பற்றுடனே சந்ததமும் பாலிப்பாய் - முற்றுமுனை
நம்பாத பாவியர்க்கும் நல்லருளீந் தன்னவர்தம்
வெம்புவவப்பினையை விட்டிடுவாய் - கிம்பர்செறி
அஞ்ஞானம்போக்கியுன தாரநுளையீந்துபர
மெய்ஞ்ஞானமெஸ்கும் வித்திடுவாய் - எஞ்ஞான்றும்
ஆண்டாண்டுதோறும்ஏனை ஆதாரித்துவவெத்ததுபோல்
மீண்டுமென்றும்மூதரிக்க வேண்டினேன் - தூண்டிவிடும்
ஒலையுடன் தூதுமுன்றன் உத்தரவால்என்றனக்கிகவ்
வேளையதில் வந்தும் விரைந்தெழுந்து - சாலவதற்கு
ஏதுமெதிர்மாற்றம் கியம்பாதுன்னேர்க்கமலை
பாதமதிற்சேர்தாயான் பக்குவனாய்ப் - போதமதிதன்
உள்ளநிறைந்துவழிந் தோடவருள்செய்திடுவாய்
வள்ளலேவியன்றன் மரகதமே - தெள்ளுகழிழ்ப்
பாவால்உனைப் பணியும் பாவியேன் நின்னருளால்
ஆவியுடனீந்த அவனீயதில் - மேவியுறை

ஞான விண்ணப்பம்

காலம்எல்லாம் உண்டுடூக்கக் கைப்பிபாருவான்றில்லாமல்
நாலுதெருவுந்திரிந்து நாய்போலச் - சாலவீளைத்
தேற்றுவயிறுவளர்த்துத் தேம்பீத்திரியாமற்
போற்றியனைப் புரந்திடுவாய் - மாற்றலர்கள்

கண்டு நகைத்தாகடியக் காரருடன் சன்னனைசெய்து
மின்டுபண்ணிப் பேச விடுக்காதே - கொண்டவரை
விட்டிழுந்து வாடியெந்த விடுதொறுமேநடந்து
தட்டழிந்துதன்னந் தன்திரிந்து - கெட்டழிய
வையாதேயெற்குவந்து வாய்த்தசருவேஸ்பரா
ஜயாபரனே அகந்துவீந்து - மெய்யுணராத்
தியேன்மொழிந்தவைநீன் சீத்தமதில்ஏறாவேல்
நாயேனால்பு நயமேதோ - காயமுடன்

என்னுயிருமென்பிபாருஞும் எல்லாநின்பாருமின
முன்னமிட்டேன்அப்பால் முதல்வனே - நின்னுடைய
சீத்தம் போற் செய்வாய் திரியோயானுனது
பத்தினனன்னீரியனைப் பார்.

பஞ்சரத்தினம்.

இஃது

காலஞ்சென்ற “உதயதாரகை”ப் பத்திராதிபர்
நீ மத். அ. சுதாசிவம்யிள்ளை அவர்களால்
மெய்யறிவறுத்தல், முத்திநாட்டம் ஆதிய
ஜம்பொருண்மேலதாய்
இயற்பட்டு
அவர் குமாரர்களாற்
பிரகரிக்கப்பட்டது.

PANCHA RATHNAM

A POEM BY THE LATE

MR. J.R. ARNOLD,

Tamil Editor, “Morning Star”.

Published by his sons,

S.T. & S.C. ARNOLD.

JAFFNA

Strong and Asbury, Printers.

1898.

பாயிறும்

சகதேகங்கள் அநிச்சயம், சாவே நிச்சயம், பரதேச யாத்திரை காரர் அதற்கேற்ற பிரயத்தனங்கள் செய்வர். பரலோக யாத்திரைகாரரும் அதற்கேற்ற எத்தனங்செய்தல் இன்றியமையா அவசியம். இற்றைக்குப் பலவருடங்களின்முன் நாம் நோய்வாய்ப்பட்டபோது இறந்துவிட்டோம் என்ற சத்தம் எங்கும் பரம்பிற்று. தேகத்தைச் சேமித்தற்பொருட்டு பிரேதப்பெட்டியும் வருவிக்கப்பட்டது.

ஆயினும் யாத்திரைப் பிரயத்தனம் எம்மிற் காணப்படாமை யாலோ, “கோதென்றுகொள்ளாதாங்குற்று” என்றாற்போலவோ, தாயில் ஸ்தாது சிறுவராயிருந்த புத்திரர் இருபேர்க்கு உயிர்ப்பிச்சையருளத் திருவுளங்கொண்டோ, காரணம் அறியோம், இன்னுஞ் சிலகாலம் சீவிக்கத் தேவன் உத்தரவு தந்தனர்.

யாம் சுகம் பெற்றெழும்பிய பின்னர், இனி வரும் யாத்திரைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கவேண்டும் என்னும் நிர்ணயத்தோடு, அதற்கு உபயோகமாகப் பத்தியை வளர்த்தற்குரிய நான்கு பாடல்களை இயற்றி அவற்றைச் சாதனைபண்ணி வந்தோம். அவற்றால் நாம் பெற்ற அனுபவம் பண்ணும் சந்தோட ஆழுதல்களைப் பிறரும் அனுபவம் பண்ணினாலோ என்னும் ஆசை மேலிட்டதனாலே இப்பாடல்களைப் பகிரங்கத்தில் விடத்துணிந்தோம். அந்நான்கிற்குஞ் சிரமாக, வைதிக விஷயங்களில் நிர்க்கவலையராய்த் தூக்கம் பிடித்தவரைத் தட்டி யருட்டற்பொருட்டுப் பலவருடங்களின்முன் யாம் செய்து அச்சிடுவித்த மெய்யறிவுறுத்தலென்னும் ஆசிரியப்பாடலொன்றை முதல் நிறுத்தினம்.

ஜிந்து விஷயப் பொருண்மான்மியத்தால் இவ் வைம்பாக்களுக்கும் பஞ்சஸ்ரத்தினம் என்னும் நாமகரணம்பண்ணினோம். இப்பாக்கள் யார்க்கும் பிரயோசனம் பயக்கவும், எமது அபிப்பிராயம் அனுகூலமாகவும், இரட்சாமுர்த்தியின் அரவிந்தனேரும் திருப்பாதத்தன்டை அவற்றை நைவேத்தியமாய்ப் படைத்தனம். தேவன் எமது அன்பார்ந்த துணிவை மன்னித்து இவற்றையும் ஆசீர்வதிப்பாராக.

இங்ஙனம்,
ஆக்கியோன்.

மானிப்பாய். 1890 வருடம்.

PREFACE

Ten years ago when we were laid up with a serious illness, report went abroad that we had succumbed to death and friends brought in a coffin.

But kind Providence spared us at the time; for what reason, we do not know. It may be that we were not ready to meet our Lord then, or that our Heavenly Father pitied our two motherless sons.

After our recovery, we employed some of our leisure hours for the preparation of a few poems, auxiliary to our postponed journey and serviceable for prayer and meditation.

Thinking it would be selfish to keep the poems ourselves, we determined to give them publicity with the addition of a poem of our earlier days entitled "an appeal to the unconverted" and christened the whole with the name of Pancharatnam, or the 'Five Gems,' on account of the preciousness of the subjects handled.

We now lay them at the holy feet of our Divine Savior with the sincere hope that they will not fail to do some good to the public.

The Author,
Manipay.
1890

பஞ்சரத்தினம்.

காப்பு

திருவார்தரு பஞ்ச ரத்தினநூல் செப்ப
 அருவாம் அமலன் அளித்தான் - குருவாகப்
 புதலத்தில் வந்துபிபரும் புன்னிய ரட்சண்ணியம்சம்
 பாதித்தான் பாதந் துனை.

1 வத மெய்யறிவறுத்தல்

நீலைமண்டிலதுசிரியப்பா

திருவருள் வடிவாம் - சீற்பராநந்தன்
 அருவருவாகிய ஆழியம்பரமன்
 அண்டமுஞ்சோமனும் - முயிரங்கிரணனும்
 சண்டமாருதமொடு - தரணியுந்தந்தோன்
 கோலவார் மழைபிபாழி - கொண்டலுமுழுவும்
 நீலவார்கல்லியாடு - நேமியும் அளித்தோன்
 சுண்டுறைபுனிமீன் - குலவிலங்காதி
 சண்டியசராசரம் - எவற்றையுமிந்தோன்
 தந்தபல்லுயிர்க்குத் - தலைவராய் மாந்தரை
 அந்தமில்லிருளால் - அன்புடன் படைத்தோன்
 பாவமதாம்பிரூம் - பயோததிதாழ்ந்து
 சாவறுவாரையீன் - தகும்புனையாகச்
 சற்குருவீந்துடன் - தாபரித்தாண்ட
 அற்பதன்பதாம்புயம் - முயிரந்தரமென்

சோமன் - சந்திரன், முயிரங்கிரணன் - குரியன்,
 மாருதம் - காற்று, மூர்கலி - சமுத்திரம், நேமி - மலை,
 பயோததி - கடல், புனை - தெப்பம்.

சீந்தையில்ஏந்தியும் - சீரந்தனில் உறுத்தியும்
 சந்தமார்குரவர்தம் - தாள்மலர்பணிந்தும்
 நாயினுங்கடையேன் - நல்லுணர்வில்லேன்
 தூயனவிவையினத் - துணிந்துடன்புரியேன்

இதுமாமறைப்பொருள் - உளமதில்நிறுத்தாப்
 பாதகம்பலபுரி - பாவசீகாமனி

ஆனபுல்லறிவினேன் - அறைதருமொழிகளை
 ஞானவாகரமாம் - நல்லவர்கிகழார்

என்றுளந்தெளிந்தபின் என்பீறப்பினராய்
 நின்றிடுநேசரே - நிகழ்த்துகின்மொழி

இண்டிவைதமக்குநீர் - ஓரெதிர்மாற்றமும்
 விண்டிடாதன்பொடு - விரும்பியுட்கொண்டிட

உங்களை வேண்டினன் - உலகமோவ நீத்தியம்
 மங்குலார்மின்னென - மற்றது விரைவில்
 மாய்ந்திடுந்தோன்றிய வளம்பொருள்சகலமும்
 ஆய்ந்திடல் வந்தவாறு - அறிந்திடுமதற்குச்
 சான்றுவேதாகம - சாஸ்திரமன்றிமற்று
 ஆன்றவர்வார்த்தையென்று - அனைவருமறிதீர்
 வூதலால் நீத்தியம் - மூகுமிழுவியின்
 மீதுறவாற்க்கையை - விழிலெனாடுணர்வீர்

கிந்தவீண்வாழ்வைவிட்டு - கியமானன்றனைச்
 சீந்தையாந்துலையிடைச் - சீர்பெறத்தாக்கிப்
 பார்த்தவரதுநிழல் - பறந்திடல்போலவோர்
 வார்த்தைபேசிடமுன் - மறைந்திடுமென்றம்
 நீரின்மேற்குமிழியை - நிகர்த்துகிடுமென்றும்
 ஆர்தநாடுகைபோல் - அகன்றிடுமென்றும்
 பற்பலடிவமையிற் - பரிவொடுபகர்ந்தனர்
 அற்பழும் அவற்றிலோர் - அசத்தியமில்லை
 மாயம் அதாம்புவி - வாழ்வுயிர் விட்டுநம்
 காயமாபுரி நிலை - கழற்டக்கேண்மின்

ஐகரம் - உறைவிடம், மங்குல் - முகில்,
 கியமானன் - ஆன்மா, காயம் - உடல்

அம்மையும் அப்பனும் - அண்பினில்கிசைந்து
செம்மையாய்கியற்றிய - திருமியர்வீடுகிது
அுங்கத்தில்வளை தூண் - ஒத்தியனவும்புகள்
ஓங்குநூற்றைம்பதோடு - உற்றநூற்றிரண்டாம்
வன்னசைமுருந்து - மருவியபந்தனம்
பின்னுகங்காளமாம் - பெருங்குடிலிது நெடும்
தோல்அதினாலே - துலங்கிடவேய்ந்தது
சீலம் அதாம்பல - செழுந்தசைதிகழிந்தது
கிப்பெரும்புரத்துள் - கிரத்தாசயத்துடன்
செப்பிடுகவாசம் - செறிதருமரைகளும்
முளையுநரம்பும் - மொழிதருசலமலப்
பேழையும் பிறவும் - பிறங்கிடுநாடியும்
நாளமும்குழல்களும் - நவின்றிடுநினைமும்
கோளமும்பிறவும் - குழமியஸுங்கதை
ஜம்புலவேடர்வாழ் - அருஞ்சுரமென்றும்
செம்புனல்பொசிதநு - சீருகுடுகென்றும்
சோறடைந்தடுபெரும் - குருத்தியதுளன்றும்
கூறுசீழடைமணக் - கொள்கலவிமன்றும்
ஆயபல்டூவமையால் - அறைந்தனர்மூங்கவை
பாயிரமாய்கிவண் - பகரவோவேண்டாம்
எப்பொழுதாயினும் - கிப்பெரும்கடமது
தப்பறடைந்தடும் - சத்தியமறவீர்
எம்பகவான்எமக்கு - கிட்டநல்வயதீர்
ஜம்பதென்றேசீலர் - அறைந்தனர் சீலர்தாம்
எழுபதென்றுரைத்தனர் - கிதற்குஒருபத்தீனை
வழுவறக்கூட்டி - வகுத்ததுழுண்டாம்
சொல்லுமிம்முன்று - தொகைபெறுவயசீன்
எல்லைதான் கண்டிஸ்கு - கிறப்பவர்அரிதே
மோதுமாருதத்தால் - முதிர்பழம்கின்றிப்
போதரும்பொடுகாம் - பொள்ளளனவிழ்தல்போல்

அம்மை - தாய், பந்தனம் - கட்டு,
கங்காளம் - முழுவெலும்பு, கடம் - உடல்.

பாலியத்துகிறந்தனர் - பலரேகாளையிற்
 கோலமற்றுகிறந்தனர் - கூறிடில்அநந்தம்
 போற்றியவிடலையிற் - பொன்றினர்கோடி
 சாற்றுமாடவத்திற் - சாய்ந்தவர் வெள்ளம்
 முப்புவந்துகிறந்திட - மொழியுமிவ்உலகில்
 வாய்ப்பதோன்றிவ் - வையகத்துலவிய
 நோயினும் விஷத்தினும் - நூற்றுபோரினும்
 காயீரிழுதியாம் - கடும்பகை எவற்றினும்
 யூண்டினுக்காண்டு - அழிந்தவர்க்குள்ளை
 காண்டிடமுடியினும் - கரணமும்பொறியும்
 சுரலுளிநஞ்சமும் - கிளைந்துகைநந்துருகச்
 சாரிகைபோலிலதீர் - தாவிளன்டிசையும்
 மண்டிடுகொள்ளை நோய் - மடக்கிடமாய்ந்தவர்
 எண்டிதாகைகாண்டிடில் - எளிதலநித்தமும்
 சாவுவந்திடும்அதைத் - தானிவர்தடுப்பவர்
 பூவிடையார்க்கும் - பொதுவதாய்அறைம்
 வந்திடுஞ்சாவது - வலிக்கவிதியால்
 அந்தநூற்றாண்டின்முன் - அனுகுறுாதென்று
 வைத்துநாம்பார்த்திடில் - வருடநூற்றனில்
 நித்திரைதன்னிலே - நெடுகிடும்ஜம்பது
 நெடுகும்ஜம்பதைவிட - நின்றவைஜம்பதுதனில்
 முடுகுமுன்றரைதாய் - முன்கையிலேந்தவும்
 தொட்டிலில்ஸூடவுந் - தொடர்ந்தடிவைக்கவும்
 மட்டறுமழலைகள் - வழங்கவும்சீற்றில்
 யூக்கவும்சீறுபறை - ஓடிக்கவும்சீறுதோர்
 இளக்கமாய்உருட்டவும் - ஓடவும்ஸூடவும்
 பள்ளியிற்கல்வி - பயின்றிடமுயலவும்
 தெள்ளியபாலியம் - தீர்ந்திடச் சேடம்
 ஆகியநாற்பான் - மூறரையதனுள்
 ஏகமாய்கிலக்கியம் - கிலக்கணம் ஆய்ந்திட

நூறல் - கொல்லல், கரணம் - மனாதி,
 சாரிகை - கழல்காற்று.

கவு மெய்யறிவழக்கல்

நாலரைமூண்டவை - நடந்திட்காலையில்
 ஏலுறுநாற்பான் - கிரண்மீஞ்சியவே
 மீஞ்சியவாங்கத்தில் - விரும்பும்ஏழாண்டு
 பஞ்சலக்கணமுதற் - பல்கலைபார்க்கவும்
 நாரியைநாடவும் - நல்வளந்தேடவும்
 வீரியஞ்செற்றதரு - விடலையீற் சென்றிட
 ஜந்தொடுமுப்பான் - மூண்மீந்தனஅதில்
 செந்திருளனையரைச் - சேர்ந்துநன்மகப்பேறு
 அடையவாண்டொன்பான் - மூடவத்தேகி
 திடையின் மீந்திருந்தன - கிருபதோடாறே
 எஞ்சியகிவற்றிடை - தின்னிசைக்குழலிற்
 செஞ்சிறார்அறைதரு - சீறுமிமாழியினிதன
 உச்சமோந்தெடுக்கிநல் - உக்கலையேற்றவும்
 கொச்சையங்குதலையீற் - குறுநகைகிளாள்ளவும்
 தண்டைகிண்கிணியொடு - சதங்கைகளாதியாய்
 மண்டுபூல்புண்கள் - மலிந்துடன்ஒலிக்கக்
 கேட்டகமகிழுவும் - கிளைத்திடு மக்களின்
 மூட்டமதாதியில் - அன்பறவாறாண்டு
 மூடவவிருத்தக்கு - அகன்றிடநின்றுறு
 சேடமொரிருபது - திகழ்ந்ததுளிதரிவீர்
 கிந்தவோர்கிருபதில் - கின்புடன்சன்றெடு
 மைந்தர்தம் மணாஸ்களில் - மனம்களிகாள்ளவும்
 ஈழையும்கிருமலும் - கிசைந்துடன்எழும்பவும்
 பீளைகண்சாறவும் - பேருடல்வாடவும்
 வீட்டினுக்குகின்நாய் - வேண்டியதின்றென
 மூட்டுறுசிறார்களும் - அவமதித்தேசவும்
 அன்னமுறைக்கழும் - மூடையும்தவர்ந்து
 மன்னியவொருநோல் - வாங்கிழுன்னான்றிக்
 காலெலாருமுன்றாய்க் - கடுநடையொழியவும்
 மாலுறுமயக்கம் - வரவரவளரவும்

நாரி - பெண், வளம் - செல்வம், சிறார் - பிள்ளைகள்.

இருளவுந்தவழுவும் - இருண்டுடன்திரும்பிப்
புரளவும்பஞ்ச - பொறிகள் குன்றிடவும்
வெட்டியகட்டைபோல் - வீந்துடல்க்கிடக்கச்
கட்டியமயானம் - சுமந்திடுமளவாய்

அடைந்திடும்கிருபான் - ஆண்டுநல்விருத்தம்
கடந்திடமிச்சமாய்க் - கண்டிடுசேடம்

ஓன்றையும்காணோம் - ஓகோ! யாம்முன்னுரை
துன்றியபாலியம் - தொடங்கிழுவிரண்டு

பருவமும்கியற்றிடப் பகர்ந்திடுபணிவிடைக்
கருமையில்அருமையாம் - அரும்பணிஓன்றுண்டு

அதிசயமதிசயம் - அதுகனை நீர்களவினும்
மதியுறந்தனயீர் - மற்றதுதிருவைத்

தேடிடத்திரைகடல் - தினந்தொறும் திரிவதும்
காடுநாடிடாடுநகர் - கடப்பதும்அன்றாம்

ஏனென்றிசெல்வமோர் - கிமைப்பொழுதாயினும்
தான்நிலையாதது - சக்கரக்கால்போல்

மாற்றும்பின்னையிவ் - வையம்-மூண்டிடமுடிட
எற்றுமரசனாய் - கிருப்பதாமோவென்ற
சத்தியம்-ஸங்கது - தானுமன்றுஏதென்ற
கொத்துநந்மணிபுனை - குடைநிழற்றிடார்

மூசனத்திருந்தரசு - மூண்டிடும்அரசரும்
போசனம்கிடையாப் - புறங்கடைபோந்து

ஜயமேற்றிவரும் - அதான்சிறனில்கில்லறம்
செய்துவாழ்துணைவியைச் - சீறுவரைத்துறந்து

கானகந்திரிந்து - கந்துமூலந்தினும்
வானப்பிரத்தனாய் - வாழ்ந்திடலோனனின்

ஸங்கதுமன்றமற்று - அவையிலாமன்றேற்
பாங்குடன்:தீனைப் - பகர்ந்திடன்பீரேல்

அன்னைதன்கருக்குழி - அடைந்திருந்தொன்பது
மன்னியதிஸ்களால் - மகிதலந்தோன்றிய

வையம் - பூமி, கொத்து - கூட்டம், அரி - சீஸ்கம், திங்கள் - மாதும்.

நாளதுமுதலாம் - நவீனபல்லிடையூறு
 ஆளுராதுளங்களை - மூதுரித்தாண்டவன்

தந்தருளாகமம் - தலைமிசைச்சுமந்ததலீல
 முந்தியபோதகம் - முழுவதுந்தெனிந்து

சற்குருமொழியினால் - தலைவனைடுணர்ந்தவன்
 அற்புதனிருளினால் - அகந்தனை மஞ்சனம்

அட்டியுள்ளகத்தம் - அகற்றிமய்யன்பொடு
 காட்டியதிருப்பனீ - கடந்திடாதுஅவன் அருட்

சார்பினால்அம்பரன் - சாலோகமடைதலே
 ஆர்பிபாருள்ளனத்துணிந்து - அமர்தலே அப்பனீ

என்றுநீர்உணர்தீர் - எனடுரையாட
 நன்றுநீநவின்றது - நாமதைகினிமேல்

ஆவலாய்த்தேடி - அடைகுவம்கிந்நாள்
 ஒ! அதற்கவசியம் - ஒன்றும்கிங்கனிறனில்

ஜயயோ! நிங்கள் - அனைவருமோசம்
 பையவேபோனீர் - பரமனார்அனுப்பும்

ஓலையும்தூதுநீர் - உறுமெனடுண்ணிடா
 வேலையில்வந்திடும் - விழிக்கையில்வந்திடும்

உண்டகங்களிகொண்டு - உறுகையில் வந்திடும்
 கண்டகண்முடும் - கணத்தினில் வந்திடும்

கின்றோநாளையோ - கிரவிலோ பகலிலோ
 அன்றொருவாரமோ - அடுத்திடுதிங்களோ

கிந்தவற்சரமோ - கினிவரும்குண்டோ
 பிந்துமாயனமோ - பேரகக்களிப்புடன்

ஓடிடும்பொழுதோ - உறங்கிடும்பொழுதோ
 நாடுடன்பலைார் - நடந்திடும் பொழுதோ

வீட்டிலோவினிலோ - வீருந்துகொண்டாடி உண்டு
 மூட்டுறும் பொழுதோ - அவைவிரைந்தனுகும்

காலமுமிடதுநீர் - கனவிலுமறியீர்
 ஏலுறுபல்கலை - எவற்றிலும் அறியீர்

மஞ்சனம் - முழுக்கு, சாலோகம் - மோட்சம்,
 வற்சரம் - வருடம், அயனம் - மூண்டிற்பாதி.

வருவதுமாத்திரம் - மறுக்கொண்டு_ன்றை
 திருடனைப்போலவே - சேர்ந்திட்டிலதிர்போய்
 மூர்த்திருப்பார்டுளர் - அன்னைதந்தையரோ
 வாரணிந்திமுனை - மக்களோஅன்றிக்
 காணியோபணமோ - காவல்செய்யரசர் தம்
 ஆகையோசேனையோ - அரியதண்டனையோ
 கப்பமோபினையோ - கருதுமிவ்வுகைக்
 குப்பையாம்பலபொருட் - குவைகளோவந்தவை
 போவெனிற்போகா - பொறுமெனிற்பொறுக்கா
 ஆவெனிலசையா - அழுதிடிற்கலங்கா
 எல்தனைப்பூசை - இரக்கமற்றிறகுத்து
 வலியுறவாங்கி - வாயிடைக்கவ்வல்போல்
 மரணமாந்தூதன் - வந்துமையிர்த்துக்
 கரணம்ஜம்புலனும் - கலங்கிடநடாத்திச்
 சருவபூரணனாம் - தயாந்தியாகிய
 அருவமாந்தி - அம்பரனாசனம்
 முன்புமைநிறுத்த - மூலகாரணனும்
 கொன்பயந்திடநீர் - குவலயத்துடையை
 ஈட்டியுண்ணியம் - எவையைவையென்று
 முட்டியளிபோல் - முனிந்துமைவினவில்
 என்னுரைமொழிவீர்? - ஏதினைப்பகர்வீர்?
 அன்னனம்பரனார் - அழன்றுமைச்சபித்து
 மாநரகேக்கிநீர் - வாதனைப்பறுமென
 வானமுந்திசைகளும் - மண்ணொடுகிடுகிடென்று
 அச்சமுற்றசைய - அறைந்திடுவானேல்
 எச்செயல்புரிவீர் - எவ்விடம்ஒளிப்பீர்
 பாதலத்தோடினாற் - பரமனும்குங்குளன்
 மீதுறுப்பிறவிடம் - விரைந்து நீரோடில்
 ஆஸ்கனும்_ளனவன் - ஜயையோ! பின்னை நீர்
 யாங்கனம் மறைவீர் - யாரிடம்ஒடுவீர்

கப்பம் - கிறை, பூசை - பூனை, கொன் - பயம், குவலயம் - பூமி.

வானமேமலையே - வையமேபல்வகை
மீனமார்கடலே - மேவியங்களைநீர்

காத்திடும்ளஸிலவை - காக்குமோன்றேல்
ஆக்தனார் பணிப்படி - அருநரகாழ்ந்திட

வந்திடாவகையில் - வையகந்தனினீர்
உய்ந்திடும்கிழுபோது - உலகசோலிகளிற்

சீக்கிமர்தேவன் - திருவளம்கிரங்கினும்
பக்கம் உள்ளன்பாற் - பரிவினோடுதவிய

அடுகமந்தனைவிடாது - அல்லொடுபகலும்
வாகுடன் வாங்கி - வாசியும்கற்பனை

பத்தையுஸ்கடவீர் - பாங்குடன்நன்னெறிக்
கொத்தையும்மறவீர் - குவலயப்பிபருங்கடல்

ஆழ்ந்திமர்உலகம் - அழிந்திடும்அதுநிதம்
வாழ்ந்திடும்என்றநும் - மனசிடைமதியீர்

முந்தைநாளிருந்தவர் - முடிந்தனர்நேற்று
விந்தையாய்நேற்றுளார் - விந்தனர்கின்று

கின்றுளார்நாளை - கிருப்பதுபொய்யென
நீன்றிடுமுதுமொழி - நீங்களும்உணர்வீர்

ஆக்தலால்அறிவிலார்க்கு - அறைந்திடல்போல
சிதலாம்உங்களுக்கு - கிசைப்பதென்கின்மேல்

உலகதன்பாசத் - தொட்டியேயிறுகி
விலக்டாதழிந்து - வினைவலியதனால்

மோசமாய்ப்போகீர் - முகிழ்செறிதாமரைப்
பாசிலைகிடைநீர் - பற்றிடல்போலவும்

புளியும்நற்பழத்திற் - பொருந்தும்ஒடைாப்பவும்
கிழிவறுமலகுடன் - கிசைந்துநீரிருப்பீர்

ஆரியப்பாவை - ஆடினுமாங்குதம்
காரியமேகணாய்க் - கருத்துவைப்பவர்போல்

ஆக்தன் - கடவுள், அல் - கிரா,
வாகு - ஒழுங்கு, பாசிலை - பச்சையிலை.

எவ்விடம் கிருப்பினும் - எந்றீலைமொரினும்
அவ்விடந் தேவனை - அன்புடன் வணங்கப்

பாவவேர்அறுத்துப் - பரனுமக்குமாருள்ளெய்
மேவுசாலோகமாம் - வீடுசேர்குவிரே.

மெய்யறிவறுத்தல்

முற்றிற்று.

2 வது முத்திருட்டம்

எக்காலக்கண்ணி

வெண்செந்துறை

01. புவான்புனலாதி புதங்கடந்தளிக்கும்
தேவாவென்பாவினுக்குன் செவிகாடுப்பதைக்காலம்?
02. கண்ணேன்கண்மணியே காசீனிக்குவின்மணியே
பண்ணால்துதிக்கும்ஏனைப் பார்த்தருள்வதைக்காலம்?
03. ஈன்பிறவியடுத்து எல்லையிலாத்தீடுசெய்தேன்
வானவந்தின்பால் மனித்திடுவதைக்காலம்?
04. எங்குமாயில்லாமா யார்க்கும்அருள்ளகப்பார
கொங்கார்நின்பாதமலர் கூடிடுதல்எக்காலம்?
05. நின்னாருளைள்ளிவிட்ட நீசினென்றுதன்னாமல்
என்னர்சேன்றன் கிளைப்பகற்றல்எக்காலம்?
06. ஈன்பவத்தொடக்கால் ஈடுநித்துநெநந்தேனைக்
கோனெந்தின்பால்லிழைத்துக் கொள்வதுதான்எக்காலம்?
07. அன்பருள்ளமாம் அரங்கில் ஒனந்தநாடகமாடு
என்பரமா நின்சந்தீ ஏற்டுவதுஎக்காலம்?
08. நின்றன்கிலச்சினையும் நின்னாருளின் முத்திரையும்
என்தலைமேல்அப்பாவைத்து எனைப்பிரிப்பதுஎக்காலம்?

புனல் - சமுத்திரம், விண்மணி - சூரியன்,
கொங்கு - வாசனை, அரங்கு - சபை, கிலச்சீனை - குறி.

09. உன்னைத்துறந்துடீலகில் உய்வேணோன்பரமா என்னைப்பவச்சிறைமிட்டு ஈடுற்றல்எக்காலம்?
10. வெள்ளக்கருணையனே வேதாந்தநாயகனே கள்ளத்தாழ்வெநஞ்சினற்குக் கைதருதல்எக்காலம்?
11. பாடிநமஸ்கரியேன் பாவத்தொழிற்குடீயேன் வீடுபெறுப்பாந் விருப்பமுறல்எக்காலம்?
12. ஜயாநின்செஸ்கமல் அந்தவடின்தலைமேல் வையாயோவைத்துலக மால்நீக்கல்எக்காலம்?
13. உள்ளந்தகழியதாய் உற்றபத்திநெய்யுற்றி விள்ளொளிஏற்றேனைப்பா விண்ணேற்றல்எக்காலம்?
14. உரோமஞ்சிலிர்க்க உரைகள்தடுமாறவத்தா சீரோவனைக்கஞ் செய்யேனைச் சீர்ப்படுத்தல்எக்காலம்?
15. சச்சீதானந்தக் தனிப்பிபாருளே பூலோக கிச்சையில் விற்ந்தேனைகினி ஈந்தெடுத்தல்எக்காலம்?
16. புண்ணியத்துக்குஅந்நியனாய்ப் போனானைன்பர நின் கண்ணருளால்மிட்டுக் கதியேற்றல்எக்காலம்?
17. நின்தொண்டைவிட்டுநிதம் நீல்பேயின்தொண்டுபூரி வன்தொண்டனேனைப்பா வானழைப்பதுல்எக்காலம்?
18. முத்தொழிலும்செய்தருஞும் முர்த்தியோவந்தை எத்தொழிலுஞ்செய்தேன் கிடரகல்வதுல்எக்காலம்?
19. அநந்தகணக்கடலே அடியார்பவப்பகடே சினந்தெனைள்ளாதுநின்பாற் சேர்த்தணைப்பதுல்எக்காலம்?
20. எந்நாளிற்காண்பலென எல்லையற்றகாதல்லிகாண்ட சின்னவனையாநினையான் தெரிசிப்பதுல்எக்காலம்?
21. கருவுரில்வந்து கலக்கமுற்றேனப்பாநின் பெருவுரைக் கண்டுமிகப் பிரமைபெறல்எக்காலம்?
22. விண்ணோர்கள் பாடி விருப்பமுடன்தொண்டுபூரி அன்னால்யான்அஞ்சலிதந்து அகமகிழ்வதுல்எக்காலம்?

அந்தவடி - அழகானபாதும், மால் - மயக்கம், ஈந்தல் - திமுத்தல், பகடு - தெப்பம், கருவூர் - கர்ப்பம், பிரமை - மெய்யறிவு.

23. என்னெனவிடாதுஎன்னரசே இன்பரசநின்சமுகம் அண்ணுதற்குநல்வரம்சந்து அடிமைகிகாள்ளக்காலம்?
24. ஆனந்தபாஷ்பம் அருவிபோற்பாயாப்புல் சனன்எனைத்தேவாகை ஏற்பதுதான்எக்காலம்?
25. மேகமதைஆசனங்கிகாள் விண்ணவனேநின்சமுக தாகழுற்றேன்அத்தைத் தணித்துவிடல்எக்காலம்?
26. பேய்க்கணங்கள்தான்குழுமிப் பொருவைலத்தென்குருயிரைச் சாய்க்காழுனத்தாயான் சயம்பெறுவதுஎக்காலம்?
27. கன்மம்பொலைக்ககிந்தக் காசினியில் வந்தபரா என்பங்குநின்வீட்டில் ஏற்றுறைவதுஎக்காலம்?
28. பாவமெனும்சங்கலியாற் பன்னாட்பினிப்புண்டேன் தீவாய்ப்புகாமல்அப்பா சேர்த்தழைப்பதுஎக்காலம்?
29. அன்பருரைபண்பிழுரை ஆயினுமற்றாங்கவைகிகாள் என்பரமான்னுரைகிகாண்டின்புறுதல்எக்காலம்?
30. மானமொழிந்து மனசழிந்து சாவாமல் நூனவனர்சிவாடுஅப்பா நான்வருவதுஎக்காலம்?
31. தன்னைஅறிவான் தலைவனைஜயாஅறிவான் என்னுமரை பொய்த்தென்முன் எழுந்தருள்வதுஎக்காலம்?
32. குரியர்கள்கோடி சொலித்திடல்போற் சோதியாளர் மூரியனேன்னை நின்வீட்டழைத்துவதுஎக்காலம்?
33. பேரருளின்குன்றே பெருநானத்தீபிகையே சோருமடியேற்குடினது ககம் பொழிவதுஎக்காலம்?
34. நன்மைப்பிரகாச நாதனைநின்நிதிக்கு என்னைவரச் செம்துமுத்தி யிற்புகுத்தல்எக்காலம்?
35. அருண்மொழியால்தேற்றிஅடியார் தொகைப்படுத்திக் கிருபாகராசிவத்தைக் கிட்டுவிப்பதுஎக்காலம்?
36. வாய்த்தபெருவாழ்வேயில் வையகத்தின் வாழ்வதெல்லாம் பேய்த்தேராய்க் கண்டேன் பிறப்பறுவதெக்காலம்?

பாஷ்பம் - கண்ணீர், மூரியன் - கடவுள்,
தீபிகை - தீபம், பேய்த்தேர் - கானல்,

37. தேகமுடன்தேகிதனைத் தேர்ந்துணரவல்லவிதாரு யுகமற்றேன்அத்தாவன் னோடுஇறைவதுளக்காலம்?
38. யான்எனதென்றுதூம் கிருசெருக்கும் போக்கிளங்கும் தானானவாடுனையான் சந்திப்பதுளக்காலம்?
39. பாவத்தின் தூருடனே பற்றறுத்துமுள்ளன்பரமா கேவலத்தைத் தந்தென் கெலியகற்றல்ளக்காலம்?
40. பொய்யானமாயை கிடைப்புக்கழுந்தும் ஏழையினைக் கையாலொலூக்கிழுயா கரைப்படுத்தல்ளக்காலம்?
41. சொர்க்கமுடன்றாழ்நரகம் சுத்தமாயில்லையின்று தர்க்கமிட்டபாவியையா தயைபெறுவதுளக்காலம்?
42. தேகத்துகிசைந்திருந்தும் தேம்புளியும்நல்லூடும் ஆகவிருந்தேன்அநகா அமுதமுறல்ளக்காலம்?
43. சொப்பனத்திற் கண்டளாம் குனியமைழுவதுபோல் கிப்புவியைக்கண்டேன்டுன் கிட்டமுறல்ளக்காலம்?
44. வேற்றறுக்கொண்டோன்தனை விட்டிடல்போல்ளன்பாவத் தோற்றவருத்தள்ளிழுயா தூய்மைபெறல்ளக்காலம்?
45. ஓடச்சிறையிருந்தால் உங்குவராதுகிஸ்கிருக்கேன் தேடுஅத்தாதரைநீ சேர்த்தனுப்பல்ளக்காலம்?
46. மண்ணால்லடுத்தகடம் மண்ணில் உடையும்கினிக் கண்ணுவுதென்னப்பா கலந்தாள்வதுளக்காலம்?
47. நீரில்விழும்சாயைனா நீரில்லத்தில் வைத்தபுன்மைச் சார்பு தொடைத்துஜூயாநின் சார்புபெறல்ளக்காலம்?
48. மூசையியாருகோடி அலைச்சல்பலகோடியதாய் வேசாற்னேனைனப்பா விண்புகுத்தல்ளக்காலம்?
49. நின்னடியார்கூட்டமதில் நேயமுற்றேன்அப்பாயான் உன்னடிமேல்கின்பாய் உவந்துறைதல்லக்காலம்?

தேகி - சீவாத்மா, தூர் - வேர், கேவலம் - மோட்சம், அநகன் - பாவமில்லாதவன், அமுதம் - முத்தி, வேற்றறு - வேஷம், கடம் - உடல், குடம். கண்ணுவது - நினைப்பது, வேசாறல் - துக்கமடைதல்.

50. களங்கமற்றசந்திரனைக் கண்டுருகுங் கண்ணிகராய் உள்ளுக்கசிந்தேன்அப்பாயான் உனைமருவல்ளெக்காலம்?
51. சங்கியாதிச்செகத்தின் சந்தோஷங்கு சத்தியமென்று கிஸ்கிழுக்கேன்ஜூயா எனைவீளிப்பதுஎக்காலம்?
52. கல்நாருடித்ததெனைக் கல்லாக்கயவன்மனம் பண்ணாக்கும்என்பரநின் பதவிதரல்லெக்காலம்?
53. என்பணிகாண்டுகின்படையும் என்பரமாநின்பால்வந்து உன்பணிகாண்டுஇன்னுடன்யான் ஒன்றுபடல்லெக்காலம்?
54. பத்தர்பரிசுத்தர் பரிந்திருபால்நின்றுதொழும் கர்த்தாயான்நின் சமுகம் கண்டுதொழுல்லெக்காலம்?
55. நடுஞ்சூள்ளோபழுத்த நன்மரம்போல் யார்யார்க்கும் படுபயன்கில் பாவிஜூயா பார்தவிர்தல்லெக்காலம்?
56. அச்கதனைகிச்செனன மூழியதுள்புக்குலைந்தேன் கிச்செகிடநின்பதவி எய்திடுதல்லெக்காலம்?
57. தேவர்துதிமாரிபயத் தேவாநின்னாய்அடியேன் பூவைவிட்டுஇன்பாங்கர் புகவிளித்தல்லெக்காலம்?
58. நின்மறை வீழாச்செவியும் நின்மொழிதங்காடுளமும் என்னவெனினும்அப்பா ஏற்கருள்வதுஎக்காலம்?
59. சீறியேன்அடியேன்யான் செய்பிழையாவும்பொழுத்து அறுகுணலித்தானைக்குன் அன்புகிருத்தல்லெக்காலம்?
60. அம்போருகபதந்தந்து அப்பாபரகதிப்பேர் கின்பதமேற்றி கிதம்பொழிதல்லெக்காலம்?
61. மறந்துமுனைநினையா மாபாவியான்சனகா சீறந்தமுத்திசேரும் தீறும்பெறுவதுஎக்காலம்?
62. காய்ச்சியபால்லிந்போற் கலந்தண்டபின்டமெலாம் வாய்த்தபராநின்முன்எனை வரப்பணிப்பதுஎக்காலம்?
63. சமுசாரகின்பமது சாகவதம் என்றுசொலி மமதைகொண்டேற்குஜூயா நின்வாழ்வுடைவல் எக்காலம்?

சங்கித்தல் - ஜூயமுறல், கயவன் - கீழ்மகன்,
அச்கதன் - அழிவற்றவன், கிருத்தல் - ஈதல்,
அம்போருகம் - தாமரை, சனகன் - பிதா,
சாகவதம் - நித்தியம், மமதை - அகந்தை.

64. புத்திரர்வாழ்விற்களித்துப் பொய்யாம் உலககின்பப் பித்துக்கொண்டேன்ஜையொ பேணுதல்தான்எக்காலம்?
65. பொன்செருக்குமண்செருக்காம் பொல்லாக்குழைசேற்றின் கண்சரிந்தேன்ஜையாநீ கறைதொடைத்தல்எக்காலம்?
66. ஐம்புலன்கள் செல்வழியே ஆடியலைந்தேன்ஜையப்பா கும்பியுட்செல்லாதடிமை கொள்வதீனியக்காலம்?
67. பேய்போல்நடித்துப் பிரபஞ்சக்காடுஅலைந்தேன் தாய்போல்எடுக்கிஜையா தாபரிப்பதுஎக்காலம்?
68. காலிமலாம்வீணாய்க் கழித்துஅவத்திற்காய்ந்துஅலைந்தேன் சாலஜைதாள்ளாமற் தயைகூட்டல்எக்காலம்?
69. கன்றைமறந்தோடும் கறவையுண்டோ காவலனே என்றும்விடாதென்னை கிரட்சிப்பதுஎக்காலம்?
70. அமுதேசருக்கரையே ஆரணத்தீன் பூரணமே சமதீதமாய்உனைநான் சார்ந்திடுவதுஎக்காலம்?
71. கருணாகரனேயான் கண்களித்துநோக்களன்முன் அிருணோதயம்எனவந்து ஆசிசாழிப்பதுஎக்காலம்?
72. கல்விப்பிபருமைகொண்டு கர்த்தனே நின்னைமறந்து அல்லற்படாதுதடுத்து ஆட்கொள்வதுஎக்காலம்?
73. அன்னைவயிற்றில் அவதரித்தநாள்முதலாய் என்னைப்புரந்தபரா ஏற்கருள்வதுஎக்காலம்?
74. பாலியம்வெதாட்டுஜையா பதினாறுதாகுமட்டும் ஏலவளர்த்தவனை ஏற்பதீனீஎக்காலம்?
75. காளைப்பருவம் அத்தா கழியவிடலைப்பருவம் ஆளவைத்தாய்என்னை அனைத்தெடுப்பதுஎக்காலம்?
76. விடலைப்பருவமுதல் மேலாடவத்தில்லனை அடைவாய்த்திறித்தபரா அடியமைகொள்வதுஎக்காலம்?
77. நல்லாடவவிருத்தம் நன்குபிபறக்காத்துவைத்த செல்வாடினோடினைநீ சேர்த்திடுதல்எக்காலம்?

கும்பி - நரகம், நடித்து - கூத்தாடி,
சமதீதம் - ஜக்கம், மூசு - குற்றம்.

78. வீருத்தாப்பியம்சேர விண்ணவனேஅந்தியத்தின் வருத்தமெனச் சாடாழுன் வரப்பணித்தல்எக்காலம்?
79. சோடியுந்தபட்சியினத் துண்புழுந்து நொந்து நைந்தேன் நாடியினிலுயாவின் நாடிருத்தல்எக்காலம்?
80. குரங்காட்டம் ஷுடிக் குணமுடையோர்தாம்நகைக்க அரந்தையற்றேற்குஜயாநின் அகிநெகிழ்வதுஎக்காலம்?
81. மூடுமூட்டும் ஷுடி அசைவொழிந்தபம்பரம்போல் சட்குலைந்தேன்ஜயா எடுத்தனைப்பதுஎக்காலம்?
82. பாக்கியவானின்று பலர்புகற்ற தும்ஜயாநிர்ப் பாக்கியனாம் என்றனக்குன் பார்வைதரல்எக்காலம்?
83. உண்பதுகால்நாழிமன யோசனைபல்லாயிரமாய்ப் புண்படுநெங்சேனைஜயா பொருட்படுத்தல்எக்காலம்?
84. தேகம்வரட்சிகாளத் தேகபலம்தேயுந்துவர ஷுக்நொந்தேற்குஜயாஉன் அருள்புப்பதுஎக்காலம்?
85. சந்தோஷம் பொன்றவிடத் தாதுபலஸ்குன்றிவர வந்ததுநோய்ஜயாவின் வாழ்வதுவல்எக்காலம்?
86. வாயும்புலர்ந்து மனக்கவலை தான்மிகுந்து சாயவையாதுஜயா சஞ்சலமறுத்தல்எக்காலம்?
87. நோய்க்குப்பின்நோய் நுழையிநொந்துஅழியாதுஎந்தைபரா தாய்க்குத்தாயாகத் தயைதருவதுஎக்காலம்?
88. ஈச்சிறகுத்தோலிறினும் எய்துகருங்காக்கைகடிந்து ஓச்சுமுடம்புஜயா போட்டுஇயந்திடுவதுஎக்காலம்?
89. பிறப்பிறப்பும்கிலாப் பெம்மானைகிவ்வுடம்பை அறச்சுமந்துநொந்தேனை ஆறுவிடல்எக்காலம்?
90. செட்டைகழற்றும் சீறுயுஸ்கம் போல்யான்என் சட்டகம்போட்டுன் சந்திசார்வதுபிப்பா எக்காலம்?
91. நரைதிரைமுப்பால்வருந்தும் நாயேற்குள்ளும்மானை விரைவிலுற்றுக்கை கொடுத்து வீடுருள்வதுஎக்காலம்?

புயங்கம் - பாம்பு, சட்டகம் - உடம்பு, அம்மான் - பிதா.

92. பஞ்சடைந்துகண்கள் பதந்தளர்ந்துசோரவேற்குன் கஞ்சவடிதந்தென்ஜயா கடைத்தேற்றல்எக்காலம்?
93. கன்னமடைத்துக் கடைவாயின்நியூந்து சீன்னப்படாமல்அப்பா சீறப்பறுத்தல்எக்காலம்?
94. ஈழையிருக்க இருமல்முந்தஜயாகண் பீஸௌவழியாமுன்கிந்தப் பீறவிவிடல்எக்காலம்?
95. வாதமதுயீறி மலசலங்களுறியீந்தாய் காதமதுசிசன்முனென்குன் கதிகாட்டல்எக்காலம்?
96. கலப்பற்றுஅடித்தமரக் கலமெனவேநோயிழுடைந்து அலக்கண்படாமல்ஜயா ஆதரிப்பதுஎக்காலம்?
97. செல்வப்பினிசியாறுக்கச் செத்தார்பெயர்கேட்டு வல்லபராவுட்கும்என்முன் வந்தாற்றல்எக்காலம்?
98. அடுகேறுஅத்தா அறுந்து விழும்பாவையெனக் கூடுயிர்ப்புக்குன்றுமுனம் கூப்பிடுவதுஎக்காலம்?
99. அன்பதுஅறியேன் அறமறியேனாய்உன்முதிர்ந்து என்புலர்வேனப்பா கிடர்தவர்தல்எக்காலம்?
100. வறுமையிடன்நோய்கள் வழக்காடிச்சாடமுனம் அறநிதிநீ என்முன்நடந்து அஞ்சல்என்பது எக்காலம்?
101. வீதிக்குவீதிசென்றுவெள்ளிடையிற்பள்ளிகாள் ஓது ஆதிக்கநாதிஎன்மேல் அனுதபிப்பதுஎக்காலம்?
102. குழந்தையெனத்தவழ்ந்து கோலெடுத்துக்கீழுன்றி அலைந்து திரியாமல்அப்பா அரவணைத்தல்எக்காலம்?
103. பெண்கள் அருகிருந்துளன் பிள்ளைகள் தாம்குழந்தமுதுளன் கண்டதியாதுஎந்தாய்நீ கடைக்கணித்தல்எக்காலம்?
104. பாயிற்புரண்டுருண்டு பல்லுவரைகள் வாயில் விண்டு ஈயில்கிறக்காதுபரா கிதம்பெறுவதுஎக்காலம்?
105. குருரப்பினியாற் கொடுவெயிலில் சாபுழுப்போல் உருவழியாது என்னைஅத்தா ஓம்பிடுவதுஎக்காலம்?
106. ஆருமின்றிப் பேருமின்றி அப்பாயான்அந்தரித்துச் சோராமல்நீயென் துயரறுப்பதுஎக்காலம்?

அலக்கண் - குன்பம், அரவணைத்தல் - ஆதரித்தல்.

107. உண்டிதின்றுகில்லாமல் ஒட்டியுலர்வேளைஜூயா கண்டிலையோபின்னைக் கருணைதரல் எக்காலம்?
108. பக்கமதில்வந்தார் பயந்துகிடிமன்டவெகு விக்கல்ஸ்டிக்காமல்ஜூயா வீண்ணிருத்தல்எக்காலம்?
109. பாடெல்லாம்பட்டுன் பதுமபதம் காணாமல் வாடினேற்குஜூயாவின் வழித்தீர்த்தல்எக்காலம்?
110. உன்னருள்கில்லாதுஅமலா உலகஅடவிகடக்க என்னான்முடியுமோநீ ஏண்டிதவல்எக்காலம்?
111. தாகம்பெருகத் தனித்தாலுதான்வளரச் சோகமுறாதுஜூயாஎன் குன்பறுப்பதுளக்காலம்?
112. கண்டமடைத்துக் கருவிகுலைந்தென்றுரக பண்டமுடையாமுன்அப்பா பண்படுத்தல்எக்காலம்?
113. மரணமதாம்பள்ளமதோ வந்துகீட்டிவிட்ட ஜூயா சரணமதுதந்தேனைநீ சாக்காட்டல்எக்காலம்?
114. பாயிடைப்பன்னாளாய்ப் படுத்துஇடலம் புண்ணெடுத்து நாயிற்சாவாமல்ஜூயா நன்கழைப்பதுளக்காலம்?
115. உவதுந்துருத்தியதன் உள்ளிருக்கும்காற்றிறனமுச்ச உதவிவருத்தாமுன்அத்தா ஒப்படைப்பதுளக்காலம்?
116. குதர்கிருபாலும் குணைவரந்கட்டளையிட்டு ஆதிபராநின்சமுகம் மூக்கிடுதல்எக்காலம்?
117. உன்சமுகமென்சமுகம் ஒருசமுகமாக அமைத்து என்பரனே எற்குழுத்தி ஈந்திடுவதுளக்காலம்?
118. சீத்தங்கலஸ்கிவரச் சேற்பனந்தான் முந்தாமுன் தித்தரையின் பந்தமறுத்து ஏற்பதுஜூயாஎக்காலம்?
119. வீடுபோவவன் வெறும் வெங்காடு வாவிவனவே நாடுகின்றதுஜூயாநீ நாடிவரல் எக்காலம்?
120. வயித்தியரும் கைவிட்டார் மரணமதன் வீறதனைச் சயித்தெழுந்துளன் சாலோகம்தந்தருள் வைகிக்காலம்?

முத்திநாட்டம்
முற்றற்று.

பதுமம் - தாமரை, அடவி - காடு, ஏண் - வலி.

ஆசிரியவிருத்தம்

(கிராகம்: ஆகரி)

- 1 வீத்தகளூன் மெய்ப்பரப் பொருளே
விமலனே வேண்டுநர் புனித
சீத்தம் லூசனமாய்த் திகழ வீற்றிருக்கும்
தெய்வமே சிறியனேன் தியங்கப்
பித்தர்போற் பிதற்றிப் பேச்சது பிழைத்துப்
பிரக்கினை கெடாழுனம் பெட்பாய்
கித்தலம் வருவாய் அடிமைகொண்டு அருள்வாய்
ஏகனே யேசு நாயகனே.
- 2 ஜம்புலன் கலங்கக் கண்கள் பஞ்சடைய
ஃப்ரந்திடு சிரவணம் அடைக்கப்
பம்பரநிகராய் மனம்பதை பதைப்பப்
பற்றிறலாம் பரம்தனிற் பதித்து
நம்பனே நினைவியன் ஆகுனாய்க் கொண்டேன்
நானிலத் தவர்ந்யந் தேத்த
கிம்பர்வந்து என்னை அடிமைகொண்டு அருள்வை
கிணையிலா யேசு நாயகனே.
- 3 தாமரைக் கண்ணுஞ் சந்திரோ தயம்போற்
தயங்கிடு வதன கந்தரமும்
காயர்சிசங் கரமுங் கருதலர் உறுத்தும்
காயமோர் ஜரைந்தினாற் கவினும்
வாயமார் உருபய திருவடி வனப்பும்
மற்றுள மாமைசால் உறுப்பும்
நேமமாய்க் காட்டி நேயமுற்றாள்வை
நிருபனே யேசு நாயகனே.

சிரவணம் - காது, காமர் - அழுகு,
கருதலர் - பகைவர், மாமை - அழுகு.

4. அருந்தவத் தொண்டர் அகங்குது குலிக்க
அனந்த நல்வரம் அவர்க்கு அளித்தும்
திருந்தலன் என்றுள் அகந்தனில் தெளிந்தோ
திரும்பியீற் பார்த்திலாய் தீயேன்
வருந்தினேன் அருண சந்திதி வாய்ந்த
வனசனேர் மனமுகமலர்ந்து
பரிந்திதனை மூட்கொள் பத்தருண் அழுதே
பகவனே யேக நாயகனே.
5. பாடியுட் குழையாப் பவத்தருண் மகிழுப்
பரிந்துபல் வரப்பிர சாதம்
தேடிமுன் கொடுத்த தியாகிநீ அலவோ
சிரமது விறைக்க ராத்தி வாவாய்
நேடினேன் எனினும் நின்முகம் தாராய்
நீதியோ நிமிடம் இங்கதனில்
இடிவந்திதனை மூட்கொண்டிடாய் உலகுக்கு
இருவனே யேக நாயகனே.
6. அந்தகன் ஒருவனை அவெற்கிரங்கென்று
அரற்றநின் றவற்கருள் சுரந்து
மைந்தநற் பார்வை வழங்கினன் என்றாய்
மாயமாம் கிப்பிரபஞ்சம்
சிந்தியின் அறிவைத் திருக்கிகழுப் புரட்டித்
திரித்ததுன் நூனமாம் திருட்டி
தந்திதனை மூட்கொள் தருமழு பதியே
சாமியே யேக நாயகனே.
7. முப்புரம் எரித்தும் தொண்டரோர் முவர்
முடிவுறாது அளித்தருள் முதிர்ந்த
அப்பனே எனையாள் உலகுடல்அலகை
ஆமென மூன்றவர் மூய்ந்து

திருந்தலன் - பகைவன், அருணன் - குரியன்,
நேடுதல் - தேடுதல், திருட்டி - கண்.

செப்புமுப் புரங்கள் - தீயறக் கொஞ்சத்தித்
திமிதிமி எனத் தகித்து அடியேற்
தப்பவைத்து அடிமை கொண்டருள் தருவை
சாமியே யேக நாயகனே.

8. மாற்றலர் ஒறுக்க வருந்துதொண் டரைநள்
வார்தி வறந்திடப் பணித்துச்
சேற்றலா வெட்டாந் தரைசெலச் செய்த
தேவனீ யாரிது தெரியார்
காற்றினங் கவாசம் உள்ளவள் கலக்கக்
கலங்கினேன் கிறப்பிபனக் கழறும்
மூற்றிடை அலையத் தனிவிடாது மூட்கொள்
ஜயனே யேக நாயகனே.
9. அமுந்து எம்பாவப் பதகருக்கு அருளாம்
அவுடதம் அளித்தவர்ப் புரந்தாய்
இமுந்துருள் பொழுதும் உனைப்பிரிந்து உறைய
உள்ளிலா அடியனை உறுத்தும்
செமுந்துயர் அகற்றச் சீத்தநிற் குராதோ
தெய்வமே தேம்பிவா டாழுன்
எழுந்துநல் அமரர் ஏத்தவந்து மூட்கொள்
கிராசனே யேக நாயகனே.
10. தொண்டர்தம் கிதயம் தொண்டுகொண்டு அருஞும்
தூயி விண் மண்டலம் துளைக்கும்
விண்டிலன் றொருநல் வித்தகன் வியக்க
மேவினாய் விழிக்கிலக்குலுனாய்
சண்டவெம் பவஞ்செய் சண்டியென்று எனக்கோ
சமுகம் ஈந்திலை கிது சரியோ
அண்டினேன் அமுதேன் அனுமைவந்து மூட்கொள்
ஆதியே யேக நாயகனே.

11. பாதிராத்திரியிற் பத்திமைத்தீபம்
 படைத்து உனைப்பாடு பத்தர்கள்தம்
 வேதனவிலக்க அவரைவிட்டுஅடைத்த
 வெஞ்சிறைக்களமதால்மீட்டாய்
 ஈதுபோல் அடியன் கிடர்ப்படுலோக
 கிழிவதாம் சிறையிடுத்து ஆட்கொண்டு
 ஆதியாம்பதலி தந்தருள்ளிரிப்பை
 ஜூயனே யேக நாயகனே.
12. பத்தருள் வாஞ்சைப் படும் தீரு மருந்தே
 பாவலர் பாடு நன்மருந்தே
 கத்துவார் கடல்குழ் காசினி மருந்தே
 கண்டகர் கண்டிடா மருந்தே
 வித்தக மறையின் விழுப்பொருள் மருந்தே
 விண்ணவர் வியந்திடு மருந்தே
 அத்தனே கிந்த வமயமின் மருந்தாய்
 ஆண்டருள் யேக நாயகனே.
13. நாளையே பொன்போல்நற் பழம்பழுக்கும்
 நாளெனா நாடிடாறும் கிலவை
 ஏழைளஞ்சு ககங்கள் காத்திதன வீகமாம்
 திலவுகாத்து உளமகிழ்ந்து கிருந்தேன்
 பூளையாம்அதுவும் பொம்மென வெடித்துப்
 போதல்நிச்சயமதால் புகறந்
 தூளதாய்என்னை அடிமை கொண்டருள்வை
 அநகனே யேக நாயகனே.
14. உம்பல் ஆதியதா உறவிகள் ஈறாம்
 உயிர்த்தொகை ஒருங்குமுன் கருணைக்
 கொம்பார்சேர் கொடியாய்க் குலவிடப் பாவி
 கொடியனேன் மாத்திரம் குலைய

கண்டகர் - தூட்டர், அஞ்சகம் - கிளி, பூளை - பஞ்ச,
 உம்பல் - யானை. உறவி - எறும்பு.

கிம்பர் விட்டனையோ வேளையேன் உரைகள்
ஏற்டாவோ நின்கும் பலத்தில்
நம்பனேன் சுபதி நடந்தென மூட்கொள்
நாதனே யேசு நாயகனே.

15 அல்கலில் அருள்பெற்று கூந்த நீர்த்தும்
அழிடார் அருந்தவம் ஆற்றார்
எல்லையில் பவத்தர் ஆயினும் கிரங்கி
கிண்ப பஞ்சமகதி சந்தாய்
எள்ளிலும் சீறிதென்று கியம்பு பங்குரிமை
எனினும் நின்னிடம் எனக்கிலதோ
வள்ளலே விரைந்து வந்தென மூட்கொள்
மகிபனே யேசு நாயகனே.

16 பிள்ளையைத் தன்மை கிண்ணழும் பெயராப்
பேதையேன் அசேதனம் பிடித்த
உள்ளமீதுனை ஆவாகியேன் உறுத்தேன்
யோகமுற்று அருந்தவம் உயற்றேன்
அள்ளலுக்கு உரியன் ஆயினேன்எனினும்
அன்பொரு வடிவமாய் அமர்ந்தாய்
பள்ளநீர் போலப் பறந்துவந்து மூட்கொள்
பகவனே யேசு நாயகனே.

17 முன் நினைப் பகைத்துன் தொண்டரை முனிந்து
முடிமனர் முன்னர் விட்டுலைத்து
வன்னிபோற் கொதித்து வருத்தினோன் வாழ்த்தி
வணங்கிடப் பிரசன்னம் கூனாய்
சீன்னவன் தீம்பன் கிவனெனச் செறுத்தோ
திரும்பிநீள் கடைக்கணும் செலுத்தாய்
கிண்ணனயேனும் கிரங்கி வந்துமூட்கொள்
கிரைவனே யேசு நாயகனே.

சுபதி - விரைவு, பஞ்சமகதி - மோக்கம்,
ஆவாகித்தல் - தாபித்தல்.

18 மைந்தன் அருயிர்வான் மறையமார்பு அகறந்து
மாழ்க அமங்கலி மனமகிழுச்
சீந்தைநைந்து உருகிப் பாடையைத் தீண்டச்
சீருவன் உய்ந்திட அருள்செய்தாய்
வந்தனை புரியும் பாவியேன் வாளா
மாய்ந்திட விடுவையோ வல்லே
இந்தநற்கணம் வந்திரங்கி ஆட்கொள்வை
சசனே யேக நாயகனே.

19 ஏழையேன் தன்மேல் கிரக்க நிற்கிலதோ
யானிடுமோலம் நின்னிரண்டு
கேள்விவாய் விழ்ந்தது கில்லையோ கெட்டாற்
கிளையிலும் கேண்மை தின்றென்பர்
மூள்வையோ ஜயா முதுரை ஈதை
அன்றெனில் அயர்ந்து வீழிந்த
வேளைவந்து அடிமை கொண்டு வீடு அருள்வை
வேதுனே யேக நாயகனே.

20 துதியது செயாநா என்றனாத் துதித்துத்
தொழாதகை என்கை நிற்றெழாழற்குன்
பத்தினக்கே காப்பாதம் என்பாதம்
பத்திமை பழாத நெஞ்க என்னினஞ்க
கிதுபிபரும்புதினம் என்பையோ உலகில்
என்னிலும் எத்துணைத் தீயோர்
அதிசயத் தொண்டர் முயினார் எனையும்
அடிமைகொள் யேக நாயகனே.

21 சொர்க்கம் ஏற்டுமோர் விருத்தை உள்துணிந்து
தூக்கியோர் கிராட்டினச் சுமையைக்
கக்கமிட்டு கிடுக்கீக் கடுகினாள் என்ற
காதைபோல் காசினி பயந்த

அமங்கலி - கைம்பெண், வீருத்தை - கிழவி.

சீக்கிலாம் சீரமேற் சுமந்துநீள் சிவத்தைச்
சேர்வனோ கிவையறத்து ஏய்த்து
கிக்கணம் ஏழுந்தேன் என்னெவந்து மூட்கொள்
சகரா யேக நாயகனே.

22

எங்கனும் வியாபித்து ஏழைபங்காளன்
எனும் அபீதானனாய் கிளங்கித்
ஞாங்க வேதாந்தத் தொகையதாய்ச் சருப்பம்
தூஷித்திடச் சுடிகையைத் தூவைத்த
கொங்குசேர் வனசபா மூதனே சூளிக்
குலவலி தடுத்தடுங் கொற்றச்
சீங்கமே அடிமை கொண்டெனத் திதிப்பை
தேவனே யேக நாயகனே.

23

கண்ணினை காக்கும் கிமையது கடுப்பக்
காலமிமல்லாம் எனைக்காத்த
அண்ணல்நீ ஆயத்து அடைந்திடும் அமயம்
அகல நின்றிடுதல் அன்பாமோ
தெண்ணிலா உலவும் வானுலாந் தேவர்
திருக்கரம் குவித்துடன் சேர
அண்ணிவந்து அடிமைகொண்டருள் தருவை
அதுலனே யேக நாயகனே.

24

புராதனா புநிதா பூரணா பிபால்லாப்
பொத்தறாத்து கிருக்கினர் உளத்தில்
கிராதவா வீறில் சச்சீதா னந்தா
என்னகத்து கிருப்பதி கிதனைப்
பராதினப் படுத்தாது உன்வசம் படைத்துப்
பதமலர் பணிந்து வந்தித்தேன்
தூராதனா என்னைத் தூரத்திடாது மூட்கொள்
தூயனே யேக நாயகனே.

சீவம் - மோக்கம்,
கொங்கு - வாசம்,

சுடிகை - உச்சி.
ஆதுன் - அறிவிலான்.

- 25   தேளது கொட்டத் திகைத்து வீண்சேட்டை
           செயும் சீறு குரங்கினச் செகத்தீன்
           வாழ்வது கொட்ட மயதையுள் வளர
           வாலறிவு என்பது மழுங்கக்
           கேளெனப் பெருமை கிளைக்க அஞ்ஞானக்
           கிருத்திம் உளையினுட் கூடந்து
           கூளம் ஒத்தமுகிக் குணங்கெடாது யூட்கொள்
           கோமகா யேக நாயகனே.
- 26   மறந்தவா மண்ணோர் வன்பவம் திரண்டு
           மகதலம் அதனில் என்வடிவம்
           பிறந்ததோ அறியேன் பெரியரைத் துதியேன்
           பீடதா நடையிலேன் அமுதம்
           கறந்திடாக் கல்லா வறந்தவான் கயம்போற்
           கயவன் யானாயினுஸ் கழித்து
           மறந்திடாய் வருவாய் அடிமைகொண்டு அருள்வாய்
           மாறிலாய் யேக நாயகனே.
- 27   தரையதன் கன்ம பவமிலாம் தலைமேற்
           தாங்கிய சாமியே சயம்பே
           வரையிலே தாசர் மகிழ்ந்துஅதிசயிக்க
           மாற்றுநுக் கொண்டவா மறைகள்
           உரைசெயும் சோதி வடிவமே உருகி
           ஒலமிட்டவர் தமக்கு உற்றே
           கரையிலாக் கடலாழ் பவர்க்குறு கலம்போற்
           கடுகியாள் யேக நாயகனே.
- 28   உரைமிகத் தளம்ப ரோமமெய் சீலிக்க
           ஓண்கனீர் ததும்பிநின்று தீர்ந்து
           வரையில்வீழ் அநுவிபோல் உரம்வார
           வாய்மறை மணந்தரத் திவ்ய

கிருத்திம் - பொய், வஞ்சனை, அமுதம் - பால்,
           கல்லா - கற்பசு, உற்று - உள்ளுகோல்

சரிதமே படிக்கும் தாகமேற் படநின்
 தாள்தொழுப் பதக நின்சநிதிக்கு
 உரியன்ன் என்னும் வட்டிடாது ஆட்கொள்
 ஒழிவிலா யேக நாயகனே.

- 29 பேம்கள் வைத்தாண்ட குடியலேன் பொயோர்
 பேசுநின் பெருமை வைத்தாண்ட
 நாயடியேன் நின்நற்குடி யானேன்
 நரர்க்கு அடியான் அலேன் நட்பார்
 தாய்தனுள் அன்பும் தயவு தண்ணளியும்
 சார்ந்துளோய் தயங்கியியன்னுள்மா
 ஒழுமிச்சமயம் ஓடிவந்து ஆட்கொள்
 உத்தமா யேக நாயகனே.
- 30 குருடன்றுன் தீபம்கொளுத்திலென் தணித்தென்
 குளியுவென் சங்கமும் குமியும்
 முருடு மொத்திரெந்து முழங்கிநல் வெதிரன்
 முகமுனம் உரப்பில் என்னதுபோல்
 அருள்தரு என்றன் அருமைவார்த்தைகளுக்கு
 அசைந்திடா அசடினன்று உருத்தார்த்து
 கிருள் தொகு பவர்க்கமைனை விடாது ஆட்கொள்
 ஏகனே யேக நாயகனே.
- 31 கரும்பியானைச் செம்பியான் ஆக்கினும் கல்லாக்
 கயவரைச் செய்தவர்தம்
 கிரும்பு நெஞ்சத்தை கிளக்கலோ அரீதால்
 எத்துனை கிதோப தேசங்கள்
 விரும்பிட வறைந்தும் விலங்கல் பட்டுஒழிந்து
 வீழ்மர முணிபோல் வீழ்ந்த
 குரும்பன் என்றென்னைத் துறப்பையோ ஆட்கொள்
 தூயனே யேக நாயகனே.

முருடு - ஒரு வாச்சியம், வாத்தியம், விலங்கல் - மலை.

32 முசைகள் அடங்கி அலரிமுன் கிம்போல்
அருக உள்ளனபது பெருகப்
முசைசெய்து கிதயிமாரு வழிப்புகுத்தப்
புராதன மறைமிமாழி பொழிந்து
நேசமுற்று ஏத்தி நின்பதம் தாழா
நீசன்மற்று கிவனின நினைந்து
சீசியன்று எள்ளிச் செறுத்திடாது முட்கொள்
செம்மலே யேசு நாயகனே.

33 உரும்துண் காலை மாலையின்று உலகம்
ஒதுமுக் காலமும் உன்னை
அருமையும் அன்பும் பெருகவென் அகமாம்
முசனம் வதிந்திட அமைத்துக்
கீரமயாய்த் துதித்துத் தோத்திரம் களத்தாக்
கீழ்மையன் கேடன் என்று எள்ளாய்
உரிமையாம் உழுவல்தந்து எனைமுட்கொள்
ஒப்பிலா யேசு நாயகனே.

34 பத்தியைப் புதிபோல் பொடிபடுத்திப்
படிவும் அதடங்கலும் பரவும்
உத்தியோகத்தை ஓமுக்கமாய்க் கொண்டுன்
ஒதரு நாமம் உச்சரித்து
அத்தியந் தம்மாய் அஞ்சலி செய்யா
அசடன் யானாயினும் படும்னு
பத்தில்அந்தரித்துப் பதைத்திடாதுமுட்கொள்
பரமனே யேசு நாயகனே.

35 கிஞ்சகச் செவ்வாய்ச் செஞ்சொலார் கிளையும்
கிளைனுரு மக்கனும் கேண்மை
விஞ்சவார் பிறநும் துணையெனல் வியர்த்தம்
விழிலன அகமதால் விடுத்தேன்

அலரி - சூரியன்,
கிமம் - பனி,

உருமம் - மத்தியானம்,
உழுவல் - தொடர்ந்த அன்பு.

குஞ்சரம் கமக்கக் குடைநிழற் குலவும்
 கொற்றவர் தஞ்சமுங் கோதே
 அஞ்சலி அத்தனா உனையடைந்தேன்
 ஆட்காளென் யேசு நாயகனே.

36 பாழி ஸிரிரைத்த பாவியிற் பழுதாம்
 பாவியேன் பழைமையாய் வழங்கும்
 ஊழை மெய்மென் உன்னினபோல
 உளமெலாம் உலகதுக்கு கிரைத்தேன்
 கேளையோ கெட்டேன் என்பிழை கண்டேன்
 கெழுமு சந்தாபழும் கொண்டேன்
 ஏழைபங்காளா என்னையாட் கொள்வை
 சுற்லா யேசு நாயகனே.

37 அம்பிகள் கிரண்டிற் பங்கதாய் அடியிட்டு
 ஆழிவாய் அமிற்ந்த வஞ்சையைப் போல்
 கிம்பரோடும் பரமிசை மனசு கிருத்தி
 ஈழிந்து கிறுவனோ என்றும்
 நம்பினேன் நீயே கதியன நாடு
 கொம்புலாங் கொடிபோற் குறுக்கினேன் எனையாட்
 கொண்டருள் யேசு நாயகனே.

38 பிறவியாந் தரங்கப் பெருங்கடல் வீழ்ந்து
 பீழையற்று அயர்ந்தயான் பீழைக்க
 அற்யதாம் தெப்பம் ஏறினேன் அதன்றன்
 அடியதில் கில்லிகண்டு அயர்ந்து
 சுறவுதாம் பிசாசம் தூடுக்கதாய்த் தூக்கிச்
 கருட்டிவாய் மடுக்குமுன் தூய
 அறிவுகொண்டு உன்பால் அடைந்துளேன் எனையாண்டு
 அடிமைகொள் யேசு நாயகனே.

குஞ்சரம் - யானை, சந்தாபம் - மனக்கவலை,
 அம்பி- தோணி, தரங்கம் - திரை.

- 39 தாசர்தம் கிதயத் தாமரை நடந்த
தாளவின் வாசர் கள்ததைந்து
ஸமா ராச ராசன்று ஏத்தீ
கிறைஞ்சிடும் சறிலா கிறையே
பூசனை புரிந்துன் குதியிலாம் புகண்று
பொற்பதம் சிறந்தனிற் புனைந்தேன்
மூசையற்று எனையாண்டு அடிமைகொண்டு அருள்வை
அத்தனே யேக நாயகனே.
- 40 வறுத்த வித்ததுபோல் வளந்தராப் பாவி
மாந்தர் அஞ்சிடு வச்சநாபி
அறத்தெனாப் குதிகொண்டு அம்பரம் தாவி
அமலனாம் என்னில் நல்லாவி
நிறுத்திடான் சீத்த நிறையிலான் மெய்ம்மை
நெற்றிலான் கிவன்னன நெஞ்சிற்கு
அறுத்திடாய் கையாளாக்கி யெற்காப்பை
கர்த்தனே யேக நாயகனே.
- 41 கன்னலை ஏறிந்து கற்கறித் தழுங்குங்
கற்றறி பூடனேர் கதிக்காம்
வன்ன போதகம் என்னுளத்தில் நீவைத்தும்
மயல்மொழி கொண்டவை மறந்தேன்
என்னவே பச்சாத் தாபமாய் ஏர்முன்
கிளகுசெம் மெழுகின வினைந்தேன்
அன்னைபோல் ஏந்தி அடிமைகொண்டு அருள்வை
மூதியே யேக நாயகனே.
- 42 புத்துருக்கிடுநெய் புனித பாளிதம் தேன்
பொருவில் ஞானோதயப் பொருளே
சீத்துருக் கிடுமெய்ச் சீட்ருக்கு எலிய
தெய்வமே தேசிகர் சிரமே

ததைந்து - கூடி,
சீத்து - ஞானம்.

பாளிதம் - பாற்சோறு,

பத்தருள் சீன்னஞ் சீறியவன் பதகர்ப்
பதவிரனப் பராமுகம் பண்ணாய்
முத்தி தந்திட்ட்கு முந்தினுட் கொள்வை
முன்னவா யேக நாயகனே.

- 43 புல்நூனிப் பனியைப் பொருவுபொன் உடம்பைப்
பொருவிளைனச் சந்ததம் புரந்தேன்
தன்னியன் அல்லேன் தயவிலே கிந்தத்
தரணியில் என்னை யோசனீத்தேன்
மன்னியாய் வகுத்திச் சுவப்பிரம் வழங்கி
வாதனை தருவவேயோ தன்னைத்
தன்வினை அல்லாற் சுடாதுவனைத் தடுத்தாள்
சாமியே யேக நாயகனே.

- 44 கைதவம் கலந்த பிரபஞ்ச மாயக்
காளினலாம் கழிப்பிரும் காலம்
பைதலுற்று ஜந்து கள்வர்சொற்படிக்குப்
பதம்வருந்திடப் படர்ந்து உலைந்தேன்
வைத்திகன் அல்லேன் எனினும் நீ வைத்த
வான்குடியானலோ வானோர்
ஜிதற நெருங்கி அயல்புடை வரவந்து
அடிமை கிகாள் யேக நாயகனே.

- 45 இளமையர் செவிடர் இளனர்பல் பினியர்
இளத்திடை வேட்டன கொடுந்த
சாமிந் அலவோ தமியனேன் ஓலம்
சார்ந்தது கின்றோ கனந் தமக்கு
ஆமை ஜந்துறுப்பு அடங்கல்போல் யானும்
ஐம்புலன்ஒடுங்கிட அடங்கிச்
சாமிது தருணம் அடிமைகொண்டு அநுள்வாய்
சகேந்திரா யேக நாயகனே.

அடிமைகொள்ளவேண்டல்
முற்றிற்று-

சுவப்பிரம் - நரகம், கைதவம் - வஞ்சனை, பைதல் - துன்பம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

(இசை தேவாரம்)

வூதியாய் அந்தமாகி அருமறைக் கொழுந்தாய் மூர்ந்த
சோதியாய்த் தூலங்கி நின்றாய் தொல்லைதந்து அந்த்யகால
வாதைநாய் அடியன்வாட வருத்தல்காண் கிளையோ வான்
தூதர்தம் கணத்தையேவீத் துணைசெய்வை யேசுநாதா. 1

பந்திக்கும் சமயபேதப் பாழ்ஸ்குழி வீற்ந்தாழ்ந்தோரைச்
சொந்தமாய்த் தடுத்தாட் கொண்ட சுந்தரா அந்த்யகாலம்
வந்ததாற் பிராணன்வாட மறிந்தங்கோ கிங்கோ என்று
நொந்தியான் வருந்தமுன்னார் நொழியில்வா யேசுநாதா. 2

வந்திப்பார் தோஷம்போக்கி வாஞ்சைகொண்டு அவர்க்குமாறில்
எந்தநல் வரமும்கூயும் எம்பரா அந்த்யகாலம்
முந்திற்றால் அதற்காயத்தம் முற்றுவித்து உன்னைமோட்சம்
சந்திக்க வரந்தந் தாளாய் தற்பரா யேசுநாதா. 3

விரிகடற் கொந்தளிப்பும் மேல்டு மருத்தின் மூர்ப்பும்
ஒருமொழி உரைத்தடக்கும் உத்தமா அந்த்யகாலம்
தருமிடர்க்கு அயர்வேன்கொண்ட சுஞ்சலம் அடக்கி மேலாய்
வருதனிப் பதவி தாராய் வள்ளலே யேசுநாதா. 4

சீலைகொண்டு செறுநர் மோதும் சீடன்மூன்தித்தாட
அலைவொன்றா மோட்சவாசல் அன்றும் திறந்தாயன்றோ
மலைவற்றேன் அந்த்யகாலம் வந்ததெற்காக கின்னும்
நிலைப்பறத் திறக்கவில்லை நீதியோ யேசுநாதா. 5

கல்லென திரங்குசுற்றாஸ் களித்திடக் கழிந்தலுவி
வல்லையில் வரவழைத்தாய் வந்ததற்கு அந்த்யகாலம்
கில்லதோ உளதோவென்னா என்னுயிர் சோராதன்பார்
சொல்லொன்றால் உயிர்ப்பித்தாளாய் சோதியே யேசுநாதா 6

மருத்து - காற்று,

செறுநர் - பகைவர்,

சீலை - கல்,

கல் - ஒலிக்குறிப்பு

அருஞ்சிறைக் கூடமேவும் அன்பரை மீட்டற்காகப்
பொருந்தளை முறித்துப் பூட்டும் புதுவகள் திறக்கச்செய்தாம்
தருந்துவனை பிறரிர்காணேன் சார்ந்ததெல்கு அந்த்யகாலம்
வருந்துமுன் மீட்டு முத்தி வாசந்தா யேகநாதா.

7

கோரமார் அஸ்கிழ்ட்டிக் கொடியர்முன் கிழுக்கு வீழ்த்தும்
ஆரியர் தமக்குக் காட்டும் அன்பதில் அரைகாலேனும்
வாரமாய்த் தருதல்தோ வந்தகிவ்அந்த்யகால
ஸ்ரூமல் போவும்வாதை அகற்றவா யேகநாதா.

8

பாலறா வாயரான பற்பல சீறுவர் தம்மை
எலுநின் கரத்தில்ஏந்தி கியம்பினை முன்னாள் ஆசி
சாலயான் சீறுவனன்றோ தந்திடற்காசியின்றோ
மாலுறுமந்த்யகால வாதைதீர் யேகநாதா.

9

கல்லைக் கந்தரத்திற் கட்டிக் கயத்தின் கண்சந்தி பூழ்ந்த
புல்லறி வினன்போன் ஞாலப் பொருளதை உளத்திற் பூட்டி
அல்லற்பட்டு ஆழுமிமன்னை அந்தியகால வாதை
கொல்லுமுன் திருக்கைநீட்டிக் கொடுத்தருள் யேகநாதா.

10

விளக்கை மென்மலர் என்றுள்ளி வீழ்ந்தொழி விட்டில்போல
அளக்கொண்ண அலந்தைக் கண்ணை யானகிம் மாயலோகச்
சழுக்கை நல்விருப்பமின்று சாதித்து மோச மார்க்கம்
வழுக்கனேற்கு அந்த்யகால வாதைதீர் யேகநாதா.

11

தாயினுக்கு உதவா மைந்தன் தரையினர்க்கு உதவானென்று
பேயரும் உரைப்பர் நிற்குப் பிரீதி தாராத பேயேன்
மூயநின் தொண்டர்தம்மால் அலட்சீயப் பட்டேனேனும்
ஏயுமிவ் அந்த்யகாலத்து கிரங்கவா யேகநாதா.

12

கன்று தாய்ப்பகமேல்துள்ளிற் கண்டதீங் கொன்றும்கில்லை
இன்று தாய்கன்றில்துள்ளில் உறுந்துயர் உலகமோரும்

தளை - விலங்கு, புதுவு - கதவு, கோரம் - கொடுமை,
ஆரியர் - அறிவுடையோர், ஆசி - ஆசீர்வாதம், மால் - மயக்கம்,
வாதை - வருந்தம் கந்தரம் - கழுத்து, கயம் - வாவி,
அலந்தை - துன்பம்.

கின்றுந் எனைமுனிந்தால் ஏனெனக் கேட்பார் யாரோ
நின்றவில் அந்தயகால நேர்ந்துவா யேசுநாதா.

13

ஐசிநீள் முனையின் மேனின்றோ அறத்தவஞ் செய்தாலும்
ஆசினின் கருணையின்றேல் ஒருய்வர் நின்துதஞ்சம்
நேசமுற்று அருளாயானால் நெருங்குமில் அந்தயகாலப்
பூசலை வெல் என்செய்வேன் பூரணா யேசுநாதா.

14

ஒருதலை நீர்பார்த்துக்கக் ஒருதலை நீலம்பார்த்து ஈர்க்கும்
கிருதலைப் பிரவகம்போல் கிகபரக் கவலை நெஞ்சம்
தீர்தர அங்கிஸ்கீர்த்துச் சீறுமைசெய் அந்தயகாலம்
ஒருதலை உள்ளம்வைத்தேன் ஓடிவா யேசுநாதா.

15

தேககுடாரம் போர்த்துச் சீக்கிகனச் சீதைத்து விண்மேல்
ஒகையிற்குடி போதற்காம் ஒருவன்யான் பயணப் பட்டேன்
சோகுவந்து எதிர்த்தால் நின்றன் துணைகொடு அங்கத்தனை வெல்வன்
ஷுகுமில் அந்தயகாலத் தருகில்வா யேசுநாதா.

16

காரிருள் கலைய விண்ணிற் கடுகிநீன் பணிசெய் தூதர்
நேரிரு பாலும் வந்து நெருங்கிநீன் நிடநின் காந்தி
ஷுர்தரு வதனக்காட்சி அருள்செய்தில் அந்தயகாலச்
சோர்புதீர்த் தென்னைழுள்வை தூயனே யேசுநாதா.

17

சாவஞ்சேன் பிணியுமஞ்சேன் சஞ்சபனைசெயும் பேயஞ்சேன்
ஆ! வஞ்சப் புலத்தர்க்கு அஞ்சேன் அவாவிவலும் மாவக்கஞ்சேன்
பூவஞ்சேன் பூவோர்க்கு அஞ்சேன் பொன்னடிக்கு அஞ்சம் வீற்ந்தேன்
ஓ! அந்தியகாலப் போருக்கு ஓடிவா யேசுநாதா.

18

தேச சஞ்சாரஞ்செய்து செனனவுர் திரும்புவார்போல்
நாசலோ கத்தைவிட்டென் நண்பர்வாழ் மோட்சலோக
வாசமேல் வாஞ்சைவைத்தேன் வந்திடு அந்தியகாலத்திற்
தாசனேன் பூசல்தீர்த் தருணம்வா யேசுநாதா.

19

மலைவெகுண்டு அணுவை மோதின் மற்றது தாங்குமோநற்
சலைகலா ஏழைமேல்நான் கர்த்தக்கவம் காட்டுவாயேல்
நலைதுணை எனக்காருண்டு நீறையுச் சினம்கொளாமற்
கொலைசெயும் அந்தியகாலக் குறும்புதீர் யேகநாதா. 20

தீத்திக்குந் தேனும்பாகுஞ் செறிந்துந்தன் தீயகந்தும்
எத்திக்கும் பலாண்டுவீகம் என்பரால் சுருதிநூல்சொல்
தத்துவ போதுநன்கு சாதித்தும் குணம்வரா உன்
மத்தனென்று எள்ளாய் அந்திய வாதைதீர் யேகநாதா. 21

பிள்ளைதன் மழலைவாக்குப் பெற்றவர்க்கு அழுதமென்ப
உள்ளிதுண்று அறியாருண்டோ உனக்கயான் கிடுபுன்னலம்
தெள்ளமுதாக உன்றன் திருக்கனம் கவையா தோதீக்
கள்ளமார் அந்தியகாலக் கலக்கந்தீர் யேகநாதா. 22

காயந்தீர் மருந்துசல்ய கரணியது என்றும் மூர்ச்சைக்கு
ஏயுன் மருந்து சஞ்சீவினி என்றும் கிசைத்தார் நூலோர்
நீயெனக்கு கிவையாகாயோ நேருமில் அந்தியகாலஞ்
சாயும்போர்த் துணையதாகச் சபதிவா யேகநாதா. 23

அன்னைகாள் அழுதம் எங்கட்டு அளித்திரு என்றழு மகாருக்கு
கிண்ணஸிப் பார்ப்பமென்ன கியம்பும் அன்னையர்உண்டாமோ
கன்னனேர் கருணையானே கருவமாம் அந்தியகாலம்
என்னைச் சாய்த்திடமுன் வந்தாள் கிறைவனே யேகநாதா. 24

உப்புடன் அப்புப்போல ஒன்றி நல்லுறவு கொள்ளாத்
தப்புளான் எனினும் நீண்றன் தயைபெறத் தாகங்கொண்டு
அப்பனே ஓலமிட்டேன் அந்தியகால யூர்ப்பில்
வெப்புறு விழுமுன் வந்தாள் வேதனே யேகநாதா. 25

கிறப்பினுங் தரங்க உந்தி ஏழிற்கரை தாண்ட வாஞ்சித்து
கிறப்பிரு மலக்கண் கொள்ளவில் அந்தியகாலப் போரிற்
பிறப்பிலாய் யயங்கி நாயேன் பேதுற்று வீழா முன்னர்
உறப்பாந்து ஓடி வந்தார் உன்னதா யேகநாதா. 26

குறும்பு - பொல்லாங்கு,

பாகு - பால்,

பலாண்டு - உள்ளி, சுருவன்காயம், சுருதி - வேதம், மறை,

சபதி - சீக்கரம்,

மூர்ப்பு - போர்,

உந்தி - கடல்.

என்னென்றீல் நின்னெனியன்றும் கிருத்தினேன் கோவில்கோள்வை
கன்னம்கால் கரத்கால் நின்றன் கைங்கரியங்கள் செய்தேன்
தின்னும் நற்காக வேண்டும் எப்பனி விடடியும் ஏற்றேன்
வன்னெஞ்சாம் கிராமில் அந்தம் மலைவில்வா யேகநாதா. 27

பாடிலேன் தேவகானம் பதித்திலேன் திவ்யகீதம்
ழுடினேன்டிலகர் பின் அருளையொரு பொருளாய்வுரேன்
வாடினேன் மோதி நீத்தம் வந்தபின் அணை கோல்வார்போற்
தேடினேன் அந்தம்காலந் திருப்பிப்பார் யேகநாதா. 28

தன்னை என்னாது விட்டுத் தசமருள் ஒருவற் காணேன்
என்னவள் திகைத்தாற் கொப்பாய் கிப்பிரபஞ்ச மாயை
தன்னுளே சீக்கி என்னைத் தானினா நீசனிற்கோர்
அன்னியன் எனினும் அந்தம்த்து அருள்செய்வாய் யேகநாதா. 29

அம்பரத்தவர் கிப்புவோர் அறியொனா அகண்டா சொந்தக்
கம்பம்விட்டு அகவுமத்த காரியன நினைக்கை விட்டுக்
கும்பிக்கு மூளாகி உள்ளாஸ் குலைகுலைந்து உருகுவேனோ
இம்பரிவ் அந்தம்காலத்து என்னையாள் யேகநாதா. 30

அள்ளிநின்று அருந்தத் தாராய் மூயினும் ஒறுத்தோர் அறப
துள்ளியாஸ் கருணையேனுந் சுதந்தர மாக நாயேன்
கொள்ளுதற்கு அருளாய் கொல்லோ கொடியவிவ் அந்தம்கால
தள்ளுதற்கி யாதுசெய்வேன் தயைபுரி யேகநாதா. 31

நடுக்கடல் நதிவாய்ச் சென்றும் நக்கியுன் ஞமல் நேர்நின்று
அடுக்கருங் கருணை வாரித்து அடங்கரை சார்ந்திருந்துங்
குடக்கையின் அளவதேனுங் கொண்டுணாது உணங்குவேனோ
விடுத்திடாது அந்தம்கால வேததைரி யேகநாதா. 32

கடைதறி அப்பாற்பட்டுக் கலங்குவென் தயிர்போல் நாயேன்
புடவிதன் முசைமத்தாற் புடைப்புற்றும் அலக்கங்கிளாண்டென்
கடவுள் நியிதை நின்கண்ணாற் காண்டிலையோ என்னெஞ்சம்
உடைபடாது அந்தம்யுத்தத் தோடிவா யேகநாதா. 33

கைங்கரியம் - தொண்டு,

கானம் - பாட்டு,

தசமர் - பத்துப் பேர்,

அம்பரத்தவர் - வானோர்

ஞமல் - நாம், வாரி - சமுத்திரம், உணங்கல் - வருந்தல்.

தக்திப்பாய் சடிலம்பூட்டும் தடம் கடிவாளம்தங்காது
எத்திக்கும் தாவல்போல்ளன் தியமயங்கு இங்குமேவிச்
சீத்திக்குப் புறம்பாய்த் தீவாய்ச் சென்றிட விடுவையோ வா
பத்தைத் தீர்த்து அந்த்யகாலப் பகையுந்தீர் யேகநாதா. 34

பஞ்சிவண் பொதியைத் தாங்கிப் படுகநுட் படுத்த மூரி
சஞ்சலம் அடுத்தெழும்புந் தன்மையியாத்து கியானிப்புவின்
வஞ்சகப் பொருள் நற்பாரம் வருத்த உள்ளயர்ந்துன் திவய
செஞ்சரண் அடைந்தேன் அந்த்யச் செருவிலாள் யேகநாதா. 35

குற்றமும் குணனும் பாரான் கொடுத்தபுல் அசனமேற்று
உற்றதன் பசீக்காவண்ணும் ஒருவன்போல்உள்ளளபாவம்
கிற்றுமற்று அற்றிதன்னாது எவற்றையும் ககித்தேனன்று
சற்றெனும் நினையாதுஅந்த்யச் சமரம்பார் யேகநாதா. 36

காந்தபுதரத்தின் சத்திற் கவர்ப்பும் எக்குபோலப்
போந்திடு வுவனபோகப் பொருட்கள் சேட்டிக்க நின்றேன்
பாய்ந்தவேல் புண்ணிலங்கி பட்டது நிகராம் வாதை
ய்ந்தவில் அந்த்யசுசற்கு என்முன்வா யேகநாதா. 37

கனவிற்காண் கோட்டைபோலும் காசினிவாழ்வு சிசல்வம்
எனவிட்டு ஏனவைக்கும் ஏற்கும் கினியுறவேதும் உண்டோ
மனக்கீகே நினதுபாதம் வழிபடு வாஞ்சைசமுற்றித்
தினமுற்றேன் அந்த்யகாலச் செருவிற்கா யேகநாதா. 38

பேயிருந்து ஒடும்வீடிடன் பேதக மனக என்றாலும்
நாயனே நினக்கென்றத்தை நல்கினேனை வேதித்தேன்
பாயலும் தனியுமன்றப் பரிசனர் சமுகம் வேண்டேன்
சேயென நினைந்தில் அந்த்யச் செல்லல் தீர் யேகநாதா. 39

சடிலம் - குதிரை,
மூரி - எருமை,
பூதரம் - மலை,
செரு - போர்,
பாயல் - படுக்கை,

சீத்தி - மோட்சம், படுகர் - கிடங்கு,
அசனம் - போசனம்,
எக்கு - உருக்கு, சேட்டிக்க - கியக்க
கா - காத்துக் கொள்வாய்
செல்லல் - குன்பய்.

வாடிய பயிர்மேற் பெய்த மழையில் நின்கருணை கண்டேன்
தேடிய பூடுகையிற் சீக்கினால் எனதிற் கொண்டேன்
குடினேன் சிரத்தில் நின்றன் கந்தர உபயபாதம்
சடினி எனக்காருண்டோர் இணையிலா யேகநாதா.

40

அந்தியகாலப் போராட்டம்
முற்றிற்று.

நல்த சாலோககப் பிரவேசம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

- 1 பூலோக வாழ்விவாழிந்து போகக்கண்டேன்
பூவையர்தம் சௌந்தரியம் பூவாய்க் கண்டேன்
மாலார் மண்ணுயரிமை குடிவாங்கக் கண்டேன்
மல்குசற்றம் யாத்திரிகர் மடமாய்க் கண்டேன்
காலமது தூமம்போற் கழியக் கண்டேன்
கட்டைக்கணித்து அண்டிடக் கருணை கண்டேன்நின்பாத
சாலவினித் தாமதந்தான் தராது மேலாம்
சாலோகம் தாயேசு சாமிநாதா.
- 2 குரியன்கீழ் உள்ளவெலாம் தொலையக் கண்டேன்
கந்தரமாய்த் தோன்றியவை குகளாய்க் கண்டேன்
வாரியன்ன திரவியம் கைமாறக் கண்டேன்
மன்னவரும் முடியிழுந்து மாயக் கண்டேன்
அழினியிஸ்கு அழியாமல் கிருப்பார் ஆரால்
ஆதாரம் எனக்குளது சுதறிந்திடாயோ
சாரிகை போலுயிர்சூழலச் சகியேன் மேலாம்
சாலோகந்தா யேசு சாமிநாதா.

தூமம் - புகை,

சாரிகை - சூழல்காற்று.

- 3 கானலதைக் காண்டிமன்று கருது மான்போற்
கள்ளமனப் பிராந்தியினாற் கலக்கங் கொண்டு
வானமதைக் கனவதினும் மனகள்வையா
வையமதன் வாழ்வை நிதவாழ்வாய் வைத்து
ஸனமிகும் புவிபிபாறையால் ஏமாந்துற்றேன்
என்போலும் அறிவிலிகள் யார்உண்டிந்தத்
தானமதிற் சாம்போது சார்ந்துமேலாஞ்
சாலோகம் தா யேக சாமிநாதா.
- 4 காகம் கடங்கிளனக்காய்க் காகாவென்று
கத்துவபோல் அன்பர்கள் தாம் கனமாய்ச்சும்ந்து
ஆகங்கண் மீதிலறைந்து அரற்றியின்ன
ஜீயோவென்று அனுதாபித்து அலற்றியின்ன
சாகுமெனக்கு உறுதுவனையாச் சாவார்உண்டோ
சந்தோஷ கின்பகக தலமாழுத்தித்
தாகந்தீர்ப்பாருண்டோ தகவாய்மேலாஞ்
சாலோகந் தா யேக சாமிநாதா.
- 5 ஒள்ளழிந்த கனியன யானுள்ளம் நொந்தேன்
ஒருபுடையும் உடன்வருதற்கு ஒருவர்க்காணேன்
கள்ளளாழிந்த அன்புமலர் கனமாய்த்தாவிக்
கவனமுடன் மானதமா பூசைகண்டு
வெள்ளிமின ஒனந்த பாஷ்பம் வீழ்த்தி
மெய்சில்ராப் பேயேனை மிருத்தாம் பள்ளம்
தள்ளிவிட்டுத் தனிநடத்தாய் சாலமேலாஞ்
சாலோகந் தாயேக சாமிநாதா.
- 6 திசைபிசிகு மீகாமன் திகைப்புத்தீரத்
திருட்டிமுனர்த் தீபதம்பம் ஒன்றுவிதென்பட்டு
அசைவிலதாய் நின்றதென வளியேன் கண்முன்
ஆகாயம்வீதிநிற்பது அமையும் கொல்லோ

காண்டம் - நீர்,

பாஷ்பம் - கண்ணீர்,

பிராந்தி - மயக்கம்,

மிருத்து - மரணம்.

கிசைவுபெற நின்கணக்கள் என்முன் வந்திங்கு
கிருமுழும் கிருந்தாற்றி கிதவசீசய்யத்
தசையுடலம் பித்துயிர்க்குத் தகைசால் மேலாஞ்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 7 அத்தையென்றும் அப்பனென்றும் அரியானென்றும்
அன்னையென்றும் பின்னையென்தம் அக்காளென்றும்
தத்தைமொழி ஆடமயன் தம்பியென்றும்
சாற்றுஇறவர் தம்மாலோர் சகாயம் உண்டோ
கித்தரையின் பந்தமெலாம் கிந்தரசாலம்
எனத்தேர்ந்து உன் கமலபதம் கிரண்டுமேத்தச்
சத்தமிட்டேன் சாந்தருணம் சார்ந்துமேலாஞ்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 8 புவியமர்நின் தொண்டருக்குத் தொழும்புயண்டு
புகழ்வாங்கேன் யூயினும் நின் போதமென்னும்
நவியமது வாங்கிவளர் பவமா நாற்றை
நறுக்கிசியறிந்து அருள்ளான நானமாடிக்
குவிதரக்கை எடுத்துநினைக் கும்பிட்டேன் வீண்
கோதிவளென்று எனைத்தள்ளாய் கூட்டிக்கொள்வாய்
தவிசதனீல் தனிக்கவையாய் தயவாய்மேலாஞ்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 9 வாம்பரியை அடக்காத வலவன்மான
மனப்பரியை அடக்கவல்லேன் அல்லேன்மாயத்
தாம்பதனை உளத்திலிட்டுத் தீயர்ச்சார்ந்து
தக்கோர்பின் செலாதுபல தவற்றுட்பட்டு
ஆம்பரிசில் ஒழுகாதான் அந்தயினன்றே
அலட்சியம் செய்யாது அன்பர்அருகு சேரச்
சாம்பொழுதாம் சமயமான் தந்துமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

அத்தை - மாயி,
தத்தை - கிளி,
நவியம் - கோட்டி,

பின்னை - தங்கை
பந்தம் - கட்டு
வலவன் - தேர்ப்பாகன்

- 10 ஜம்புஸ்கள் நிலைகுலைய அவதிந்ட
     அகங்காரம் ஸுதியந்தக் கரணம் வாடச்
     செம்புண்ணீர் அருகிவரத் திருக்கிறன்டும்
     தெரியாது பஞ்சடையச் செவிடுமண்ட
     திம்பர்அருகிறுந்து நண்பருள்ளம் ஏங்க
     கிருமலூடன் முச்சிசுழும்ப ஈனத்தேகம்
     தம்பளிமனச் சாய்த்திருணம் சார்ந்துமேலாம்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 11 பாவியராம் அன்னைதந்தை உதரப் பாயல்
     படுத்துறங்கு கொடுந்தோஷி பத்தர்தம்முட்
     சாவிதனை நேர்ந்திடுவேன் சலத்தீல் விழ்ந்த
     தனித்துரும்பு போஜுலையும் தமியேன்வாடி
     முவியுண்டோ கின்றொவென்று அயருமிந்த
     அருஞ்சமய மண்டர்விரைந்து மூடிப்பாடச்
     சாவருமுன் நீ நடந்து தனியாய் மேலாஞ்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 12 அப்பனே என்னரசே அன்பேயின்பே
     அகிலாண்டம் தந்துதித்தித்து அழிக்கும்கோவே
     செப்படி வித்தைக்கு கிணையாய்ச் செப்புமிந்தச்
     செகபோக தேகபந்தம் சீச்சீ ஈனக்
     குப்பை எனத் தள்ளிவிட்டேன் குன்றிலக்காய்க்
     கொண்டார்போல் நின்னையிலக்கு மூக்கிகாண்டேன்
     தப்பாதிவ் அந்தியத்திற் சார்ந்து மேலாஞ்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 13 ஊதும் உலைத் துருத்தி வளியுள் உலாவி
     ஓடிவெளி நாடிப்பின் உள்ளேபாய்ந்து
     தாரிதெயன நடனமிடும் தன்மைபோலத்
     தனியாது உச்சவாச நீச்சவாசம் தப்பா

புண்ணீர் - கிரத்தம், குன்று - மலை, வளி - காற்று,
     உச்சவாசம் - உட்கொள்ளும் கவாசம்,
     நீச்சவாசம் - புறஞ்செல்லுஞ்சவாசம்.

ஓதுகணங் தொறுமிழுக்க உறவிவாடி
ஓயுமிந்தப் போதெனக்கார் உறுதிசொல்வர்
தாதையன்னை எனவருகிற் சார்ந்து மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

14 அஞ்ஞானக் கடலமிழ்ந்தி மோசமாவார்

அநந்தவெள்ளம் ஆனாரோடு அடியார்வாழ
மெய்ஞ்ஞான மனுடாவதார மேனாள்
மேதனியில் எடுத்தநூலும் விமலா என்னைப்
பொய்ஞ்ஞானம் தமதனுட்புகாமல் நித்தம்
புரந்துவைத்தாய் அந்தியத்தீற் புறம்போகாமற
தஞ்ஞனமாய் அனைத்தெடுத்துத் தடுத்துமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

15 மண்ணுகரும் மதலையுண்ணும் மருந்துகைத்தால்
வாகாய்முன் கிரிப்பளித்து அம்மருந்தருத்தும்
அன்னையெனப் பாவமண்ணை அள்ளியுண்ட-

அகாத சீறியேனின் ஸ்ரணங்கள்
சொன்னவரும் போதகவுண்டு துய்க்கச் செய்து
சொர்க்கமதின் வழிதறந்தாய் குழ்ந்தோர் என்னை
சன்னைபண்ணச் சாவவிடாய் தாழ்வின்மேலாஞ்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

16 செந்திநருப்பில் தேசாஸ் காஞ்சிரத்தின் நஞ்சும்

செறிந்தனபோல் தீங்குகுடி சேர்ந்திநஞ்சீற்கு
என்னநல்ல உபதேசம் சொலினும்கின்பன்று
என்றுதன்னும் இயல்புடையேற்கு கிரங்கித்துப்பாம்
கன்னல்ரசம் வெல்லுமன்பு காட்டிச்சாலக்
கடைக்கணித்தா யான்சாமிக் கடைநாள்நின்றன்
தன்னெதான் குன்றாமல் தந்துமேலாம்
சாலோகம்தாயேக சாமிநாதா.

உறவி - உயிர், தஞ்ஞானம் - தன்னையறிந்தவன்,
துய்த்தல் - புரித்தல்

- 17 நீர்க்குண நீர்நாம நித்த நீகழ்வதோடு
   நெறியான பூதமெதர் நேருங்கால
   வர்க்கமிவை தம்மிலொரு மாற்றமின்ற
   வதிபவனே சதானந்த வடிவே ஞான
   அர்க்கனே என்னையிந்த அந்தயகாலம்
   ஆருமிலா அநாதனென வழவையாதே
   தர்க்கமிடு மறைக்குமிட்டாத் தந்தாய்மேலாம்
   சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 18 கில்லறத்தைத் துறந்துவனம் ஏக்கிக்காய்ந்த
   கிலைகுழைகள் கந்தபலம் எடுத்துத் தின்று
   சொல்லுதுற அறம்புரிந்தோர் பாய்கள் கற்றித
   துன்றுமுறி மீதமர்ந்தோர் தொடர்ந்தபாவ
   அல்லல்வழி கடக்க வறியாது தீய
   அருநரகுக் குளராக வடியார் வாழுத்
   தள்ளரிய ரட்சணியம் தந்தாய் மேலாம்
   சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 19 ஆதியதாம் காலமுதல் கிந்நாளந்தம்
   அகிலாண்ட வாசிகள்தாம் ஆய்ந்தலைந்தும்
   பாதிகால் அனுவேலும் பரிசீத் தோராப்
   பழம்பொருளே யான்மிகவும் பதறிச் சோர்ந்து
   வேதனையால் விழிதழுங்கி யாருங்கான
   வேர்த்தமுங்கி நிராதரனாய் விளியவையாய்
   சாதனைசெய் பன்மதங்கள் சாற்றா மேலானு
   சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 20 குத்திரத்தால் ஆடு சீறுப் பாவை துன்றுஞ்
   குத்திரந்தான் கிளகிவிடிற் சும்மாநிற்கும்
   மாத்தரையில் கிதுணரா மாந்தருண்டோ
   மற்றிதுபோல் நீயாட்டகிந்நான்மட்டும்

பூதம் - செல்காலம், அர்க்கன் - குரியன், விளிய - சாவ.

தாத்திரியில் பூட்டுற்றேன் தனியே பூடச்
சத்தியற்றேன் சடசீவ சம்பந்தம் போய்ச்
சாத்தருணம் நீயடைந்து சகாயிமேலாஞ்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 21 அபயமருள் செயுந்திருவாய் அழகுந்தும்
அங்கமலச் செங்கமரமும் அன்புயுத்த
உபயவிழ் உடனொளிரும் சடையின் காடும்
உடல்வழியும் செங்குருதிப் பெருக்கு ஒன்னார்
கிபமினவள் கொதித்துறுத்த எழுங்ஜங்காயத்து
எழில்வடிவும் எனதுகண்கள் கின்பாய் நோக்கத்
தபசதிலேன் எனமறையாய் தந்துமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 22 தப்புமனச் சோரனுக்குச் சணம் வீடுசந்தாய்
சமயபரி பாலனாஞ்சிசும் தாசன் சீன்ன
அப்பருக்கும் கிராயப்பர் தமக்கும் வூத்தன்
அருளப்பர் தமக்குமுன்னாள் அன்னதுசந்தாய்
கிப்பரிசில் எனக்கொரு கூறு ஈதல்தோ
யான்உழுன்று சாம்போதுளன் விழியிலக்குத்
தப்பிந்றறல் நதியதோ சாலமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 23 பீதக வாம்பரப் பொலிவும் பெதாம் பீடு
பிறங்குகரக் கோலழகும் சிரசீற்பின்னும்
கோதறு முள்முடியினது குழகும்-கூசி
கூறுதிருவானனவாய்க் கோலத்தோடு
பாதாந்த கேசாதி படிவமில்லாம்
பண்புடன்யான் சாகும்-கிந்த நிமிடம் பார்க்கத்
தாதாந் அருள்புரிந்து சாலமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

தாத்திரி - பூமி, ஒன்னார் - பகைவர்,
கிபம் - யானை, பீதகம் - பொன்,
அம்பரம் - சீலை, குழகு - அழகு.

- 24 பத்தர் குழாம் விழைந்திருபாற் பவனிபோகப்
பரவுகண நாதருடன் தூதர் பாங்கர்
வித்தகமாம் சங்கீதம் பாடவின்னும்
மேதினியும் விள்ளாவிம்மும் காளமண்டப்
பித்தியட்டும் கடகடென்று முழங்கப் பெட்பார்
பிரீதியுடன் வருவை மைந்தா என்றுபேணிச்
சத்தமுடன் எனையழைத்துச் சமமில்லோம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 25 தாயைநினைந்து அழுசேங்கு அன்றென்னத் தாவித்
தவித்துநின்றன் சந்தித்திமேல் தாகங்கொண்டேன்
சேயைஇன்னி அழுதுகுத்துச் சொங்கை நீட்டித்
தீகழ்மார்போடு அனைத்தேந்து திருத்தாய்ணன்
இயாநற் கருணையதாம் கீர்முட்டி
உள்ளரியாம்உதகமதில் முழுக்கும் ஆட்டிச்
சாயுமிந்தச் சமயமெனத் தாங்கிமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 26 காந்தம்ஸ்ததிடும் கிரும்பைக் கடுப்பநின்மேற்
காதல்லனைக் கைப்பிடியாய் கிழுத்துன் பாங்கர்
போந்தகுந்தப் பிரபஞ்ச வாழ்வு பூளை
போலுமென்றும் அகத்துணரேன் புவிகைவிட்டேன்
தோம் தவிர்ந்து பரிசனவின் சேணைகுழிந்து
தூநிழல்போல் தொடர்ந்துவரத் தூரத்துள்ளச்
சாந்தருணம் கிதிலருட்கை தந்துமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 27 நெய்யாழிந்தால் தீபமுண்டோ நெடியவின்னாள்
நீண்முகில்கள்தாம் அறந்தான்நிலத்திற் பச்சென்று
உய்தருபுல் மரவளர்ச்சியுண்டோ சோதி
உதயன்கின் ரேற்செங்கமலவிகசம்உண்டோ

கீர்ம் - பால், பூளை - பஞ்ச, தோம் - குற்றம்,
உதயன் - சூரியன், கேசம் - மயிர், விகசம் - மலர்ச்சி.

மெய்யைவிட்டு விலகில்உயிர் நரன் வேறுண்டோ
விளம்புமுன்றன் உணையின்றேல் விதேயன்உண்டோ
சையினவே பிறர் நகைக்கத் தள்ளாய் மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 28 தக்கபடி சவுதரித்த செல்வந்தானும்
தந்திடெற்கோர் முத்தமெனச் சலாஞ்செய்தாலும்
பக்கமதில் வந்துகடைக் கண்ணாற் பார்த்துப்
பரிந்ததுகிலைப் பந்துசனமென் வாள்நாஞ்கு
கிக்கணமோ மறுகணமோ விறுதியென்னா
இடிகேட்ட சருப்பமென ஏங்கிநின்றார்
சக்கரைப் பந்தரிற் செந்தேன் சமமாய் மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 29 அம்பரசிங் ஆசனனே அழகார்வெள்ளள
அங்கிதரித்த அமலநித்த அநாதியென்றார்த்து
உம்பர்வதாழும் அம்பரனே உலகவாழ்வை
ஒருதமியேன் குரிதமதாய் ஒழிப்பேன் தேகம்
கிம்பர்வெலச் சரியழன என்பிராணன்
தின்பழுற நீன்கணத்தை கினிதாயேவிச்ச
அசம்பிரமத்துடன் அழைத்துச் சமயில்மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 30 கைம்மாறு செயலுறியேன் வறியேன் கார்குழ்
காசிரியிற் செனனமுற்ற காலம்தொட்டு
அம்மம்ம! நீயெனக்கீன் அருளால் நேர்ந்த
அரியநன்மை ஒவ்வொன்றாய்அறையப்போமோ
பெம்மானே பிழைபொறுக்கும் பெருமையானே
பேயேனைப் புறக்கணித்துப் பிலம்போக்காதே
தம்மாலே தாம்கெட்டார் அநந்தமேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

சவுதரித்தல் - சம்பாதித்தல், அம்பரம் - விண்,
பிலம் - பாதலம்.

- 31 அறம்பாற மறம்பாய்ந்தார் அழற்குவித்தாம்
     அந்தரங்க கடமையடைவாய்த் தினமும்ஆற்றித்
     துறந்தோர்போல் நிதநடித்த பாவதோஷம்
     தொலையாத கொடும்பாவி துட்டப்பாவி
     பிறந்தபோழ்து உறுமுடம்போல் பெற்றார்தநந்த
     பெருஞ்சென்மய் பிறந்தைப்பேய்ப் பாவிதீமைத்
     தறும்புடைக்காப் பாவியினத் தள்ளாய் மேலாம்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 32 நின்தாய மறைமொழியை நிகழ்த்தேன்நாவால்
     நிதங்காதாற் கேளேன் கேட்டவற்றை நித்தம்
     என்தீயமனமுறுத்தேன் உறுத்திஎண்ணீ
     கின்பழுடன் தேருகில்லேன் எனினும்நின்னை
     மண்கூட்டில் வாழ்புழு முன் குளவியாள
     மறநூபம் ஆக்கியருள் மகிமையால்டீன்
     தன்கூட வாழ்ந்துறையச் சமமில் மேலாம்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 33 பத்தியினாற் பாவகிருள் பாறச்சிசம்து
     பறக்கடித்துப் புறந்தூற்றாப் பதடியேற்குச்
     சீத்திலிவளி காட்டுவழி காட்டித் தீயேன்
     திருக்கறுத்துச் சுருதியின்பய் தெவிட்டச்சிசம்து
     புத்திரன்போல்அரவணைத்து புரிதா வஞ்சப்
     பூலோக பந்தமதைப் போக்கி விட்டேன்
     தக்திமிதா எனக்கணங்கள் ததையமேலாம்
     சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 34 கண்ணடிக்குள் வதனமதைக் கண்டான்போலக்
     களங்கமறும் ஆகமமாம் கண்ணாடிக்குள்
     எண்ணடங்காப் புன்மைநிறை என்அகத்தின்
     கிழிந்தடுதீச் சுபாபம்எலாம் எண்ணிக் கண்டேன்

மறம் - பாவம், அழல் - நரகம், அந்தரம் - தீமை,
     பிறந்தை - பாவம், தறும்பு - வரம்பு, சீத்தி - மோட்சம்,
     சுருதி - வேதம், ததைய - நெருங்க.

வின்னாரு வீருகொள்ள வீசிட்டன்அல்லேன்
விவந்துபட யாம்பொன்போல் வீளங்க என்னைத்
தண்ணாரும் அருட்புத்திற் சார்த்திமேலாம்
சாலோகம் தாயேச சாமிநாதா.

- 35 வாய்த்திறந்தால் வீணுரைகள் அன்றி வாய்மை
மருந்தினுக்கும் வழங்குகில்லேன் வலிதாம்வஞ்சப்
பேயைல்லால் நினைப்பணியிப் பெரிதாம் கைகள்
பிரியமுடன் கூம்பிடவும் பெயர்க்கேன் இத்தைக்
காயமிது நினைப்பணியிக் கனவில்தானும்
கருத்துடனே ஏவுகிலேன் எனினும் கண்ணார்
சாயையியன நிற்றிறாடர்ந்தேன் தப்பா மேலாம்
சாலோகம் தாயேச சாமிநாதா.

- 36 கர்மவினைக் காட்டனைச் சமூலம் கல்லிக்
கண்டவிடத்து ஏறிந்தடியார் கணத்தைச் சேர்ந்து
மர்மமாம் பொருள்நீயென்று அகத்துள் வைத்து
மானதமா வந்தனையால் வழிபாடாற்றித்
தர்மவெறி ஒழுகாதேன் தவறாம் வாள்நாள்
சாய்த்திட்டேன் அந்தியத்தில் தனுவாம் இத்தைச்
சர்மமதைக் கழித்துநின்முன் சார்ந்தேன் மேலாம்
சாலோகம் தாயேச சாமிநாதா.

- 37 தீபமிலா கிருட்டறையில் சிறுபொற்காசைத்
தேடியலை அற்பமதிச் சிதடன் போலச்
சாபத்தீ பரவுலகில் ஞானந்தன்னைத்
தாவிஸதிக்கருஞ்சலித்தேன் தயவாய்என்றன்
ஆபத்துக் தீராயோ அந்தோகிந்த
அந்தியத்தில் என்பவத்திற்கு கூகமிக்க
தாபமுற்றேன் பிழைகளீலாம் சமித்துமேலாம்
சாலோகம் தாயேச சாமிநாதா.

மர்மம் - கிரகசீயம், தனு - உடல், சர்மம் - தோல்.

- 38   ஆ! ஜயா மிகவவுத்தேன் அடியான் பூவார்க்கு
          அடிமையலேன் நின்க்கடிமை ஆகிழுன்னாள்
காவையா எனஅடிமைமுறி நின்கையீற்
          கைமியாப்பம் கீட்டுசுந்தேன் கரத்தில் ஏற்றுப்
போஜயா போவையெனப் போக்கில் ஏங்கண்
          போகுவேன் என்குறையார் போக்கவல்லார்
தாஜயா தரிசனந்தான் தந்துமேலாம்
          சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 39   உடம்பொங்கும் கண்ணாயுன் உருவநோக்க
          ஸுர்தவகும் புரியாதேன் உன்னினேன்மன்
அங்கலுந் தந்தாலும் அந்த ஆசைபோமோ
          அல்லுடன் நெல்லாக நின்னோடு ஜக்கமாகிப்
படம்பொரு தந்தென மருவப்பற்றுட் கொண்டேன்
          பரிச்சேதும் வீணன்னெப் படித்துத் தள்ளாய்
தடம்புவி தந்தருள்செய் குருசாமி மேலாம்
          சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 40   வேறார்க்கும் யானென்னை வீற்றேன் அல்லேன்
          வெறியமலுக்கு உரிமையென்னில் மெய்யாயில்லைக்
கூறுசெய்து பார்க்கில்உடற் கூட்டுள்உன்னைக்
          குடிவைத்தேன் கரசரணம் கூறும்சென்னி
மாறாமல் நின்தொழும்பைப் புரியும் வண்ணம்
          வகைவகையாய்ப் பணித்திட்டேன் புலனாம் அந்தத்
தாறோக் கரியடங்கிச் சாயமேலாம்
          சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 41   அடியவனுக்கு அடியவன் நீவியன்றார் ஆன்றோர்
          அஃதடியேன் தனிற்பிழையது ஆகக்கண்டேன்
விடவிடன அழுகுகத்தி விழுத்திட்டாலும்
          மெய்புளகம் அரும்ப நின்னை விழிழுன் காணேன்

படம் - சீலை, தந்து - பஞ்சிநூல், பரிச்சேதம் - முற்றும்,
பயல் - பிசாக, மத்தம் - மதம், தாறு - முட்கோல்,
கரி - யானை, விடவிடனல் - நடுக்கக்குறிப்பு.

கொடியவன்யான் ஆயினும்நீ அடிமை கொண்ட
குடிமை அலவோ மரணம் குறுகச் சாய்ந்தேன்
தடையது கின்றத் தரிசனம்தந்துள்ளிருளி மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 42 பெருவெள்ள கிரைச்சலிலனப் பெரிதா மேகம்
பேரிடியின் முழக்கமென விண்மேற் பெட்போடு
ஒருவெள்ளம் பண்ணவர்ந்தின்று உவப்பாய்ப்பாட
உலகமெலாம் அக்கினியற்று உருகியோட
வருராச செய்யதி நின் வலதுபாகம்
மாட்சியதைப் பெறவரமில் வறியேன்னின்று
சருகாக இதிவிட்டுத் தள்ளாய் மேலாம்
சாலோகம்தாயேக சாமிநாதா.

- 43 பன்னிரண்டு பருவாசல் வடகீழ் தென்மேல்
பக்கமொன்றை மும்புன்றாய்ப் பகுத்தார் பத்தர்
நன்னிலத்தின் தளம்ரத்னம் நான்முன்றாகும்
நகர்ச்சிறப்பை ஆயிரநா நவில மாட்டா
கின்னதுநின் தனிப்பதவிச் சிறப்பது என்றார்
யானதுணைப் பெறமனதில் கிச்சை கொள்ளோன்
தன்னிகரில் சதானந்தா சயம்பே மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 44 நிவரத நிலைத் தீபம்னை மனசை நின்பால்
நிறுத்திவைவத்துப் பிரபஞ்ச நேசம் விஞ்சிக்
கவாதுதனைக் காத்து வைத்தேன் கனவிலும் யான்
காண்பது நின்தோற்றம் அன்றிப்பிறிதுகாணேன்
சவாது புழகனிந்து முடைத்தரு மெய்ச்சும்மை
தாங்கியலுத்தேன் விரைவில் தவிர்ப்பேன் தாழ்க்கேன்
தவாதளிருள் காட்சியன்பு தழைக்க மேலாம்
சாலோம் தாயேக சாமிநாதா.

நிவரத - காற்றில்லா, கவாது - கவ்வாது,
தவாத - நீங்காத.

- 45 உண்டுடுத்துக் குயின்றிடு பேறல்லால் உண்மைக்கு
ஒருபேறும் பெற்றறியேன் உனையென் கண்கள்
கண்டுகொளப் படும்பாட்டின் கரையோ காணேன்
காவலனே தூரநிற்றல் கருணை யாமோ
கண்டுவிரல் போல்வென்யான் தொடர்ந்து நின்னைத்
தூரிதமதிற் கூடிடவே குணீந்து கொண்டேன்
தண்டுமின்டேன் தேகமின்று தணந்தேன் மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 46 பொறிப்பறக்கக் கோபித்தென் முனீந்தென் போற்று
பொதுவர் தமைப்பிழைத்த சீரு புருவைப்போல
அறப்பிழைத்த அடியேனை நீதேடாயேல்
ஜயயோ! தேடுதற்கு கிங்கு வூர்தானுண்டு
குறிப்பறிந்து சிட்பதன்றோ சிறப்பாம்குன்றாக்
குணநிதியே கூண்டைவிட்டுக் குடிஞையோடத்
தறிப்பதொரு மரம்போலச் சாய்ந்தேன் மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.
- 47 கிருந்தகொம்பு ஏதென்று உனராது இளசலாடி
எய்த்தசீரு பட்சியென கிந்நாள் மட்டும்
வருந்தியும் நிற்காணாது என்மலர்க் கண்புத்தேன்
மறைந்தனையோ அன்றியெனை மறந்திட்டாயோ
தெரிந்தமறைக் கெட்டாத தேவதேவே
தேகமிதை கின்றொடுபோட்டு உடைத்தேன்சீவன்
சரிந்ததுபார் விரைந்ததனைத் தாங்கிமேலாம்
சாலோகம்தாயேக சாமிநாதா.
- 48 அன்பு கயிறாய்த் திரித்தோர் ஏணியாக்கி
அதில்கிவர்ந்து நினக்கனுமை யாகிச் சேர்ந்து
பொன்பொருவன் பாதாரவிந்தப் போதற்
புரஸ்காரஞ் செயாதிடுகீழ்ப் புலையன்றோ

பொதுவர் - கிடையர், புருவை - ஆடு, கூண்டு - கூடு,
குடிஞை - பறவை, முடை - தீயமனம்,
புரஸ்காரம் - வணக்கம்.

என்புகுக நின்புகழை ஏத்திப்பாடா

அனினன்றோ புருப்போந்தாய் கிணையில்லகன்
தன்புகல்வா கனுவிதனெந் தணந்தேன் மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 49 தூவரறிந்து கிளைபரப்பித்து உணர்த்துக்காயாத்
தூர்விருட்சம் போல்வானித் தோஷியன்றோ
கார்செறிந்த விண்ணில்லூங் காட்சிதாராய்
கண்மணியே அன்பையிரு சீரகாய்க்கட்டி
மூரிருந்து தடுத்தாலும் பறப்பேனாகா
ஞூசுச உடற்சமையை அகற்றிப் போட்டேன்
சார்புவந்து என்னாவி அதைத் தாங்கி மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமிநாதா.

- 50 மூற்றுகிடையோர் வடவிருக்கத் தால்வீழ்ந்து மூழ்ந்த
அரிவுத் கண்டுபிற அரிகள்அச்சம்
ஊற்றிறநூத்து முள்காத்தல் போலவுட்க
ஓருதுமியன் வாதனைகண்டு உற்றார் மற்றார்
வீற்றுவீற்றிருந்து அழுதுமெலிந்தார் எய்த்தார்
வேதியரும் வைத்தியரும் விட்டுப் போனார்
சாற்றுமெற்குத் தஞ்சம்கிளி நீவா மேலாம்
சாலோகம் தாயேக சாமி வாழி.

சாலோகப் பிரவேசம்

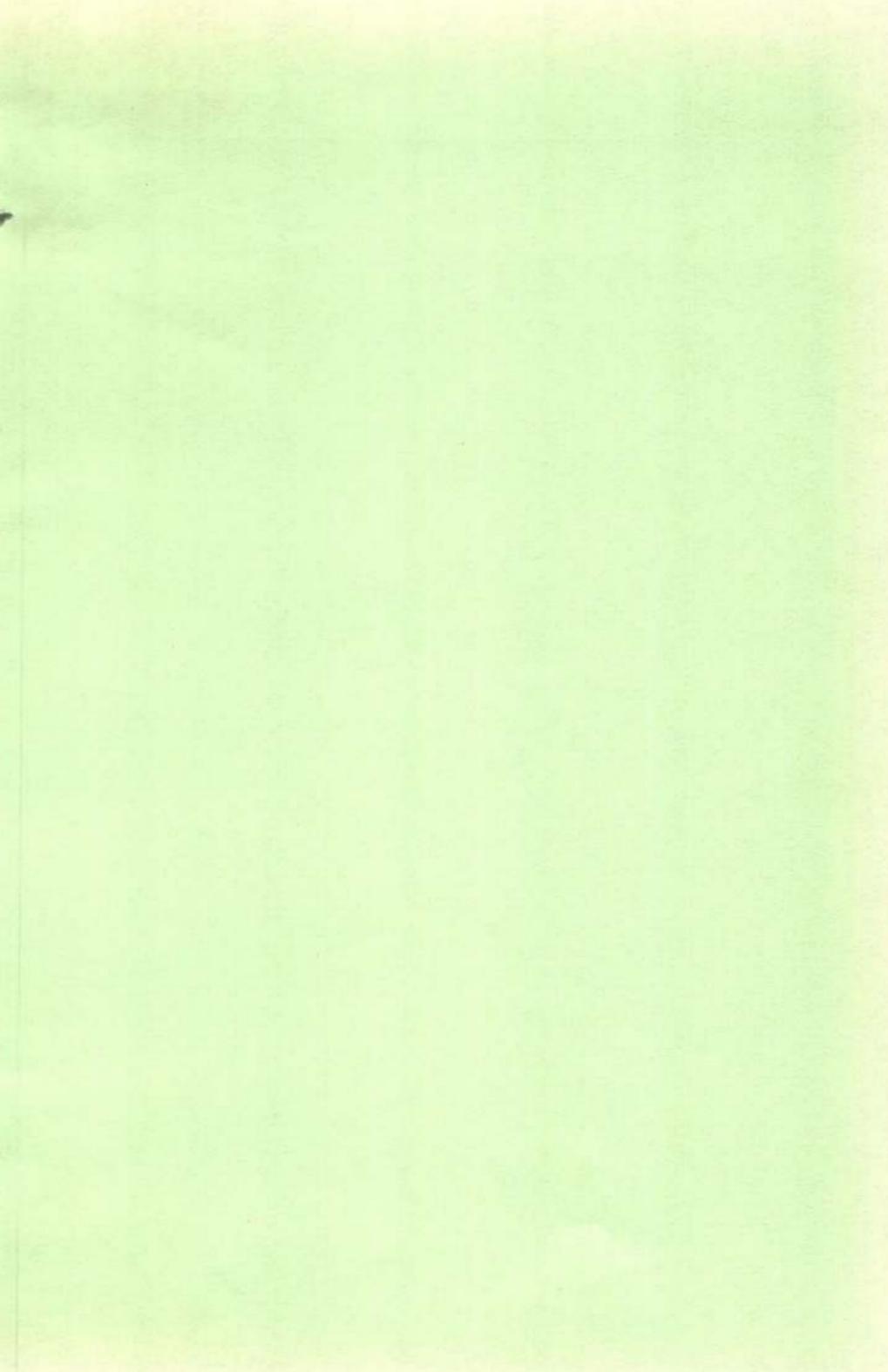
முற்றிற்று.

அரி - குரங்கு, முள் காத்தல் - மெளனமாயிருத்தல்.

வரழி.

வாழிபரன் யேசு குரு நாதன் வாழி மகத்துவமார் சத்திய
சுத்தாவி வாழி
வாழி மிடன் சங்கங்கள் குருமார் வாழி வைத்திக மார்க்கஞ்
சீறந்து மலிந்து வாழி
வாழிமுகினாடு கலைமங்கை வாழி மன்னவர்கள் வாழிவிதா
லயங்கள் வாழி
வாழி தர்ம விக்ரோறியா ராணி வாழி வகுத்தபஞ்ச ரத்தினமும்
வாழி வாழி.

பஞ்சரத்தினம்
முற்றிற்று.

சூகமரணாபீஷ்டம்

இஃது

காலஞ்சென்ற உதயதாரகைப் பத்திராதிபர்
ஸ்ரீமத். அ. ச. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு

அவர் குமாரர்களாற்
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

SUKAMARANAPEESHADAM,

A POEM BY THE LATE

MR. J.R. ARNOLD

Tamil Editor, Morning Star.

Published by his sons,

S.T. & S.C. ARNOLD

JAFFNA
Strong and Asbury, Printers.
1898.

நூற்றுக்கம்

சாவாது தப்புந் திறலுடையார் உலகிலில்லை. மண்மேல் முளைத்த பூண்டுகள் மண்மேல் முடிதல் இயற்கையானாற்போலப் “பிறந்தவர் இறத்தறின்னைம்”. சாவை விலக்கல் கூடாதாயினும் அதனோடு சாரும் வருத்தத்தால் விலக யாரும் ஆசிப்பர். வெயிலால் வருந்துவோர் நிழல் தேடிப்போதல் இயல்பானாற்போல நோயால் வருந்துவோர் ககத்தை ஆசித்தல் இயல்புக்கு மாறல்ல.

பலதரமும் பலர்க்கு நேரிட்ட வருத்தங்களைக் கண்ணாரக் கண்டுங் காதாரக் கேட்டுமிருக்கும் நாம், நமக்கும் அவை வராதிருக்க வேண்டுமென்னும் பேராசை கொண்டோமாய் இச்சிறுபாடலைச் செய்ய முயன்றோம் என்பதால், இப்பாடல் சுகமரணந்தருமென்றும் வாதையைத் தணிக்குமென்றும் துணியோம். ஆயின் அப்பெயர்ப்பட்ட சமயங்களில் இதனைப் பாடினார் பிறர் பாடக் கேட்டாற் சற்றீ ஆழுதலுஞ் சுகமுமாகு மென்று நம்புகிறோம். அந்நோக்கங்கொண்டே நோய்வாய்ப்படுவார் எவர்க்கும் உபயோகமாமென்ற நம்பிக்கையால் இதை அரங்கத்தில் விடுக்கின்றோம்.

நோயினால் வருந்தும் ஓரேழையின் நிலைமையைப் பாவனை பண்ணியும் எம்மிற் சார்த்தியும் சுகசீவியாயிருக்கும்போதே இதனைப் பாடினம். இதிற் சுட்டப்பெற்ற குறிப்புகள் பல கைமெய்யாய் நடந்தேறியவைகள். சில யார்க்கும் நடந்தேறக்கூடியவைகள். ஓர்போது நம்மிலும் முற்றாய் நடந்தேறுமோ யாற்றிவார்?

எப்படியும் இப்பாடல் எம்மனோர்க்குப் பிரயோசனமும் எம்மை ஆட்கொண்டார்க்குப் புகமுமாய் முடிகவென்று இரட்சாமுர்த்தியின் பாதாரவிந்தத்தில் இதனை நிவேதித்தோம்.

இங்குணம்,
அங்க்கியோன்.

Manippay,
Nov. 1.1892.

சுகமரணரபீஷ்டம்

காப்பு

சீரார் சுகமரணா பீஷ்டமதிற் சிந்தனைகொண்டு
ஏரார் விருத்தங்கள் ஈறுபான் - மூராய்வாய்ச்
சொல்ல இரட்சாழுர்த்தி கூய என் யேகபரா
வல்லமைதா நல்லருள்செய் வா.

நால்.

திருமறைக்குத் தாரக¹மாய்ச் சித்தாய்த் தீயோர்
தெரிசனத்துக்கு அரியானாய்ச் செகேசனாகி
அருவருவாய் அண்டபகீ ரண்டாஸ்வெகாள்ளா
ஒனந்தப்பிபாருளாகி யன்பருள்ளப்
பெநுவெவியில் அமர்ந்தவனே பிறந்ததாதி
பேசுமிது பரியந்தம் பிறங்குநின்றன்
அருள் துணையாய் இனிதமர்ந்தேன் இனிநோயாட்டி
அலைக்கழுன்தா சுகமரணமழுதம்²யேசே.   க

அகிலமதிற் பத்தருடன் பத்தராதி
யான பலபேத நரர்அரிதாம் பன்னோய்
மிகவருத்தத் தாங்கு பலம் கிலாது வெம்பி
விதம் விதமாய் கிறந்தகதை கன்னம்வீழ
அகம் அயர்ந்தேன் அங்கமெலாம் உதறியாட
அருள்வை சுக மரணமினன அலறிக்கேட்டேன்
தகுநினது திருவளம்போல் அதைமுன்தந்து
தப்பாநன் மோக்கந்தா தந்தாய் யேசே.   2

-
1. மூதாரம். 2. மோக்கம்.

கப்பல் அதன் கம்பமுற்ற காக்கைபோலக்

கரைகாணாது அலைந்து கத்திக் கத்து

கிப்புவியின் பொருள் எதிலும் மனம்போய் எய்த்த

ஏழையியன்றன் எஞ்சியவாள் நாளை ஈர்த்துத்
தப்பாநோய் அடிமை கொளச் சாபியாமற்

தகுந்த சுக மரணமது தந்துமின்னர்

ஓப்பதிலாப் பரகதியும் உதவாய் தொண்டர்

உளமலர் ஒசனம் பிரியாது உறையும் யேசே.

வ

பரியங்கம்¹ விட்டிறங்கப் பாரிற்சாய்ந்து

பக்குவமாய் உடன்முடிந்த பத்தன் உண்டு
அரியுடன்காய் கறிவாங்கி வூக்கச்சிசால்லி

அசனம் உணா முன்கிறந்த அயலானுண்டு
எபிரம புத்திரத்தைக் காத்திலேற்றாங்கு

கிருந்திசைவாய்ச் சுருட்டுமுனம் கிறந்தானுண்டு
உரிமைபெறச் சுகமரணம் உவர்போலிலற்கும்

உதவக முத்தியைஅருள்க வொப்பில் யேசே.

ச

தோலிருக்கச் சுளையிழுந்த பழம்போல்துன்னும்

துவக்கு²டன் என்புகள் ஒழியத் துன்றுமேதை⁴
பாலதுஒக்கும் நினாங்குருதியாம் பல்பண்டம்

பதனூறியப் பற்றியிப் பாழேயாக்கச்

சாலவெனது உடம்பை கிந்தர சாலக்காரர்

சாலஞ்சிச்யவகுபோல் நோய் தாக்காவண்ணம்
ஏலவறும் சுகமரணம் ஸந்தே இன்ப

விடமாங் கைவல்லியத்தில் கிருத்தாய் யேசே.

ரு

தொண்டொண் டொடென்றுபயறை காதைத் தூர்க்கத்

துஞ்சினார் யாவரினத் துருவும்போது

மண்டுபிணி ஒன்றுமின்றி வழக்கம்போல

வாகாய் நேற்று கிருந்தவர்தாம் இன்றுமாய்ந்தார்

1. கட்டில். 2. அரிசி. 3. தோல். 4. கிறைச்சி.

சுகமரணாபீஷ்டம்

7

கண்டறிதீர் என்றார் மற்றெனவேயோ கண்றிக்
குழ்வாதை கடிதனிற்குக் கருத்தோ பார்த்தோ
உண்டுயிர் என்றிருக்க ஒரு ரோகமின்றி
உலவு சுக மரணபரம் உதவென் யேசே. சு.

துன்பமென்ற சொன்னசொற்கள் உலையா முன்னர்த்
துஞ்சீனார் எனவுடனே பிறந்தது உய்தாம்
கிண்பமொழி என்றனக்கும் கிசைதல் தீதோ
யான்நெடுநாள் பின்வருத்த கிருந்திறந்தால்
உன்றனக்குளன் பெருமையையா உரைத்திசால்லும்
ஒருதினம்போற் பற்றினங்கள் உழலவேண்டேன்
வன்திறலார் சுகமரணம் வழங்கி மோட்ச
வாழ்வதுதா அமலான் மகிபா யேசே. எ

அண்ட¹மதை உடைத்திதழுப்பி அகல்குஞ்சேபோல்
அந்யாய உடம்பிதனை அகலத்தள்ளிக்
கொண்டு பறந்தி நியிடந்தோறும் குன்றாக்
குணமான யூயத்தம் குறித்திருக்க
மண்டலத்தில் கிழுஞ்சீன்னாள் வதிவையியன்று
வைத்தருநோய் பலவையுடன் வருவித்திட்டாற்
தொண்டனேன் குறைநின்மேற் சொலைனோ வாய்ப்பச்
சுகமரண சுவர்க்கந்தா கரேசா யேசே. அ

எக்கலையின் கரைகண்டும் தெளிவான்று கின்றி,
யானைடூருப் பார்த்திடு பேய்க் குருடர் ஏய்ப்பத்
தக்கபாடி நினையுணரார் சாலச்சாலந்²
தனில்விழ்ந்து சீக்கியதிற் சலனப்பட்டு
விக்கலெடுத்து உள்ளழிந்து விவேனோநின்
மின்னாரும் உபயாவிந்த மேவாச்
சக்கிரீசக்கரமென உள்தளம்புவேனோ
தருககக மரணசீவஞ் சயம்பே யேசே. சு.

1. முட்டை. 2. கண்ணி. 3. குயவன்.

சுகமரணர்பீஷ்டம்

திடங்கர்ஜுனர் நீராடும் ஏழைதன்னை

கிழுத்துப்போய் என்பைமுறித்து கிரக்கமின்றிக்
கொடுங்கொலைக்குத் துணிந்தவெனக் குருரோகன்

கூசாதுன் அருள்துறையிற் குளிக்கும் என்னை
அடும்படி உத்தரவுகொடுக்காமல் அன்னோன்

அகஸ்காரம் அதனைழறுத்து அடக்கி அன்பின்
தடங்கரையிற் சேர்ப்பை சுகமரணம்சாரத்

தமையுரிவை மோக்கதலந் தருவை யேசே.

க 0

அரசனிலா நகரார்போல் ஜுந்துவேடர்

அடக்கம் என்பதின்றி மிக்க கலக்கம் மூற்றிப்
பரப்பிரன்று தம்பாட்டில் அரசுபண்ணப்

பரநோக்காப் பாவீகிவன் பார்மேற் பட்சம்
கிரவுபகல் வைத்தலைந்தான் உலைந்தான் என்னை
என்னாதான் எனமுனியாய் விண்ணோர் ஏத்தப்
பரவுகக மரணமியாடு உன் பதவிதந்து

பண்பாய் என்தனை அளிப்பை பரனே யேசே.

க க

காத்திரத்தை மிகவருத்தீக் கான்மேலோச்சீக்

கருதரிய நிட்டைசெய்து காலாகாலத்
தோத்திரங்கள் வழுத்திநின்று கரத்தைத் தூக்கித்
தொழும் அவர்க்கும் அரியானாய்த் தூயவள்ளப்
பாத்திரத்துள் அன்புநிறைந்து அவர்கள்பார்க்கும்
படின்தொய்த் தரசினம்ச பகவானே நோய்
வேத்திரத்தால் எனைத்தடியாய் விரைவில் தாராய்
விழைந்தகக மரண முத்தி விமலா யேசே.

க 2

நினைத்துகிக்கு நாவத்திலே நின்னை நெஞ்சம்

நிறுத்துகிலேன் முயினும் உள்பூர்ச்சைநீளத்
நினைத்துணையும் அன்னமயம் உடலுட் செல்லாத்
தேய்ந்து பலக்கேடுவரச் செயாதே தேவென்று

1. முதலை.
2. உடல்.
3. பிரம்பு.

சுகமரணாபீஷ்டம்

9

இனைத்தொழுங்கை மடங்கவிடா உற்றார் மற்றார்க்கு
ஒரு பிரியா விடையேனும் ஒதவைப்பாய்
எனைத்தனிக்க விடாதுகூக மரணம் ஈவை
ஏற்று கேவலந்¹தருவை யேந்தால் யேசே.

கால

சக்கிரீசெய் பலநாள்மன் கலங்கள் தம்மைத்
தண்டரங் கணமொன்றில் தகர்ப்பாளன்று
கிக்கூ²வார் கிசைத்திடுவார் பல்லாண்டு என்னி

கிள்பழுறப் பூசீழுடித்து கிலங்கவைத்த
விக்கிரகந்³தனையுடைக்க கிவ்விதரோகம்
மிகநெருங்கிச் சண்டைசெயில் வீழைவாய் நீநின்
சக்கினுக்குக் குளிர்ச்சியதாய்த் தரிசிப்பாயோ

தக்ககூக மரணசீத்தி தாதா யேசே.

கசீ

ஆறலைக்கும் கள்வரிராப்பார் ஜந்துகள்வர்
அடுத்திருக்கும் சடத்துருக்கம்⁴ அதனுட்புக்குச்
சேறைழநீள் குளங்கலக்கும் சேக்கள் போலத்

திண்மைசெறி நோயொருத்தல்⁵குடியாய்ச்சேர்ந்து
மாறிறழுந்து கலக்கிடில் யான்மறிறன் செய்வேன்

மனவொடுக்கத்து உடனினக்கு வகுத்தேன் ஒலம்
ஆறுதல்தா சுகமரணம் அதுதா தந்துன்
அரியசிவந்⁶தாழுதல்வா அப்பா யேசே.

கரு

குறும்பா⁷எனக் கொடுநோயநின் குடியானுக்குக்

கோட்டாலை⁸இடனுறுத்தும் கொடுமையாவும்
இறும்பரிசில் அறஞ்சிரக்கச் செங்கோல் ஒச்கம்

ஒருகுடையாய் பார்த்திருத்தல் என்மையாமோ
பெறும்பயன் கடந்திடுமோ பினக்கர் துட்டர்

பேதகர் நீக்கர் நற்குப் பெறுமையன்றோ
நறும் கமலத்தாள்மருவ நாயேன் வேட்டேன்
நல்லகூக மரண பரம் நல்கென் யேசே.

கால

1. மோட்சம். 2. குயவன். 3. பூமி. 4. உடம்பு. 5. கண்.

6. கோட்டை. 7. ஏருது. 8. ஏருமைக்கடா. 9. முத்தி.

10. குறுநிலமன்னர். 11. குன்பம்.

சுகமரணாபீஷ்டம்

மார்த்தாண்டன்¹வந்தமெனும் நாழிவைத்து

வா'யெனும் என்னுடுகளை நல்வரிசையாகச்
சேர்த்தனந்து கமையாக்கச் சீறிகுகாலம்

செலவிருக்கும் திறமறிந்து சிரமம்செய்து
லூர்த்து கிழுதான் தருணமென வந்துபோனும்

அரும்பலநோய் புகுந்துளித்துக் கோதேயாக்கப்
பார்த்திருத்தல் நினக்கழுகோ பண்பார்முத்தி

பகுத்திடமுன் சுகமரணம் பகுந்துச் யேசே.

கள்

பாடுறவார் பரிப்பர் பட்டம் என்றுபாரோர்

பகர்ந்த முதுமொழி சீறிதம் பழுதுறைமல்
கேடுனினுகாக் கேவலமாஸ் கிரிடஞ்சுடக்

கிருதார்த்தன்²அலேன் எனினும் கெழுமுபல்நோய்
ஆடுபெரும் பம்பரம்போல் என்னையாட்டி

அடிப்படுத்தா முனம்மாந்தகை கொடுக்கு மூன்றோரும்
தேடரிய பரமபத தியாகம் செய்யச்

சீந்தைகொண்டு சுகமரணத் திருவி யேசே.

கள்

கோதண்டக்கரக் குறவர் கோனெக்கண்டு

குலைகுலைந்து குருவி கலைந்து ஓடினாற்போல்
தீதண்டு ரோகம் உறத் திகில்கொண்டுள்ளம்

திடுக்கடி ஜம்புலம்கலையத் திகையா முன்னர்க்
காதண்ட என்னோலம் படாதோ கண்ணின்

கடையெனினும் எனையொருகாற் கண்டிடாதே
முதண்ட நாயகனே முத்திசேர்க்க

முன்புகக மரணந்தா முதல்வா யேசே.

கச

வழித்துணைஎன்று உடன்சென்றார் வனவீலங்கு

வந்ததுகண்டு அவரவரே மார்க்கந்தப்பி

ஒளித்திடல்போல் உடன்மீர்ந்த உற்றார் மற்றார்

இரமுக்காய்ப் பினிப்புலிகள் உடற்றக்கண்டால்

1. சூரியன். 2. நெல். 3. மோட்சம்.

4. பேறுபெற்றோன். 5. வீல்.

களளத்தோடிப் பறப்பாரே களளக¹னாவார்
கயயடையீவார் எவர் நோய் கலக்காழுன்னர்
வீறிக்கிலக்காய் வீரரந்து சுக மரணந்தந்து
விண்ணாடும் தாநீயென் விமலா யேசே.

2_0

வாட்டமுற்றேன் உலகில்லி வதியேன்முற்றி
வட்வாகப் பழுத்தவெற்கு வக்கதை²வாழ்வில்
நாட்டமென்ன தடாகஞ்சேர் நளின்³மேவு
நல்கிலைமேல் நீர்அதென நடித்துவாழ்ந்தேன்
ஆட்டமெலாம் யூடியெய்த்தேன் அணிந்தவேஷம்
அனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக அவற்ததேன்கால
நீட்டமதில் விட்டுவிடாய் நின்மேல்வீட்டில்
நேயமுற்றேன் சுகமரண நேர்வை யேசே.

2_க

தண்டிகை தேர் பல்லாக்குச் சமைக்கவேண்டேன்
சம்பிரமத்தோடு கொட்டும் சத்தும் வேண்டேன்
ஒண்டிதாடியார் மார்பைஅடித்து ஒடிக்கவேண்டேன்
உற்றார்கள் புலம்பியழும் ஓலம்வேண்டேன்
கண்டவர் கண்ணீர்ததும்பிக் கரையவேண்டேன்
கசிந்துருகி நேசர்கள்தாங் கலங்கவேண்டேன்
தொண்டனேன் பலநாளாய் பாயல்சோராச்
சுகமரணந் தந்தபின்தா சுவர்க்கம் யேசே.

2_க

பன்னாளாய்ப் பாயலதிற் படுத்துத்தொய்ந்து
பார்த்தவர்கள் பரிந்திநோய் படுத்தும்வாதை
என்னால்ஓர் நாழிகையும் தாங்கரலாது
ஸன்றவனே யெனத் தூரித்த தெழுந்துவந்து
பொன்னாரும் திருவருளாம் போர்வை போர்த்தும்
புனிதகக மரணசீவும் பொருத்தித் தாராய்
மின்னார் சீங்காதனமாய் விண்கிகாண்டானும்
வேதாந்த உட்பொருளாம் விமலா யேசே.

2_ங

1. மூதாவ. 2. யூமி. 3. தாமரை.

மரணமெனும் வாயில்வழிப் புகாமல்மேக
 மண்டலத்தில் வந்த ரதம் வதியச் செய்கு
 அரணி¹இறுந் தீயெனநின்னோடே யாற
 வன்றொர் பத்தன்றனை அழைத்தாய் அல்லால் ஏற்ற
 தருணமதில் அடியர்பளர் தம்மை வாதை
 சருவாது வான் அழைத்தாய் தமியேன் தன்னைக்
 கரணம் ஒடுக்கிடு நோயாற் கலக்குவாயோ
 கருதுக்க மரணந்தா கதிதா யேசே.

உச

அகரமுதல் ஒளகாரம் அந்தமாகி
 ஆற்றன்டாம் அசு²செனும் அட்சரங்கள் மற்றைக்
 ககரமுதல் மெய்களுடன் கலந்தால் என்னைக்
 காசினி எஸ்கும் கலந்தால் அதுணைக்காக்கும்
 பகவானே பத்தர்கள் வற்சலை³னே பாழாம்
 படிவமிதைச் சுமந்த பரிபவம்⁴போதாதென்று
 கிளும் பன்னோய்ப் பாரந் தராய் பேரின்பம்
 எனக்குத்தா சுகமரணம் ஈந்தென் யேசே.

உரு

வாயுவின் சத்தியில் எழுந்து மாக⁵மேறும்
 வானரதம் போல் உலகம் உடலமாயப்
 பேயினும் கிம்முன்றும் எனைப் பிரபஞ்சம்மாம்
 பெருந்தேரீல் ஏற்றி ஏரிப்பிலம்⁶வீழ்த்தாது
 தாயின முன் தடுத்திட்டாய் பின்கள் சாடச்
 சலிப்பின்றிப் பார்ப்பாயோ தாசனேற்குத்
 தூயக்க மரணமது தந்துசொற்கம்
 சுரர்ப்பரவத் தருவாயென்று உய்யாய் யேசே.

உகூ

கிருந்தவன்னை ரோகமொன்றும் கின்றித்துஞ்சும்
 கின்பமதாம் சலாக்கியத்திற்கு கிப்பு மீது
 அரும்தவந்தான் யான்புரிந்தேன் அல்லேன் ஏனும்
 ஆற்றெராணாப் பெருந்துயரம் அதன்வாய்ப்பட்டு

-
1. தீக்கடைகோல்.
  2. உயிரமுத்து.
  3. தயை.
  4. வியாகுலம்.
  5. வின்.
  6. பாதாளம்.

வருந்த எனை வையாதே மனசு புண்ணாய்
மறுக்கமுறாப் பாயன்மிசை வளர்த்திடாதே
திருந்துக்க மரணமதால் நின்பாற் சேர்ப்பை
தேவர்பணி நித்தகத்த தேவா யேசே.

இ_எ

மலசலத்தில் நடுக்கிடந்து நாணம் மானம்
மருவாமல் உதவிசை மலுவிலாமல்
அலமலந்து ஜயோவென் னேயன்னோ வென்னா
அகதிகளாய் கிறந்தோர்தாம் அநேகர்க்கண்டேன்
சலநிதிநேர் கருணையுள்ளாய் தமிழேன் அன்னோர்
தமதுநிலை பரமடையத் தனிவைக்காதே
உலகர் கிரங்கிட நோயாலும் பாதிக்காதே
உற்றக்க மரணமுத்தி உதவென் யேசே.

இ_அ

கஞ்சி கடைவாய் வழியக் கரங்கால் ஓயக்
காய்ந்த பசீத் தீபனம்போய்க் கசம்மேலாட
விஞ்சிமலம் பொசியவுடன் கிருந்தார்வேண்டா
வெறுப்படைந்து மும் அகல மேனிநாறக்
கஞ்சமலர் முகம் வேறாய்க் கருகிவாடக்
கனநாளாய் வருந்தி கிறந்தாறைக் கண்டேன்
குஞ்சைளைனத்திடும் ககம்போல் அஸ்புகூந்து
கொடுப்பைக்க மரணசீவும் குரவா யேசே.

இ_க

நடந்தகால் முடங்கவந்த நன்பர்க்கு ஓர்சௌல்
நவிற்றாகு நாக்குவிறி நவைதீர் சைகை
கிடந்தபடி காண்பிக்கச் சிறுநீர் கெம்பிக்
கீளராடை தனைநனைத்துக் கெடுக்கப் பாங்கர்
அடைந்தவர்கள் அவமதிக்க ஒவிசோர்ந்தார்
அயிரத்தாயிரவர் உளர் அவர்போல் என்னை
உடைந்த கலமினப் பழிப்புக்கு உறவாக்காதே
உவந்துக்க மரணமுத்தி உதவென் யேசே.

ங_ஏ

அநுள்நயனத் தீக்கொழுத்தி அடியார்பாசம்

அனைத்தையும்கூட்டெரித்து ஒழித்தங்கு அவர்தம்னினுஞ்சை
எரியதனில் புடமிடு பொன்போல் மாற்றேற்றும்

ஈசுரனே செண்மகன்ம பவத்தால் எய்த்துப்
பரிபவம்¹ உற்றிருக்கும் எனைக் கடைக்கண்பார்வை
பாய்ச்சிஅருள் கடலாட்டிப் பாதுகாத்து
வருமொருநீ அந்தியத்தின் ஒய்வாய் வையாய்
வழங்குகக மரணசீத்தி மகிபா யேசே.

நுக

சுருதியுக்தி அனுபவங்கள் சொற்பமேனும்

தோயாத சுமடர்தம்முள் சுமடனேனின்
பருதிமுக தரிசனத்தைப் பெறுதற்பாலாம்

பக்குவமற்றேன் எனினும் பரிந்து பண்டு
குருதிசொரிந்துகிரட்சணியம் கூவோர்க்கென்று
கொடுக்குத்டாய் அக்கொடையில் எனக்கோர்க்கறு
தருதியின்றேன் அதற்கிணைசந்தாய் கொடுநோய்ச் சாலம்
தவிர்ந்தகக மரணபரம் தந்தாள் யேசே.

நுட

வாதமொரு பாடுலைக்கச் சேற்பம்வந்து

வல்தாயோர் புறமிழுக்க வல்லபித்தம்
மீதுமுந்து மெய்யறிவைக் காய்ந்துவிற்

வீறுவரைகள் கிளப்பளின் விருப்பநீங்க
ஏதிதென்ன மோசமின்று கிளைனுர்ஏங்க

கிறந்தவர்தாம் பலகோடி யேழையேற்குச்
சாதகமாம் சுகமரணந் தந்துவன்திவ்ய

சந்தியிற் சாரவைப்பாய் சகேசா யேசே.

நுஸ

உடலம்தன் அதைக்கரணம் உருத்துன்டாக

இயாமல் செல்விழுக உவற்றையோச்கும்
படியொருவர் ஈயோட்டி கரத்தீற் பற்றப்

பார்க்கும் உற்றார் நயனமழை பாரில்விழுந்த

1. வியாகுலம். 2. பயிற்சி.

சுகமரணபீஷ்டம்

15

அடியீராய்ச் சிரமுதலாய்த் தாங்கலாகா
அகோரமதாம் கொடுநோயால் ஆயுள் எல்லை
முடிவுகொண்டார் பலர்கண்டேன் மோட்சலோகம்
முந்துமன்தா சுகமரண முதல்வா யேசே. ஙஞ்

பவம்பிடித்தால் பண்டிதன்னன் செய்வான் என்று
பாரிலுளோர் உரைப்பார் அப்பான்மை நேராய்
அவம்பிடித்தேன் தனைப்பிடித்துப் பல்நோயாட்டி
ஹரிநுந்தார் பரிகாரிக்க நியல்லாமல்
நிவந்தமறைப் பெய்மானே நின்னைத் தாழ்ந்தேன்
நிசிடம் அரை காலேனும் நிலத்தில் தங்க
உவந்திலேன் சுகமரணம் உதவிமோட்ச
உரிமையதும் தருவாயெற் குரியாய் யேசே. ஙஞ்

வாரியில் மூந்திறந்தார் நோய்வருத்த மாண்டோர்
வன்கொலையினால் மாதிரதோர் நஞ்சால் மாய்ந்தோர்
மூர் எவரென்று எடுத்தறைய முடியுமாமோ
அவர்ததாகையுள் அடியனும் ஒராளதாகச்
சேரவிடாய் எவ்வருத்தம் எனிலுஞ்சீரித்
தீண்டவிடாய் கவாத்தியமாய்ச் சீவித்தானும்
நேரம்பார் சுகமரணம் தரப்பார்நேய
நித்தியவீடு அது தரப்பார் நில்லா யேசே. ஙஞ்

கக்கமதுட் கன்றைவைத்துக் கால்போலோடிக்
கண்டவர் நின்றவர் கடமைக்கண்டிடன்கன்று
புக்கதுவோ உங்களது புனம் என்றுள்ளம்
புழுங்கியழும் மதியில்போற் பொன்னேர் என்னுள்
எக்கணமும் நீவதிய எங்குற்றாய் என்று
இரக்கமுடன் திரிந்தலைந்தேன் நின்னேகண்டேன்
துக்கமொடுன் குணைப்பதத்தில் விழுந்தேன் குன்பில்
சுகமரணம் தாவீடு சுயம்பே யேசே. ஙஞ்

1. உயர்ந்த. 2. கடல். 3. வயல்.

ஆகுத்தன் தன்னை முயமாகக் கொண்டும்

அதன்தின்மைக் கவர்ச்சியினால் அனையாய் நின்றும்
சோதிபற்றும் க்ரகம் கடுவமாய் நாளுஞ்

சழல்வதுபோல் நின்னை மத்தியாகச் சுற்றி
ஆகரவும் அருளிளாளியும் அடைந்தேன் என்பது

அறந்திருந்தும் மகன்மறந்தவனை நேர்என்னை
ஏதிலனாய் கிகழ்ந்துபினிச் சிறைவிடு ஏற்றாய்

இன்பக்க மரணமுத்தி ஈயன் யேசே.

ஙப

துன்பம் என்ற மாற்றமது சுருதி'விற்கு

துனுக்கமுறும் உளமுடையேன் றன்'குழ்ந்தும்ராற்
கண்பனிப்பேன் நெநூாளாய்க் கட்டில்சாயிற்

காலந்தான் தள்ளுவனோ கருதாய் கொல்லோ
ஒன்பதெலும் வாசல் அவை ஒடுங்கிக் கட்டடக்கு

ஓப்பாக யான்கிடக்க இனக்குச் சித்தம்
என்பதுதான் வந்திடுமோ செளக்கியம் என்றே

கிருக்குங்கால் சுகமரண பரம்ப யேசே.

ஙக

மதகரியின் முழுக்குஅஞ்சேன் வயமா'அஞ்சேன்

மாகணம்'அஞ்சேன் கொடுமா மருத்துக்கு
உதகம் அஞ்சேன் பிறுதும் உருத்தும் அஞ்சேன்

ஒன்னலருக்கு அஞ்சேன்மற்று உலகர்க்கு அஞ்சேன்
கதுமுறு பேய்தனக்கு அஞ்சேன் கடுநோயென்றாற்

கையுடன்கால் பதற அஞ்சீக் கரைவேன் சித்தம்
கிதமுடனே ரோகமிலாது கிருக்கும்போதே

சுகக்க மரணம்விடு கிறைவா யேசே.

ச0

தூர்போக்கிக் கவுடெற்றந்து தூரத்தோங்கிச்

குழ்ந்த அகல்கிடந்தாவிச் சொர்ணைய் காய்த்து
ஆரார்க்கும் அருமருந்தாய் முதுமை யாகி

அருமை கெட்டுச் சாய்விருக்க மஃதே நேராய்ப்

1. காது. 2. நோம். 3. புல் 4. பாப்ப

5. காற்று. 6. ஒக்ஸிப்

பேரழிந்து பெலங்குறைந்து பெருமை குன்றிப்
பிதற்கு வெறுந்தடி என்னோய் பிளக்கவையாய்
நேரமிச் செல்லாது நின்மேல் வீட்டில்
நேயமுற்றேன் சுகமரண நீதா யேசே.

சக

குறைவத்திலாது உறவர் அன்பர் குழாமா ஆர்ந்தும்

குணஞ்சீரந்த பரிசனர்தாம் குழுமச் சூழ்ந்தும்
அறைவசைய ஆயத்தம் ஒன ஆட்கள்

அபல்புடையிற் சமுதாயம்¹ ஒகநின்றும்
பெறுபயினன்று கின்றி அன்னாய் பிதாவே என்று

பெருங்குரலிட்டு கிறந்த பலபேரைக் கண்டேன்
குறுவியர்வு கொளப் பிறர்க்குக் கொடிதாம் தொல்லை
கொடாதகக மரணபரம் கொடுப்பாய் யேசே

சட

கோல் எடுத்த மகனதுகண் குருடாம் என்றுகிக்

குவலயத்தார் மொழிவர் அந்தக் கூற்றுப் பொப்யோ
மால்² அடுத்த உலகமதை மனக்கை கொண்டு

மமதை³ உற்று மதிநயனம் மயங்கிப் போனேன்
பால் எடுக்கிக் கொடுத்திடு தாய் பகைத்த பாலன்

பதைத்தாற்போற் பதைக்க விடாய் பகம்புன் மேலே
வேல் உறுத்து என்னோயால் விருத்தனேற்கு

வேதைத்தராய் சுகமரண வீடுச யேசே.

சங

நீரதனுள் பாசியந்த நீருள் தூரை

நீட்டாயல் அந்தரத்தில் நின்றாற்போல
ஶூர்தர நின்மேலே நல் அன்பாம் வேர்வைத்து

அசையாமல் நில்லாமல் அலைந்து உலைந்து
பார்த்து பல்லாசையை முன்முட்டையாப் பண்ணிப்

பரம் பொருளைப் பின்முட்டை ஒுகப்பந்தத்து
ஏற்றநான் கிவினன விட்டிடாதே வாஞ்சைக்கு
ஏற்றகக மரணபர மீயென் யேசே.

சக

1. சுப்டம். 2. மயக்கம். 3. அகந்தை.

மலசலஸ்கள் கழிக்க எழும் பலந்தான் மாற
வயறிதுஒட்டி அழுத அன்ன வாஞ்சைபோக
அலமலந்த பார்வையுடன் கண்பஞ்சாடி
அருங்கிடையில் ழுனியங்கள் அநேகம் செல்ல
வலமிடம் வந்திருந்த அவர்தம் மனகம் கையும்
வரவரவே சலிப்படைய மாய்ந்த பேரெப்
பலதரமும் கண்டுமிகப் பயந்தேன் என்மேற்
பரிந்துகக மரணந்தா பரந்தா யேசே.

சரு

நத்திரை செய்திடும் அமய நேயச் சீவன்
நீத்தவர்உண்டு அசனமுணு நிமிடம் தன்னிற்
கத்தமாய் வருத்தமொடு தொல்லையின்றிச்
ககவாளராய் மரித்த சுகுணர் உண்டு
சீத்திரமாம் ஓவியம்போற் செயல்பேச்க அற்றுச்
சேடமின்றிக் கணமதனிற் செத்தாருண்டு
கித்தொகையுட் சேர வதி யிரதுகொண்டேன்
ஈககக மரணம்வீடு கிறைவா யேசே.

சகூ

மாதாவின் உதரமதால் மண்மேல் வீற்ந்து
மடியில்வளர்ந்து கிருந்து தவறுந்து எழுந்துமன்னும்
ழுதாரம்டூடன் நடந்து பால்யம் ஆகி
அருமையதாம் பருவங்கள் அடைவாய்த் தாண்டிப்
போதாது போதாதென்று உலகம் போற்றும்
போகங்கள் அனுபவித்து வயகம் போந்தேன்
தாதார்ந்தின் சொங்கமல பாதுச் சார்பைத்
தாக்த்தேன் சுகமரணந் தாதா யேசே.

சஎ

சீத்தமிகப் பிரபைகொளச் சயனம் தீர்ந்து
திடுதிடென எழுந்துதெரு வீதி சென்று
மத்தவரனத் திசைமயங்கி மாறியோடி
மாறாட்டத் தூடன் சீலபேர் மாயக்கண்டேன்

தித்தொகையுள் வைக்காதே எல்லாம் சேமம்
என்றிருக்கும் செவ்வி சுக மரணம் ஈந்து
நித்தியவீடு அதிற்சேர்ப்பை நீயென் நாதன்
நிச்சயம் யான்நின்னடியன் நிலா யேசே.

ச.அ

கம்பியிடை மின்புகட்டிக் காதங்கோடி
கலைவி கலைக் காலமதிற் காடுமேடு
அம்பியுலாங் கடலாதி கிடம்பூராய்ந்துளிங்கு
அடுக்க வர்த்தமானம் அனுப்பறிஞர் என்ன
இம்பர்நின்று உன்னிம்பரத்துக்கு என்வின்னப்பம்
என்றகம்பியேற்றி நின்னோடு திசைவாய்ப்பேசா
வம்பனென்று பிணிதாராய் முத்திவாசம்
வழங்கமுன்தா சுகமரணம் வள்ளால் யேசே.

ச.க.

அம்புலீயாம் வன்புலியை அரமியத்தில்
அடுக்கிவைத்த படிமக்கலத்து உள்ளாக்கிக்
கொம்படுக்க சூடமதைக் கொண்டு கொல்லர்க்
கூவியற்று விப்பிர்என்ற கூற்றுப் போல
வம்புசெய்து என்னுடல் புகுந்த வலிதாம் ரோகம்
வந்தவழி ஒட நின்றன் வாரத்தண்டாற்
தும்புதும்பாய்ப் பறக்கடித்துத் துயரம் தாராச்
சுகமரணந் தாபரந்தா தூயா யேசே.

ஞ.0

தூக்குவது நிமித்துவதும் கஷ்டம் தூக்கித்
தூவமுதம் இட்டுவதும் சோலிதூங்கக்
காக்குவதும் பிரயாசை கணங்கொண்டு ஈகள்
கடியாமல் கிராப்பகலாய்க் கருத்துள் வைத்து
நோக்குவதும் அருமையிவை நொய்திற் செய்து
நுவல்வருத்தம் அகன்றிடுமோ நோயாற் பன்னாட்
சேக்கைமிசைக் கடந்தமுந்தத் தீரா தெற்குத்
திகழ்ந்த சுகமரணந்தா சீவந்தா யேசே.

ஞ.க

1. நாவாய்.
2. சந்திரன்.
3. நிலாமுற்றம்.
4. கண்ணாடி.
5. அன்பு.

காட்டம்! அதிலேற்றவைத்துக் கருக்கில் என்ன
கால்கழுத்திற் கயிறுகட்டி கிழுக்கில் என்ன
போட்டவீடு நாய்நரிகள் புசிக்கில் என்ன

பூலோக திந்திரன்போல் ரதத்திற் போக்கி
நாட்டமது ஆயாசந்திதன்னை நாடு

நார்நூற்றுக் கணக்கில் நின்று நடித்தால் என்ன
ஆட்டமன்ற ஆன்மபயன் ஆமோ மோட்ச

அரும்பதிதா சுகமரணம் அதன்பின் யேசே.

ஞி

பொருள் கிருந்தென் கிளையிருந்துளன் புலவர் கூடிப்
பூபாலன் குபேரன் என்று போற்றினால்என்

வருபுகற்றது உணைமறந்துகிம் மாயவாழ்வில்

மகிழ்வேனோ பன்நோயால் மாழுகவையாய்
குருபரனே தொழுபவர்தம் பவநோய் கோறும்'

கொற்றவனே நின்துபதாம் புயழும் கோலத்
திருவருவும் உளம்பதித்தேன் செகேசா தாதா

சீந்தகக மரணசீவச் செல்வம் யேசே.

ஞக

நெஞுங்காலம் வாழுவெந்தீல் நினையாதேனை

நீள்நிலத்தில் நிறுத்தவைத்து உள்நேசம் போக்கி
அடும்படி பன்நோய்க்களையும் அனுப்பிவிட்டு

அன்பதனைக் கொல்லுவையோ அகாதன்'என்றும்
கொடும்பதகன் கோடனையன்'குருரன் என்றும்

கூசாமற் பேய்பணிந்த கதலை'என்றும்
படும்பாட்டின் மகிழுவையோ பருவம் பார்த்துப்
பனித்தி சுகமரணசீவம் பரனே யேசே.

ஞச

அருகிலிருந்து அரவனைக்க அனையில்லாமல்

ஆகுசம் தவிர்க்க மனையாள் கில்லாமல்

உருகியுளம் பரிய உடன்உதித்தார் உற்றார்

இருவருமில்லாமல் உயர்கழிந்த பேர்கள்

1. வீரகு. 2. பாடை. 3. கொல்லும். 4. வஞ்சகன்.
5. கொடியன். 6. அறிவிலி.

தரையதன்கண் அனந்தமுண்டால் அடியேன்தன்னந்
தனியிலனன மலங்குவனோ நினது தஞ்சம்
அவரநிடம் ஏனும்எனை அகலாதாக்கி
அருள்வைக்க மரணமுத்தி ஜயா யேசே.

ஞா

ஜயாநின் அடியாருக்கு அடியான் யானே
அகதிகளுக்கு ஆகாயம் துணையென்று ஆய்ந்து
வையகம் சொல்லிடுமே என் அளவில்மானும்
வகையதுதான் யாதுன் அகம் அசையாக் கல்லோ
கைபாமல் என்கிளைனார் கல்லிலன்று ஏங்கீக்
கலங்காமல் திதுதகும் சா எனக்கதைக்க
மெய்யாய் நற்ககமரணம் அருளி மேலாம்
மீளாநற் கதியதுதா விமலா யேசே.

ஞா

ஆகாயக் கோட்டைகட்டும் ஆதன் தீமைக்கு
அடியான் மெய்யற்றவர்தம் அன்பன் வஞ்சன்
மீகாமன் கிலாதமரக் கலம்போல் நெஞ்சன்
நீதிவெநற் வழிகுறுக்காய் நிற்கும் நீசன்
ஆகார்க்கும் மத்திரன் அன்பற்றக்கு தின்பன்
அருளில்லார்மேல் மருள்வான் அறங்கிளவான்என்று
சகாக்கும் என்னுடம்பை நோய்வாய்க்கு யாது
தின்பகக மரணபரம் எனக்குச் சேவே.

ஞா

கன்மவினைப் பாழ்ஸ்கிடங்கின் கரையைக் காணாக்
கவன் உழந்ற மாந்தருக்காய்க் கவன்று அன்னார்தம்
சென்மம் எடுத்தவனே நீ எனக்காய்ச் சீவன்
தியாகம் செய்திலையோ மெய்ச் சீநேகமற்ற
அன்னியன்போல் கிருந்தென்முனம் அனுகாய் அண்டாய்
அரும்பினீகள் வாட்டவிடுத்து அயல்நிற்பாயோ
தொன்மறையும் அடிமுடிகாணாதோய் தூய
ககமரணசொற்கம்தா துவந்தா யேசே.

ஞா

1. அறிவில். 2. வருந்தி. 3. கவலைகொள்ளல்.

கங்காள¹மாய்ப் படிவம் மெலிந்து காயக்

கால்முடங்கக் கரம் அடங்கக் கதித்துப் புண்போல்
அங்கழுற்றாய் நோவுநல்ல அனந்தல்தீர

அடிக்கடி வீக்குளது²எழும்ப வகடும்³இத
மங்காத நயன ஒளி மங்கி மாற

வாகான சூரோத்தீரங்⁴கள் மந்தமாகப்
பங்குபங்காய் மரித்தவரைப் பார்த்தேன் தாதா
பக்குவமார் சுகமரண பரம் என் யேசே.

ருக.

பாயலுடன் ஒட்டி உறவாகப் பண்பாய்ப்

பறையவென்று வாயியடுத்தும் பலன்தான் தேயக்
காயியரின் பச்சிலைபோல் நோயிற்காய்ந்து

கவனம் அதாய்ப் பன்முறையும் கண்டநேசர்
சாயல் அறியார் மயங்க உயிர்போய்ச் சாய்ந்த

சச்சன்றைத் தாமறிவேன் சனங்கள் தோறும்
வாயினில் அறநாமம் அன்றி மற்றொன்று உண்டோ
வழங்கு சுக மரணபரம் மகிபா யேசே.

கு

உச்சிமுதல் அடிவரைக்கும் உன்நாமத்தை

ஒருங்கிளாழுங்காய் கிடைதவறாது ஒருங்கு சேர்த்து
அச்சடித்து வைத்துதின அங்கத்துள்ளே

அமர்ந்திச்செய்து அனந்தலிலும் அவற்றைப்பல்கால்
உச்சரிப்பது அல்லால் வேறிறாருவர் பேரை

உரைத்ததுண்டோ நீயுரைத்தி ஒருவர் கில்லாப்
பிச்சனினன மரிக்கவிடாய் பீடார் மோட்ச

பேறுடன்தா சுகமரணம் பெம்மான் யேசே.

கக

நான் எனதென்று அகமயதைத் துவசம் நாட்டி

நாயகனாம் நினதருளை நகைத்துத் தள்ளி
வானமுகம் நோக்காது வைய வாழ்வில்

மயங்கினவன் பேயனென மனகள் வைத்து

1. உடல்.
2. வீக்கல்.
3. வயிறு.
4. காது.
5. சற்சனர்.

இனனைட்டும் நோயனுப்ப உள்காய்¹அப்பா

ஓருமுறைபோற் பன்முறை நிற்கோலந் தந்தேன்
தேனமுதம் கலந்தவின்ப சிவந்தா புந்தி

தெளிந்த சுக மரணந்தா தேசார் யேசே.

குடி

துன்பம் உறில் துணைப்பாதம் காட்டும்கால

தூததுவன்று உளங்களிப்பேன் சுகம்வந்தால் என்
அன்பனை நேர்காண் தருணம் அகன்றதுவன்றிருந்து

அகங்குலைவேன் நெடுநோய்வாய் அதனுட்பட்டால்
என்புதன்த் தனிகழல் ஈரல்தீய

இருந்துஅரங்க வரும் வந்தால் இயாதுசிசய்வேன்
பின்பதென்று போடாதே பிரானே மீளாப்

பெருங்கத்தா சுகமரண பெலந்தா யேசே.

கு.கு.

விப்புருதி எனில் அதனை வீறலாய்த் தாங்கும்

வீரசக்தி என்னிடத்தில் விளங்கவில்லை
செப்புசல ரோகிமாழி செவிபில் வீழ்ந்தால்

திடுக்கிடுவேன் நடுக்கமற்றுத் தேகஞ் சோர்வேன்
கிப்பெயர்த்தாம் பின்னிந்றங்கில் இயாதுசிசய்வேன்

எற்கிறங்கி யாரவற்றை என்னால் ஏற்பார்
அப்படி வாராது சுகமரணம் தந்துன்

அடிக்கமலத் தருகிறுத்தாய் ஜூயா யேசே.

கு.கு.

உரோகம் உறாதிருக்க உளம் உள்கிணாழும்

உள்ளபடி முகுமலாது உளம்போலாமோ

வரோதையனாய் நினைந்துஅகத்தின் மமதை கொள்ளேன்
மாநிலத்திற் சாட்டின்றி மரணம் உண்டோ

சரோருகந்த் போலுலகில் தங்கினோர்க்கும்

சாவதற்கோர் அற்பயினி தான்வேண்டாமோ

உரோதனம்²செய்து அழுங்கவிடாய் உனதுவிடோ

உவகைதரும் சுகமரணம் உதவென் யேசே.

கு.ரு

1. நினையாய். 2. வரத்தாற்பிறந்தவன். 3. அழுகல்.

சுகமரணாபீஷ்டம்

ஒன்றேயாய் உயிர்க்குயிராய் ஊமர்போல

ஓழுங்கிமனக அடங்கிடுவார் உளப்போதுஏற்
நன்றேவீற் றிருந்துஅரசு புரினன் நாதா

நானிலத்தில் எனைமறந்தால் நாய்போல்நீசன்
என்றேநின் அருட்கை முடக்காதே சன்றாட்கு

எடுக்கி வளர்த்துதுல் கடன்கிது மெய்யன்றோ
கன்றேயான் நீகறவை நோய்க் கெற்காட்டாக்
கருதுகக மரணமுத்தி கற்பி யேசே.

கு.கு

சீற்றுாசீசகத்திரம் ஒன்றாகச் சேர்த்து

திடுதிடென உள்நாடி நாளம் தேடி
உற்றார்ந்து மயிர்க்கால்கள் தோறும் ஓடி

ஒர்மழுடன் படைவகுத்து உள்ளெளாலியாய் நின்று
குற்றுவபோல் குன்னிர்கள் குமிறிக் குற்றக்

கூர்ந்து உணை எழுந்தயர்தி கொள்ள வாட்டச்
சற்றுமெனைத் தனிக்கவிடாய் சலச நேர்நின்
தாள் தரமுன் சுகமரணந் தருவாய் யேசே.

கு.ப

உப்பது கிட்ட மட்பாண்டம் உப்பாம்கிந்த

உடம்புடைந்து மண்ணாகாது உளநாளெல்லாம்
செப்பமதாய்ச் சீராட்டி வைத்திதன்தேய்ந்து

சீற்றிலைக்கச் சீரங்குகுட்டஞ் சேற்பம் ஆகி
அப்பியனை வீழுங்குமென அச்சமுற்றேன்

அதற்குமுன் என்னுண்மாவை அதீனின்று ஓட்டித்
தப்புவித்துன் சாலோகம் சார்ந்து வாழும்
சலாக்கியுந்தா சுகமரணந் தாதா யேசே.

க.க

எப்படிஎன் ஆயுள்அந்தம் ஆமோ என்னா

கிரவுபகல் எண்ணியெண்ணி யினைவென் அல்லால்
அற்பழும் யானிறந்துதூற்கு அஞ்சேன் மஞ்சம்
அதற்பன்னாட் கிடந்துபடும் அவதியோடு

1. ஆயிரம்.

சொற்பயலப் பெருங்கவலை உற்றுச் சூழ்ந்தார்
தொல்லையை வன்கமையாகச் சுட்டின்றோ
அப்பனே எனைநின்வீடு அழைங்று ஒலம்
அனுப்பினேன் சுகமரணம் அருள்வை யேசே.

க.க.

பேறிளமை கின்பழுடன் பிணிநீள் முப்பு
பிறங்கிடு சாவிவன்று உலகர் பிரத்துப் பேசும்
ஸூரிவைதாம் கருவில்டுள அமைப்பானால் என்
அல்லவெனில் என்னஜூயா எனக்கிகன்னாமோ
நாறுடலம் கிழுட்புகுந்து நடித்து நோய்கள்
நலிவசெயாது என்போல் நயந்து மேலாம்
ஸூருத்தா சுகமரணம் அதுதா தந்துன்
அபவருக்கம் தாஅருள்தா ஜூயா யேசே.

எ0

அந்த்தமதாம் சகத்தைமிய்யியன்று ஆனந்தத்தோர்
அணுவளவும் மறுமைதனை அகத்துள்ளாமற்
பனித்தரையில் ஏர்ப்பட்டும் பதரற்கு ஒப்பாய்ப்
பாழான பிரபஞ்சப் பற்று வீஞ்சீத்
தினைத்துனையும் உனைத்துநியாத் தீயநாயன்
சீடர்த்தமுடிட் சீனஞ்சிறியன் என்றுதீர
எனைத்தனியன் ழுக்காது உன்பதவி ஈவை
கின்பகக மரணமுடன் ஏந்தால் யேசே.

கக

தக்கார்மற்று அறவர் கிவர்தாம் நம்தகாதார் என்று
தரம்பார்த்து முகம்பாக்கும் தன்மை நின்னில்
ஏக்காலம் கிலகுறிறிவேன் யானோர் அஞ்செனு¹
என்றனைந் அலட்சியமாய் கின்றும்என்னாய்
அக்காரம்²எனில்நாவில் கவைக்குமாமோ
அடிமையியன்றால் அருந்துயரம் அறுமோ சீன்னக்
கைக்குழந்தை போல்அனைத்தென் காதல் தீர்க்கும்
கதியுடன்தா சுகமரணம் கருத்தா யேசே.

எ1

1. அறிவில். 2. சர்க்கரை.

ஆய்ச்சியர்'தம் கையறும் மத்துளிவைபோல் தாங்கற்கு
அருமையதாம் ரோகமத்தில் அங்கத்தாழி
போய்க் குடிகொண்டு கிருந்து உழக்கிப் புடைத்துத் தாக்கிப்
பொருதவிடாய் மனையுகண்'போதவையாய்
சீச்சியெனப் பார்த்தவர்கள் சிரிக்கச் செய்யாய்
சீந்தைதெளி ககமரண செல்வம்தந்து
காய்ச்சீய பால்நெய்போல்ந்து கலந்துவாழுங்
கருதரு நிர்வாண'மும்தா கருத்தா யேசே.

எங்

செக்கினாடி அகம்வீழ்ந்த சிறிதா நூவு'
சீறுமுசலீ'த் தாக்கினுக்குச் சீதைவறாதோ
கக்கினது கஷாயமயந் துய்த்த பேர்க்குத்
தூவவழ்தம் ஆகிடுமோ துன்று நோயின்
கைக்குளகப் பட்டவர்க்குக் கதிவேறுண்டோ
காத்தநுகில் கிருப்பவர்தாங் கரைசேர்ப்பாரோ
நெக்கி என்பு குலைந்துலைந்து நிதம் நையாமல்
நேயகக மரணகதி நீதா யேசே.

எச்

தாய்வருத்தம் அடைந்திட்டாற் சனீக்கும் கர்ப்பம்
செளக்கியம் பெற்றிமூமோ தருமயின்றி
நோய்புகுந்து பிடித்தொருவார்த் தாக்கி நூறில்
நூதனமோ மனசினுக்கு நொய்திலேனும்
வாய்மையதாம் ஆனந்தம் உறுமோ மாறா
மம்மர்'வர ஆறுகலும் மடிந்துபோமே
சேய்மையறாய் தேகபச பந்தம் தீர்த்துச்
சீவந்தருமுன் ககமரணத் திருத்தா யேசே.

எஞ்

இசையிலாது உடைந்தவென் சங்கொளிர் நீறல்லால்
உலகருக்கு வேறுபயன் உதவுமோ மன்
ஆசைதனை விதைத்தது அலைச்சல் அறுத்துச்சாவுக்கு
அனுமையனாம் அளியேனால் ஆருக் கேனும்

1. கிடைச்சியர்.
2. குடம்.
3. துன்பம்.
4. மோட்சம்.
5. என்னு.
6. உலக்கை.
7. மயக்கம்.

பேகமொரு சபலமுன்டோ பினத்தால் மூர்க்கும்
பெறும்பயன் உண்டோபினியாற் பேய்போல் மூகிக்
காசடைய வையாதே கருணை வைத்துன்
கதிக்குமுன்தா சுகமரணம் கண்ணே யேசே.

எகு

தறிப்ட தருப்போ¹நீள் சயனம் சாய்ந்து
தலைநிர்த்தி எழும்புதற்குச் சக்தியற்று
முறிப்ட்டதன வத்தீழுமுதுநோவ
மூர்ச்சையுமச் செந்தார் தண்ணீராய் மோதக்
கொறிப்ட செந்திநலெனக் கோதே யாகிக்
கோலமது மாறாகிக் குணம் வேறாகி
வெறிப்ட பித்தினன்று விடாதே நாயேன்
வேட்டகக மரணமிமாடுன் வீடுச யேசே.

எகு

கொட்டியியனும் சீறுபூண்டு குளநீர் வற்றக்
கொண்ட உறவால் உறரும் கொள்கைபோல்
ஒட்டியிவன் கிளைஞர் உலர்ந்து உளஞ்சலிக்க
உரோக கிராக்கதன் சீறையில் என்னையும்த்தால்
வெட்டியதால் மிட்டெடுத்து வீடுவாருண்டோ
வீருதாவின் நார்பாதம் வீற்ந்தியுக்கீக்
கட்டியதீற் பயினன்ன கதிதா என்ன
களிக்கத்தா சுகமரணம் கதிதா யேசே.

எஅ

கண்டிளம் சீறுவர்கள் தாம் பரிந்து கண்ணாற்
களக்களன்று நீரூற்றக் களவும் பூகும்
பெண்மார்கள் மனமிரங்கிப் பிரலாபித்துப்
பெருமுச்ச விட்டலற உற்றார் பித்தம்
கொண்டவர்போல அந்தோ என்றுஅலறிக் கூவக்
கொடும் பிணிசெய் வருத்தம் அதைக் கொஞ்சமேலூம்
விண்டுசொலார் மிகக்கலங்கி வீயக்கண்டேன்
வெருவினேன் சுகமரணம் வீடுச யேசே.

எகு

ககனமத்ர் பறக்கவிட்ட பட்டம்¹கட்டும்

கயிறுத்தரைக்கு கிழுக்கவந்திக் காற்றுக் தள்ள
மிகளிலைவற்று கிடைநடுவே மிதந்தவண்ணம்

வின்னாசை மேல்வாங்க விபுலை²யாசை
தகவுடன் கீழ்வாங்கவுளச் சலனம் கொண்ட-

தமியனை கிச்சாங்காலம் உரோகம்சாடி
அகம் உலைய வாட்டியடர்த்து அழுக்க வையாய்
அளிப்பைக்க மரணமுத்தி அத்தா யேசே.

அ10

உன்டிபய பதசேவை புரியஇள்ளத்து

ஓவாமல் ஆசைகொலாது உலகஆகை
தன்னைவைத்துப் பூசைசிச்ய்து சந்தோஷித்த
சண்டாளப் பாவியின்று தமியேற் தள்ளாய்
கின்னெயின் தரிசனத்துக்கு எதிராய் வாராய்

கின்பக்க மூன்ந்த நிறுவாணம் சவாய்
பொன்னே கண்மணியே குத்தேளிர்³போற்றப்
பொருவில்கக மரணந்தா புனித யேசே.

அக

விம்மலூடன் பொருமலுற்று விதனம் கொண்டு

மேவினரும் மித்திரரும் எய்தான் சோந்து
அம்மாவெவன்று அரற்றி அழப் பின்காள் ஆண்மை
அடியேனிற் காட்டல்⁴இமக்கு அழகதாமோ
கம்மாவோர் வீணனினனத் தூணிபிர் தேவ

தொண்டருக்குத் தொண்டனியான் கூரந்தீர்
பெம்மானே சுகமரணப் பேறு தந்து
பின்தாதா பெருமோட்சப் பேறென் யேசே.

அ11

வேதாள விக்கிரகத் தொழும்பு வேட்டு

வீணருடன் வீணனினனத் தீரியும் வேலை

தீதெனவே நீக்கவிட்டுன் பாத சேவை

செய்தவெனப் பின்சிச்செறையில் தீணித்துப் பூட்டி

1. கடதாசீக்கொடி.
2. பூமி.
3. வானோர்.

அடுதரவு செய்யாமல் அளிகாட்டாமல்
அனுபாடி வூகட்டுன்று அகல நில்லாய்
நீதியாரு கருமின்றுஇன் அருட்கை நீக்காய்
நேயக்க மரணபர நிதிதா யேசே. அங்கு

ஓன்றுபல தொண்டமைத்துக் குருவாய் உன்னை
உள்ளறுத்தப் புசுனைதான் ஒழுங்காய்ச் செய்தேன்
கொன்றன தீங்காற்றிடனும் கொண்டான் தன்னைக்
குவலயத்திற் புறக்கணிக்கும் குணவான் உண்டோ
குன்று1தலைக் கொண்டீறுக் குரிகு2யேபோலக்
குறுகுறிரன்று நோய்நல்சிக்க குறிப்பாய்ப் பார்த்து
என்றும்போல் தூரந்லாய் கின்பமுத்தி
அயமுனம் ககமரணம் ஈன் யேசே. அசு

கிருட்டறையில் தடவியத்தம் கிளைத்தான் ஒப்பாய்
கிகத்திலெனது உளத்திடை நீ கிருந்தபோதும்
மருள்துறையிற் படிந்து பரவாசன் எங்கே
மாண்புதரும் கைவல்ய வாழ்வெங்கு என்று
பொருள்வதரியான் தடவி மதிபோனான் என்று
பொருது அடர்க்கப் பணீகள் குடியுத விட்டு
அருள்துறை காட்டாது அகல நில்லாய் மோட்ச
ஆனந்தந்தா ககமரணம் அகுதா யேசே. அரு

நானறியத் தினாங்கள் பல நல்ல ஆகாரம்
நாவுதில்லை யாது மிகநலிந்துகான் வாழ்
மானிகர் கண் மடவரல்கள் உடன் நன்மைந்தன்
மகள் மருகி மருங்கதினில் மாழ்கிநிற்கத்
தேனுமழு நேசர் அழுத் தீர்ஏங்கக்
செத்த பத்தரிலரோ நோய்செயித்தார் உண்டோ
பேனையொக்கும் சீறுகாலப் பிரிவம் பிந்தாய்
பிரியக்க மரணமுத்திப் பேறுச யேசே. அசு

ஷுலையிட்டுச் சிறுகரும்பை ஷுட்டல் போல

அல்லியுடன் நிவர்ப்பலவாய் அடர்பல்நோய்கள்
வேலைபிற்தி ஒன்றுமின்றி என்னை வீட்டும்

வேலையதே வேலையதாய் விழைவ கொண்டால்
ஒலமிடாது கிருப்பேனோ உனைக் கெஞ்சேனோ

ஒருநாட்போல் பல்நாளாய் ஊன்றிறக்கம்
சாலவிலாது கிருக்கவையாய் முத்தி சாரத்

தயயுரிவாய் ககமரணம் தருவாய் யேசே.

அள

ஒருதலைக்கோர் தண்டமென்றால் ஒல்லும் தாங்க

ஒன்றின்மேல் பலவிவன்றால் ஒல்குவாரோ
தெரிசனஞ்சிசய் நயனமங்கச் செவிடு மண்டத்

திரமான நடையழிந்து செயல்தான் குன்ற
வரவரக் கால்கரம் முடங்க மனந்தான் மாற

மால்குதிக்க ரோகமது வந்து கூடித்
தரும்மறுச் சாடிலெற்குத் தஞ்சம் வேறார்
தாவில்கக மரணபரம் தாதா யேசே.

அன

கொதுக்குக்கு நீரீவுக் கொடுமை யோடே

குருமுறும் பிளவைவரிற் கொதுகிகன் செய்யும்
முதுவயசால் மெலிந்தவரைப் பிண்மேல் முடி

முனியுமென்ற செய்வதிதவன் முதியேன் சாலச்
சதுரன்அலேன் ஆயினும் நின் தாசனன்றோ

தாசரைநோய் சயிக்கவிடல் தரும் மூமோ
வீதிவல்தூன்று உளறேல் நின்அருளை வேட்டேன்
வீருப்பிபாடுநற் ககமரண வீடுசே.

அக

கிருமி குடியுகுந்து பல்கிக் கிளைக்கும் பாண்டங்கு

ஏதமுறா ஒருதினம்போற் கிளர்த்தும் பல்லாண்டு
அருமைபெற வளர்த்துக்காத்து அழகாய் வைத்தேன்
அவ்வாருமை எள்ளளவும் அகங்கொளாமல்

கிருபத்த இராக்கதனே என்னசீரி

இதுரபினி கூட்டங்கள் ஏய்ந்தொன்றாகித்
திரிகையின் மாவென அரைத்துச் செயிக்கமுன்னாக்
சிறந்தகக மரணமுத்தித் திருத்தா யேசே.

க.0

மாயாவி ஒருவன்செய் மகேந்தர சாலம்

மாந்தர்கள்தம் மனக்களை மயக்கல் போலப்
பேயாம்கிப் பிரபஞ்சம் பிடித்து எனுள்ளம்

பிரமைகாளச் செய்ததனாற் பேய்போல் ஒுக்
இயாமல் திந்நாட்காறு உலைந்தேன் உன்றன்

ஒப்பறு ஞானப் படையால் உளம்விவரித்தேன்
தூயாவிக் கடைக்காலந் துனிகுழா முன்
ககமரண சொர்க்கந்தா தோன்றால் யேசே.

க.1

குப்புவே சீரகருத்திக் குதித்தால் என்ன

கொடிபுட்டிப் பிடித்துநின்று குறுறில் என்ன
அப்பாவன்று ஸ்ரப்புடனே ஆற்றில் என்ன

ஏ ஏ வோ எனப் பும்பி அழுதால் என்ன
தப்பாமற் புகையின்வாய்வித் தத்தை¹ ஒப்பத்

தமிழைனப் பிடித்துபினி தான்த்ரும்போ
ஒப்புவமை கில்லாய்உன் பதவியுள்கீ
ஒலமிட்டேன் ககமரணம் உதவாய் யேசே.

க.2

வீக்கங்காண்டு உடல்ளங்கும் மினுமினுத்து

வெடித்தழுக நீர்பாய்ந்து விரவினார்தம்
நீக்கையறப் பழுதாக்கி முன்னே சென்று

மொய்த்தவரை அகல்வீக்கும் உடைசேர் உத்தை
ஆக்கையிதால் அதிற்ப்பல்நோய் புகுமேல் அந்தோ

அவைபுரியும் அநியாயம் மறையப்போமோ
காக்கும் உள்ளம் நினக்குளதேற் கண்ணாய்க் காத்துக்
கருதுகக மரணமுடன் கத்தா யேசே.

க.3

காக்கை குத்தி அலைத்தியுத்துக் கவ்வி உண்ணும்
 களேபர¹த்தை அல்லுடனிற்கழுவிச் சுத்தம்
 ஆக்கிவைத்துப் பூசித்து நீயேற்றுமூன்றும்
 மூலயமாய்ப் பேணிவைத்தேன் அத்தைப் பல்நோய்
 ஆக்கித்தம் உறைவிடமாய் உவந்து புற்றுள்
 ஒடுங்கிடு பன்னாகம்போல் உரற்றிச் சீரித்
 தாக்கலும்றால் தாங்குவன்மை தமியேற்கு உண்டோ
 தருகக்க மரணமுத்தி தாதா யேசே.

கு.ச

தங்கபற்பம் வங்கபற்பம் தரளப் பற்பம்
 தாம்பிரத்தின் பற்பம் அரிதாரப் பற்பம்
 கிங்கிவையோடு ஏலாதி கடுகம் என்னும்
 எம்மருந்தில் எனும்பவநோய் கிரிந்துபோமோ
 அங்குமிங்கும் வியாபகமாய் நிறைவோ மூற்றா
 அரும்கொடும் நோய்க்காளாகி அழப்பண்ணாதே
 சங்கையுறாய் அரசன்னான் சசன் நீயே
 தருதிக்க மரணமுத்தி தந்தாய் யேசே.

கு.ரு

நோய்கொண்டார் பேய்கொண்டார் என்று நாலோர்
 நுவன்றனர் பற்பலபின்கள் நுழைந்து தத்தம்
 வாய்அங்காந்துஇள் சென்றால் அமனம் செய்யும்
 மருந்துண்டோ கண்டாபி சேகம்வாங்கி
 நீயுண்டால் நீங்கிடும் சூர்ணன்றார் நம்பேன்
 நினதன்பாம் தங்கமதை நீற்றித் தந்துகிப்
 பேய்கொண்ட வாள்நாளைப் பிரித்து முத்திப்
 பெருமிதந்தா சுகமரண பெலந்தா யேசே.

க.க

வஞ்சனைக்குப் பிறப்பிடமாய் மாயம் விளூக்கம்
 வையகவாழ் பெனும் மடுவில் மயங்கி வீழ்ந்து
 சஞ்சலத்தைத் தலைக்கொண்டான் சாஜுக்கேறிச்
 சட்டெடனவே முழுஞ்சறுக்குந் தாசன்னன்றே

கொஞ்சமும் தன்னளிகாட்டாய் பிடார்ஸ்கஹம்

கொள்ளளிகாள்ளளயா நோய்கள் கூடி ஒன்றாய்
எஞ்சலின்றி முனியமுன்வா ஜயான்நாவில்

இன்தழைத்தேன் சுகமரண பரம்ச யேசே.

கள

தேகிதனை உணராது தேகம் தானே

தேகியின்று நினைந்து அதற்குத் தினமும் புசை
வாகுடனே செய்து உலைந்தேன் மகத்தா நின்றன்

மறைமொழியால் விகற்பமதை வகுத்துக் கண்டேன்
பாக²ன நின்னுபதேச வாக்காற் பண்பார்

பரிபக்வன் ஆகநினைப் பணிந்தேன் பாத
கோகனகாடிகொடும்பிணியால் என்னைக் கொல்லாய்
குலவுகக மரணமுத்தி கொடுத்தாள் யேசே.

கள

பழுத்தபழங் கொம்பினிடைப் படியாதென்று

பண்டிதரும் மன்னவரும் பத்தர் தாழும்
அழுத்தமதாய்ச் சாட்சியிட்டார் அளியேன் முற்றி

அறப்பழுத்துக் கணிந்தேன் கிவ்அகிலம் என்னும்
கொழுத்தகொம்பில் தங்கிற்கும் கோலங்காணேன்

கொம்மெனவே ரோகமது கொடிதாய்த் தள்ளி
விழுத்தி உடைக்காது சுக மரணம் வேட்டேன்
விருப்பமுடன் தந்துனது விடுச யேசே.

சு.கா.

கும்பிட்டேன் பதம்பணிந்தேன் குருவாய் உன்னைக்

கொண்டாடிப் பின்தொடர்ந்தேன் குவலயத்தில்
நம்பித் தேவென வேறே ஒருவர்நாமம்

நான்றிய வென்னாவு நவின்றது கில்லைக்
கும்பிக்கு விறகாக்காய் குரூ நோயின்

சூர்ந்த அந்த கிரையாக்காய் கொடியன் கொண்ட
நம்பிக்கைக்கு கிரண்டு செயாய் நாயேன் நச்சும்

நல்லகுக மரணசீத்தி நல்கென் யேசே.

க.00

1. வைத்தியநால். 2. பால். 3. தாமரை.

புன்மையதாம் தருக்கள் நன்குபூத்துக் காய்த்துப்
பொன்போலும் பழம்பழுத்துப் புவியோர்க்கு ஈய
நன்னையாய்க் கோமாஸா¹கள் பால்நெய் நல்கி
நரர்க்கு உபகாரம்புரிய நானோ மேலாம்
சென்மம் எடுத்திருந்தும் அபகாரம் செய்துன்
சேவடிக்கும் சேவைதராத் தீம்பன் ஆனேன்
என்னவெனத் தளாதுக்க மரணம் ஸந்துன்
கின்ப சுகானந்ததல மியென் யேசே.

க0க

வீட்டைநிதம் காத்தவர்கள் தளர வீரி
மிகுபமைய் அரைத்தவர்கள் கழன்று வீடக்
காட்டு கிரு பலகணிகள் கம்ம வீதிக்
கதவடைக்க வாதுமைகள் கவினாய்ப் புக்கப்
பூட்டுவீட்டுச் சாலூடைய மன்மண் போலப்
போகுமிகு தருணம் அதற் புகைந்து பாய்ந்து
மூட்டுவீட் ரோகசிங்கம் பீராமுன் தா
முதன்மையதாம் சுகமரண மோக்கம் யேசே.

க0ட

என்னைநினைத்து அநுள்ளவையெலும் ஈனச் சோரன்
கிதயமலர் அலர கின்றைக்கு என்னோடேகி
நன்னருறும் பரகத்திசேர் எனநவின்ற
நாதன் நீயலவோ நோய் நலிக்கர் முன்னம்
உன்னொடு எனைச் சேர்த்தியன ஒலமிட்டேன்
ஒன்றேனும் கேளார்போல் ஒழுகுவாயோ
சீன்னவர்க்குக் காலமின்றோ தெய்வம் கின்றோ
தீர்க்கக்க மரணசிவத் திருத்தா யேசே.

க0கு

காய்ந்தபெரும் புற்காட்டிற் பசீத்த காலி
கண்டபாட் வீழ்ந்ததெனக் கறுமிச் சீறிப்
பாய்ந்துளக்கி நோய்க்காலி பரவற்று என்னைப்
பட்சணம் செய்திடத் துணிந்தாற் பரிதாபத்தோடு

1. பக. 2. பகக்கூட்டம்.

யுந்தளியாம் கோலதுகொண்டு அதட்டி ஓட்டாது
அயர்ந்துவெறுங் கையுடனே அமைவாய் நின்று
வாய்ந்ததுநற் காட்சியின மகிழ்வொள் வாயோ
வழங்குக்க மரணமுத்தி மகத்வ யேசே.

க0ச

மனக்கவலை பெலக்குறைவிவன்று உரைக்கு மாற்றம்
மற்றெனக்கும் அமையாதோ, மாறா நோய்கள்
உனக்குறவ யாமென்றார்த்து உரைத்தேன் உள்ளம்
உடைக்கவந்தாற் கவலேனோ உதுகாணாயோ
சினக்காதே குறைபகர்ந்தான் சிறியினன்று
சீராதே கண்மலரைத் தீண்டாதோ கை
நினைக்கானும் காதலது நித்தம் கொண்டேன்
நேர்க்கூக மரணபர நேச யேசே.

க0ரு

அடிக்கடிக்கக் கந்துகமேல் அதைத்தால் என்ன
ஆகமதாம் தரையதைத் தம் முட்சி மூக்கி
நொடிக்குநொடி கிளம்பிப்பின் தனியும் நாறு
நோயால் என்றனைப் பிணித்து நோய்போல் மூக்காய்
கொடிக்குக்காய் கனத்திடுமோ கொடியேன் நெஞ்சம்
கோவில்கொள்வாய் தாங்கல் எனைக்கூடா தாமோ
மடிக்கவென்னாய் சுகமரணம் வழங்கி நின்வின்
மண்டலவீடு அழைப்பாய் என் மன்னா யேசே.   க0கு

கபங்கக்கி வாந்தியுடன் செந்தீர் கக்கிக்
களம் அடைக்கக் கால்கரங்கள் கனக்கத் தேகம்
குபஞ்சற்றும் கில்லாது விரைத்துச் சோர்ந்து
துரும்பதுபோல் கடந்து பின்னாத் துஞ்சீனாரை
நிபம்¹சற்றும் கில்லாதும் நிமலா கண்டேன்
நெடுகவிடாய் நின்கணங்கள் குணையாய் நிற்கச்
செபம்செய்தேன் சுகமரணம் தந்து சித்தி
சேர்த்தருள்வை தேவர்தொழும் தேவ யேசே.   க0எ

1. உவமை.

வச்சிரமாம் யாக்கைபெற்றார் வையத்து கில்லை
மன்னில் எழுந்தன எல்லாம் மடிதல்என்னும்
நீச்சயமாம் அதறிவேன் அருங் சாவை
நினைப்பதனால் எள்ளளவும் நெஞ்சீல் அஞ்சேன்
அச்சோ¹என்அபிமானம் ஆற்றா நோயால்
அறப்பறக்கும் எனக்கலங்கி அதன்வாய்க்கு என்னைப்
பட்சணமாய் ஒப்புவியாய் என்றுவாடிப்
பரவினேன் சுகமரண பரந்தா யேசே.

க 0 அ

ஆழ்கடலைத் தாண்டினருக்கு ஆறுதாண்டல்
அருமையன்று என்றார் உலகர் அழுகி நாற
வீற்பினம் கால்இண்றிடச்சிசெய் வில்லா நிற்கு
வீவிதபினி நீக்கல் ஒரு வேலையாமோ
கேள் கிளைஞூர் அருகிலும் பிடகர்க்கிட்டிக்
கிரமமுடன் பாட்சித்துக் கீழே தாது
தாழ்வதுற்று எனாது சுகமரணம் தந்து
சால்புமிகு சீத்தியுந்தா தலைவா யேசே.

க 0 கா

வலிவந்துங் கிறுகிறுத்தும் மயக்கம் கண்டும்
வாகாக அன்னமுண்டும் மகிழ்ந்தும் சோர்ந்தும்
சலம்விக்கி நெஞ்சடைத்தும் மணஞ்சிசெய் சாலை
தனிலடைந்தும் பெருமிதமாய்ச் சம்பாஷித்தும்
உலம்பாது மெளனமாய் உறங்கியும் நோய்
ஒன்றுமின்றி ஒவ்வோர் சிறுச்சாட்டில் ஒய்ந்தார்
பலர்கண்டேன் என்னையேந்த நோயும் பாடு
படுத்தாது சுகமரண பரந்தா யேசே.

கக 0

சுரம்தோலும் உதிரசன்னி சொறிவும் வேண்டாம்
சோர்வுதரும் அதிசாரம் தொய்வும் வேண்டாம்
அரம்போலும் அரசிரங்கும் ரணமும் வேண்டாம்
அவத்தரும் வாய்வுடன் ஜயும் வேண்டாம்

1. கிரக்கச்சொல்.

கரம் சந்து வாதமுடன் கால் நோய் வேண்டாம்
கக்கல் பெருவிக்கலைாடு கயமும் வேண்டாம்
சீரம்பற்றும் பித்தமொடு சேற்பம் வேண்டாம்
தெளிந்தகக மரணந்தா சிவந்தா யேசே.

ககக

கிராணி குட்டம் வல்மாந்தம் கிளத்துகாசம்
கேடுதரும் வாதவகை கிருமி குண்மம்
பராவுவிஷ பேதியத்தி கரம் கிப்பாரோர்
பயந்து கெடிமண்டிடு நீர்ப்பிவ பாண்டு
விராவுகின்ற மகோதரம் வெம்பிளைவ மேகம்
விலிதமதாம் சூலை கண்ணோய் ஏவுவிக்கம்
அராவுகடி ஒழுகிளுக்கு அடிமை ஒக்காய்
அருள்வை சுகமரணமுடன் அழுதம் யேசே. ககடி

சுருகரிக்க நேரமலால் சாத வேதா¹ச்
சந்தியிற் சென்று குளிர்சாய்த்தற் கேற்ற
பருவமுறான் நிதமிலளக்கும் பாலி நேராய்ப்
பாரோடு அன்னியான்னியமாய்ப் பரம் பாராது
நிரயமதற்கு லிலக்கான நீசன் பேயன்
நீசசயம் என்றுன்னி எனை நீக்கி நோயாம்
அரவம்டை விடாதுகக மரணமும்போர்
அபவருக்கமுந் தருவாய் அப்பா யேசே. ககங

இட்கனன்று வெளிகுளிரும் இதகம்போல
இளத்திடை கிவ்வுலகினை இய்த்து உறவுபுண்டு
கட்குழனே பாசாங்காய் இன்னனக் காட்டும்
கள்வனிவன் என்விறனைநீ கழித்துக் கட்டாய்
புட்பிடிக்கும் அலவன்'எனப் பினீகள் புட்டிப்
போட்டெனுயிர் மாட்டிடுகிற் புறம்போய் நின்று
பெட்பதுற்று வேடிக்கை பாராய் பிடு
பிறங்கு சுக மரணசித்திப் பேறுச யேசே. ககச

1. தீ. 2. மோக்கம். 3. பூனை.

பொருவில் கிருதய புனிதம் பொன்னின் பூச்சுப்
 போலேனும் அமையாத புன்மை யேனைக்
 கருவில்கிருந்த அதுமுதலா கிந்நாட் காறுங்
 கருகுதன் குஞ்சினைச் சிறையுட் காத்தால் என்னச்
 செருவிளைக்கும் அல்லையுடன் பூசல் செய்து
 தனம்புரந்தாய் நோய் புகுந்து தீருத் தோடு
 சருவிவரில் சேய்மைந்ற்றல் சரியோ முத்தித்
 தலந்தரமுன் ககமரணம் தருக யேசே.

ககரு

தந்தமொடு கண்கறுக்கத் தாகம் மீறத்
 தாலு¹விழு நரம்பெழுந்து சடமேல் தோற்றப்
 புந்திகலைந்து அறிவிவாளிக்கப் பொல்லாச் சேற்பம்
 பொருக்கின முந்துற வியர்வை போதப் பித்தம்
 விந்தததரும் பேச்செழுப்ப மூர்ச்சை விஞ்ச
 மேதினிவாழ்வ ஒழுந்தவரை மேன்மேற் கண்டேன்
 கிந்தநிலை என்றனக்குத் தராய்நோய் கில்லா
 கின்பகு மரணமுத்தி ஈயன் யேசே.

ககசு

விடப்பழங்கள் வழங்கிடனும் விருக்க நாட்டி
 விழைவுகொண்டு வளர்த்தவர்கள் வெறுப்பாய் உள்ளக்
 கடுப்படைந்து தங்கதையுடனே களையார் என்றார்
 காசினியோர் நினது சித்தம் கறுக்கக் கைப்புக்
 கொடுப்பனவாம் கோடிபவம் புரிந்த போதும்
 குடாரம்போல் நோய்குடையும் கொடுமை பார்த்துத்
 தடுப்பதுதான் செயாது அகன்று தனிநிற் பாயோ
 தருககக மரணமுத்தி தந்தாய் யேசே.

ககள்

அத்தீயதால் உத்திரம் தூண் வளைகளாக்கி
 அணியணியாய் நாடிநரம்பா நாரார்த்துப்
 பத்தியதாய்ப் பேசி கடோல் பரவி வேம்ந்து
 பராமரிக்க வியமானன் தனைப் பணித்த

1. நா. 2. எழும்பு.

சீத்திரவீடு அதுள்சோரப் பினிகள் சேர்ந்து
திரவியநேர் செளக்கியத்தைத் திருடிக் கொள்ள¹
இத்தரவு கொடுக்காதே உன்னைத் தாழ்ந்தேன்
இதவுக்க மரணம்வீடு ஒருங்கிண் யேசே.   ககளி

விக்கிரமாயன் முதலாம் விளம்பும் ஒண்டு
மேவுமறு பாலுமிமான்றின் மேலொன் றாகிச்
சக்கரமாய்ச் சமாப்திபறப் பின்னர்ச் சார்வற
சரங்கள்பல செல்லமுத்தித் தாகங் கொண்டேன்
நீக்கிரகா அனுக்கிரகா நீதா நாதா
நேமியில்யான் கினுஞ்சின்னாள் நிலைக்கச் செய்யாய்
உக்கிரம் கொள்வாய் கருணை உதகமாட்டி
உபகரிப்பை சுகமரணம் ஒளிர்வீடுச யேசே.   கககு

கின்றேனன் சீவாந்த நாளென்தில்லார்
கின்றே என்றனை முடிவாயினைந்து காண்நாள்
கின்றேயான் விடதைவிட்டு கிடுகாட்டிற்கு
எற்றுநாள் கின்றேயென் கினத்தார்கூடி
கின்றேநீர் எமைக்கைவிட்டு ஏகின்றிரோ
என்றுசிசால்லி மார்பில் அடித்து கிராப்கும் ஓர்நாள்
கின்றேன் றனையமூத்தி என்யான் ஒலம்
கிடுங்கடைநாள் கின்றெழுயிர் ஏற்பை யேசே.   கடு_0

வரழி.

யேசு சுதன் வாழி எந்தன் யெகோவா வாழி
கிதய பரிகத்தம் அருள் கிறைவன் வாழி
பேசு திருமரை வாழி பெரியோர் வாழி
பிரபலமா கவிசேஷம் பிறங்கி வாழி
தேசிகர்தாம் வாழி செங்கோல் மன்னர் வாழி
திருச்சபைகள் வாழி கலைச் செல்வி வாழி
ஆசில் செளபாக்கிய எம்மரசீ வாழி
அனவரதம் சுகமரண வபீஷ்டம் வாழி.

1. நூலாசீரியர் பிறந்த வருடம்.

ஞான வெண்பா.

இது
காலஞ் சென்ற
உதயதாரகைத் தமிழ்ப்பத்திராதிபர்

ஸ்ரீமத். அ. சுதாசிவம்பிள்ளை

அவர்களால்
எம்மதத்தவர்க்கும் சம்மதமாக
இயற்றப்பட்டு
அவர் குமாரர்களாற் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

GNANA VENBA.

A POEM BY THE LATE
MR. J. R. ARNOLD,
TAMIL EDITOR, MORNING STAR.
PUBLISHED BY HIS SONS,
S. T. & S. C. ARNOLD.

PRINTED AT THE JAFFNA VIVEKANADA PRESS.

1898.

நூல்வரலாறு

சாம்பரிட்டுப் புளிதடவி அடிக்கடி விளக்கிப் புனிதம் பண்ணியும் மேலும்மேலுங் களிம்பேறல் செம்பிற்குச் சுபாவீகமானாற்போலச், சற்போதகம் புகட்டி, எத்தனைமுறை அருட்டி, நன்னிலைக்குக் கொண்டு வரினும் பின்னும் அத்துணைப் பிரபஞ்ச மயக்கம் பிடித்து மேனிலை நோக்காமை ஆன்ம சுபாவீகமாகும்.

ஆதலின், தெத்தனை சன்மார்க்கக் கிரந்தங்களைச் சான்றோர் தந்தும் அவற்றாற் பூரண பிரயோசனமாகாமை கண்டே “அடிக்கு மேலடி” என்றாற்போல இச்சிறுநூலை எம்மதத்தார்க்குஞ் சம்மதமும் உபயோகமும் ஆகும்படி இயற்றி, இதனால் ஆன்மாக்களை அருட்டவும் தெருட்டவுங் கையிட்டோம். இது உருவத்தாற் சிறியதாயினும் புராதனமும் நூதனமுமான அரும்போதகங்கள் பல தினிக்கப்பெற்றிருப்பதாற் பெரிதென்னாம்.

“பழுத்தொடு நெய்பால்கண்டு பகர்ந்ததோர் அடிசில்தன்னைக் கழிப்பரோ நல்லோர்தாழும் கலந்ததில் கற்கிடந்தால்”

என்றது ஆன்றோர் கூற்றாதவில் இதிலே சொல்லலங்காரம், சந்தவின் பம் ஆதிய பல குறைந்திருப்பினும் நல்லோர் அச்சொற்பகுறைவால் உள்ள நிறைவுகளைத் தள்ளார் என்று நம்பி இதனை அரங்கத்தில் விட்டனம். நாம் முன் வெளிவிட்ட நூல்களை அன்போடேந்றுப் பாராட்டின நல்லோரும் நேசரும் இதனையும் அவ்வாறு செய்வார் என்று நம்பி, அவர்க்கே கையடையாக்கினம். எம் விருப்புங் கருத்தும் நிறைவேற எம்பெருமான் இதனை ஆசீர்வதிப்பாராக.

அடுக்கியோன்.
காகூி ம் வரு.

நூனவண்பா

காப்பு

உலகம் அறம்பாவம் உடலோங்கு தெய்வநீதி
கிலகு கிளைரட்சணிய மின்ன - பலதுறைமேல்
நூனவண்பா ஒதந்தம் நாதாந்த சோதியம்
மூன்பரா நீதுகளைதந்து ழூள்.

அவையடக்கம்

பாலன் மழலைத்தனைப் பண்பார் கிருகுரவர்
சாலச் சீரித்து எள்ளித் தள்ளுவரோ - மேலும்
மகிழ்வரே கல்லான் வாய்மொழியைச் சான்றோர்
கிகழ்வரோ கொள்வார் கிசைந்து.

நூல்

வேதப் பொருளை விளங்குவாய் மெய்ஞ்னான
ஆகிக்க மாம்பொருளை ஆராய்வாய் - சோதிப்
பரனைப் பணவாய் பவந்தவிர்ப்பாய் பண்பார்

* உரனைப் பெறுமனமே ஓர்.

1

செம்பதங்கள் தேய்ந்துறவிவத் தேசந்தொறும் திரந்து
அம்பரனைத் தேடியலையாதே - கிம்பநுளைக்
கட்டியிருந்தான் கிலேச மியாதென் மனமே
விட்டுவிடாய் கண்ணண விறிமேல்.

2

ஆசைப்புலியை வளைத்தார்த் தூரப்பி மெய்ஞ்னான
பாசத்தாற் கட்டிப் படுத்தொழித்து - நேசத்தால்
ஆத்தன் பரன்பணியை அன்பொடுள்ளாஸ் காத்தலியார்
தோத்திரத்தை நீமனமே சொல்.

3

கொன்னுலவும் வான்வில்லின் கோலநேர் யாக்கையிதை
நின்னிலெனக் கும்பிடினும் நிற்குமோ- அன்னதற்குப்
பூசனையேன் வாசனையேன் பொன்மனமே ஆங்கதில்வாழ்
சுசனைப்பார் எம்பரனைப் பார்.

4

* உரன் - அறிவு

அவாவை யொறுப்பாய்எம் அன்பார் பரனீ
த்தவாநன் மறைமியாழியைச் சார்வாய் - உவாசிவனவே
தீமை பெருக்காய் சீறுபிழையைப் போற்குறைப்பாய்
நீமனமே என்மொழியில் நில். 5

செல்வம் கணாப்போலும் சீவினாளிர் மின்போலும்
சொல்லும் தினம்போல்வர் சுற்றத்தார் - வல்ல
மனமே அந்த்தியத்தை நித்தியமாய் மாறாய்
நினைவாய்ப் பரன்பணியில் நில். 6

விற்பனமா லோகமதை விண்ணுடனே சேர்த்தினைக்கப்
பற்றா சுன்டோந் பகர்மனமே - சற்றும்
உலகத்தோடு ஒன்றாய் உளம்பரன்மேல் வைப்பாய்
பலகத்தாய் நீப்பாய் பவம். 7

ஆவ தறியாய் அறத்தினை ஆராயாய்
பாவ நெறின்றாற் பறந்திடுவாய் - வீவதுதான்
நாளைவருமென்று உணராய் நன்மனமே நீ பரனுக் (கு)
ஆளாட்டமை யாயறமன் பாள். 8

தேகப்பினி கடங்க சிந்துரமேல் ஆக்முதல்
ஆகும் மருந்தால் அகன்றிமால் - சோக
மனமே பவநோய்க் குமாபரனீ ரட்சை
*கனக அவுடதமாங் காண். 9

தாகமது கொண்டார் சமநிலையைத் தான்சார்வர்
சோகமது கொண்டார்தன் சோலைசில்வர் - ஆகாப்
பவத்தர் உலகைப் படைத்த பரன்ரட்சை
உவப்பரிதை நீமனமே ஓர். 10

யுட் †சிறிக்கும் வேடவினப் போந்துபுல வைவேடர்
கட்சிஸ்டி வாவிவனக் கைகாட்டுவார் - பட்சமுடன்
ஆங்கவர் கைப்புக்கி அவலமுறாய் அம்பரன்றன்
பூங்கமலக் கான்மனமே போற்று. 11

என்னைப் பிரசவித்தாள் ஈனா மலடியெனத்
தன்னைக் குறித்தொருவன் சாற்றுதல்போல் - நன்மனமே
ஓவ்வாக் கதைகள் உரைக்காய் பரன்பணித்த
அவ்வாக்குப் போன்மைய் அறை. 12

---

†தவா - தவராத. *கனகம் - பொன், †சிறிக்குதல் - பிடித்தல்.
அவுடதம் - மருந்து.

பாவக் கடல்கடக்கப் பக்குவமாம் கற்புணைதான்
அுவெனக்கு கிஸ்கேதென்று அலறாதே - சாவின்
வலிகடந்த எம்பரன்றாள் வாழ்மனமே பாவச்
சமநிதிக்குச் சீர்ப்புணையாந் தான்.

13.

விண்ணாடர் கண்டறியா வேதாந்தன் மூன்பரன்
கண்ணார் நின்னுட் கலந்திலனோ - பண்ணார்
மனமே பதைபதைத்தேன் வாடுகிறாய் அன்னான்
*வனசமலர்ப் பொற்பதத்தை வாழ்த்து.

14.

தொண்டருளப் பஞ்சணைமேல் தூங்குபரன் நின்னையொரு
கண்டகனாய்க் கண்டு களிப்பானோ - விண்டுபெரு
வாய்விட் டலறி மயங்காய்ந் என்மனமே
பெயைவென்று நல்வழியைப் பேண்.

15

†அண்டசம் †உற் பிசமுடன் ஒகுஞ் 0 கவேதசமும்
கொண்ட †சராயுசமும் கூரருளாற் - பண்டுபரன்
தந்தான் அழித்தான் நினையும் தனிக்கவிடான்
அந்தரியாய் என்மனமே ஆறு.

16

கட்டுத் தறியதனைக் காய்களிரு போன்மனமே
நட்டாரைக் காய்ந்தேன் நழுவகிறாய் - திட்டம்
பரன்பணியைப் பற்றிடுநின் பாவவயந் தேய்க்கும்
அரமவன்தன் அன்பிதைந் ஆய்.

17

இண்டாட்டொடு இண்டலன்றி யோதுமுத்தி வேறுளதோ
கண்டதியார் என்று இலகன் கத்துவான் - பண்டவன்செய்
தீமதத்தில் நீமனமே செல்லாதே எம்பரனீ
மாமறையை வாசிநிதம் வாழ்.

18

b காட்டம் சென்தீ காட்டமதைக் காய்ந்திடல்போற்
தேட்டமதாம் கன்மய்டினைச் சேதிக்கும் - கேட்டதன்றுன்
எந்தை பரனருளை வாஸ்குதியே என்மனமே
தந்திடுவான் காக்குமது தான்.

19

* வனசம் - தாமரை. † அண்டசம் - முட்டையிற்பிறப்பன.
†உற்பீசம் - நலத்திற் பிறப்பன. 0 கவேதசம் - வேர்வையிற் பிறப்பன.
‡ சராயுசம் - கருப்பையிற்பிறப்பன. b காட்டம் - வீரகு

பாம்பைப் பழுதெனப் பற்றிப் பிடித்தான்போல்
எம்பலித்துப் பூலோக வீல்பிபாருளை - மூம்பிபாருளாய்க்
கட்டிப் பிடியாய் கடிக்கும் உணை என்மனமே
கட்டிப் பரனருளைக் கேள்.

20

மானைப் படுக்க வலைபரப்பித் தான்மறையும்
கானக் குறவன் எனக்கண்ணதிரே - மூனவுலகு
மூசை வலையேற்றி அகன்றான் மனமேபை
சாசன் படாய்பரனிற் சார்.

21

பதரைக் கிளறிப் பரபரக்குங் கோழி
விதனத் தொடுவிரைவில் வெள்கும் - அதைநிகராய்
நீயும் உலகை நிதங்களை என்குவையோ
ஏயும்மன மேபரனை யேத்து.

22

பாலிருக்க மோரிருக்கப் பானீயந் தானிருக்க
† மூலம் பருகவெவர் மூசிப்பார் - மேலான
எம் பரன்றன் வேதமிருக்க மனமே பிறநூல்
நம்பிப் படித்தலென்னோ நான்.

23

எங்கும் பரனிக்க கிங்கிலனென்று எண்ணினர்போல்
அங்கவனை ஆர்வதாறும்பார்த்து அந்தரித்துஉன் - அங்கம்
அலைவதென்ன கண்டம் அரிகண்டம் போட்டு
உலைவதென்ன என்மனமே ஒது.

24

வாசாலம் பேசிவெகு மாயவித்தை காட்டுவெளி
ஆசாரப் பெச்சிலென்ன மூனதுகான் - நீசாலம்
காட்டாய் பரன்தொழும்பைக் காதலி கற்கண்டுஅதென
நீட்டிமனமே சுவைக்கும் நின்று.

25

வையகத்தின் மூசையெனும் வன்பினீயை மாற்றுக்கு
ஜயமறு மேலாம் அவுஷதந்தான் - மையதிலாப்
பாத கமலப் பரன்போத பறபம்அது
மாதகைமைத் தாமனமே வாங்கு.

26.

சாந்த உடைதரித்துத் தர்மகுண மூபரணம்
சேர்ந்தலஸ்க நின்னெச் சீறப்பித்து - நேர்ந்துபரன்
சன்னிதியில் நல்வண்க்கத் தண்டிற் பிரார்த்தனையாய்
* வன்பியுரா நெய்விளக்கை வை.

27.

†பானீயம் - தண்ணீர். †மூலம் - நஞ்சு *வன்னி - தீ

தண்ணெயால் கிவ்வுலகந் தந்தபரன் நின்றனக்கு
வண்ணமுத்தீப் பொன்மகுடம் வாக்கிட்டான் - அன்னதனை
வாங்காயோ வாங்கிமன மேஅவன் மலர்க்கால்
பாங்கதனிற் சாரவழி பார்.

28

கொலையுங் களவுங் குடிலையும் பொய்யும்
அலையெறியுந் தீநரகுக் காளாக்கும் - நிலைபெறவே
நீயிதையோர்ந்தும் மனமே நெஞ்சையவைக்கு ஈருவையோ
நேயபரன் மாமறைக்கு நேர்.

29

அன்னை † நிசாதனமாய் அப்பன்மெய்ஞ் நூனமதாய்ப்
†பின்னை அறமாய்ப் பிரியைதான் - நன்மனமே
சாந்தமாய்த் தம்பி தமையன் அருளரீயாய்
வாய்ந்தபரன் சார்பதனில் வாழ்.

30

தலைகழூய்க் கானில் தவம்புரிந்துங் காயோடு
இலை ①அயின்றுந் தீக்குழிபாய்ந் திட்டும் - வலதாய்ச்
செடில்குத்தி யாடிடனுஞ் செய்வினைகள் தீர
திட்டமனமே நீபரன்முன் தேர்.

31

நேர்நன் லின்றிந்டவார் நீண்டடவேன் முள்ளிநரின்சில்
இுகுந்தீப் பாதையை யார்வூசிப்பார் - ஏர்பரன்றான்
தந்தமுத்தி மார்க்கந் தனியிருக்க வேறாயும்
சந்தமென்ன என்மனமே சாற்று.

32

தங்குலத்தைக் கூவி வருவித்துத் தம்முணவிற்
பங்குசெயல் *காரிகடம் பண்பென்ப - அங்கவைபோல்
என்மனமே நீநுமரை ஏகபரன் தன்தொழும்புக் (கு)
அன்புடனே கூடலிழை யாய்.

33

பாரார்க்கு அரியான் விண்பாதலத்தார் கட்குஅரியான்
ஏராருந் தொண்டற்கு எளியானாம் - ஓராமல்
ஓடி வருந்தி உலைவிதன் என்மனமே
பாடப் பரன்பாதம் பற்று.

34

† நிசாதனம் - மெய். † பின்னை - தங்கை.

① அயின்று - தின்று. * காரி - காகம்.

ஒரண்முங் காணா அரும்பொருளாம் மெய்பரன்றன்
பூரணமாம் நற்கருணை போதாதோ - † வாரியிடை
வீந்த குரும்பதுபோல் வீண்அலைச்சல் ஏன்மனமே
குந்தவன்கால் நின்சீரமேற் குடு. 35

† சேலடுத்த வேற்கண்ணார் தெய்வமென மற்றவர்மேல்
மாலைடுத்து மோசவழி போகேல் - நூல்வகுத்துச்
சொன்ன பரன்தன் குணைக்கமலம் தாழ்ந்துபணிந்து
என்மனமே கிள்பம் கூகி. 36

இரட்சனிய சீந்தூரம் என்பதொன்றைத் தொன்னாள்
அரைத்துவைத் தான்நின்பரன் தானத்தை - உரைத்துவழித்து
டூட்கொண்டாற் சென்மவினை யோடுமனமே அதற்குப்
பத்தியமாய்ப் பாவந் தவர். 37

சிருட்டிப்பான் கில்லைநரர் செய்பவம் மூராய்ந்து
அருட்டிப் பலனளிப்பது கூரென்று - உருட்டிமிகச்
சத்தித் தூரப்பித் தஞக்கிப்பர் என்மனமே
பித்தரன்றோ நீபரன்முன் பேக. 38

வாணிகஞ் செய்யார்க்கு வருமோ பணந்திருத்திக்
காணிசிசயார் தானியத்தைக் காண்பரோ - பேணிப்
பரன்றுளை வாஸ்கார் பவநாச மாமோ
கிருமனமே நீயாய்ந்து கிசை. 39

முத்திபை வேண்டுநார்தம் *மூர்த்தம் மெலித்திடுதல்
புத்தியின்றார் சற்றும் பொறியில்லார் - 0 அத்தி
தெரியமெல்ந் கும்மனமே சித்தம் மெலியார்
பரனுறை விடேறார்ந் பார். 40

தாவடங்கள் கண்டமதில் தாஸ்கிடுவர் தேவாரம்
ஆவலுடன் பாட யழுகிடுவர் - ? தேவகுலம்
கண்டால் கிடிப்பார் கிக்கள்வரரயோ எம்பரன்தான்
தொண்டுகொள்வான் நீமனமே சொல். 41

வன்னப் பகச் சீருமம் வாஸ்கிப்போர் ஸவல்லியநேர்
நன்னருரை நாவால்ந வின்றுஅடியில் - மன்னுஸிடம்
வைத்தாரை கித்தரையில் மாபரன்தான் என்மனமே
சித்திரமாய்க் காத்தலென்னோ செப்பு. 42.

†வாரி - சமுத்திரம். † சேல் - மச்சம். * மூர்த்தம் - உடல்

0 அத்தி - எலும்பு. ? தேவகுலம் - ஆலயம்.

ஸ சருமம் - தோல். ஸ வல்லியம் - புலி.

இன்றுகோல் கின்றேல் உலாப்போவரோ முடவர்
ஏன்ற பரனருட்கோல் கில்லாமல் - வான்தருநன்
முத்தி அடைவாரோ பவமுடவர் முமனமே
அத்தனருட் கோல்கைபிடித்து ஆறு.

43

†நேத்திரத்தைக் கையால் கிமையால் மறைத்தொருவன்
? தாத்திரியில் மூதித்தன் தானின்றுஎன்று - மூர்த்திடல்போல்
*அச்சுதன் கின்றுஎன் நாயறிவை மறைத்தொழிக்காய்
† நச்சுமனமே பரன்சொல் நன்கு.

44

நாலிற் பீடமும் உவன்மண்ணிலில் L கடமும்
ஏலுதல்போல் மூதிபரனின் மொழியில் - சாலச்
சகமுஞ் சராசரமுந் தாழுதிக்க மாறாய்ப்
பகர்வதென்னோ நீமனமே பார்.

45

செம்பிற் களிம்பு செறிந்திடல்ஒத்து ஆஸ்மாவை
வம்புபண்ணிப் பாவ மருவுதல்பார் - நம்பரன்தன்
நல்லளிய தாம்புளியால் நாடோறுந் தேய்க்களிகு
இ செல்லொளிர்நே ராமனமே தேர்.

46

ஐடமுக தென்றுபுலி மூலீகரைந்து அப்பாந்
மாடகல்வை யென்று வழிவிடுமோ - தேடுபெரன்
தூதன்தான் வந்தழுகீல் கம்மாமி ஓான்மனளை
மூதலில்நீ வழக்கம் ஆந்து.

47

கொம்படிக் கும்பட்டிக் காடாப்போற் குவலயத்தில்
வம்படித்தேன் வீணாய் மலைகிள்றாய் - கொம்புடி
செந்தேன் எனவெவருஞ் சேரநடந்துன் பரன்வாற்
அந்தவிடஞ் சென்மனமே ஆய்ந்து.

48

கண்ணில்லான் காண்பதற்குக் கையில்லான் காட்டவொக்கும்
நுண்ணறிவு கில்லார் நுவர்போதம் - எண்ணம்
பரம கிரகசீயம் பார்க்கிற் பரனீ
திருமறையை நீமனமே தேர்.

49

†நேத்திரம் - கண். ? தாத்திரி - பூமி. *அச்சுதன் - கடவுள்.
† நச்சு - விரும்பு. 0 படம் - சீலை. L கடம் - குடம்.
† இ செல் - முகில். bகுவலயம் - பூமி

சீத்திநூறி செல்லில் திசைகாட்டும் நல்லபடப்
புத்தகமில்லாக் கலத்திற் போகாதே - நந்ததும்
மனமே பிரயாணம் வாய்ச்சுழி பார்
கனமாம் பரினாதுக்கற் பட்டு. 50

ஷட்டுவோர் தாம் கிலரேல் பொம்மைகள் நின்றாடாவாம்
ஶட்டுவோர்கின் ரேவுயான் பாலன் - வேட்டும்
பரவுனைக்கா வானேல்பகர் மனமே மண்மேல்
அரண்டுனக்கார் வையவன்மிது அன்பு. 51

நோய்வரமுன் தற்காக்கும் நுண்மதிவல்லோன் நிகராயப்
பேய்பழி பாவங்கள்டுனைப் பீடித்து - வாயிடமுன்
கத்தன் பரன்துனையைக் காப்பாய்நீ கட்டுவையேல்
சீத்துமன மேதவர்வாய் சிசந்து. 52

அன்னையிலாது ஒண்சீக உண்டாமோ * அவனியது
பன்னுபரனின்றேல் †பவம்பிபறுமே - மன்னும்
மனமே விர்தீ மாறாட்டக் காரர்
உனையேய்ப்பர் அன்னரைவிட்டு ஒடு. 53

அறிவில்லார் † முங்கயர் ஒப்பார் என்றார் சான்றோர்
உறுதிபிபறும் † கிவ்வுவமை உண்மை - பொறுமையுடன்
அற்பார் மனமேநீ சூதிபரன் வேதமுடன்
கற்பை பெரும்பன்னாற் கடல். 54

கிந்திரியம் ?காயம் கிவையான்மா என்றதட்டி
முந்திக் குதிப்பர் முழுமுடர் - புந்தியிலா
அப்பேயர் வாக்கைநும்பி யூரியிரைத் தீக்கனுப்பாய்
தப்புமனமே பரன்சொற் சார். 55

பன்றி அழுக்குண்டு சுகித்துப் பச்தணிந்து
என்றும் மகிழும் கியற்கைபோற் - நுன்றுலகக்
சீற்றின்பம் உண்டு மனமே செருக்கடையேல்
பற்றுபலன் பாதுமலர்ப் பற்று. 56

கரும்பைப் பொருள்பண்ணார் கைக்கு !நிம்பந்தன்னை
விரும்புதல்போல் நீமனமே விண்ணை - அரும்பொருளாய்க்
கொள்ளாது உவகைக் குடியிருந்தாய் நின்னகத்தில்
அள்ளிக்குவி பரன்றன் அன்பு. 57.

சீத்தி - மோட்சம். ட நந்ததும் - விரும்பும். சிசந்து - நரகம்.

*அவனி - பூமி. †பவம் - பிறப்பு. † முங்கையர் - ஊமையர்.

?காயம் - உடல். ! நிம்பம் - வேம்பு.

அமுக்குறும்கிப் பூதவுடம் பார்குநுதி மேதை
வழுக்குநினம் என்பாதிவைத்து - அமுத்தமதாய்ச்
செய்து நிலையாது சீமனமே நேசமதில்
கைபற்க எம்பரன்மேல் வை.

58

அந்தரத்தல் நின்றுகழன்று அடுக்காங் காய்மனமே
சந்ததம் ஏனாடித் தலீக்கின்றாய் - எந்தைபரன்
அன்புண்டு அருளுண்டு அனுக்கிரகம் தஞ்சமுண்டு
துன்புகிகாளாய் நிற்பாய் † துவம்.

59

நங்கூரம் விற்றலையும் ஞாலமிலாக் கப்பலின
அங்கோடி இங்கோடி அலைகின்றாய் - துங்கம்
பரன்பாதங்கட்டி அன்பாம் பாணியினாற் பற்ற
†அரங்காய் மனமே அமர்.

60

கோபமினும் கூர்வானை அன்பாம் உறைகிகாஞ்விப்
பாவ விலங்கைப் பறக்கடித்துச் - சாபமது
பேசா திருந்து எம்பிபருமான் பரன்பாதம்
கூசாய் மனமே குழை.

61

முடவன் முதுகிவர்ந்தோர் அந்தகன்தான் முந்திப்
புடவியல வத்துணிதல் போலாம் - நடுமனமே
பத்திரன்மேல் பதியாப்பா தகர்பொய்ப் போதநம்பிச்
சீத்திநெறி தேடுந் திறம்.

62

காட்டுக்கொன்று ஈக்கக் கடுத்தான்று தான்வளர்ந்த
விட்டுக்குளன்று ஈக்கும் விடபய்போல் - ஆட்டியுனைத்
தேகம் புலீக்கீர்க்கச் சீந்தைபரற் கீர்க்கமன
மேகவலேற் பிந்தினதை ஏல்.

63

கொல்லா மறையுணர்வர் கொங்கனர் நூல்வாசிப்பர்
வல்ல பரன்வாக்கை மனங்கொள்ளார் - b அள்ளனிற
போக நரருலகிற் பூத்ததனால் யாதுபயன்
ஆகு மனமே அரை.

64

கழுவித் தொடைத்த கருங் கெருமா மீன்டும்
இளையிற் புரஞ்சலுக் கொப்ப - அளிபரனீ
போதஞ் சுவைத்தும் பொருளின் மறைபடித்தும்
தீதிர்சார் பேன்மனமே செப்பு.

65

† துவம் - அசையாநிலை. †அரங்காய் - அமுந்தாய்.

b அள்ளல் - நரகம். கெருமா - பன்றி.

அருவுந் திருவருவும் ஆதீமத்தி யாந்த
இ கிரகிதம் ஆயகிறையியும் - பரனினாந்
கண்டறிந்தும் என்மனமே போற்றாய் கழல்வீழாய்
கொண்டவிது தான்பெரும்பேய்க் கூத்து. 66

ஓன்றியான் சொல்லவுடன்று சினங்கு ஆட்சேபம்
என்றுபல நூற்றை கியம்புதென் - கொன்றவன்சொல்
வாயடங்கக் கற்பாய் மனமே பரனினது
தாயவனில் நிசொடுங்கிச் சாய். 67

கொண்டுவெந்தது கில்லைக் கொடுபோவது கில்லைநின்கண்
கண்டவெலாம் காதலிக்கும் காரணமென் - அண்டுபரன்
பாவமதன் சேவைக்குப் பக்குவமாய் நின்மனமே
யுத்போற் செல்வமிலாம் போம். 68

முத்தந் தவிர்த்து முழுக்களின்சீல் கொள்வார்போற்
சீத்திவிட்டுச் செல்வமதைத் தேடுவையோ - பத்திவெறர்
நிற்பாய் நிலைப்பாய் நினைப்பாய் பரன்பாதம்
அற்பாய்த் தொழுமனமே ஆறு. 69

யுதநான்கு என்றுறுத்தும் பூரியர்தம் புன்மனத்தைச்
சாதித்து வீரித் தருக்கியேல் - ஆதிபரன்
தந்ததிரு மாமறையின் தத்துவத்தை நன்குபடித்து
உய்ந்துகதி சேர்மனமே ஓர். 70

தாதா எனவாங்கித் தன்டீராத் தீபனத்தைப்
போதரவாய்ப் போக்குந்தீ போனானும் - வேதா
எனக்குன் அருள் தாவிவன்று பரற்கெங்சித்
தினக்கவலை நீமனமே தீர். 71

பாபமதாம் நாகமதைப் பத்தியினும் வெல்லையத்தாற்
கோபித் தெழுந்து கொலைபுரிந்து - சாபந்தீர்
நாதன் பரனருளால் நன்மன்சனம்ஆடி
ஆதரவாய் என்மனமே ஆறு. 72

கொக்குப்போல் நானுங் குறாவிபிருந்து உன்னையிரு
கைக்குட்படுத்த நிதங் காக்கின்றான் - *வீக்கிரம
வேதாளன் ஆஸ்கவனை வென்றுமனமேபரன்வாழ்
சோதியுலக கேறத் துணி. 73

கிரகிதம்-நீங்கிவிடுதல். ககிளின்சீல்-ஓடு. பூரியர்-கீழ்மக்கள்.
வெல்லையம்-எறியிட்டி. *வீக்கிரமம்-பராக்கிரமம்.

மெய்யநும்பிப் பண்புத்து வேதோப தேசமெனும்
துய்யபழ நிச்சாரிந்தால் கூமனமே - கையம்
பரோபகாரி யென்றுள்ளேற் பாமாலை சூட்டும்
†வரோதயனாய் நின்பரன்முன் வாழ். 74

கிந்திரனாய் வாழ நினையாது கிரும்பொருளைத்
தந்தெவர்க்கும் நல்ல தருமனாய் - நொந்தும்
அபகாரம் யாருக்கும் ஒருற்றாய் பரன்சொல்
உபதேசம் என்மனமே ஓர். 75

ஸுதிபரன் அன்றினக்கு மூர்வேறு தேவருளர்
சதுணர்ந்தும் கண்டவெலாம் என்டேவென்று - ஒது
அலையி தியோ என்மனமே ஜயயேயோ சிதுன்
தலைவித்தான் என்பாயோ சாற்று. 76

சீங்கமது பங்கமதுள் வீழிற் சீழநரியும்
†கங்கும் கழுகும் கலந்தாக்கும் - அங்கதுபோல்
நியும் மனமே பவுவளையினேர் ஒவிழிற்
பேயும் அடும்பரனைப் பேண். 77

திரைகடலிற் சென்றும் திரவியந்தேடு என்னும்
உரைசரிமேற் கொண்டேன் உலைவை - பரனருளை
நாடுவாய் செல்வமது நட்டாற்றின் நின்னைவிட்டு
இடிவிடும் நீமனமே உள். 78

?நூற்றைபோல் நீமனமே நூதனமாய் வால்தலைகள்
வேறுவேறாய்ப் புலிக்கும் விண்ணுக்கும் - மாறிந்தம்
காட்டி அபிந்யித்துக் காலம்விடாய் மனமே
விட்டின்மேல் வைப்பை விருப்பு. 79

வெள்ளக் கருணைக்கு ஒருவனாம் மெய்ப்பரனை
உள்ளத்து அறியில் உறுத்தியே - கள்ளமெலாம்
பத்திபத்தி யாய்த்தறித்துப் பாவத்தின்று ஊரறுத்துத்
துத்தியத்தை நீமனமே சொல். 80

காலங் கடந்துநின்ற காரணனாம் எம்பரன்றான்
நூலுக்கு அடங்கான் என்னுள்மனமே - சாலவவன்
உன்னைக் கடவான் உனக்குள் ஒடுங்கிடுவான்
பின்னைக் கவலையியன்ன பேசு. 81

†வரோதயன் - வரத்தாற்பிறந்தவன். பங்கம் - சேறு.
†கங்கு - பருந்து. ?நூற்றை - மலங்குமின்.

பிரார்த்தனையாம் மந்திரத்தாற் பேமினையார்த்து ஈர்த்துத்
ஒதராத்தலத்திற் போட்டதனைத் தாக்கி - அராத்திமிகத்
தேய்ப்பாய் பரன்பாதம் சீந்தப்பாய் என்மனமே
வாய்ப்பாய்ப் பின்சந்தத்திற் வாழ். 82

தோற்றும் பொருள்யாவும் வந்தவகை சூனியமாய்க்
காற்றின்முற் பஞ்சாய்க் கழிந்தொழியும் - ஆற்றிறங்க
மண்பரியை நம்பாய் மனமே அவற்றை
விண்வாழ் பரன்கழற்கால் வீழ். 83

கில்லான் கிருந்தென் இறந்தென்னபர் கிவ்வுலகர்
சௌால்லிதனில் நீதளர்ந்தேன் சோர்கின்றாய் - வல்லபரன்
உன்பால் கிருந்தால் உலகசிலவும் எல்லாநீன்
தன்பால் வரும்மனமே தாழ். 84

பெற்றாரோடு உற்றாரைப் பேதிப்பர் பேருலகிற்
கற்றாரை ஒன்றாய்க் கவனியார் - மற்றோரைத்
குடிப்பர் வைவர் மனமே குனைப்பரன்றாழ்
நாடிடார் மேல்உனக்கேன் நட்பு. 85

கொட்டி முழுக்கிச் சுடுகாடு கொண்டுசெலும்
கட்டடயுடம்பு கிதைநீ காணாயோ - ஒட்டிமறைந்து
உள்ளிருந்தான் *கூத்தன் உதையேன் நீபூசிப்பை
வெள்ளளமன மேபரன்றாழ் வேண்டு. 86

தினையளவு நுண்பொருளும் செல்லிடத்துச் சேராது
எனின்மனமே ஏன்வீண் எடுப்பு - நனியார்
தனத்தான் பரனுலகம் சார்ந்திடலிற் சாந்த
மனத்தான் உறலெல்து மன். 87

ஆற்றலாவ நீச்சறியார் கிக்கரைநின்று அக்கரைக்கு
ஏற்றவறிப் போக்கரைக் கையேற்றல்போற் - போற்றும்
மனமே நன்முத்திவறி உணரா எத்தர்
நினைஏய்ப்பர் நீபரன்சார் நில். 88

தண்ணீர்க் குடத்தைத் தலையில்டுக் கைவீசி
மண்மேல் நடித்து மறவாளாய் - எண்ணிசியண்ணிப்
போவாளைப் போன்மனமே பொல்லாவுலகு திதன்கண்
நீவாழ்ந்தும் எம்பரன்சார் நில். 89

ஒதராத்தலம் - தராதலம். *கூத்தன் - சீவன்.

சந்திரனைத் தாரணீயும் செண்டனையத் தண்மதியும்
முந்திக் கிரகணீத்து பூடுதல்போற் - புந்திதனைப்
பூவுலரும் பேயுமான்றிப் போர்த்தொளித்தும் தற்பரனை
மேவுதற்குப் பார்மனமே வேட்டு. 90

சீத்தாந்த நூல்குடிப்பர் தேசீகரைப் போல்நடிப்பர்
மெத்து பிரசங்கம் மிகப்படிப்பர் - பத்தி
மருந்துக்கு மில்லார் மனமே அவர்நேர்
கிருந்திறவாய் நீபரனை யேத்து. 91

பித்தேறி மீறிப் பிரானினங்கே ஒன்மாவாம்
வத்தெங்கே தொன்மை மறையியங்கே - முத்தியியலும்
விடெங்கே என்பவர்போல் வீணீர் பிதற்றுவையோ
நாடுமனமே பரனை நன்கு. 92

செங்கரத்திற் பாற்குடமும் தீக்கடைக் கோலும் கிருக்க
எங்குநெய் தீ வாங்கலாம் என்பார்போல் - தங்கியின்றன்
உள்ளம்அதை விடுகொண்டான் உன்பரன்தான் என்மனமே
குள்ளியியங்கும் தேடுவதென் சொல். 93

குரியன்தண்ணீர்க் குடங்கள்தோறும் உறல்போற் பிரமம்
தாரணியான் மாக்களிடைச் சார்ந்ததெனா - மூரணத்தை
மாற்றிவல்ல பேய்மாயா வாதியறுப் பான்மனமே
தோற்றியாய் நம்புபரன் சொல். 94

தேடுபணம் தானம் தியாகஞ்சிசய் யாய்மனமே
கூடு வணிகர் கொளக்கொடுத்து - நாடுமூறி
ஒன்றிருந்து வாங்கியுடன் கொண்டுபோ வாயோ
கின்றே பரற்கதனை ஈ. 95

உரியும் சடைமுடியும் ஓங்குகரத் தண்டும்
பெரிய கமண்டலமும் பெற்றுக் - கரைகாணாக்
கானகத்தில் என்மனமே காய்ந்துதுவம் செய்தாலும்
வானம் பரன்வழங்கான் மன். 96

பொடிப்படுத்திப் பாவமதைப் போக்கடித்துப் பேயை
அடித்தடித்துப் போவிவன்றகற்றிப் - பிடிக்கொருகால்
நெய்வார்த்தல் போல்மனமே நேயமுடன் எம்பரனீ
மெய்ம்மறையை வாருளத்தின் மேல். 97

தாரணி - பூமி. செண்டன் - குரியன்.

தீக்கடைக்கோல் - நெருப்பை உண்டாக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட
கோல். ஈ - கொடு, அறம் செய்.

சகள்தேன் மொய்த்தாற்போல் ஈனக்குணங்க வளவாம்
0மோகரமாய் நின்னில் வந்து மொய்த்தனகான் - வேகமுடன்
இட்டுதற்கு மந்திரமொன்று உண்டதுதான் நின்பரன்முன்
காட்டும்அருள் என்மனமே கான். 98

நன்மரத்திற் புல்வுருவி போன்மனமே நன்னிநினைக்
கன்மவினை வந்து கலக்கவிடாய் - சென்ம
வினையறுக்க உண்டுபரன் வீணாயேன் வீவை
அனையிலான் தன்னடியான் முகு. 99

! பத்திரங்கிகாள் வேடன் தழையனிந்து பட்சியையும்
சீத்திரம்போல் வாக்கிடைச்செந் தேவினாழுகக் - குத்திரங்கு
சம்பாற் பிறரைக் குளிர்ந்து கொலாயம் பரன்முன்
செம்பாகமாய் மனமே செப்பு. 100

அங்கையிடைக் கொண்டை முடிப்பார்போல் † அசங்கதங்கள்
பங்கமுறப் பேசப் பகையெடேல் - சங்கையிலாத்
துற்பியரேன் என்மனமே தொல்பரன்தன் நாலருளால்
அற்புடனே நற்பியர்பியற்று ஆள். 101

சாந்தம் பொறையுடைமை தன்னளி மெய்ப்பத்தியருள்
ஏந்தியுனைச் சிங்காரித்து என்மனமே - பாந்தளைனச்
சீரா தடங்கிற் செகநாத னாம்பரனல்
ஆறுதல்தந் தாண்டளிப்பா னால். 102

பக்கமெங்கும் பாய்ந்து பரிமளிக்கும் யுந்தேனும்
*கிக்கின் கவையும்போல் எவ்வவர்க்கும் - கைக்காமல்
இன்ப மொழிபகர்வாய் என்மனமே எம்பரன்தாள்
அன்பாய்ப் பரீந்தருளை ஆள். 103

வெள்ளம் ?நனந்தலைக்கு மேலிட்டாற் சாண்முழுமென் (று)
உள்ளகனைக்கு ஒன்றுள தாமோ - கொள்ளைப்
பவம்புரிந்த வெற்குப் பரிகரிப் பேதென்னாய்
தவன்மனமே நீபரன்றாள் மூழ். 104

முன்னோர் புதைத்துவைத்த முத்துப் பொதியதனைப்
பின்னோர் ஒராய்ந்தெடுக்க பெற்றிபோல் - நன்மனமே
ஆதிபரன் தந்ததிரு ஒருணத்தைக் கல்லியடுத்து
இதியதன் பாகைபல ஓர். 105

0மோகரம் - உக்கிரம். ! பத்திரம் - அம்பு. † அசங்கதம் - பொய்.
பாந்தள் - பாம்பு. *கிக்கு - கரும்பு. ?நனந்தலை - உச்சி.
தவல் - குறைவு.

- நாயும் நரியும் நவில் டீகாடியும் நற்கழுகும்
 ஏயும் விருந்தாய் கிசைந் தருந்தச் - சாயுமிந்த
 *ஆக்கைத்தனை யோவதையாள் ஆதனையோ பூசிப்பை
 தூக்கிமன மேபரன்முன் சொல். 106
- கண்டாரைக் கொல்லுநஞ்சு காணக்கிடையாதுட்
 கொண்டார் தமையன்றோ கொல்லுமது - விண்டு
 மனமே தில்லடையேன் மாபரன்றான் நீகற்
 பணையிறில் அன்றோ பயம். 107
- பெய்யுமழைக்குப் பிழப்பார் குடை மேகம்
 செய்யுமிடிக்கு அதுதான் செல்லுமோ - எய்துபரன்
 கோபித்தால் நீபொறுத்துக் கொள்வவயோ என்மனமே
 சாபிக்கழுன் அவனைச் சார். 108
- காயம் குரோதம் கடுலோப மோகம் மதம்
 ஒடுமாற்சரிய வறுபகையைத் -தாமதமொன்று
 கில்லா துடன்விடுவை ஏகபரன் ஈந்தபணி
 நில்லாய் மனமே நெறி. 109
- அண்டரண்டம் தாண்டியதற்கு அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்த்
 தொண்டுதொட்டோர் பேதமது தோன்றாமற் - கண்டார்
 கிவனாம் அநாதிபரன் ஈஸ்கிருந்தான் நின்னுள்
 அலைத்தயோ நமனமே யூம். 110
- நீட்சேபம் காத்திருந்து நெஞ்சுறிந்து தானினாயியும்
 உட்சேதனமில் ஒருவன்போற் - பட்சமீலாம்
 பூவிலுய்த்து நீள்நரகம் போவவயோ என்மனமே
 சாவைநினை தற்பரன்தாள் தாழ். 111
- கத்தன் ஒருவன் கிலன் நியித்த காரணமற்று
 கித்தரைதான் தன்னில் எழுந்ததினை - வித்தகமாய்க்
 கூறுகின்ற பித்தன் குசமசக்கை நம்பாதே
 தேறுமனமே பரன்தாள் சேர். 112
- வாதமொடு பித்தம் வலிதாஞ் சீலேற்பனங்கள்
 மோதியொவ் விவான்றாகடினை முட்டிடமுன் - சோதிப்
 பரலோக யாத்திரைக்கென்று ஆயத்தம்பண்ணி
 திருமனமே நின்பரன்சொல் கிது. 113

டீகாடி - காக்ஸ. *ஆக்கை - இடல்.

†மாற்சரியம் - பொறாமை. நீட்சேம் - புதையல்.
 ?சேதனம் - அறிவு.

தீபந்தனிற் செலபம் தீயந்திறத்தல் போல்மனமே
முபத்துட் பட்டேன் அழிகின்றாய் - மாபத்து
இரையைப் படிப்பாய் உயர்மோக்கம் ஏறப்
பரனாருள் நல்வேணியதற் பாய்.

114

† பாவகனும் சோரப் பதகருடன் நீர்ப்பெருக்கும்
ஆவுலக செல்வவ மித்திராம் - ஒ அதனில்
என்மனமே நீயேன் †கிராகமது கொள்வையரன்
தன்பதமே நின்வெறுக்கை சார்.

115

நாரிக்கோடு கண்டேன்பாய் நானுக நற்கொம்போடு
எரிக்குப் பூக்கண்டேன் யானென்னா - உரைப்பவெலாம்
பொய்பொய்யாய்ச் சாற்றி நரகம் புகாய்மனமே
மெய்சொல் பரன்விட்டை வேண்டு.

116

தன்னை அறிவான் தலைவன் தனைஅறிவான்
என்ன உரைத்தார் எழுத்துணர்ந்தார் - முன்னம்
அறிந்துன் றனைப்பரன் நல்லார்அருள்பின் போர்ந்து
சீறந்தமனமே அவன்கால் சேர்.

117

தன்னை *அசைத்திடற்குத் தன்கரத்தினால் மநிகளம்
பண்ணுவார் கைநீட்டும் பேகடுபோல் - நின்னையுந்திப்
பேய்ந்ரகுக்கு ஈர்க்கப் பிரதியுடன் கொடுக்காய்
அழ்மனமே வைபரன்மேல் அன்பு.

118

நோயாளி முன்னர் அழநோயைப் பரிகரிக்கும்
தாய்நேர்வான் பின்னர்அழுந் தன்மைபோல் - நியும்யான்
கண்டு கலங்குதற்குக் காரணங்கள் காட்டாமல்
அண்டுபெரன் றாழ்மனமே ஆறு.

119

வாழி

வல்லபரன் வாழிக்கலை மாதுநலோர் வாழிபுவி
அல்லல்தவிர் வானமது வாழி - தொல்லுலகாள்
மானமுடிவித் தரியாவாழி செங்கோல் வாழியிந்த
நூனவெண்பா வாழிநித நன்கு.

120

செலபம் - விட்டிடல். பாவகன் - தீத்தெய்வம்.
†கிராகம் - கிசெ. *அசைத்தல் - கட்டல். மநிகளம் - சங்கிலி.
பண்ணுவார் - யானைப்பாகர். பேகடு - ஆண்யானை.

எம்மதத்தர் தாழுவிமமக்கு கிஞ்ஞான வெண்பாறுால்
சம்மதந்தான் என்றுகைக்கத் தந்திட்டான் - நன்மாவை
ஹரான் அநுணா சலவேள் உவந்தளித்த
சீரார் சதாசீவமாம் சேய்.

121

ஆயிரத் தெண்ணுாறோடு அடுத்ததொன் ஜூறாம்னுண்டு
ஏயமிந்த ஞானவெண்பா வீரறுபான் - தூயநகர்
மாவையறு ஞாசல வேண்மைந்தன் சதாசீவப்பேர்
நாவலன் செய்தான்டுன் நயந்து.

122

A.C.M. Press, No. 464, Hospital Road, Jaffna.